

Toplumun temel taşı: AİLE

(Basılmadı)

Geçmişten günümüze; AİLE

İnsanlar cemiyet halinde yaşamak mecburiyetindedirler. Bu cemiyetin en küçük birimi ailedir. Bu bakımdan aile, toplumun temel taşıdır. Aile, insanların doğup büyüdüğü, yetişip geliştiği ve terbiye gördüğü topluluktur. Bu, topluluğun küçük - büyük fertlerinin olgunlaştığı, bir hayat okuludur. Aile içerisinde her ferd birbirinin bilgi ve tecrübesinden faydalanır. Bu faydalanma bir ömür boyu devam eder.

Aile, genel olarak büyük baba, nine, torunlar ve hizmetçiler ve evde bakılıp beslenen kimseler de aile fertlerinden sayılır. Kan, süt ve evlilikten doğan akrabalıklar katılınca, aile çevresi genişler. Erkeğin anası, babası ve kardeşleri ile kadının anası, babası ve kardeşleri en yakın akrabalarıdır

İnsanlık aile ile başlar. Yüce kitabımız Kur'an-ı kerimde bildirildiği gibi, bu aile, bir erkek ile bir kadından ibarettir. Hucurat suresi on üçüncü ayet-i kerimesinde mealen: **“Ey insanlar! Biz sizleri bir erkek ile bir kadından yarattık. Birbirinizle tanışmanız için milletlere ve kabilelere ayırdık.”** buyrulmaktadır.

Bugün yeryüzünde rastladığımız farklı renklere, kültürlere, milletlere ve gruplara rağmen, insanlar temelde bir tek ailenin çocuklarıdır. İmin kesin olarak ortaya koyabildiği husus, farklı ırklara, renklere, kan gruplarına ve iskelet yapılarına rağmen bütün insanların bir ana-babadan çoğaldıklarıdır.

Bu sebeple ilk insan ve ilk peygamber **hazret-i Adem** ile eşi **hazret-i Havva** yeryüzünde bulunan ve ilahi vahiy ile terbiye edilmiş olan ilk ailedir. İnsan nesli (soyu) onlardan çoğalmıştır.

Buna göre, insanlık, ne **Th. Habbes**'in dediği gibi vahşi ve egoist bir canavar olan fertler ve ne de **E. Durkheim**'in dediği gibi özel hayata ve şahsiyete imkan ve fırsat tanımayan insan sürüleri demek olan klan ile başlamıştır. Bu görüşlerin bugün ilmi bir değeri kalmamıştır. Eski ve köklü bir müessese olan aile, değişik yer ve zamanlarda değişik görünüşler kazanmasına rağmen daima var olmuştur.

Aile, çeşitli dinlerde ve topluluklarda devirlere, bölgelere göre farklılık arz eder. Baba hakimiyetine dayanan aileler (ataerkil-pederşahi) yanında, ana hakimiyetine dayanan (anaerkil - maderşahi) aileler olduğu gibi, tek evli aile (monogami) ve çok evli aileler (poligami) de görülmüştür. İslamdan önceki topluluklarda genel olarak aile şöyledir:

Yahudilikte aile, baba hakimiyetine dayanırdı (ataerkildi). Hem sosyal hem de dini bir müessese olup, kadının miras hakkı yoktu. Çok evlilik vardı. İsrailoğullarının dışında biriyle evlenmemek esastı. Boşanma normal görülürdü. Bu sebeple boşanma çok olurdu.

Hıristiyanlıkta aile sadece dini bir müessese idi. Kocanın hakimiyeti esastı. Evlenen kadın ile erkek artık birbirinden ayrılamaz, boşanıp başkasıyla evlenen eş

zina etmiş sayılırdı. Çok evlilik olmakla beraber, aileler daha çok tek evliliğe dayanırdı.

Romalılarda aile, sosyal ve dini bir kuruluştur. Ataerkil bir aile tipi hakimdir. Baba, ailenin reisi ve rahibi idi. İlk devirlerde, çocuklarını öldürme yetkisine bile sahipti. Evlatlık müessesesi vardı. Tek evlilik esas olup, çok evlilik yoktu.

Araplarda, Peygamber efendimizden önceki Cahiliye devrinde aile ataerkildi. Kadın ve çocukların değeri yoktu. Baba kız çocuklarını öldürme hakkına sahipti. Nitekim kız çocuklarını diri diri toprağa gömerlerdi.

İslamiyetten önce Türklerde: Aile yapısı ataerkildi; yalnız Roma'da olduğu gibi değildi. Fazla yaygın olmamakla beraber çok evliliğe rastlanırdı.

İslam hukukuna gelince: İslam dini toplumun huzuru ve insan neslinin sağlıklı bir şekilde devamı için, ailenin gerekli olduğunu bildirmiştir. Bu sebeple nikahı helal kılarak, zinayı ve zinaya yol açan serbest ilişkileri yasaklamıştır. Kadına hiç bir dinin, hiç bir sistemin vermediği değeri vermiştir. Peygamber efendimizin Veda hutbesindeki nasihatlerinden biri: **“Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar, Allahü tealanın sizlere emanetidir. Onlara yumuşak davranınız, iyilik ediniz.”** olmuştur. Başka bir hadis-i şeriflerinde de; **“Cennet anaların ayakları altındadır.”** buyurarak, kadını korumada eşsiz bir hassasiyet göstermiştir.

Ancak erkekler İslamiyete göre, **“ailenin reisi”** olmak bakımından kadınlar üzerinde (daha üstün) bir dereceye sahiptirler. Bununla beraber, erkeklerin meşru surette kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınların da onlar üzerinde hakları vardır. Ailenin mutluluğu ve sosyal hayatın huzuru, aileyi meydana getiren kadın ve erkeğin, vazife ve sorumluluklarını bilip, uygulamasına bağlıdır.

Aile içinde kadın ve erkeğin birbirlerini anlayıp hoşgörü sahibi olmaları, aile saadeti için şarttır. Karşılıklı saygı ve vazifelerin ne olduğunun bilinmesi, yuvanın huzurlu olması için önemli hususlardır. Ailede disiplini baba sağlar. Baba adaletli davranırsa, ailede huzur olur. Akıllı kadın ve erkek birbirlerini üzmezler.

Hayat arkadaşını üzme, incitme aile seadetinin bozulmasına sebeptir. Zalim, huysuz kimse, hayat arkadaşını devamlı üzerek asabını bozar. Sınırlar bozulunca, çeşitli hastalıklar meydana gelir. Hayat arkadaşı hasta olan bir eş, mahv olmuştur. Saadeti sona ermiştir. Eşinin hizmetlerinden, yardımlarından mahrum kalmıştır. Ömrü, onun dertlerini dinlemekle, ona doktor aramakla, ona alışmamış olduğu hizmetleri yapmakla geçer. Bütün bu felaketsel, bitmeyen sıkıntılara kadın veya erkeğin huysuzluğu sebep olmuştur. Bunlardan uzak, seadetli bir yuvanın esası, karşılıklı güler yüz, hep tatlı söz, anlayış ve hoşgördür. Bunları ise dinimiz emretmektedir. Bunlara uyan dünya ve ahirette rahat eder.

Aileden gaye, neslin devamını sağlayan çocuktur. İnsanın öldükten sonra iyilikle anılması için; topluma faydalı bir eser, veya faydalı bir ilim yahut hayırlı evlat bırakması gerekir. Her şey bitip unutulduğu halde, bunlar unutulmaz ve ölen insanın hayırlı işinin devamını temin eder.

O halde çocuğun örnek şekilde yetiştirilmesi, anne ve babanın ortak vazifesidir. Anne çocuğunu bizzat emzirip büyüttüğü, devamlı iyi ahlakı anlattığı gibi, bunların ev, yiyecek, giyecek ile manevi ve maddi ihtiyaçlarını karşılamak da önce babanın vazifesidir.

İslamiyet, ahlak ve ilme en büyük kıymeti verip, cahilliği ve ahlaksızlığı reddeder. Onun için her anne ve baba, çocuğuna ilmi, ahlaki ve dini görevlerini öğretmelidir. Öğretmezlerse mes'ul olurlar. Çünkü, her çocuk sevmeyi, sevilmeyi, saygıyı burada öğrenir. Disiplin ve düzenli hayata burada alışır.

Allahü tealaya inanmayı, Peygamber sevgisini, vatan-millet aşkını, gelenek ve göreneklerine saygıyı hep burada öğrenir. Çocuklar altı yaşlarına kadar kişilik özelliklerini aileden alırlar. Bu sebeple ailenin düzenli olması çok önemlidir.

Aile hayatının düzenli olması, çocukların şahsiyetli ve güzel karakterli olarak yetişmesini sağlar. Terbiye etmek için anne - baba gerektiğinde evladına sertlik gösterebilir. Yalnız bu, masum yavrunun körpe vicdanında derin yaralar açan dayak şeklinde olmamalıdır. Fazla sertlik göstermek pekçok çocukta yalancılık, hile ve hareketlerinde dengesizlikler meydana getirir.

Anne ve baba, kız ve erkek çocuklarını devamlı gözetmeli, bilhassa onları kötü arkadaştan korumak için çok gayret göstermelidir. Kötü arkadaş, çocuğun en büyük düşmanıdır.

Çocuklar küçük olsun, büyük olsun anne ve babalarına itaat ve hürmette kusur etmemelidir. Hayatın çeşitli zorlukları içinde onları büyütüp, her sıkıntıya katlanan anne ve babalar, her bakımdan hürmet ve itaate layıktırlar. Kur'an-ı kerimde mealen; "**Allahü tealaya ibadet ediniz.**" buyrulduktan sonra, "**Anne-babaya iyilik ediniz.**" (Bakara suresi : 83) diye emredilmiştir. Yine onlara "**Öf!**" demek bile (İsra suresi: 23) yasaklanmıştır.

Aile, ne kadar sağlam olursa, toplum o derece güçlü temeller üzerine kurulmuş olur. Bir milleti yıkmak isteyen iç ve dış düşmanlar, ilk tahribatlarına aileden başlarlar.

Alkol, uyuşturucu, kumar ve fuhşun en büyük tahribatı (yıkımı) aile ve nesiller üzerindedir. Toplumun temeli aile, ailenin temeli ise sadakat, iffet, haya, karşılıklı sevgi ve anlayış gibi manevi değerlerdir. Ailenin zayıfladığı, zedelendiği, vazifelerini yapamadığı zamanlarda gayri meşru serbest münasebetler artmakta, beden ve ruh sağlığı bozuk nesiller toplumu işgal etmektedir. Bu sebeple, TC Anayasası, ailenin, annenin ve çocuğun korunmasında devleti vazifeli kılmıştır.

Benliğinden, milli ve ahlaki faziletlerinden, örf ve an'anelerinden uzaklaşarak, ruhsuz, köksüz ve inançsız yetişen nesiller, aşağılık kompleksi içinde sapık fikir ve yabancı ideolojilerin esiri olmaya mahkumdurlar.

Köklü, sağlam, milli ve manevi değerlerle teçhiz edilen (donatılan) ailelere dayanan milletler, her türlü felakete karşı göğüs gererler. Sağlam temellere dayanmayan aileler ve topluluklar, en küçük bir zorlama karşısında dağılırlar.

Türk milletinin tarihi boyunca her sahada kazandığı zafer ve başarılarında, Türk ailesinin çok büyük payı vardır. Türk aile yapısı, her türlü kötülük ve tuzaklardan korunmalı, milli ve manevi yapısı kuvvetlendirilerek sağlıklı bir şekilde devamı sağlanmalıdır.

KADININ TOPLUMDAKİ YERİ

İslam toplumundaki yeri

Dinimiz kadına çok değer vermiş, onu en yüksek dereceye çıkarmıştır. İslâmiyyetin kadına verdiği kıymeti hiçbir din, hiçbir düşünce vermemiştir. Kadının erkekle eşit olduğunu, erkeğin bütün haklarına mâlik olduğunu söyleyerek, kadına erkek işlerini yaptırmak insâfsızlıktır. Ona yapmıyacağı işleri yüklemek ağır işlerde çalıştırmak, kadına değer vermek değil, ona zulmetmek olur.

Dinimize göre, kadın çalışmak zorunda da değildir. Erkek akrabâsından, zengin olanlar kadına bakmaya mebcurdur. Yakın akrabâsı yoksa veya fakîr iseler. (Beytül-mâl) yâni devlet her türlü ihtiyâçlarını karşılar.

Evli ise, kocası her şeyi getirmek, her ihtiyacını görmek zorundadır.

İslâmiyyette kadın, geçim derdinden, düşüncesinden kurtulmuştur. O, çalışarak, didinerek para kazanmağa mecbûr değildir. Herşey ayağına gecektir onun. Çünkü o kadındır.

Fakat kadının, islamiyyeti, dînini, îmanını, farzları, ibâdetleri, harâmları öğrenmesi farzdır. Babasının veya kocasının, bu ilimleri öğrenmesi lâzımdır ona. Öğretmezlerse, büyük günâha girerler. Kadının gidip dışardan öğrenmesi lâzım olur. Dinimiz kadına çok değer verdiği için, işlerini kolaylaştırmıştır onun. Kısacası kadının yapmak zorunda olduğu iki işi var: Birisi, dinin emirlerine uymak, birisi de kocasının meşru emirlerine yerine getirmek. Hepsu bu kadar.

Bugün için beytül-mal olmadığına göre, bakacak kimsesi olmadığında kadın ne yapacak? diye bir soru akla gelebilir.

Bir kere, mecburiyet başkadır, emir başkadır, izin başka başka şeylerdir. Yâni, kadın çalışmaz denilirken, çalışması yasaktır, çalışmamalıdır, demek istenmiyor... Çalışmak zorunda değildir deniliyor. Yâni kadın çalışmak için zorlanamaz... Öyleyse, kimsesi olmayan müslüman kadın, bugünkü şartlarda, ticâret, fen, san'at ve zirâ'at ile uğraşmağa nasıl mecbûr değil ise, bunlarla meşgûl olması, para kazanması da, yasak ve günâh değildir. Meselâ **Hadîce-ül-kübrâ** validemiz dahi, meşgûl oluyordu... Kâtibleri, memûrları, hizmetçileri çoktu. Hattâ bir kerre, sevgili Peygmaberimizi ticâret kâfilesine reîs, başkan tayîn etmişti.

Yalnız, kadın, yukarıda saydığımız işlerle meşgûl olurken veya ilim öğrenirken, harâmdan kesinlikle sakınması lâzım. Günah işlememesi lâzım. Meselâ, müslüman kadının başı, kolları, bacakları açık olarak sokağa çıkması harâmdır, günâhtır. Hele bir de buna önem vermezse, aldırış etmezse îmânı gider.

Kadının yapacağı günâhlardan, ona izin veren veya yaptığına razı olan erkekler de cezâ görecektir. Günahına ortak olur. Fakat, erkeğin günâhları, kadına yüklenmez. Bakınız, dinimiz burada da kadına sorumluluk yüklememiştir. İslâmiyyette kadın, harbe de gitmez. Dünyada râhat ve mesûd olduğu için, Cennete gitmesi de çok kolaydır onun. Peygamber efendimiz ne buyuruyor kadınlar için?

“Dört şeyi yapan, yâni kocasına hıyânet etmiyen, beş vakit namaz kılan, Ramazan-ı şerifte oruç tutan ve başkasına, açık olarak görünmiyen kadın Cennete gidecektir.”

Çünkü, doğru kılınan namaz, insanı günâh işlemekten korur ve İslâmın şartlarını yerine getirmek sevgisini hâsıl eder.

Peygamber efendimizin hicretin onuncu yılı, son haccında, son hutbesi, **“Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar, Allahü teâlânın sizlere emânetidir. Onlara yumuşak olunuz, iyilik ediniz!”** olmuştur. İslâmiyyette, dinimizde evlenmek, bir kızı mes'ûd etmek, ibâdettir ve bütün nâfile ibâdetlerden daha sevâbdır.

Bazıları "Kadının kapanması, ona eziyet oluyor. Kapanmanın namusla ilgisi yoktur." diyorlar. "Eğer, küçük yaştan itibaren, kız erkek beraber bulunursa

birbirlerine alışır ileride kadının başına kötü iş gelmez. Ayrıca, bu bir kültür meselesidir. Kültürlü olan kadın erkek, belli seviyede görüşmesini bilirler." diyorlar.

Bu sözlerin ne kadar basit bir yaklaşım olduğunu söylemeden önce, şunu ifade edelim. Dinimizin emirlerini bir şeye bağlamak, sadece o iş için olduğunu söylemek yanlış olur. Dinimizin emirlerinde bir değil birçok hikmet vardır. Neticede iyi dikkat edilirse, her emir mutlaka faydasınadır kişinin. Dinimizin hiçbir zararlı emri yoktur. Hiç kimse, dinin şu emri zararlıdır, diyemez diyememiştir de. Zaten demesi de mümkün değildir.

İslâmın dışında, rahat huzur aramak, seraptan su beklemek gibidir. Yâni hayaldir. Hayal peşinde koşmaktır.

Avrupa'da ve sosyete hayâtı bulunan yerlerde sevgi denilen şey yoktur. Çünkü, her tarafa kadınlar, kızlar serpilmiştir. Hâlbuki islâm memleketlerinde, bir erkek, evleneceği kadını görür beğenir, bir başkasını da görüp beğenerek, ilk hanımına ihanet etme durumuna düşmez... Müslüman kadın da öyledir...

Kapalı 80 yaşındaki müslüman kadının nurânî bir yüzü vardır. İnsan bakınca, iğrenme gibi bir durum olmuyor. Aksine insan huzur buluyor. Fakat, Avrupa'dan gelen 70'lik 80'lik kadınlara bakılırsa, yüzleri buruşuk buruşuktur.

Güzelliğine güvenen, güzelliğini ön plana çıkartan ve bunun için de güzel olmağa çalışan kadınların güzelliği de yaşlandıkça azalıyor. Hele pudra, ruj, boya kullanan kadınların derileri aşınarak daha çabuk çirkinleşiyorlar. Boya kullanmandığı gün yüzleri buruşuk oluyor. Erkeklerin şehvani bakışları, kadında zamanla, manevi bir çirkinlik hasıl ediyor. Böyle kadınların güzelliği yaşlandıkça kayboluyor. Müslüman kadınlarıninki ise, yaşlandıkça güzelleşiyor. Çünkü, o başkalarına güzel görünmek endişesiyle yüzünü, o mahvedici şeylerle tahrip etmemiştir...

Bunun için, her sabah kalkınca, saatlerce ayna karşısında, tuvalet, makyaj yapmak zorunda kalıyorlar. Makyaj yaptıkça, daha da yıpranıyor ve ileride daha da çirkinleşiyorlar. Güzel kadınlar, kızlar tezgâhtar olarak çalıştırılıyor. Burada da kadını istismar var. Kadını ticari bir emtia olarak kullanmak düşüncesi var.

İslamiyete göre, kadınların, kızların, yabancı erkeklere örtüsüz görünmesi, erkeklerin de bunlara bakması harâmıdır, büyük günâhtır. Harâm vâsıtası ile dünya malı kazanmak müslümana yakışmaz. Böylece kazanılan malların faydası ve bereketi olmaz. Harâma ehemmiyyet vermiyenin îmânı gider.

Hazret-i Âişe validemizin kızkardeşi Esmâ, Resûlullahın yanına geldi. Arkasında ince elbise vardı. Derisinin rengi belli oluyordu. Resûlullah efendimiz mübârek yüzünü çevirdi ve:

“Yâ Esmâ! Bir kız, namza kılacak yaşa geldiği zaman, onun, yüzünden ve iki elinden başka yerlerini erkeklere göstermemesi lâzımdır.” buyurdu.

Bu hadîs-i şerîften anlaşılıyor ki, kadınların yabancı erkekler yanına açık saçık çıkmaları büyük günâhtır.

Bunları söylemekten maksat, açık gezen kadınları aşağı, kötü, kapalı kadınların her yönü ile iyi kimseler olduğunu söylemek değildir. Müslüman, açık gezenleri, içki içenleri, dine aykırı iş yapanları görünce, onlara acır, imkân bulursa tatlı sözler ile nasihat verir. Hiç olmazsa, zararlı yoldan kurtulmaları için duâ eder. Günâh işliyen görünce, kendi günâhlarını hâtırlar. Başkalarını ayıplamak, kötülemek, gıybet etmek harâmıdır. Onların günâhlarından daha büyük günâh işlemiş olur. Müslümanın maksadı herkese iyilik yapmak olmalıdır.

Bâzıları, "Umacı gibi, örtünmüş kadını görmek, insana sıkıntı veriyor. Süslü, açık, güzel kadına, kıza bakmak ise, insana ferahlık, neş'e veriyor. Güzel bir çiçeğe bakmak, koklamak gibi tatlı oluyor." diyorlar.

Burada bir incelik var. Çiçeğe bakmak, onu koklamak rûha tatlı gelmektedir. Rûhun Allahü teâlânın varlığını, büyüklüğünü anlamasına, O'nun emirlerine uymasına sebep olmaktadır.

Fakat, açık, süslenmiş kadına bakmak ise, nefse hoş gelmektedir. Kulak, renkten zevk almaz. Göz de sesten zevk almaz. Çünkü, anlamazlar. Nefs Allahü teâlânın düşmanıdır. Zevklerine kavuşmak için her kötülüğü yapmaktan çekinmez. İnsan haklarını, kanûnları çiğner. Onun zevklerinin sonu yoktur. Kıza bakar, hatta onunla buluşmak, beraber olmak ister.

Bunun içindir ki, nefslerin taşkınlıklarını önlemek için yapılıp bütün kanûnlar... Nefsin taşkın istekleri, insanı felakete, hastalıklara, âile fâcialarına, sürüklemektedir. Allahü teâlâ, bu fâcialara mâni olmak için, kızların açılmalarını, yabancı erkeklere yaklaşmalarını, içkiyi, kumarı yasak etmiştir. Nefslerinin esîri olanlar, bu yasakları beğenmiyorlar.

Birçokları, bilhassa Batı fikirli din bilgisi olmıyan kimseler de diyorlar ki: "Gençler önceden görüşür, flört ederse, birbirini yakından tanıma imkanları olur. Eğer huyları, anlayışları farklı ise evlenmeden önce daha işin başındayken, işi bitirmiş olurlar." diyorlar.

Fakat tatbikatta hiç de böyle olmadığı ortaya çıkmaktadır. Bugün en çok boşanma batı ülkelerinde olmaktadır. Bu gerçek, bu tür firiklerin yanlış olduğunu ispata kafidir.

İki taraf da birbirlerine hoş görünmek için berâber buldukları sırada, gâyet ihtiyâtlı davranıp, kötü huylarını birbirlerine hissettirmemeğe çalışır, birbirlerini aldatırlar. Bunun içni, gençlikten gelen duyguların ve şehvânî kuvvetlerin tesîri ile, önceden tanışmalarının faydası olmaz. Bunun da delîli, Hıristiyan âilelerin çoğunda, evlendikten sonra görülen hoş olmıyan hâllerdir.

Her memlekette, bilhassa Avrupa'da, sâdece hanımı ile ömrünün sonuna kadar berâber yaşayıp, başka bir kadınla ilgisi olmamış güçlü, kuvvetli kimse pek azdır. Orada, kendi hanımı ile berâber oturmak ayıp olduğu için, herkes hanımını başka bir erkekle oturtur. Kendisi de, bir başkasının hanımını alarak dans ederler. İnsana, nefsinin îcâbı zamanla her şeyden bıkkınlık ve usanç gelir. Hani derler ya, "Bal yiyen baldan usanır." Bunun gibi, bir kimsenin hanımı, ne kadar güzel olsa, zaman ile başlangıçtaki muhabbet azalır.

Böyle bir görüşmede, gerek erkek, bir diğer kadına ve gerek kadın, bir diğer erkeğe çâresiz meyleder. Bunun için Hristiyan memleketlerinde, kadınlar ve erkekler, birbirleri ile karıştırları, görüştükleri ve konuştukları için, zina etmeden ömür geçirmiş bir erkek ve kadın pek nâdir bulunur.

Müslüman hanımlarının durumuna gelince, müslümanların hanımları, ırz, nâmûs ve hayâ sâhibi olarak, kocalarının yanında ve her yerde muhterem olduğundan, onları böyle tehlikelere ve hakâretlere lâıyk görmezler. Herkes, en çok sevdiği ve kıymetli olan şeyleri kendi nefsi için sakladığı gibi, müslümanlar da, kendilerine her şeyden kıymetli, azîz ve muhterem bildikleri hanımlarını uçan kuştan esirgerler.

Bu ise, muhabbetin, sevginin çokluğundandır. Avrupalılar, bu husûsta ahlâk ve nâmûs duygusundan uzaklaşmışlardır. Erkeğin, hanımını veya kadının kocasını kıskanması, çok gülünç ve alay konusu olan bir ahmaklık kabûl edilmektedir. O hale gelmiş ki, bir kimse hakkında, filan kıskanç imiş denilince, terbiyesiz ve ahmak sayılır. Batı ülkeleri, Müslüman ülkeleri de kendilerine benzetmek istiyorlar. Bütün gayretleri bundandır. Çeşitli isimler altında, dernekler kurup asil milletimizi kendi ahlâksızlıklarına alıştırmak istiyorlar. Hadîs-i şerîfte, **“Hayâ îmândandır.”** buyuruldu. Maksatları önce hayayı yıkmak sonra da dini, îmânı...

Batı'nın kadına bakışı

Kapitalist Batı'nın bugünkü ilâhı, mabudu, her şeyi paradır, menfaattir. Aslında geçmişte de pek farklı değildi. Batı'da menfaat her şeyin üzerindedir. Para kutsaldır onların gözünde...

Menfaatin dışındaki bütün kavramların hiçbir değeri yoktur. Başta, dillerinden hiç düşürmedikleri demokrasi olmak üzere, insan hakları, kadın hakları, hayvan hakları, çevrecilik, velhâsıl aklınıza ne geliyorsa hepsi göstermeliktir. Bunları gayelerine ulaşmada birer paravan olarak kullanırlar. İstismarda üzerlerine yoktur.

En çok istismar ettikleri de kadın konusudur... Aslında, kadın hakları savunuculuğu altında, kadınlara en büyük zulmü kendileri yapıyorlar. Fakat bunu öyle bir kılıfa sokuyorlar ki, zulüm altında inim inim inleyen kadınlar bile bunun farkına varamıyorlar. Az da olsa bunun farkına varan kültürlü kadınlar çıkmış Batı'da... Fakat bunlar istisna kabilinden olduğu için neticeyi değiştirememişler...

Batılı kadınların acınacak hâllerini yine Batılı olan bir kadından dinleyelim. Fransa'nın meşhur şairi **Madam Mardirous**, Müslüman kadınlara bakınız nasıl sesleniyor:

“İçinde bulunduğunuz nimetin kıymetini biliniz!... Burada kadına hürriyet adı altında yapılan işkenceleri bilemezsiniz siz. Ah, şu omuzumda hıçkırarak ağlamış kızların adedini bir bilerseniz... Kulaklarım, kızların çok feci, kalbleri yakan bağırıışları ile dolu... Evet, ışıklar ve çiçeklerle dolu bir baloya girebilmek, çok tatlı gibi görünür. Kadınlara verilen bir hak gibi sunulur. Aslında buralar, kadınların sömürüldüğü, erkeklere sunulduğu, şehvetlerin tatmin edildiği yerler... Türk erkeklerine sesleniyorum: Kadınlarınıza, kızlarınıza bunları anlatın! Sakın bu yapılanların kadınlara iyilik olarak yapıldığını zannetmesinler! Bunların sadece ve sadece kadını istismar için yapıldığını bilsinler, sakın bunlara özenmesinler!”

Şimdi de size, Avrupa'nın kadınlar hakkındaki atasözlerini sunacağım. Malûm olduğu üzere, atasözleri belli bir şahsın düşünce yapısını değil, o toplumun ortak

düşünce yapısını gösterir. Atasözleri bir kültürün aynasıdır. Toplumların hayat felsefesi, en kestirmeden atasözlerinde saklıdır.

Aşağıdaki atasözleri, Fransız yazar **Quitard**'ın "**Proverbes sur les femmes**" kitabından alınmıştır:

- * **Şeytanın yapamadığını kadın yapar.**
- * **Kadın, erkeği tuzağa düşüren bir örümcektir.**
- * **Kadının vücudunun üstündeki baş, şeytan kafasıdır.**
- * **Karısı olanın arısı var demektir; onu devamlı sokar.**
- * **Kadın zarurî bir baş belâsıdır.**
- * **Kadın takvim gibidir, sadece bir yıl işe yarar.**
- * **Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratılmıştır.**
- * **Kadın dili kesilse bile susmaz.**
- * **İyi kadın kafası olmayan kadındır.**
- * **Kadın dövülür, fakat öldürülmez.**
- * **Horozun karşısında tavuk ötmemelidir.**

Şimdi Avrupa'nın anlı şanlı kadın hakları savunucularına ve bizdeki temsilcileri olan feministlere sormak lâzım: Kadının şeytandan daha kötü olduğunu, baş belâsı olduğunu, belli bir süre sonra değiştirilmesinin gerekli olduğunu, kadını dövmenin tabii bir şey olduğunu ve benzeri konuları savunmak mıdır kadın hakları?

Kadını bu derece aşağı gören ve ona, ihtiyaç için alınıp satılan herhangi bir eşya muamelesi yapan toplumların kadın hakları savunuculuğuna soyunmaları ne derece inandırıcı olur?

Feminist kadınlar, televizyon, gazete ve dergiler vasıtasıyla, kadını erkeğe köle yapan İslâmiyetle savaşıacaklarını söylüyorlar.

Zavallılar, Müslümanlıkta kadını aşağılamanın, onu ezmenin, sömürmenin yasak olduğunu bilmiyorlar. Kültürümüzden, dinimizden uzak yetiştikleri için, âlemlere rahmet olarak gönderilen sevgili Peygamberimizin kadınlar hakkında buyurdıkları mübarek sözleri nereden bilecekler? Peygamber efendimizin bu hususta buyurduğu sözlerden birkaçı şöyle:

"Cennet anaların ayağı altındadır."

"Ahirette, kocası tarafından dövülen kadının davacısı ben olacağım."

"Müslümanların en iyisi, hanımına karşı iyi ve faydalı olandır."

"Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar Allahü teâlânın emanetleridir.

Onlara yumuşak olunuz, iyilik ediniz!"

Şimdi feministlere şunu söylemek lâzım: Siz İslama savaş açmakla, yanlış yere savaş açmışsınız. Eğer davanızda samimî iseniz, sizleri sömüren, her türlü menfaatinde sizleri istismar eden Batı'ya savaş açmalıydınız! Gelin inat etmeyin, zararın neresinden dönülürse kârdır. Bu savaş kararınızı bir daha gözden geçirin!...

Avrupa kadını sokağa niçin çekti?

Bir vesile ile tanıştığım konfeksiyon atölyesi sahibine, kaç kişi çalıştırdığını sorduğumda, "25'i kadın 5'i erkek olmak üzere, toplam 30 kişi" dedi. Sonra da, "İhtiyaç sahibi, çaresiz birçok kadının, kızın ekmek kapısı oluyorum, çok dua ediyorlar zavallılar." diye ilâve etti:

Başka bir işle meşgul olan yanımdaki arkadaşı, müdahale ederek konfeksiyoncuya sordu:

- Size bir şey soracağım. Burada biz bizyiz. Lütfen soruma samimî bir şekilde cevap verin. Özellikle kadın çalıştırmanızdaki gerçek sebep nedir?

Adam önce cevap vermekte tereddüt etti. Arkadaş tekrar ikaz etti:

- Cevap vermek zorunda değilsiniz. Fakat cevap verecekseniz, gerçek sebebi söyleyin lütfen.

- **Madem ısrar ediyorsunuz, söyleyeyim. Kadın çalıştırmamın bir değil birçok sebebi var. Kadın, ucuz işçi demektir. Ortalama verdiğim ücret erkeğin yarısıdır. Ayrıca kadın, problemsiz işçi demektir. Sigorta istemez, istediğin zaman işine son verebilirsin. Kadınları disiplin altına almak, erkeklere göre çok daha kolaydır. Erkek işçi birçok problemi de beraberinde getirir. Yalnız ben değil, başkaları da bu sebeplerden dolayı kadın işçi çalıştırır.**

Böylece durum açık ve net olarak anlaşılmış oldu. Zaten mesele burada düğümleniyor. Üzerinde durulması gereken husus; kadının çalışıp çalışmaması değil; çalışması gerekiyorsa, tabii ki çalışacak kadın. Benim üzerinde durmak istediğim asıl mesele, kadının istismar edilmesi ve bu sayede köşe dönülmesi... Kadının hakkını, hukukunu düşünen kim? Yalnız bizde mi? Hayır, bütün dünyada durum aynı. Özellikle de istismarın üretim merkezi Batı'da. İsterseniz biraz daha gerilere giderek, bu istismarı kim ve ne zaman başlattı; ona bir bakalım.

Ondokuzuncu yüzyılda, Batı'da, kapitalistler arasında amansız bir rekabet başladı. Ucuz maliyet için çareler aranıyordu. Kadın devreye sokulursa, bu sağlanabilirdi. Fakat çalışmaya alışkın olmayan kadını, evinden çıkarabilmek pek kolay değildi o zamanın Batı'sında.

Kapitalistler buna bir kılıf buldular. Ekonomik özgürlük, kadın hakları, kadın erkek eşitliği gibi konuları gündeme getirip; kadın çalıştığı takdirde, bu haklara kavuşacağı propagandası yapıldı. Bu sinsî plân, onlara bir lütuf, bir ihsan gibi gösterildi. Bu tuzakla evlerinden çıkardıkları kadınların sayesinde zenginliklerine zenginlik kattılar.

Bununla da kalınmadı. Üretilen malların tüketilmesi için de, kadınların tüketici olarak devreye sokulması ve az da olsa verilenin elinden geri alınması plânları yapılmaya başlandı.

Bunun için dergiler çıkarıldı. ABD'de yayınlanan, **Dial, Godey's Lady's book, Ladies' Magazine'** gibi dergiler piyasaya sürüldü. Pahalı, fakat pratik değeri olmayan giyecekler, "**Güzel giyim**" olarak lânse edildi. Giyim, kocasına karşı şirin görünmek olarak değil, sokağa şirin görünmek şekline dönüştürüldü sinsice. Neticede, gardıroplar elbiselerle dolup taşmaya başladı. Bununla da kalınmadı. Üretilen malların satılmasında, kadının reklâm malzemesi olarak kullanılması gündeme geldi. Kadın, cinselliğinden istifade edilerek, sadece kadın giysilerinde değil, her cins malın reklâmında kullanılmaya başlandı.

Bütün bu yapılanlarda istismar, ikiye bölünmüş hep ön plânda oldu... Adalet, eşitlik adı altında, zulüm gördü kadın. Kadın hakkı denilip, haksızlığın daniskası yapıldı.

Bu yapılanlar ister istemez aileye de yansıdı. Aileyi temelinden sarstı. Dallas gibi TV dizileriyle, aile bombardımana tutuldu. Evlilik dışı ilişkilere göz yummak, eşler arasında, uygarlık kabul edildi. **ABD'de** yapılan bir araştırmada, erkeklerin % **46'sinin**, kadınların ise % **41'inin** evlilik dışı gayri meşru hayat yaşadıkları tespit edilmiştir.

Kadınların gerçek durumları böyleyken, sözde kadın hakları savunucuları feministler ve çeşitli dernekler bunlara mâni olacaklarına, aksine istismarcılar ile kol kola girip, bindikleri dalı kesme gaffetine düştüler.

Kim ne derse desin, bütün bu olup bitenleri tarafsız bir şekilde inceleyen kimsenin, tarih boyunca kadını, sadece İslâm dininin istismar etmediğini, ona lâyük

olduğu değeri verdiğini görecektir. Bugün tarafsız gözlemciler, kadını, aileyi, korumak için İslmdaki aile yapısını incelemekte olup, bunu kendilerine nasıl adapte edebilecekleri arayışı içindeler. Batı Şunu açık bir Şekilde gördü ki, acil tedbir alınmazsa, çok kısa zamanda, aile diye bir kurum kalmayacak... Ailenin ortadan kalkması da bir toplum için büyük bir felâket olacaktır...

Aileyi yok etme çalışmalarının neticesi

Filozoflara göre, insanlar, tarih öncesi çağlarda, birer canavar gibi vahŐiyemiř... Daha sonraları aile, cemiyet ve toplum hâline gelmişler...

Sosyologlara göre ise, insanlar önce hayvan gibi sürüler hâlinde yaşarlarmış; daha sonra fertler haline gelmişler...

Fert mi önce, cemiyet mi, tartışması... Bu, "Yumurta mı önce, tavuk mu önce?" tartışması gibi bir Şey...

Her iki görüşün de doğru yönleri, yanlış yönleri var... Bunlar olaylara hep peşin hükümle bakmanın neticesi... Başka bir ifadeyle; dine, mukaddes kitaplara inanmamanın soktuğu çıkmaz sokaklar bunlar...

Bunların yaklaşımları körlerin fili tarifine benzemektedir: Körlerin önüne bir fil bırakılmış. "Bu nedir?" diye sorulmuş. Bir kısmı bacaklarını elleri ile yoklamış; "Dümdüz, yuvarlak bir sütün" demiş. Bir kısmı da hortumu yoklamış; "Büyük bir hortum" demiş...

Filozofların, sosyologların bunlardan farkı yok... Halbuki aile, cemiyet ilk insan Hz. Adem'den beri vardır. Fakat bunlar, Hz. Adem'i ilk insan ve peygamber olarak kabul etmedikleri için pusulalarını Őařırıyorlar.

İlk zamanlarda; Şehirlerde yaşayan medenî insanlar olduğu gibi, çöllerde, dağlarda ilkel hayat süren insanlar da vardı. Bugün bile Afrika'da Amerika'da böyle insanlar yok mu? Dağda yaşayan ilkel insanları esas alıp, bütün insanlar ilkeldi demek ilim adamına yakışmaz.

Yüce Allah, aileyi toplumun mihenk taşı olarak yaratmıştır. Tarih boyunca aile hep var olmuştur. Çünkü yaratan böyle yaratmıştır. yet-i kermede mealen, "**Ey insanlar, biz sizleri bir erkek, bir kadından yarattık**" buyurulmaktadır.

Eğer toplum, yaratılışlarına uygun olarak, aileye önem verirse, sağlam olarak ayakta kalabilir. Aileye önem vermezse, cemiyetin düzeni bozulup, işte o zaman filozofların dediği gibi, fert fert birer canavar olurlar.

Batı, hızla bu canavarlaşmaya doğru gitmektedir. Çünkü, aileyi yok etmek için ne lâzımsa yapılmış bugüne kadar. Bunu da hep İslamın emirlerine ters olsun diye yaptılar. Şimdi onlar da yaptıklarının yanlışlığını geç de olsa anladılar. Fakat çok geç... Geriye dönüş olmaz bu saatten sonra artık...

Fransa'da yayınlanan **a M'Interesse** ve **L'Evenement du Jeudi** dergileri ile Almanya'da yayınlanan **Focus** dergisi sık sık bu konuları gündeme getiriyorlar. Giderek çöken aile kurumunu kurtarmaya çalışıyorlar... Gerekli tedbirler alınmadığı takdirde, boşanma oranlarının çok yüksek olması sebebiyle, yakında aile mefhumunun kalmayacağı endişesini dile getiriyorlar.

Yaptıkları araştırmalara göre, Türk aile yapısı Batı'ya göre daha kuvvetli olduğundan, boşanma oranının Türkiye'de çok düşük olduğunu tespit edildi.

Yine araştırmalara göre, Türk aile yapısının sevindirici bir özelliği de evliliklerin oldukça dayanıklı olması... Mevcut evliliklerin, yüzde 93'n birinci evlilikler, yüzde 4'n ikinci evlilikler, geri kalan oranlarını ise üçüncü veya dördüncü evlilikler teşkil ediyor.

Etme bulma dünyası... İslâm düşmanlığı uğruna nice medeniyetleri ve aile mefhumunu yok eden İngiltere'de, yakın bir gelecekte aile mefhumunun

kalmayacağı görüşünden hareketle, yeni kanunlar hazırlanıyor. Boşanma oranının vahametini gören İngiliz hükümeti, giderek çöken aile kurumunu koruma altına alma gayretinde...

İngiltere’de, evlilik dışı çocuk oranı yüzde 35’e ulaşmış durumda. Yeni düzenlemelerle, evlilik konusuna daha sıcak bakan eski kuşaklardan da evliliklerin korunması için daha fazla destek sağlanması hedefleniyor.

Büyükanne ile büyükbabaların hem evlilik, hem de bu evlilikten doğan çocukların üzerindeki etkilerinin artırılması için, aile büyüklerinin çocuklarına yakın yerlerde yaşamaları teşvik edilmekte...

Bunlar hep dinimizin emrettiği, bu sebeple de İngilizlerin düşman olduğu değerler değil mi? Körü körüne düşmanlık insanı ne hâllere düşürüyor?

Netice olarak; Batı ülkeleriyle kıyaslanınca Türkiye’nin durumu sevindirici... Ama bu nereye kadar? Batılılaşma bu hızıyla devam ederse, eninde sonunda bizim varacağımız nokta da aynı olmayacak mı?!

Kadın - erkek eşitliği

Zamanımızda kadın konusu çok istismar edilmektedir. Bilhassa kadın-erkek eşitliği meselesi... Halbuki, cinsleri, vasıfları farklı olanlar arasında eşitlik olmaz. Meselâ elma armuttan veya armut elmadan iyidir denemez. Çünkü cinsleri farklıdır. Onun için elma ile armut toplanmaz denir.

Cenâb-ı Hak, kadını, erkeği farklı yaratmıştır. Fizikî yapısı birbirine benzemez. Birbirine benzemeyen iki şey, birbiri ile mukayese edilmez.

Yüce Allah, kadını da, erkeği de her işe elverişli olarak yaratmamıştır. Kadın ile erkek iki ayrı cinstir, birbirine üstünlüğü söz konusu olamaz. Ancak vasıfları eşit olan iki şey arasında kıyaslama yapılır.

Kadın meselesi bütün dünyada olduğu gibi, bizde de yanlış yönden ele alınıyor... İlmî olmaktan çok, hissî sebeplerle ortaya atılan bir kadın-erkek eşitliği meselesinde kadınların hiçbir davâsı halledilemez. Çünkü başlangıç noktası yanlıştır. Kadın-erkek eşitliği altında kadına zulmediliyor aslında... Bunun için hissî olmayıp gerçekçi olmak lazım.

Çalışan bir karı-kocanın, akşam eve beraber yorgun argın gelip, kadının evde yemeğini yapması, ev işleri ile ilgilenmesi, erkeğin de yan gelip yatması nasıl kadın yönünden eşitsizlik ise; kadının çalışmadığı evde, akşam eve gelen erkeğin eşitlik olsun diye mutfığa girmesi, ev işlerinde ona yardıma zorlanması da erkek açısından eşitsizlik olur.

Böyle bir erkek günlük istirahatini yapamadığı için ertesi günü işinde başarılı olamaz. İşinde başarılı olmayan kimsenin sıkıntısı evine, yine hanımına yansır; zararı yine o çeker.

Bunun için, işinin ehli patronlar, yöneticilerini işe alırken, **“Ben sana bu parayı sadece, sekiz saatlik mesai için veriyorum. Yirmi dört saatin için veriyorum. Bütün gününü satın alıyorum. Ev işleri dahil, başka bir iş ile uğraşmamanı istiyorum... Evinde istirahatini iyice yapıp sabah bedenen ve zihnen dinlenmiş olarak gelmeni istiyorum”** diye şart koşarlar...

Bu kuralı hiç taviz vermeden uygulayan iş adamlarının başında **Vehbi Koç** gelir.

Damadının ağabeyi **Can Kırac**, bu konuya Vehbi Beyin ne kadar önem verdiğini bakınız nasıl anlatıyor hatıralarında:

“Bu davet, Vehbi Koç için de önemli bir fırsat olacaktı... Bizim yaşam şeklimizi görecektik, gösterişe veya şatafata verdiğimiz önceliği anlayacak ve eşimin

becerikliliğini tartacaktı. İşini teslim ettiği insanları her yönüyle tanımak, Vehbi Koç'un çok önem verdiği bir özelliği idi...

Böylesine önemli bir görücüye çıkma hususunda eşim İnci'yi ikna etmem kolay olmamıştı... "Meraklanma, yemeklerin hazırlanmasında sana yardım ederim" taahhüdünde bile bulunmuştum... Vehbi Bey'le baş başa kaldığımız bu ilk gece, tahminimizden de başarılı geçmişti...

Ben İzmir'in iş dünyası ile ilgili haberler vermiştim. O da bize basamak basamak yükselerek "refaha" kavuşmanın erdemini ve sırlarını anlatmıştı!.. Sıra kahve içmeye gelmişti...

Vehbi Bey keyifli zamanlarında yaptığı gibi ellerini dizlerine vurduktan sonra; "Çocuklar size teşekkür ederim. Beni tahminimden daha iyi ağırladınız. İnci Hanım, senin yemeklerin de hoşuma gitti, yorulmuşsun, ellerine sağlık!" diyerek bizlere iltifat etti...

İnci de, bu samimi duygulara tevazu içinde mukabele etmek düşüncesi ile, "Beyefendi, sizi evimizde misafir etmekten onur duyduk. Sağolun! Beğendiğiniz yemeklerin bir kısmını da Can hazırladı, benim için hiç yorgunluk olmadı!" itirafında bulunmuştu...

Gecenin keyfi de bu itiraftan sonra kaçmıştı!.. Vehbi Bey'in sevinç ifade eden yüz çizgileri değişmiş, kızgınlığını belirleyen şekilde alt dudağı hafifçe aşağıya sarkmıştı... Biz, İnci ile göz göze bakarak bu ani değişikliğin sebebini anlamaya çalışmıştık.

Merakımızı ve endişemizi, Vehbi Bey şu açıklaması ile gidermişti:

"İnci Hanım! Sen sen ol, bir daha kocanı mutfağa sokma! Erkeğin işi evinin dışında çalışmaktır. Yemek yapmasını bilmiyorsan, kocana söyle, sana aşçı tutsun! ..."

Şimdi, denebilir mi, Vehbi bey, erkeği mutfağa sokmamakla kadınlara haksızlık yapıyor, kadın- erkek eşitliğini bozuyor?!...

Her taş yerinde ağırdır. Taşları yerinden oynatmanın kimseye faydası olmaz!...

Çalışan kadının ailedeki uyumsuzluğu

Çalışan, iş hayatına alışmış kadının kocasına ve çocuklarına sağladığı destek sınırla kalmakta ve aile içindeki rolünü tam yerine getirememektedir. Bunun içinde genelde ailede uyumsuzluk olmakta ve istenilen huzur sağlanamamaktadır. TV sunucusu ve artisti Selin Dilmen, "**Başkalaşmış kadınlar**" başlıklı yazısında bunu konuyu şöyle dile getirmektedir:

"Adettir, kadınlar bir araya geldikleri zaman erkeklerden bahsederler. Ya da en yalınız, en gizli düşüncelerinde erkekler olur.

Konuşmalarda hep erkeklerin olumsuz yanları dökülür ortaya. Gözlerinin dışarıda olduğundan, futbola ya da eğlenceye düşkünlüklerinden hatta sorumsuzluklarından dem vurulur.

Kadınlar, eğer kendi erkekleri hakkında bu gerçekleri itiraf edebilecek kadar samimi değillerse de en azından başka hemcinslerinin başına gelen tatsızlıkları konu ederler.

Ben iki defa evlendim.

Bu tip sohbetleri fazla olmasa da yaptım. Ve bir daha evlenmemeye kesin olarak karar verdim. Bunun bir sebebi var.

İlkin erkekler hakikaten kadınlardan farklı yaratılmışlar. Değişmeleri ve kadınların olmalarını istediği gibi olmaları mümkün değil.

Bir süre önce düşünmeye başladım. Erkeklerin bu olumsuz yanları bir tesadüf mü diye. Kendi evliliklerimi saymayalım ve bütün hatanın bende olduğunu farzedelim. İyi de, otuz bir yaşındayım ve bugüne kadar % 100 mutlu giden bir tek evliliğe bile rastlamadım.

Bir yerde bir hata var.

Daha doğrusu mutlu bir evlilik hayatına yaklaşmanın bir tek yolu var. Kadının kadınlığını, erkeğin erkekliliğini bilmesi.

Kadının kadınlığını bilmesi ne demek?

Erkekten sonra ve onun omurga kemiğinden, ona eşlik etmek için yaratıldığını bilmesi demek. **“Yani önce erkek sonra ben”** cümlesini inanarak kabul etmek. Bu bağlamda erkekten gelecek her türlü sıkıntı verici tepkiye olumlu bir ifadeyle boyun eğmek.

Bunun karşılığında ufak tefek kaprisler yapmak ve bununla avunmak... Böyle yapabiliyorsanız; hayatınızı fazla sorgulamıyorsanız, kısacası haddinizi biliyorsanız bir ömür boyu eşinizle evli kalabilirsiniz. Ve bu, benim gözümde ciddi bir başarı elde etmiş olmak demek.

Bana ve benim gibi kadınlara gelince...

Bizler başkalaşmış kadınlarız. Kadın olma özelliklerinden pek çok şeyi yitirmişiz. Haddimizi aşalı ve sorgulamaya başlayalı çok olmuş. Geri dönmek imkansız.

Bizler, ilk bakışta hoş görünen ama sonrasında erkeği kızdıran ve sıkıcı tipleriz.

Aldığımız eğitimle, üzerimize giydiğimiz pantolonla, iş hayatında boğuşarak ve para kazanmaya başlayarak belki de **erkekleşmeye başlamışız.**

Giderek hayattan daha az beklentimiz kalmış. Anneliğimiz bile babalık ruhunda. **Kısacası bizlerden iyi eş olmaz.** (27.10.99 Türkiye)

İnsan hayatında **“yaşam tarzı”** alışkanlıklarının önemi çok büyüktür. Örneğin on beş sene okul okumuş sonra bir işe girmiş üç beş sene de böyle iş hayatı olmuş bir kadın kendi isteği ile de olsa, çocukları ile evi ile ilgilenmek için evine çekildiğinde, bir müddet sonra ruhi dengesi bozuluyor. Çocuklarını himaye edeceği yerde kendisi himayeye muhtaç hale geliyor. Psikiyatristlere abone olmak zorunda kalıyor. Yaşanan tecrübeler bunu açıkça gösteriyor.

Bunun için evlenecek erkek, **“Huzurlu bir aile”** için sadece kendisi ile, çocukları ile evi ile ilgilenecek **“ev hanımı”** istiyorsa baştan tercihini buna göre yapmak zorundadır. Çünkü sosyal yaşantının zorla değişimi mümkün değildir. Zorlamalar er geç ters tepki gösterir **“Depresyona”** sebep olur.

Özgürlük özgürlük diye diye aileye mahvettiler

Oldum olası **“Bilimsel rapor”**, **“İstatistik veriler”** gibi araştırmalara hep şüphe gözü ile bakmışımdır. Nasıl bakmamayım; aynı konuda iki araştırma yapılıyor, netice birbirinin tam tersi... Ufak tefek farklılıklara tamam da, yüzde yüz farklılık niçin?

Çünkü, bu tür çalışmaların birçoğu belli maksatlar, yönlendirmeler için yapılıyor da ondan. İşte, bu tür yapılan bir araştırmanın neticesi:

“ Yapılan araştırmalara göre, Batı’da gayri meşru ilişki yaşı 14’e Türkiye ise, 16’ya indi. Bu gizli ilişkilerin sağlık açısından zararlarına mani olmak için, artık cinsellik tabu olmaktan çıkarılmalı. Cinsel eğitim verilmeli. Cinsellik bir ihtiyaçtır, engel olunmamalı. Teklif sadece erkekten gelmemeli, kadın da teklif edebilmeli. Erkek cinselliği nasıl rahat yaşıyorsa, kadın da

öyle olmalı. Her iki cins de evlilik öncesi, cinsel tecrübeye sahip olmalı. Görüştüğümüz herkes cinsel özgürlük istiyor...”

Sordukları her denek, aynı şeyleri istiyor(!). Bu sözde araştırma ya maksatlı bir masabaşı çalışması vey, diskoteklerde, barlarda... yapılmış. Meyhaneden çıkan kimseye içki içiyor musunuz diye sorarsanız, alacağınız cevap tabii ki “ Evet” olacak. Sonra da bunu bilimsel araştırma(!) diye yayınlayacaksınız!

Batı bunu denemiş. Cinsel özgürlüğün toplumu ne hale getirdiğini görmüş. Şimdi, bunun nasıl önüne geçebilirim, telaşında; aile bağlarını kuvvetlendirmek için, bütçelerinden yüklü paralar ayırmaktalar. Alınan netice ortada iken, toplumu böyle bir yönlendirme gayretine girmek akıllara durgunluk veriyor. Acaba bu, Batı'nın bir intikamı mı? Bizim toplumuz perişan oldu, onların ki de olsun kıskançlığı mı?

Batıda ilk defa İsveç, yasal yollarla “**cinsel devrim**” yapan bir ülkedir. İsveç Parlamentosu , insanların “cinsel özgürlüğünü” baskı altına alan ne kadar yasa varsa, onların tümünü yürürlükten kaldırıp bu, “**özgürlüğü**” pekiştirici yasaları yürürlüğe koydu.

Akıllarınca, bu tür yayınlar serbestçe yayınlanacak, piyasa bu tür yayınlara belli bir noktada doyum sağladıktan sonra da, kendiliğinden ortadan çekilecek...

Bu serbestliğin verilmesinden sonra, hiç tahmin etmediği bir manzara ile karşılaştı İsveç. Cinsel özgürlük adına uygulanan tedbirler ters tepti. Piyasa bir türlü porno yayına doymak bilmedi. Tersine, bu tür yayınların her türlü piyasa gitgide daha yoğun biçimlerde işgal etmeye başladı. Okullardaki eğitim ve cinsel özgürlük uygulamaları da, beklenenin tersine sonuçlar vermeye başladı.

Pornografi piyasası, eskisinden çok daha zengin hale geldi. Üstelik sapık ilişkilerin yanı sıra ırza geçme ve fuhuş olayları arttı. Buna bağlı olarak başka bir gelişme, alkolizmin yaygınlaşması ve yoğunlaşması olmuştur. Halen her 100 İsveçliden 80'inin klinik alkolik olduğu belirtilmektedir.

Laboratory for Clinical Stress Research'ün araştırma sonuçları şöyle özetleniyor: “**Dört yaşındaki her üç çocuktan birisi çişini tutamıyor. Her iki yetişkinden birisi uykusuzluk, yorgunluk, sıkıntı gibi durumlardan şikayetçi. Çalışan her yedi kişiden birisi, çalışma gününün sonunda zihnen kendisini tükenmiş hissediyor.**

Her yıl binlerce kişi intihar ederken, bundan birkaç misli fazlası da intihara teşebbüs ediyor. Nihayet, her bin kişiden 99.7'sinin ruhen hasta olması, İsveçlileri dünyanın en mutsuz insanları arasında ön sıraya getiriyor.”

Cenab-ı Hak, insanın, bedenen ve ruhen sağlam kalabilmesi için, ölçüler bildirmiş, sınırlar koymuş. Bu sınır aşılırsa, insanın felâketi olur, buyurmuş. Ama dinleyen kim? Tarifnameye uymamakta ısrar edilirse, sınır aşılırsa, daha çok felaketler gelir insanoğlunun başına!..

Aslında, İsveçlilerin uğradığı ruh hastalıkları, bütün Avrupa ülkeleri ve Amerika için de geçerlidir. **Cinsel serbestlik ve neticesinde meydana gelen ahlakî çöküntü sebebiyle can sıkıntısı, bezginlik, yılgınlık, umutsuzluk, alkolizm, erken bunama, melankoli, şizofreni gibi hastalıklarda anormal bir artış görüldü.** Ayrıca yalnızlık, terk edilmişlik duygusu, insanlarda sevgisizlik, dostluktan uzaklaşma, yabancılaşma, ev yaşantısının unutulmaya yüz tutması, ailenin şirket haline dönüşmesi gibi durumlar, günümüz Batı insanının belli başlı karakteristikleri arasında girdi.

Cinsel alandaki yanlış uygulamalar sebebiyle, akıl ve ruh hastalıkları, gitgide daha çok insanı içine alan boyutlara ulaşıyor. Batı kentleri, açık hava ruh hastalıkları hastanelerine dönüşmüştür desek, pek de abartma yapmış sayılmayız.

İsveç'te yaygınlaşan ırza geçme olayları, **Fransa**'da alkolizm, **İngiltere**'de eşcinsellik, **Amerika**'da bütün bunların toplamı, tek tek herkesi tehdit eden boyutlara ulaşmıştır. Amerika nüfusunun **yüzde 30'unun eşcinsel** olduğu bilinmektedir.

Cinsel özgürlük sebebiyle, zührevi hastalıklar hızla yaygınlaşmıştır. Araştırma sonucunda dünyadaki her dört gençten birinin çevresinde, ya bir AIDS hastası, ya da cinsel yolla bulaşan hastalığa yakalanmış biri olduğu gerçeği ortaya çıkmıştır.

Batının, bu, ne yapacağını şaşırılmış sinirli, hastalıklı insanların mağdurları arasında çocuklar da yerlerini almaktan geri kalmıyor.

Batı dünyasında, çocuklara karşı işlenen cinsel saldırı olayları da giderek ürkütücü boyutlara ulaşmaktadır. **Amerika Aile Şiddet Araştırmaları Enstitüsü**'nün bir raporuna göre, tüm Amerikalı kadınların yüzde 19'u (1/5), ve erkeklerin yüzde 9'u çocuklarında cinsel yönden kötü davranışlarla karşılaşmış durumdadır. Ayrıca 2-5 milyon arasında Amerikan kadını, yakın akrabalarıyla cinsel ilişkide bulunmuş olarak görünüyor.

Ahlakî çöküntü sebebiyle, Avrupa'da ve Birleşik Amerika'da alınan bütün tedbirlere rağmen, alkol ve uyuşturucu kullananların sayısı da hızlı bir artış göstermektedir. Gençler hemen hemen 11 yaşında içki şişelerine sarılıyor. Okul çağındaki erkek çocuklardan yüzde 10'u, kız çocuklardan ise yüzde 5.8'i alkolik olma tehlikesi ile karşı karşıya bulunuyor.

Gençlerde alkole bağımlılık, okul ve iş sorunlarından sonra üçüncü en büyük sorun haline almış durumda. Gençlerin böylesine küçük yaşta alkole başlamaları da, ana babalarıyla aile çevresinin rolü çok büyük. Gençlerin yüzde 37'sinin babası, yüzde 13'ünün ise, annesi aşırı derecede alkol kullanmaktadır.

Bütün bunların sebebi, Batı'nın uyguladığı hayat tarzının insanın tabiatını çok zorlamasıdır. Doğal olmayanı doğal diye, her türlü sapkınlığı ve sapıklığı, doğru diye kabul etmesidir. Sapıklık, doğruluk diye görülünce doğru tedavi yerine yanlış tedavi uygulandı.

Bir tedavi aracı olarak öngörülen İsveç'in "**cinsel devrim**" saçmalığının sonuçları, bütün vahametiyle ortaya çıktı. Batı bataklığından kurtulma çareleri ararken, ülkemizdeki bazı çevrelerin toplumumuzu hızla bu bataklığa çekme gayretleri art niyetin açık ifadesidir.

İnsanı hayvandan ayıran, "**Ahlak**"tır. Bu kaldırılınca insanın hayvandan farkı kalmaz. Hatta hayvandan daha kötü duruma düşer. İnsan sınırsız, başıboş değildir. Sınır tanımayan kimseler için Kur'an-ı kerimde, "**İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da aşağıdırlar.**" (Araf 179) buyurulmaktadır. "Ben sınırsızlığı, başıboşluğu istiyorum" diyene ne denebilir? Bu bir tercih meselesi!..

Kadını, önce "kurtarıcı"dan kurtarmalı

Her yıl , kadını esaretten(!) kurtarmak için "**Dünya Kadın Hakları Günü**" tertip edilir. Nutuklar atılır, demeçler verilir... Düşünüyorum; dünyada çok şey istismar ediliyor, fakat kadınlar kadar istismar edilen başka bir varlık var mı?

İşin garibi "**kurtaralım**" denildikçe daha batırılıyor kadın... Onlar da ne yapacaklarını şaşırıldılar; sersem tavuğa döndü zavallılar. Gelen vuruyor giden vuruyor. Meşhur düşünür gibi, az da olsa akli başına gelen kadınlar artık, "**Gölge etmeyin başka ihsan istemiyoruz**" demeye başladılar.

Kadın hakları istismarcıları, bir taşla iki kuş değil, birçok kuş avlama peşindeler... Kadın haklarını öne sürüp, ceplerini dolduranlar, cinsel yönünden faydalananlar, toplumun örfüne, dinine bu vesile ile saldıranlar... daha neler neler. İşin bir enteresan yönü de, kadına bir şey soran yok. Senin derdin, sıkıntın nedir, sana nasıl yardımcı olabiliriz? diyen de yok. Kendi kendilerine gelin güvey oluyorlar... Niye böyle? Çünkü samimi değiller. Niyetleri başka!

Geçenlerde bir toplantıda, kadını dört duvar arasından kurtarmak için, **“Kur’an-ı kerimin bazı ayetlerinin yeniden yorumlanması”** konusu tartışılıyordu. Bunlara göre, sanki, Kur’anı kerim kadınların bütün haklarını ellerinden almış... Baştan peşin hükümlerle bir karar veriyorlar, sonra da bu yanlış kararları üzerine bina kurmaya çalışıyorlar.

Yanılığa bakın: **Birincisi**, kadını insan kabul edip, sıcak kum çöllerine gömülmeğe kurtaran Kur’an-ı kerimdir, İslamiyettir. Bundan önce bırakın ikinci üçüncü sınıf olmak, insan bile sayılmıyordu kadın. Miras hakkı bile yoktu, mal gibi alınıp satılıyordu...

İkincisi, farzedelim ki, Kur’an-ı kerim kadınlara bazı kısıtlamalar getirdi. Bir Müslüman olarak kadın, bu emirleri yerine getirmek zorunda. Bunun için Müslüman olmuş zaten... Kadını rahatlatmak, huzura kavuşturmak, bu emirlerden uzaklaştırmakla değil, bilakis bu emirleri yapabilme imkanı vermekle olmaz mı? Asırlardır Müslüman kadın, Kur’anı kerimin emirlerinden bir rahatsızlık duymamış; duysa, zaten Müslüman olarak kalamaz. Kadın, evinden, aile hayatından bir şikayeti olmamış, aksine huzuru burada bulmuş. Onu sokağa dökmekle, bu huzuru da mı elinden alınmak isteniyor? Nedense kadınlar, tarih boyunca "Kendilerine birileri tarafından bir çeki düzen verilmesi gereken varlıklar" olarak algılanmaktan bir türlü kurtulamadılar.

İster istemez insanın aklına **"Allah kadınları, öncelikle onları kurtarmak isteyen böyle kurtarıcılardan kurtarsın"** şeklinde dua etmek geliyor. Maalesef bu oyuna, istismara alet olmamış kadın az değil. Kadınlar, eninde sonunda oyuna geldiğini fark ediyor fakat o zaman da iş işten geçmiş oluyor. Yine de zararın neresinden dönülürse kardır. Hürriyet’te **Serdar Turgut**’un köşesinde konumuzla ilgili tipik bir örnek verdi:

Yıllarca cinsi yönden istismar edilen bazı Batılı feminist kadınlar, iyice yıpratıldıklarını, oyuna getirildiklerini ifade ederek bir karar vermişler. Yaşları 25 ile 35 yaş arasında değişen bu kadınların aldıkları karar şöyle:

“Aile, insanın hayatında çok daha manevi zenginlikle dolu olan, kadına çok daha manevi güç katan bir kavram. Bu nedenle çağdaş kadın, eğer güçlü olmak, toplumda bir yer edinmek istiyorsa aile yaşamına önem vermeli. Ve daha da önemlisi, evleninceye kadar erkeklerden uzak kalmalı. Kendisini kocasına “saklamalı”. Evet, kadınlar bunu ciddi şekilde, yeni bir teori olarak ortaya koyuyorlar şu anda Batı’da.”

Kadınları, elinden kurtarmak istedikleri İslamiyet, ondört asırdır, zaten bunları söylemiyor mu?

Kim ne derse desin, bütün bu olup bitenleri tarafsız bir şekilde inceleyen kimse, tarih boyunca kadını, sadece, İslâm dininin istismar etmediğini, bilakis ona lâıyk olduğu değeri verdiğini görecektir. Bugün tarafsız gözlemciler, kadını korumak için İslâm’daki aile yapısını incelemekte olup, bunu kendilerine nasıl adapte edebilecekleri arayışı içindeler.

Bunu sağlayabildikleri takdirde, kadın, gerçek manada, istismardan, esaretten kurtulacak, layık olduğu yere kavuşacaktır!..

Çalma kapıyı, çalarlar kapını!

Bugün aileyi, dolayısıyla toplumu yıkan etkenlerin başında gayrı meşru ilişki gelmektedir. Bunu önlemenin yolu da şuurlu bir dini inançtır. İnanan, Allaha korkan ve kuldan utanan böyle işlerden uzak durur. Bunun için fuhuşu yaymak isteyenler “**utanma duygusu**”nu yok ediyorlar. Utanma, haya, sadece insana mahsus olan utanma duygusudur. Allahü teâlânın razı olmadığı çirkin şeyleri yapmaktan sakınma, başkalarının kötülüklerinden korkma, kötü iş yapınca utanma; utanmak, sıkılmak gibi manalara da gelmektedir haya.

Bir toplumun ayakta kalmasında önemli bir yeri olan haya ve haya sahibi olmak üzerinde önemle durulmuştur dinimiz. Bunu sağlamak için din, iman ve ahlâk bilgilerinin öğrenilmesi ve çocuklara, gençlere öğretilmesi gerekir. Aksi halde hayanın ve iffetin yok olması kaçınılmaz olur. Bu da bir cemiyetin çökmesinin belli başlı sebebidir.

Haya sahibi olmak, asırlar boyunca bütün Müslümanların şîârı olmuştur. Hayanın önemini Sevgili Peygamberimiz şu sözleriyle ifade buyurmuştur:

“Haya imandandır. Fuhuş cefadandır. İman Cennet’e, cefa Cehennem’e götürür.”

“Fuhuş, insanın lekesi; haya, zîneti (süsü) dir.”

“Cennet’e gitmek isteyen, haram işlemekten, Allah’tan haya etsin.”

“Allahü teâlâdan haya ediniz!”

Hayanın da çeşitleri vardır. Önce Allahü teâlâdan, haya etmelidir. Bunun için de, O’nun emir ve yasaklarına uymak, kötü düşüncelerden uzak durmak, helâl lokma yemek ve ölümü hatırlamak gerekir. Âhireti isteyenler, dünyanın geçici süsünden, zînetinden uzaklaşır. İşte bunları yapmak, Allahü teâlâdan hakkıyla korkmak demektir.

Haya ve iman birlikte bulunur. Biri yok olursa, diğerrinin ayakta kalması zordur. Kadının hayası, erkeğin hayâsından dokuz kat fazladır. Günah işleyecek kimsenin, bu günahattan vazgeçmesi, Allah’tan korktuğu için veya insanlardan haya ettiği için olur. Allah’tan korkarak terk etmenin alâmeti, o günâhı; gizli olarak da işlememektir. İnsanlardan haya etmek, onların kötülüklerinden korkmak demektir.

Hayayı korumada kadına daha büyük sorumluluk düşmektedir. Çünkü, birçok hayasızlığa, fuhuşa birinci sebep kadındır. (Büyük çoğunluğu teşkil eden İffetli kadınlarımızı tenzih ederim.) Kadın, dinimizin bildirdiği manada haya sahibi olsa, o cemiyette fuhuş diye bir şey kalmaz. Eğer kadında haya kalmazsa, bugünkü manzaralar ortaya çıkar.

İşte zirvedeki hayasızlığı gösteren bir gazete haberi: “ Müşteri bekleyen hayat kadınları, aralarındaki rekabet nedeniyle birbirine girdi. Fiyat nedeniyle çıkan tartışmanın büyümesi üzerine kadınlar kavga etmeye başladı. Birbirlerinin saçını başını yolan kadınları ayıran yöre halkı fuhuşun bu kadar aleni hale gelmesine tepki göstererek, bir an önce yetkililerin önlem almasını istediler.”

Bu derece hayasızlara “insan” bile denilemez. Fakat bilmiyor bu zavallılar; öğretilmemiş kendilerine. Yaptıkları için sadece dünyadaki gerçek yüzünü bilseler hiçbir zaman buna tevessül etmezler. Ahiretteki pişmanlığın yanında dünyada da telafisi mümkün olmayan zararları var: İslam büyükleri, zina edenin; Rızkının noksanlaşacağını, ömrünün kısa olacağını, yüzünde güzellik kalmacağını bildirdiler. Bu işlerle uğraşanların sonunda ne hale düşüklerini ibretle seyrediyoruz hergün.

Bu kötü işte suçu tamamen kadınlara yüklemek te insafsızlık olur. Atalarımız, “**Çalma elin kapisını, çalarlar kapını**”, “**Eden bulur**” demişlerdir.

Ahlaksızlıkta, tabii ki erkeklerin de rolü büyük. Nitekim Peygamber efendimiz,

“Siz iffetli olursanız, kadınlarınız da iffetli olur. “

“Ey gençler, namusunuzu koruyun, zina etmeyin! İyi bilin ki, namusunu koruyana Cennet vardır.” buyurdu.

Peygamber efendimiz, bu günlerin geleceğini haber verdi. Kıyametin ne zaman kopacağı sorulduğunda buyurdu ki:” **Veled-i zina çoğalır. Zengine zenginliğinden dolayı hürmet gösterilir. Kötülük ehli, iyilik ehline üstün çıkar.”**

Tabii ki, ahir zamanda bütün olumsuzluklara rağmen iffet, haya sahibi olabilmenin mükafatı da o derece büyüktür. Bunu başarabilene ne mutlu!

Önce bataklıkları kurutalım

Birkaç sene önce Karadeniz seyahatimde son durağım olan şirin bir ilçemizde (Ardeşen’de), bir arkadaşın babasının dükkanında oturuyoruz. İşlerin nasıl gittiğinden, ekonomik sıkıntılardan, dertlerden bahsederken 80 yaşlarında bir amca girdi içeri.

Onunla da tanışıp sohbetimize devam ederken, konu toplumun bozulmasına, ahlaksızlıklara geldi. Yaşlı amca derin bir ah çektikten sonra, “Efendi efendi, dedi. Sen buraların önceden de böyle olduğunu zannetme sakın! Burada, namus için cinayet işlenirdi, falancanın kızına yan baktı diye kavgalar olurdu. Bunun için yerli yabancı kimse, kimsenin karısına, kızına yan gözle bile bakamazdı. Ya şimdi, içim kan ağlıyor... “ deyip bir müddet sustuktan sonra elindeki bastonu dükkandan görülen binalara uzatıp, “ **Ne zaman ki Nataşa’lar geldi, durum değişti... Şimdi şu gördüğün binalar var ya, üst katları hep Rus karılarıyla dolu. Kimsenin sesi çıkmıyor. Nice yuvalar bu sebeple yıkıldı. Çocuklar perişan oldu. Adam yılların birikimi olan emekli ikramiyesini alıyor, bir hafta sonra elinde bir şey kalmıyor. Çoluk çocuk nice sıkıntılarla topladıkları, bir senelik geçimini sağlayacak çay paraları Nataşa’lara gidiyor. Bugünleri de mi görecektim... “** diyerek o yaşında başladı ağlamaya...

Geçenlerde, bir valimiz de kadınlarla yaptığı toplantıda, kocalarına sahip çıkmalarını, Nataşa’lara kaptırmamalarını öğütüyordu.

Herkes bildiği için Karadenizden örnek verdim. Yoksa diğer bölgelerimizin özellikle de büyük şehirlerimizin birbirinden farkı yok aslında. Üç aşağı beş yukarı aynı. Bazı otellerin belli başlı gelir kaynağı bu yolla sağlanıyor artık.

Geç de olsa İçişleri Bakanlığı, el attı her geçen gün büyüyen fuhuş sorununa. Bakanlık, fuhuşla bulaşan hastalıklarla daha etkin mücadele edebilmek için, genel sağlık ve kamu düzeninin korunması, uygulamada görülen tereddütlerin giderilmesi ve mevcut mevzuatta yer alan eksiklerin tamamlanması amacıyla, 'Fuhuşun Kontrolü ve Fuhuşla Bulaşan Hastalıkların Önlenmesine İlişkin' yasal tetbirler alınmasını kararlaştırdı.

Fakat bu çalışmalar sivri sinekleri öldürme mesabesinde, bataklıklar aynen duruyor. Hatta gün geçtikçe çoğalıyor. Alınacak tedbirler, fuhuşu yok etme üzerine bina edilmiyor, aksine resmileştiriyor sanki.

Alınması düşünülen tedbirler de bu iddiayı doğruluyor. Alınacak tedbirlere bakın: Fuhuş yapmak isteyenlerin isteyenleri tescil etmek, fuhuşla bulaşan hastalıklarla ilgili araştırma yapmak, hasta olanları tedavi etmek, açılabilir yerleri tespit etmek, açılacak zührevi muayene evlerinin yerini belirlemek, fuhuş yerine işletme izin belgesi verilmesine ve bu belgenin iptal edilmesine karar vermek, fuhuş yerindeki asgari fuhuş ücretini tespit etmek...

Çalışmalar bununla da kalmıyor, fuhuş yerinin itfaiye, ambulans gibi hizmetlerin ulaşabileceği bir yerde olması, genel sağlık, genel ahlak ve genel güvenliğin korunması için kolluk kuvvetlerinin denetimini zorlaştıracak yerde ve konumda bulunmaması ve ücretsiz korunma araçları sağlamak...

Fuhuşu sen bu kadar güvenli hale getirirsen ne olur, fuhuşta patlama olur tabii ki.

Resmi rakamlar da bunu ispatlıyor zaten: Türkiye genelinde yüze yakın genelev bulunuyor. Buralarda toplam beşbin hayat kadını çalışıyor. Kayıt dışı durum hakkında ise herhangi bir rakam verilmiyor. Ancak resmi olmayan bilgilere göre, Türkiye'ye yılda eski Doğu Bloku ülkelerinden ikibinin üzerinde yabancı kadın geliyor. Bunların en azından üçte birinin Türkiye'de fuhuş yaptığı biliniyor. Bunun dışında geçtiğimiz yıl sadece İstanbul'da yakalanan 8 bin 496 fahişeden 6 bin 98'inin yabancı uyruklu olması kayıtdışı fuhuşun boyutunu gözler önüne seriyor. Yetkililer ise, kayıtdışı fuhuş rakamlarının, adeta bir buz dağının görünen kısmı olduğunu belirtiyorlar.

Bazıları, Batı'da bu rakamlar çok daha fazla, diyebilir. Fakat kayıtlarda ülkemizin yüzde 99'u Müslüman olarak geçiyor. Dinimizin de en çok üzerinde durduğu büyük günahlardandır fuhuş. Bu açıdan bakacak olursak, istikbalimizin pek parlak olmadığı görülüyor. Çünkü dinimizde zina, büyük suç, büyük günahtır. Nitekim, Kur'an-ı kerimde buyuruluyor ki:

“Zinaya yaklaşmayın, o, hayâsızlık, çirkin, aşağı bir iş, kötü bir yoldur.”

Hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

“Allah katında zinadan büyük günah yoktur.”

”Sizin için en çok korktuğum şey zinadır.”

Batı ile mukayese ederken, halkımızın inancını da göz önüne almak gerekir. Fuhuşun Batı'da tahribatı ile bizdeki tahribatı bir olmaz... Onlara göre bu bir değer değil ki kaybedince üzülünler.

Toplumun temeli olan aile dinamitleniyor

Bilirsiniz, atomun bir çekirdeği var bir de bunun çevresinde elektronlar. Elektronlara müdahale atomun yapısında değişikliklere sebep olur, kimyasal reaksiyonlar meydana gelir. Bu, birçok zararlara sebebiyet verir. Fakat esas zarar, atomun çekirdeğine kontrolsüz müdahale olduğu zaman olur. Çekirdeğe müdahale edildiğinde atom infilak eder, ortalık tarumar olur.

Toplum da bir atom gibidir. Çekirdeği de ailedir. Çekirdeğe müdahale edilince cemiyet hayatı dinamitlenmiş olur, Sosyal dengeler bozulur. Sosyal denge bozulunca da, o toplumun meydana getirdiği, millet ve milletin meydana getirdiği devlet sarsıntı geçirir.

Bugüne kadar aileye çok müdahale edildi. Fakat, bunlar yukarıda misalini verdiğim elektron mesabesinde idi. Şuanda Mecliste görüşülmekte olan **Medeni kanundaki değişiklikler** doğrudan çekirdeğe müdahale derecesine gelmiştir. Bilhassa, aile reisliği ve miras meselesi ailenin toplumdaki gerçek fonksiyonunu yok eder. Sevgiden, saygıdan uzak menfaate dayalı bir şirkete dönüştürür.

Anayasamızın 41. Maddesinde, “Ailenin korunması” emredilmesine rağmen, çıkarılmak istenen kanun bunun tam tersini yapacak değişiklikler içermektedir.

Daha önceki değişikliklerde olduğu gibi, Batı medeni kanunları baz alınmaktadır. Bu kanunların Avrupa'yı ne hale getirdiği ortadadır. Avrupalı aklı selim ilim adamları, bu tahribatı nasıl telafi ederiz düşüncesi ile çareler aramaktalar. Fakat ölçüleri yanlış olduğu için, çare diye yaptıkları her değişiklik onları çaresizliğe sürüklemektedir.

Aileye önem vermezse, cemiyetin düzeni bozulur; filozofların dediği gibi, fert fert birer canavar olurlar. Batı, bu canavarlaşmada hızla yol almaktadır. Çünkü, aileyi yok etmek için ne lâzımsa yaptılar bugüne kadar. Şimdi onlar da yaptıklarının yanlışlığını geç de olsa anladılar. Fakat çok geç... Geriye dönüş olmaz bu saatten sonra ...

Fransa'da ve Almanya'da yayınlanan dergiler sık sık bu konuları gündeme getiriyorlar. Giderek çöken aile kurumunu kurtarmaya çalışıyorlar... Gerekli tedbirler alınmadığı takdirde, boşanma oranlarının çok yüksek olan Avrupa'da, yakında aile mefhumunun kalmayacağı endişesini dile getiriyorlar.

Yapılan araştırmalara göre, Türk aile yapısı Batı'ya göre daha kuvvetli olduğundan, boşanma oranı en düşük düzeyde. Dünyada en yüksek boşanma oranı İngiltere'de. Evliliği kurtarmak için seminerler düzenleyen Laura, **ABD**'de yeni evlenenlerin %50'sinin ayrıldığını, geriye kalan %50'nin ise huzursuz bir şekilde evliliğin devamlını için kendilerini zorladıklarını bildirmektedir..

İngiltere'de, yakın bir gelecekte aile mefhumunun kalmayacağı görüşünden hareketle, yeni kanunlar hazırlanıyor. Boşanma oranının vehametini gören İngiliz hükümeti, giderek çöken aile kurumunu koruma altına alma gayretinde...

İngiltere'de, evlilik dışı çocuk oranı yüzde **35**'leri aşmış durumda. Yeni düzenlemelerle, evlilik konusuna daha sıcak bakan eski kuşaklardan da evliliklerin korunması için daha fazla destek sağlanması hedefleniyor.

Büyükanne ile büyükbabaların hem evlilik, hem de bu evlilikten doğan çocukların üzerindeki etkilerinin artırılması için, aile büyüklerinin çocuklarına yakın yerlerde yaşamaları teşvik edilmekte...

Ne hazindir ki, Batı'nın hali bu durumdayken, onlar aileyi kurtarmak için yeni arayışlar içindeyken, bizler olup bitenden ders almıyor, sonu belli olan bu yanlış yolda hızla ilerlemeye çalışıyoruz. Batı, geri dönemeyecek mesafede yol aldığı, geri dönüşü olmayan yola girdiği için, bir şey yapamıyor. Biz, onlara göre daha avantajlıyız. Ne yazık ki, basiretimiz bağlanmış, bunu değerlendirecek durumda da değiliz. Manevi değerlerimizi birer birer peşkeş çekmeye devam ediyoruz. Sıra ailede artık; **aileyi yıkmadıkça kendilerine tamamen benzetemeyeceklerini Batılılar çok iyi biliyorlar.**

Aile, ne kadar sağlam olursa, toplum o derece güçlü temeller üzerine kurulmuş olur. Bir milleti yıkmak isteyen iç ve dış düşmanlar, ilk tahribatlarına aileden başlarlar. **Osmanlının son zamanlarında, elit tabakanın evlerine giren yabancı mürebbiyeler, Batı kültürünü aşıladılar; her türlü ahlaksızlığı, fuhuşu da bu yolla yaydılar, 14 asırlık aile yapısını sarstılar.** Şimdi yapılmak istenen sarsılan aileyi tamamen çökertmek... Aile sıcaklığından uzak bir otel odasına çevirmek...

Kadının cinsel yönden istismarı

İnsanlık tarihi boyunca en çok istismar edilen nedir? diye sorsanız bana, hemen "kadın" diye cevap veririm. İslamiyet ve ondan önceki hak dinler hariç her devirde kadın, devamlı sömürü vasıtası olmuş. İnsan yerine bile konulmamış. Herhangi bir ev eşyasından farkı olmamış kadının.

Mesela, **Roma** kanunlarında köle olarak kabul edilirdi. Vatandaşlık hakkından mahrumdu, ona, herhangi bir ev eşyası gibi bakılırdı. Ev eşyası gibi alınıp satılırdı kadın. Budizm inancında kocası ölen kadının yaşama hakkı yoktu. Son zamanlara kadar ölen Kocasını ile beraber cayır cayır yakılırdı.

Şimdi gelelim günümüze... Çocuklarının zannettiği gibi kadın bugün de kölelikten kurtulamamıştır. Hatta, eski devirlerden daha çok istismar edilmektedir;

daha çok köleleştirilmiştir. Görünüşte kendilerine eşya oldukları söylenmese de, eşya kadar bile önem verilmemektedir. Bunları yapanlar da daha çok kadın hakları savunucuları. Kadın hakları, kadına özgürlük gibi sloganlarla kadınlar aldatılmakta, daha çok sömürülmektedir. Bu sömürme çok iyi kamufle edildiği için kadınlar farkında değil.

Yıllardır kadın, “**kadına özgürlük**” adı altında sanayide, ticarete, reklamda, siyasette vitrin malzemesi olarak kullanılmakta, sözde kadın hakları savunucularının, feministlerin sesi çıkmamakta. İşlerini güçlerini bırakmışlar, evinde çoluk çocuğu ile huzur içinde oturan kadınları nasıl sokağa dökeriz, nasıl kendimize benzetiriz bunun hesabını yapmaktalar, bunun mücadelesini vermekteler. Tabii, bunu yaparken de birilerinin kendilerini kullandığından, siyasi, ticari faaliyetlerine alet ettiğiinden haberleri yok. Veyahut da bilerek bu oyunda yer almaktadırlar.

Televizyonlardaki reklamlara bakın, reklamı yapılan mal ikinci planda, kadın hep ön planda. Reklamda mal değil kadının orası burası gösteriliyor. Kadın unsuru olmayan reklam nerdeyse yok gibi.

Hiçbir kadın hakkı savunucusu çıkıp bunu kınamıyor, protesto etmiyor. Aksine bu tür istismarlara karşı çıkanları kınıyor, bunları çağ dışılık ile suçluyorlar. Demek ki kadının çağdaş olabilmesi için, sömürülmesi, istismar edilmesi onun bunun elinde oyuncak ve sermaye olması gerekiyor.

Çok şükür bu kepezeliklere bir tepki gösteren çıktı. Başbakanlık Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü, söz konusu reklamı RTÜK’ye şikayet etti. “Bir ürünün tanıtımından ziyade kadın bedeninin ön planda tutulduğu ve kadının cinsel kimliğinin bir araç olarak sergilendiği” gerekçesiyle.

Bir devlet kurumunun kadına sahip çıkması güzel bir şey. Gönül isterdi ki, önce kadın hakları savunucuları sahip çıkıp, tepki gösterebilir. Şikayet gerekçesi şöyle devam ediyordu: “Kadınların cinsel obje olarak medyada yer alması, toplumda var olan ayrımcı eğilimleri pekiştirmekte ve kadının birey olarak kimliğini tahrip etmektedir. Bu duruma en son örnek ise bir cep telefonu reklamında yaşanmaktadır. Söz konusu reklamda, bir ürünün tanıtımından ziyade kadın bedeni ön planda tutulmakta ve kadının cinsel kimliği bir araç olarak sergilenmektedir. Kadınlara yalnızca bedenleri aracılığıyla kimlik kazandırılması, kadın-erkek eşitliğinin sağlanması için yoğun bir biçimde sürdürülen kurumsal, gönüllü ve bireysel çalışmalara sekte vurmaktadır.”

Böylece kadının “**cinsel kimliğinin araç olarak**” kullanıldığı, Devletin resmi kuruluşunca da açıkça ifade edilmektedir.

Sözde kadın hakları savunucuları, bu tepkiye de karşı çıktı. Bunu kadın haklarına aykırı buldu. İnsan merak ediyor bunlar kadın hakları denilince ne anlıyorlar? Her türlü ahlaksızlığı, kadının bedenini ortaya koyarak para kazanmasını (daha doğrusu kazandırmasını), kadınların özgürlüğü olarak mı algılıyorlar? Yoksa "Vücutlarımız bize aittir, onu dilediğimiz şekilde kullanırız" şeklinde mi anlıyorlar?

Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü’nü bu faydalı tepkisi için tebrik ediyorum. RTÜK, inşaallah bunu ciddiye alır da bu ve benzeri reklamlarla kadınların istismarına engel olur. Bunun, “Kadın Hakları” savunucularına örnek olmasını diliyorum. Tabii ki davalarında samimi iseler!..

“Birlikte yaşama” rezaleti

Kadın ve aile üzerine çok durmak lazım. Çünkü, gerçekten aile zor durumda. Aileyi yıkmak için ne gerekiyorsa yapılıyor. Bir milleti yıkmada aile özellikle de

“kadın” son kale. Aile tamamen yıkıldığı takdirde, insanlar insan olmaktan çıkar birer sosyal varlık haline gelir.

Bunun için aileyi çok titiz bir şekilde korumak ve kollamak zorundayız. Aileyi sarsacak, aile bağlarını zedeleyecek davranışlardan kaçınmak bir insanlık görevidir. Aile ile uğraşmak insanın kendi bindiği dalı kesmesi demektir.

Eskiden buna çok dikkat edilirdi; mesela evlenmeden önce “**Birlikte Yaşama**” rezaleti yok denecek kadar azdı. Bu şekilde yaşayanlar da bunu söylemekten çekinirlerdi; çünkü toplumun genel ahlakına aykırıydı bu tür beraberlikler. Şimdi o kadar normal haline geldi ki, bütün kanallarda, kim kiminle birlikte yaşıyor o konuşuluyor, magazin haberlerinin çoğunu bu tür haberler teşkil ediyor. Programlarda utanmadan, “**Altı yıldır birlikteyiz, ileride evlenmeyi düşünüyoruz**” diyebiliyorlar.

Bunlar hep aileyi yıkmamanın, yok etmenin sinsî planlarıdır. Toplumu tahrip eden en önemli şey, anormal şeylerin normal şey gibi algılanmasıdır. Batı yıllardır yaptığı bu tahribatın cezasını şimdi çekmektedir. Mesela, Amerika’da 70’li yıllara göre boşanma üç misli arttı. Evlilik dışı doğum oranı 1970’de % 11 iken, bugün bu rakam % 35’e sığdı. Ortada kalan çocuklara bakma işi de büyük oranda kadınların üzerine kalmaktadır. Bu yük 1970’li yıllarda %10 iken, bugün yüzde 30’lara varmıştır. Görüldüğü gibi aile yıkım kampanyasından en büyük zararı kadın çekmektedir. Buna rağmen, ne yazık ki aileyi yıkmada en çok kullanılan da yine kadındır.

Batı’yı bu hale basın getirmiştir. Bizde de yıllardır basın bu yıkım görevini bütün gücüyle yerine getirmektedir. Haberlerde, köşe yazılarında devamlı bu konu işlenmektedir. Sıradan bir kimse bir yanlış yapıyorsa bunun zararı daha çok kendinedir. Fakat, bu kimse halkı yönlendirme, aydınlatma vazifesini üstlenmişse, bu yaptığı yanlış da marifetmiş gibi, programında, köşesinde anlatıyorsa toplu katliama girer. Kimsenin böyle bir şey yapmaya hakkı yoktur.

Bakın bayan bir yazarımız aile mefhumu ile alay edercesine yaptığı marifetini(!) nasıl anlatıyor: “**Eşimle evlilik öncesi oturmuş, bir takım kararlar almıştık. Hayatlarımızı birleştirecektik ama evlerimizi değil. Haftanın dört günü o bana ait olacaktı, üç günü kendisine. Sokaklarda uyuyamayacağı için de adresi, kendi evi olacaktı. Özel durumlarda, acil durumlarda taraflar birbirlerinin yardımına koşacaklardı ama tabii ki saygı sınırları muhafaza edilecekti. Telefon etmeden, program öğrenmeden, çat kapı gelmek yoktu. Ama birlikte olduğunda da taraflar birbirlerine büsbütün uyumlu davranacaklardı. Anlaşma gereği iki ayrı evde yaşamaya başladık. Kriz gelince işler değişti. Program önümüzde, yeniden masaya oturduk. Ailede küçülme ve tasarruf imkanlarını görüştük. Evet, kriz ortamında iki ev lükstü. Özgürlük uğruna bu kadar gereksiz harcamalı bir ilişkiyi sürdürmemiz şart değildi.”**

Bayan yazarımız yaptıklarının doğruluğunu İtalya’dan örnek vererek ispat etmeye de çalışıyor: “**İtalya**’daki araştırmamanın psiko-terapistlerinden biri, özellikle kadınların tercih ettiği bu trendi yaşamak isteyenleri yargılamamak gerektiğini söylemiş...”

İnsanların özendiği şeylere bakın. Canlılar arasında “sürekli aile hayatı” sadece insanlara aittir. Ayrı ve özgürce yaşamak hayvanlara mahsustur. Bilim, teknoloji ilerledikçe insanlar, maalesef insanlıktan uzaklaşıyor. Bütün bunlar işin kolayına kaçmaktır aslında. Çünkü, aile hayatında, fedakarlık gerekir, özveri gerekir. Fakat kolayına kaçalım derken de, kimse işi daha da zorlaştırdığının farkında değil.

İnsanların toplu olarak, aileler halinde yaşamaları medeniyetin esasıdır. İnsanların teknolojiyi, ilimi bu yönde kullanacakları yerde, tam tersi aileyi parçalama, insanları hayvanlaştırma yönünde kullanmaları ne garip değil mi?

Sadece nefsinin, kendini düşünen insandan başka ne beklenir. Çünkü nefsin istediği her şey kendi zararındır. Ne demişler: **“İnsanın kendine yaptığını, cümle alem toplansa yapamaz.”**

Kadınlar patronların oyuncağı

Bugün dünyada en çok istismar edilen sömürülen maalesef “kadın”dır. Fakat, kadınlar bunun farkında değiller. Hatta bu istismarları, haklara, özgürlüklere kavuşma şeklinde algılıyorlar. Kadın bir kesimde değil hemen hemen her kesimde sömürülüyor; ticarete, reklamda, siyasette, köşe dönmede...

Geçen hafta gazetelerde çıkan bir haber bunu açıkça ortaya koymaktadır. Haber kısa ama başlığı da dahil sonuna kadar istismar, yönlendirme, aldatma, kandırma üzerine bina edilmiş. Tam bir İngiliz siyasetiyle hazırlanmış. **“İşyerinde flört faydalı çıktı”** başlıklı haber şöyle:

“İngiltere’de çalışan 5 bin kadın arasında yapılan bir anket, çalışan kadınların işyerinde flört etmeyi sağlıklı ve faydalı bulduğunu ortaya koydu. Ankete göre İngiliz kadınları, işyerinde flört etmenin kendilerine güven kazandırdığına inanıyor ve çalışan her 10 kadından biri de, partner olarak ‘patronu’ seçiyor. Çalışan kadınların işyerinden biriyle beraber olma oranları ise yüzde 28’e kadar çıkıyor. Ayrıca patronuyla beraber olan yüzde 10’luk bölümün yüzde 11’i evlenmeyi başarırken, yüzde 12’si de en azından ‘terfi etmeyi’ garantiliyor.”

Haberi gördünüz, başından sonuna kadar istismar yönlendirme demekle haksız mıyım? Haberi tahlil edecek olursak; önce **“İşyerinde flört faydalı çıktı”** şeklinde verilerek daha baştan bu gayri meşru beraberlik cazip hale sokuluyor.

İkincisi, anket tarafsız bir şekilde ilmi incelemelere dayandırılmadan, olayın içinde olan yani taraf olan kimselerle yapılıyor. Hırsıza, dolandırıcıya niçin bu işi yaptınız diye sorduğunuzda, kendini haklı çıkarmak için bir kılıf, bir bahana bulacak herhalde. Dolandırılan kimseye, hırsızlığın topluma verdiği zararları inceleyen ilim adamlarına sormadan hırsızın ifadesiyle yola çıkıldığında sağlıklı netice almak mümkün mü?

Üçüncüsü, %28 gibi büyük bir oranla bu iş yapıldığına göre, siz de yapabilirsiniz mesajı verilerek ahlaksızlık meşrulaştırılıyor.

Dördüncüsü, bununla da kalınmıyor, teşvik ediliyor, cazip hale getiriliyor. Flört neticesinde Patronla evlenmek suretiyle servete, rahatlığa kavuşursunuz, bu olmazsa bile en azından, terfi edersiniz, şef olursunuz, müdür olursunuz mesajı veriliyor. Bu bir sömürü değil midir? Kadının cinsiyetini istismar değil midir? Bu arada, evli iseler patronun ve flörtçü kadının yuvasının yıkılacağından, çocukların perişan olacaklarından, genç kızların sokağa düşüp orta malı haline geleceğinden, fuhuşun yaygınlaşacağından niçin bahsedilmiyor? Çünkü, bahsederlerse kadını nasıl tuzaklarına düşürecekler? Bütün bunlar, ahlaksızlığa, fuhuşu teşvik değil midir?

Halbuki, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 1979’da kabul edilmiş, Devlet olarak bizim de imzaladığımız, 165 devlet tarafından da imzalanmış, kadınların korunması ile ilgili sözleşmenin 6. maddesine göre, kadın satışı, fahileştirilmesi, istismar edilmesi yasaktır.

Buna rağmen, sanki istismar yasaklanmayıp emredilmişçesine bütün dünyada kadınlar çık hızlı bir şekilde istismar edilmekte, adeta köleleştirilmektedir.

Kendilerini ilerici sayan, kadın hakları konusunda lâfa gelince mangalda kül bırakmayan bazı aydınlarımız, yazarlarımız, feminist kadın derneklerimiz nedense bu işlerle ilgilenmemektedirler. Çünkü bunlar kadını korumak için değil istimara destek olmaları için vardılar. Kadının istismarı ile uğraşırlarsa faaliyet alanlarının dışına çıkmış olurlar.

Bakınız, araştırmacı-yazar Sayın **Aytunç Altındal** feminist hareketi kimlerin yönlendirdiğini nasıl anlatıyor: **Feminist hareketler Masonluğun etkisi altındadır. Son 50 yıldaki feminist hareketlere baktığımızda bunların arasında ilaç ve kozmetik üreticileri olduğunu görüyoruz. Kadına bir şey satabilmemiz için onu sokağa ve inançsız bir alana çekmemiz lazım, diyorlar' Onun için birçok paneller düzenliyorlar. Önde kadın var, arkada ise görünmeyen bir sponsor. Ya da çok agresif bir kadını köşe yazarı yaptırıyorlar. Bu yeni değerleri savunması için."**

Kadının istismarından herkes memnun. Çünkü; patronlar kadının cinselliğinden istifade ediyorlar, ucuz işçiliğinden istifade ediyorlar. Bedeni ön plana çıkartılarak fazla mal da satıyorlar ;bunun için kadının çalışmasından patronlar çok memnun. Ahlaksızlık, fuhuş yayıldığı için de egemen masonik çevreler, islam düşmanları da memnun... Bu kadar "memnuniyet" birliğinden kadının kurtulması çok zor. Allah yardımcıları olsun! Akıllarını başlarına toplayıp çevrilen oyunları anlamak nasip etsin!

"Serbest yaşama" ve "cinsel özgürlük"

Dünya hızla manayı bırakıp taparcasına maddeye koşmakta... Herşeye para olarak bakmakta; gelsin de nereden nasıl gelirse gelsin düşüncesinde. İnsan maddenin esiri olma, yolunda. Bu da insanı **"Eşrefi mahluk"** yaratılmışların en şerefli olma makamından uzaklaştırmakta. Başka bir ifade ile insanı hayvanlaştırmaktadır.

Çünkü hayvanların dünyası, yeme içme ve çiftleşmeden ibarettir. Zamanımızın insanı da koşar adımla buraya doğru koşmakta. Dolayısıyla sonunu hazırlamaktadır. Çünkü bu düşünceye sapmış hiçbir topluluk, hiçbir devlet, hiçbir medeniyet ayakta kalamamış yok olup gitmiştir. Bu maddenin esiri olma hali Amerika'da başlayıp, Avrupa'ya, buradan da ülkemize geçmiştir.

Eskiden ülkemizde bazı kuruluşlar tarafından gündeme getirilen, savunulan bu gayri insanı düşünceler, son zamanlarda resmi makamlarca da savunulmakta; savunulmakta da kalmayıp fiiliyata geçirilmesi için ön ayak olunmaktadır. Bunun en açık örneği geçenlerde gazetelerde çıkan şu haberdir. Haberin özeti şöyle: "Turizm Bakanının Türkiye'de "çıplaklar kampı" kurulabileceği yolundaki açıklaması, turizm beldelerinde destek buldu. Bodrum, Marmaris, Kuşadası, Kemer gibi, Turizm sektörünün başı çeken turistik beldeleri çıplaklar kampı kurulmasına "evet" dedi. Alanya ve Kaş ise karşı çıktı. "(Hürriyet – 30.4.2001)

Görüldüğü gibi bu hayvanî yaşayışa kimsenin karşı çıktığı yok. Karşı çıkanlar da yer müsait olmadığından veya daha sırası değil türünden mazeret beyan ediyorlar, haberin devamında. Bir toplum bu kadar nasıl değişir anlamak mümkün değil. Turist ve para gelsin de nasıl gelirse gelsin; dinimizden, örfümüzden neler alıp götürüyor bu hiç önemli değil.

Sayın Belediye başkanları, bu toprakları almak için binlerce şehid veren ecdadımızı hiç düşünmüyorlar mı? Mezarlıkların, türbelerin yanından geçerken vicdanları hiç sızlamayacak mı? "Evet" diyebiliyorsa diyecek bir şey yok. Herkes kendine yakışanı yapar deriz. Bu aynı zamanda işin kolayına kaçmaktır. Aslında turist herşeyden önce altyapı ister, temizlik ister, en önemlisi de iyi muamele ve

insanlık ister. Bunları yapabilmek kolay değil. Bunları yapmaktan aciz olanlar işte böyle gayri insani girişimlere yönelir. İsterseniz, bu tür serbestliklerin toplumu nasıl etkilediği konusunda ilim adamlarının görüşüne başvuralım:

Büyük bir sosyoloji âlimi olan P. Orokin, dört ciltlik “Dinamics” adlı eserinde, bütün bu konuları ele almakta, Amerikan ve Batı kültürünün çöküşü olarak yorumlamaktadır. **Pitirim Sorokin**, Amerika’dan başlayarak, aşağı yukarı bütün Avrupa’yı sarma temayülü gösteren “**Serbest yaşama**”, “**cinsel özgürlük**” gibi akımları, Amerikan ve Batı cemiyetleri için bir “**Çöküş yıkılma alâmeti**” olarak değerlendirmektedir. P. Sorokin’e göre, **bu tür yaşayışlar yaygınlaştıkça, yuvalar yıkılmakta, boşanmalar ve evi terk etmeler çoğalmakta, zina, fuhuş ve fücur artmakta, çocuksuzluk dikkati çekmektedir.**

Sorokin’e göre “serbest yaşayışlar”, cemiyetin aleyhine gelişmelere kaynak olmakta, beden ve ruh sağlığını bozmakta, ahlâkî yaşayışı bertaraf etmekte, insanın verimini düşürmekte, ferdî ve sosyal saadeti yok etmektedir. Şimdi, birçok ülkede, “Çıplaklığı” “cinsel özgürlüğü”, yani “serbest fuhuşu” savunan birçok film çevrilmekte, romanlar, hikâyeler ve yazılar yazılmakta, güzel sanatlar adına, bu konu, istismar edilmektedir.

Bu propagandalar, bazı ülkelerde pervasızca, bazılarında bizde olduğu gibi sinsince yürütülmektedir. Bu propagandalar, şüphesiz, yalnız gençleri ve halkı etkilemekle kalmamakta, kendini ilerencilik kompleksine kaptırmış “yarı-aydınları” da sürükleyip götürmektedir. Netice olarak P. Sorokin, “**son derece sıkı cinsî kontrolün mevcut olduğu ve aile hayatına önem verildiği devrelerin, kültür bakımından en verimli devreler olduğu; aksine, aşırı, kanunlara, nizamaya aykırı cinsî faaliyetlere müsait devrelerin ise kültürel verimliliğin düşmesine yardım ettiği**” görüşündedir ve o, bu görüşlerini, tarihî olaylarla ispat etmektedir.

İnsanı hayvandan ayıran, “**Ahlak**”tır. Bu kaldırılınca insanın hayvandan farkı kalmaz. Hatta hayvandan daha kötü duruma düşer. Çünkü, insan sınırsız, başıboş değildir. Sınır tanımayan kimseler için Kur’an-ı kerimde, “**İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da aşağıdırlar.**” (Araf 179) buyurulmaktadır. Tabii ki bu bir tercih meselesi, benim tercihim böyle diyene ne denebilir ki.

Kadının hayâ perdesi kalkınca...

Bilhassa son yıllarda internetin ülkemizde yaygınlaşmasıyla hayasızlık çok hızlı bir şekilde artış göstermektedir. Toplumumuzda, edeb dışı görüntüler ve yazılar gün geçtikçe sıradan, normal bir hayat tarzı şeklinde sunulmaktadır. Bazan daha ileri gidilerek dini günlerde yapılmaktadır bu sunum.

Örnek mi istiyorsunuz, işte size **“Feshane Direklerarası”** şenlikleri. Mübarek ramazan ayı münasebetiyle düzenlenen, “Feshane Direklerarası” şenliklerinde kadın şarkıcıların, transparan denebilecek kıyafetlerde sahneye çıkartılması en başta ramazan ayına hakarettir, dolayısıyla dinle alay etmektir. Bununla yapılmak istenen; orucunu tutan, hatta namazını da kılan fakat, akşam olunca da içkisini içen, haram helal demeden her türlü eğelencenin çinde olan bir toplum ortaya çıkartmak. Eğer bir toplum bu hale gelirse zaten iş bitmiş demektir. Çünkü hayasızlıkla ile iman bir arada kalmaz.

Cebrâil aleyhisselâm, akı, hayâyı ve îmânı Âdem aleyhisselâma getirip, **“Yâ Âdem! Allahü teâlâ sana selâm ediyor. Getirdiğim şu üç hediyeden birini kabûl etmeni emir buyurdu”** dedi.

Âdem aleyhisselâm, “Getirdiğin bu üç hediyeden akı kabûl ediyorum” deyip akı aldı. Bunun üzerine Cebrâil aleyhisselâm îmân ile hayâya, “Siz gidebilirsiniz” dedi. İman, **“Allahü teâlâ bana emreyledi ki, akıl nerede ise, sen orada ol! Bunun için ben akıldan ayrılıp gidemem!”** dedi. Hayâ da, **“Allahü teâlâ bana da aynı şekilde emreyledi. Ben de, akıldan ayrılıp gidemem”** dedi. Allahü teâlâ kime akıl verirse, hayâ ile îmân da onunla beraber bulunur. Akı olmanın ne hayâsı ne de îmânı bulunur.

Birgün, Hasen-i Basrî hazretleri, “Din temizliği nedir? Din cevheri nedir? Din hazînesi nedir?” sorusuna şöyle cevap verdi:

“Din temizliği abdest almaktır. Din cevheri, Allahü teâlâdan korkmak ve hayâ etmektir. Din kuvveti ise, namazdır. Çünkü, Allahü teâlâ, hayâ eden kulunu medhetmiştir. Din hazînesi ilimdir. Çünkü, her kimin abdesti olmazsa, dini temiz olmaz. Her kimin hayâsı olmazsa, onda dinin cevheri olmaz. Kimde Allahü teâlânın korkusu olmazsa onda dinin cevheri olmaz. Her kimin ilmi olmazsa dinin hazinesi olmaz.”

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Hayâ imanın nizamıdır. Bir şeyin nizamı bozulunca, parçaları da bozular.”

“Hayâ ile iman, ikiz kardeştir. Biri giderse diğeri de gider.”

Dinimizde hayânın yeri çok mühimdir. Allahü teâlâdan utanmak, imanın kuvvetli olduğuna, hayâsızlık da imanın zayıf olduğuna alamettir. Hayâsız kimse, zamanla küfre kadar gidebilir. Hayâ, imanın esasındandır. Hayâsı olan Allahtan utandığı için günahattan çekinir. İnsanlardan utanmayan Allahtan da utanmaz. İnsanlardan utanarak günahı gizlemek de hayâdandır. İnsanlardan utananın, Allahü teâlâdan da utandığı anlaşılır.

Şu dört hasleti kendisinde bulundurmayan kimseye akıllı ve ilim sâhibi denmez: Birincisi; Allah korkusu. Bütün hayır ve fazîletlerin başı budur. İkincisi; güzel bir hayâ, utanma duygusu. Asâlet bununla anlaşılır. Üçüncüsü; yumuşaklık. Dördüncüsü; emri altında bulunanlara cömertlik yapmak.

Hayâ, insan ile, kötü olan şeyler arasında bir perdedir. Hayâ, kötü ve beğenilmeyen şeylerin en güzel ilâcıdır. Ancak, hayâ gidince, artık onların ilâcı kalmaz.

“Hayâ on kısımdır. Dokuzu kadında, biri erkektedir” hadis-i şerifinde bildirildiği gibi, kadınların hayâsı erkeklerden çoktur. Yine hadis-i şerifte, **“Hayâ**

güzeldir, fakat kadında daha güzeldir" buyuruldu. Bununla beraber şehvetin de onda dokuzu kadındadır. Bunu frenleyen ise kadının hayasıdır. Haya perdesi yıkılınca her türlü rezalet, ahlaksızlık toplumu kuşatır. Sosyete de olup bitenlerin yer aldığı magazin haberleri bunun en güzel ispatıdır.

Kızların utanma duygusu nasıl yok ediyor?

Kokain hakkında ne biliyorsunuz?.. Ve de kokain ticareti.. Pazarlaması.. Yazarken, konuşurken hepimiz öyle kullanıyoruz, ben de.. "Uyuşturucu" genel adı altında..

Kokain bir uyuşturucu değil oysa.. Uyarıcı..

Özellikle seks konusunda..

Erkeklerin gücünü artırıyor. Kadınları tahrik ediyor.. Bunu nasıl yapıyor?.. Beyni etkileyerek..

İktidarsızlığın baş sebebi psikolojik değil mi?.. **"Ya başaramazsam.."**

Kokainin verdiği rahatlık korku ve endişeleri yok ediyor.

Kadının direnme sebeplerinin başında toplumsal kurallar, değerler, aile terbiyesi gelmiyor mu?.

Kokainin verdiği rahatlık tüm ahlaki değerleri, tüm sınırları kaldırıyor.

Bu yüzden kokain gençlik ve sosyete partilerinin bulunmaz ilacı oluyor..

Neden sosyete.. Çünkü kokain tiner gibi ucuz değil.. Pahalı.. Hedefi orta ve üstü sınıfların evlatları en başta..

Herhangi bir partiye bir tutam kokain götürdünüz mü ... her türlü seksüel fanteziyi gerçekleştirmek mümkün oluyor..

Bu yüzden de özellikle gençler arasında çok popüler.. Lise ve üniversite düzeyinde **bekaret engeli** de kokainle kolayca aşılıyor. ...

Böylece kokain deneyenlerin sayısı hızla artıyor..

Peki nasıl hızla artıyor?..

Bunca eğitim, öğretim, bunca iyi yetişmişlik, kokain kullanımını niye engellemiyor?..

Tıpta Kokainman diye bir deyim yok.. Kullananlar yanlış kullanıyor.. "..man" eki, tutku için kullanılır.. Bağımlılık ifade eder..

Nedir bağımlılık..

Onu almadınız mı, kriz geçirirsiniz..

Sigara içenler bilmezler ama, nikotinmandırlar. Sigara bırakmanın güçlüğü de bundandır. Bıraktınız mı, küçük çapta krizler geçirirsiniz. Bazan farkında da olmaz, başka şeye yorarsınız..

En korkunç bağımlılık eroindir. Eroinman, almadığı zaman korkunç krizler geçirir. Eroinsiz yaşayamaz olur. Eroin bulma onun tüm ahlak değerlerini yok eder.. Öz karısını satanlar, ana babasını soyanlar bunlardır. Eroin bulma uğruna cinayet bile işlerler.. Tedavi edilmezse, sonu çoğu zaman ölümdür.

Giderek artan dozdan, ya da vücut fevkalade zayıf düştüğü için, mesela en ufak mikrop, en basit hastalıktan..

Eroin denemesi teklif edilenlerin önünde hayatın bu korkunç gerçekleri vardır. Ve de bilirler ki, eroin denenecek şey değildir. İnsan bir deneme ile de müptela olabilir..

Eroinin yayılma hızının yavaş oluşu, işte bu korku ve dehşettir.

Oysa **kokain bağımlılık yapmaz**.. Kullanmadığınız zaman kriz geçirmezsiniz..

Kokain kullandıktan sonra, sizi yeniden çekmeye iten şey, yaşadığınız keyif anlarıdır. O seks alemlerini yeniden yaşamak isterseniz yeniden satın

alırsınız. İstemezseniz almazsınız.. Bu kadar basit..
Ama gerçekten o kadar basit mi?..

* * *

Okul önlerinde kokain satanlar, bir seks cenneti vaad ediyorlar.. Hem de en tehlikesizinden..

Alışkanlık yapmaz, kriz yapmaz.. Canınız ne zaman isterse bırakabilirsiniz..

O zaman bu zevk alemlerini bir defa yaşamaktan ne çıkar?..

Bu son cümleye dikkat edin..

Kokain satıcıları, işte bu sloganla satıyorlar mallarını..

"Korkmayın.. Alışkanlık yapmaz. Ne zaman isterseniz bırakırsınız.."

"Peki bıraktık diyelim.. Peki ya toplumdaki yerimiz.. "Çekici diye adımız çıkarsa ne olur?.."

Kokainle ilgili tek çekince işte bu..

Peki kokainin gerçekten zararı yok mu?..

Olmaz olur mu?.. Olmasa viagra gibi eczanelerde satılır.. Yasal olur.. Zehir olduğu için mafyanın elinde ticareti.. Dünyanın en büyük mafyasının..

Amerika'nın bile durduramadığı mafya..

Vücudu zehirliyor.. Daha kötüsü.. Kendisi olmasa da, yaşattığı alemler özlem meydana getiriyor.. Bir defa daha.. Son bir defa daha.. Ama giderek eski dozlar yetmez oluyor.. Daha büyük dozlar.. Onlar da yetmez oluyor.. Burun eriyor.

Koku almaz oluyorsunuz. Burnun içine çelik astar takmak zorunda kalıyorlar..

Gene fayda etmiyor.. Daha fazlası, en fazlası da fayda etmiyor.. O zaman satıcılar önünüze yeni ilacınızı sürüyorlar..

Eroin..

Kokain tüm ahlak değerlerinizi yok ettiği için, artık çekinmiyorsunuz eroin kullanmaktan..

Bir gençlik hevesi, seks alemi için başlayan kokain, potansiyel eroin müşterisini ve altın vuruşu hazırlıyor.

... Hedef kim kokain pazarında.. Gençlik.. Dünyanın her yerinde olduğu gibi.. Hedef Türk Gençliği.. (Hıncal Uluç-Sabah)

Güzellik yarışmaları

"**Dünya Güzeli**" yarışmasında, Hollanda'da öğretmenlik yapan bir karı-kocanın kızı **Azra Akın** dünya güzeli seçildi. Kendisi de Hollanda'da bir koleji bitirmiş.

Terzisinin anlattığına göre, Güzelin elbisesi Türkiye'de orta ve alt sınıfların kumaşı olarak bilinen metresi 1.5 milyon liraya olan Tahtakale kumaşymış. Kıyafetin üzerindeki süslemeler de Tahtakale malıymış. 7 metrelik kumaş 10 milyona alınmış. Elbise, üzerindeki incik-boncuğu ve el işçiliğiyle birlikte toplam 50 milyona mal olmuş. Yarışmada yalnız 92 güzel değil 92 kıyafet de yarışmış. Bunların arasında 30-40 bin dolardan başlayan Versace, Armani gibi markalar da varmış.

Hollanda'da yaşayan, Batı kültürü ile yetişmiş " Birinci olacağım aklımdan bile geçmemişti, AB öncesinde Türkiye'nin adını bu şekilde duyurduğum için çok mutlu ve gururluyum" diyen Azra Akın bu elbiseler ile birinci olmuş. Babası da "Hâlâ inanamıyorum" diyor.

Bu haber dış basında geniş yer aldı. İngiliz OBSERVER gazetesi, "Türkiye Avrupa'da" başlığı ile haberi verdi. **Gazete, yarışmanın, politik ve dini pek çok tartışmanın sonucunda yapılabildiğini de hatırlatıyor.**

Bütün bunları alt alta koyduğumuzda ister istemez insanın aklına “Acabalar” geliyor. Güzellik yarışmasında neden politik ve dini tartışmalar yapılıyor. Bu da, **Keriman Halis Ece**’nin birinci seçilmesi gibi mi oldu diye sorular kafaları meşgul ediyor. Daha önce bahsetmiştim, isterseniz bir Türk kızının Dünya güzeli çesilmesi olayını size tekrar nakledeyim, bu yarışmada da bir art niyet olup olmamasına siz karar siz verin!

1913 senesinde İstanbul’da doğan ve “**Feyziye Mektebi**”nde tahsil hayatına başlayan **Keriman Halis** 1932’de **Cumhûriyet Gazetesi** tarafından tertiplenen güzellik yarışmasında Türkiye güzeli seçilmişti. Babası Tefik Hâlis’e; “Keriman’ı güzellik yarışmasına sokacağız.” dediklerinde; “Bu kara kızı mı?” diye alay etmişti. Aynı yıl Belçika’nın Spa şehrinde yapılan dünyâ güzellik yarışmasında 28 ülkenin temsilcileri arasından Keriman dünyâ güzeli îlân edilmişti.

Hâlid Turhan Bey Hatıraları’nda Keriman Hâlis Ece’nin dünya güzeli seçilmesinin perde arkasını şu şekilde anlatır: 1932 senesinde Cumhuriyet Gazetesinin tertiplediği güzellik yarışmasını Keriman Hâlis kazanmıştı. Aynı yıl Belçika’nın Spa şehrinde 28 ülkenin katılmasıyla dünya güzellik yarışması düzenlenmişti. Keriman Hâlis bu yarışmaya Türkiye’yi temsilen katıldı. Günlerce Spa şehrinde kalan güzeller, çeşitli kimselerle görüştü ve konuştular. Yarışma gününde jürinin önünden kızlar birer birer geçip giyimleriyle, bakışlarıyla, tebessümleriyle puan toplamaya çalıştılar. Jüri salona geçip puan değerlendirmesi yapmak istedi. Başkan kürsüye geçerek şöyle konuştu:

“Sayın jüri üyeleri, bugün Avrupa’nın, Hıristiyanlığın zaferini kutluyoruz. 600 senedir dünya üzerinde hâkimiyetini sürdüren Osmanlı artık bitmiştir. Onu Avrupa Hıristiyanları bitirmiştir. Elbette Amerika’nın ve Rusya’nın hakkını inkar edemeyiz. Neticede bu, Hıristiyanlığın zaferidir. Müslüman kadınlarının temsilcisi, Türk güzeli Keriman, mayo ile aramızdadır. Bu kızı zaferimizin tacı kabul edeceğiz, onu kraliçe seçeceğiz. Ondan daha güzeli varmış, yokmuş bu önemli değil. Bu sene güzellik kraliçesi seçmiyoruz. Bu sene Hıristiyanlığın zaferini kutluyoruz. Avrupa’nın zaferini kutluyoruz. Bir zamanlar Fransa’da oynanan dansa müdâhale eden Kanûnî Sultan Süleyman’ın torunu işte mayo ve sütyen ile önümüzdedir. Kendini bizlere beğendirmek istemektedir. Biz de bize uyan bu kızı beğendik, Müslümanların geleceği böyle olması temennisiyle, Türk güzelini dünya güzeli olarak seçiyoruz. Fakat kadehlerimizi Avrupa’nın zaferi için kaldıracağız.”

İşte ilk Tünkiye güzeli seçilmesi olayının perde arkası bu. Batı bugüne kadar hep kaçak güreşti. Tarihte meydana mertçe çıkıp savaşarak elde edemediklerini ikiyüzlülükle, sahtekârlıklarla elde ettiler. Bunları bildiğimiz için ister istemez akla geliyor acaba bunun içinde de bir bit yeniği mi var? Avrupa Birliğine girme mücadelesi verdiğimiz şu günlerde!..

Feminizm

Kadınların, hayalarının, utanma duygularının yok edilmesinde, aileden uzaklaştırılmasında “**Feminizm**” in önemli bir rolü vardır. Bunun için feminizmin ne olduğunu, hedefini bilmemiz gerekiyor:

Feminizm, felsefî bir fikir hareketi olarak ilk defa Batı’da, kadınlara hiçbir değer verilmemesi, insan olarak sayılmaması sonucu Fransız devriminden sonra ortaya çıktı. Fransız devriminin etkisiyle, feminist düşünce İngiltere’ye de sıçradı. Daha sonra ABD ve bütün Avrupa ülkelerine yayılarak kadın, siyâsî çalkantının içine sokuldu.

Günümüzde ılımlı feminizm, radikal feminizm gibi sıfatları kullanan bu akım; iyice çığırından çıkartılarak erkeklere düşmanlık, sokakları-barları-geceleri erkeklerle paylaşmak, analıktan, ev kadınlığından nefret etmek aileyi, nikahı red etmek gibi insan tabiatına tamamen aykırı bir akım haline geldi. Bu kadar zararlı bir akım haline gelmesine de Feminizmi ticari, siyasi, idelojik maksatlarına alet eden sosyalist ve siyonist kuruluşlar sebep oldu..

Araştırmacı-yazar **Aytunç Altındal** feminist harekete kimlerin destek verdiğini şöyle ifade eder: “Feminist hareketler Masonluğun etkisi altındadır. Son 50 yıldaki feminist hareketlere baktığımızda bunların arasında ilaç ve kozmetik üreticileri olduğunu görüyoruz. ‘Kadına bir şey satabilmemiz için onu sokağa ve inançsız bir alana çekmemiz lazım, diyorlar’ Onun için birçok paneller düzenliyorlar. Önde kadın var, arkada ise görünmeyen bir sponsor. Ya da çok agresif bir kadını köşe yazarı yaptırıyorlar. Bu yeni değerleri savunması için.”

Başlangıçta haklı sebepler öne sürmüşlerdi. Çünkü, eski Hind, Yunan ve Roma hukukunda kadın hiçbir hakka sâhip değildi. Meşhur Yunan filozofu **Eflâtun’a** göre: “**Kadın elden ele, orta malı olarak gezmeli.**”; **Aristo’ya** göre de: “**Kadın, yaradılıştta yarı kalmış bir erkek**”ti. Eski Çin’de kadın, insan bile değildi; ona isim bile verilmezdi. İslâm’dan önceki Cahiliyyet Toplumunda kadının durumu ise herkesin malûmudur.

İngiltere’de 18. asırda bile kocalar kadınlarını pazara götürüp satardı ve onlara şeytan nazarıyla bakılırdı. Hattâ 1830’lara kadar Avrupa’da beyaz kadın ticâreti yapılırdı. Avrupa’da kendilerine göre bazı haklı sebeplerle ortaya çıkan feminizmde ölçü kaçırılınca, ahlaki ve sosyal bakımdan çok olumsuz sonuçlar doğdu. Feminizm hareketine kapılan kadın, genel olarak kayıtsız şartsız özgürlük anlayışı ile hayatta hiçbir insan için geçerli olmayan "Hayatımı istediğim şekilde yaşamak hakkımdır!" düşüncesine kapıldı.

Bu düşünce, toplumun temel taşı olan aile yuvasının iğreti bir hal almasına, kadın ve erkeğin, aile sorumluluklarını çekilmez bir yük ve bir tür esirlik gibi algılamalarına yol açtı. Bu da, nikahsız beraberlikleri getirdi. Böylece sözde kadın özgürlüğünü savunan feminizm sebebiyle aile yıkılmış oldu, bunda da en büyük zararı “**ortamalı**” haline gelen kadın çekmiştir.

Feminizm, Batıda bir felsefî hareket olarak doğarken, İslâm memleketlerinde kadın, asırlardır huzur dolu bir hayat yaşadı. Müslüman erkek, hanımını mesud etmek için elinden gelen her türlü gayreti gösterdi. Hanımına karşı dâimâ güler yüzlü oldu. İslam ahlakı ile ahlaklanmış bir Müslüman onu değil dövmek, üzmemekten bile çekindi. Bu yüzden İslâm ülkelerinde feminizm itibâr görmemişti. Fakat son yıllarda, İslamiyetten habersiz sosyete arasında ilgi görmeye başladı; arkasından din cahili, aile mefhumundan uzak entel “İslamcı” entel kadınlar arasında da yayılmaya başladı.

Dinimizde, dinsizliği esas alan feminizmin yeri yoktur. Dinimiz, kadına layık olduğu değeri vermiştir. Peygamber efendimiz; “**Müslümanların en faydalısı, hanımına karşı iyi ve faydalı olandır.**” ve “**Cennet, anaların ayakları altındadır.**” buyurmuştur. Ayrıca Vedâ Hutbesi’nde kadınların haklarının gözetilmesini, bu hususta Allah’tan korkmayı, kadınların erkekler üzerinde-erkeklerin kadınlar üzerinde haklarının bulunduğunu belirtmiştir. Avrupa’nın kadın haklarını savunmayı yeni yeni düşündüğü bir zamanda İslâmiyet, daha 14 asır önce âilenin temelini meydana getiren kadına şeref ve itibârını kazandırmıştı.

Feminizmin yaptığı yıkım!

Batı'da kadını kurtarma amacı ile ortaya atılan "**feminizm**", kadını kurtarmayı bırakın, onu daha kötü duruma düşürdüğü gibi, toplum dengelerini de alt üst ederek sosyal barışı yıktı. Dinsiz bir temele dayandığı için önce din hedef seçildi. Kadınlar sokağa dökülerek aileye savaş ilan edildiği için aile de yıkıldı. Çocuklar ailenin sıcak kucağından her türlü kötülüğün kol gezdiği sokağa bırakıldı. Alkolik, uyuşturucu bağımlısı dinsiz bir gençlik yetişti.

Aile yok edilince, cinsel sapıklıklar tarihin hiçbir döneminde şahit olugörülmeleyen boyutlara vardı; eşcinsellik yer yer kanunlaştı, kadınlarda erkeklerden nefret duygulan gelişince lezbiyecilik yaygınlaştı.

Kadına fitratına, yaratılışına aykırı yük yüklendiği için ailenin temel direği olan kadın dengesini kaybetti. Perişan hale geldi. Eski günlerini mumla arar hale geldi; fakat geri dönüşü olmayan bir yola girildiği için dönüş yapamadı.

Kadının bu perişan halini ve istismarını bir araştırmacı şöyle dile getirmektedir: "**Kadının istikrarsız duygusallığı, güzel bir kazanç aracı olmaya çok elverişli idi. Yani Batı'da kadın, yine kazanç aracı, yine zevk aracı olarak kullanılacaktı. Yine ezilecekti ve horlanacaktı ama, bunun yöntemi değişecekti. Yani kadın yine erkeğin arabasına koşulan at durumunda kalacak, ama ne var ki, arabayı arkadan kırbaçlanarak çekmesi yerine, önüne yeşil bir gözlük takılarak yeşil ota kavuşmak ümidiyle koşuracak ve yine aynı arabayı çekecekti. Değişen sadece buydu.**"

Kadın, istismar edilip sıcak aile ortamından sokağa çekilerek ucuz işçilik temin edildi. Kapitalistler ceplerini doldurdu. Yeni yeni endüstri kolları geliştirildi. Kozmetikler ve moda gündeme geldi. Bunlar aracılığıyla kadın süslenip-püslenip erkeğin bulunduğu her yere girebiliyor, ayrıca defilelere ve yarışmalara çıkarılıyor, bunlar diğer kadınların bu yoldaki tutkularını artırıyor. Böylece, erkekler, hem cebini dolduruyor, hem de erkekler gibi her alanda görev alma hakkını (!) elde eden kadını her aradığında elinin altında bulundurup zevklerini tatmin edebiliyorlardı.

Yani yine erkelerin arabası tıkırında gidiyordu. Şirketler, ürünlerinin tanıtımında kadını ön plana itip akıl almaz bir şekilde onu istismar ediyorlardı. Kadın derneklerini kadından çok, onu sömüren erkek örgütlemişti ve sömürünün yöntemi bilimselleşmişti. Zavallı kadın ise, yeşil gösterilen kuru otun peşine koşabilmeyi hak olarak görüyor ve bu hakkı koruyabilmek ve daha ilerilere götürebilmek için dernek üzerine dernek kuruyordu.

Batı'da Uzakdoğu'nun zenginliklerinin Avrupa'ya taşınmasıyla kurulan fabrikalar, tek geçim kaynağı hâline gelmiş ve işçi olarak erkeğin yerine, köle gibi çalıştırdıkları, buna rağmen çok az ücret verdikleri kadınları tercih eder olmuşlardı.

Fakat, **George Gilder** gibi iktisatçıların hesaba vurarak ortaya koyduğu ve herkesin de fiilen tecrübe ettiği üzere, istismar edilen kadın, aile bütçesine katkıdan ziyade, kapitalizmin menfaat çarkına katkıda bulunuyordu. Bu vesileyle, elbiseden deodoranta, ayakkabıdan kreş ve yuvalara bir dizi harcama kalemi ortaya çıkıyordu.

Feminizm en büyük hatası fitrata, yaratılışa karşı çıkmalarıydı. Dolayısı ile, fitrata uygun değil, "**fitrata karşı**" bir faaliyet içine girdiler. Hal böyle olunca beraberinde pek çok problemler ortaya çıktı. Bu problemler çözülmeye çalışılırken yeni sıkıntılar ortaya çıktı. Ailenin önemi kavranıp, kadın layık olduğu konuma getirilmedikçe toplumda huzur olmaz. Problemler bitmez.

Bütün bunlardan feministliğe özenen müslüman kadınların mutlaka ders çıkartmaları gerekir. "**Allah, evlerinizi, sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı.**"

(Nahl-80) ayeti kerimesi ve Peygamber efendimizin, kadının evinde kıldığı namazın, mescidde kıldığı namazdan kat kat daha sevab olduğunu, kadının huzuru ancak evinde bulabileceği yönündeki tavsiyeleri, kadını sokağa dökmek isteyenlere önemli bir mesajdır.

Dinimize göre ilk âile ilkel değil, medenî ve yüksek değerlerle donatılmış bir kurumdur. Âileler, dolayısıyla toplum hazret-i Âdem'den itibâren doğru yolu gösteren Peygamberlerin nasîhatlarına uydukları müddetçe mesut ve huzurlu bir hayat yaşadı. Eskisi gibi huzurlu bir toplum isteniyorsa, huzurun adresi belli!..

Müslüman (!) feminist kadınlar

İnsanın haddini bilmesi üstün bir meziyettir. Haddini bilmek gibi üstün irfan olamaz. Hadis-i şerifte, "**Haddini bilene ne mutlu!**" buyurulmuştur. Hatta bazıları bunun önemini bildirmek için, "**İslâmın şartı beş, altıncısı ise haddini bilmektir**" diye de bir latife ederler. İnsanın haddini bilmemesi büyük bir noksanlıktır. Böylesine üstün bir meziyetten mahrum olanlar kendine de toplumada büyük zarar verirler. Kimin başına ne gelmiş ise haddini bilmediğinden dolayı gelmiştir.

Bunun için, kişi, sınırını iyi bilmeli, çapına göre hareket etmeli, boyundan büyük işlere girişmemelidir. Burnunu her yere sokmamalıdır. Bilmediği konuda ahkam kesmemeli; "**Ne oldum delisi**" olmamalıdır. Güç ve kapasitesinin üzerinde işlere talip olan herkes sonunda hem rezil hem de perişan olmuştur.

Son yıllarda, manken, şarkıcı, artist, müzisyen... pek çok entel bayanın, "**Hidayete kavuşma**" gerekçesiyle tesettüre girip İslamı savunduklarını(!) görüyoruz. Ayrıca bu entel bayanların, her birinin dini gazetelerde bir köşe kaptıklarını; sunucu, programcı, bilir kişi sıfatıyla da, TV'lerde İslami programlarda ön planda yerlerini aldıklarını görüyoruz. Bu hızlı entellerimiz bunlarlar da yetinmeyip, İslamı anlatan kitap üzerine kitap yazıp ahkam kesiyorlar..

Diyeceksiniz ki, bunda ne var, sevinilecek gelişmeler değil mi? Evet, sadece görünüşe, görüntüye bakarsak öyle. Fakat, faaliyetlere, konuşmalara, yazılan kitaplara baktığımızda hadlerini fersah fersah aştıklarını görüyoruz. Bu sanatçı; müzisyen, manken, artist bayanlarımızın, kafalarının içinin değişmediğini, değişikliğin sadece başlarını örtmekten ibaret kaldığını üzülerken müşahade ediyoruz.

Gerçekten iyi bir performans gösteriyorlar. Fakat, bu gayret, maalesef, geldikleri çevredeki insanları, içine düştükleri bataklıktan kurtarmaya yönelik değil. Aksine, yeni çevrelerindeki insanların, kafalarını karıştırıp, bunlara geldikleri çevrenin zihniyetini aşılama yönelik. Muhafazakâr, mütedeyyin kadınlarımızı sokağa dökmeğe endekslemişler kendilerini.

İstismar ettikleri de, **Hz. Hadice, Hz. Aişe ve Hz. Fatıma** gibi mübarek insanlar. Bu mübarek validelerimizi kendileri gibi sokağa dökülmüş "**Entellektüel**" "**Siyasi lider**" olarak takdim ediyorlar. Müslüman hanımları en hassas noktalarından vurup onları meydanlara çekmek istiyorlar.

Geçenlerde meşhur "Liberal" bir yazarın köşesinde, hararetle böyle bir kitabı tavsiye ettiğini gördüm. (Entellektüel ve siyasi kişilik olarak Hz. Aişe - M. Canan Ceylan)

Beni en çok da, yazının sonunda yaptığı yorum etkiledi. Çünkü önemli ipucu veriyordu. Yorum mealen şöyleydi: "**Görüldüğü gibi Müslüman entel kadınlar istediğimiz konuma kendiliklerinden hızla geliyorlar. Başörtüsü ve irtica suçlaması ile üzerlerine gidilmesi bu süreci uzatıyor. Kendi hallerine bırakırsak neticeye ulaşmamız daha çabuk olacak!**"

Bu yorum üzerine kitabı alıp, baştan sona dikkatlice okudum. Tahmin ettiğimden daha bozuk ve zararlı gördüm. Aslında hepsini okumaya lüzüm yok.Önsözü okuyunca işin vahameti hemen anlaşılıyor. Çünkü, kitabın yazılmasına destek veren, alkış tutan, mezhepsizliği, reformculuğu yayan kimseler; bilerek veya bilmeyerek dinin temeline dinamit koyanlar.(Prof.Mehmet S.Hatipoğlu, Prof.Mehmet Aydın, Prof.Hayrettin Karaman, Ekrem Sağıroğlu, Ali Bulaç, Yaşar Kaplan)

Sözde hazret-i Aişe validemiz methediliyor, fakat sinsice, bu mübarek annemizin, ulviliği, yüceliği, âlimliği, müctehidliği yok ediliyor. Hafızalara, feminist, müzik, eğlence, süs düşkünü sıradan “entel” bir kadın imajı yerleştiriliyor. Kendisinden, sanki rol arkadaşı gibi, aişe, geldi, aişe gitti gibi saygısızca bahsediliyor. Peygamber efendimizden, dört büyük halifeden ve Eshab-ı kiramdan bahsederken de aynı saygısızlık sürdürülüyor. “Hazreti”, “aleyhisselam”, “Radiyallühü anh” gibi ifadelerle saygı olmayacağı iddia ediliyor.

“**Kılavuzu karga olanın....** “ diye bir atasözü vardır. Bu entel bayanımız da, **Seyyid Kutub** gibi, Eshabı kiram ve Türk düşmanı, fitneci, isyancı, sosyalist fikirli birini kendine kılavuz edinmiş, çünkü, hidayetine bu vesile olmuş. Hal böyle olunca başka ne beklenir?

Feminist entellektüellerin marifetleri!

“Hidayete kavuşmuş(!)” Müslüman entel bayanların ortak özelliklerinden biri, 1400 yıllık geçmişi, birikimi bir kenara itip akıllarınca, doğrudan Kur’an-ı kerime ve hadis-i şeriflere ulaşıp buradan neticeye varmak. Çünkü bunlara göre, asırlardır, âlimler genellikle erkek oldukları için dini yanlış anlattılar; kadınların aleyhine hüküm verdiler. Bunun için de, dini baştan alıp kadınların lehine yeniden yorumlamak, lazım diyorlar.

Bu düşünceleri ya bilgi eksikliğinden veya birilerinin kasıtlı olarak onları yönlendirmesinden ileri geliyor. İnanıyorum ki çoğunun bundan haberleri bile yok. Bunun için de hem kendilerine hem de topluma zarar veriyorlar.

Mesela, “Entelektüel ve siyasi kişilik olarak Hz.Aişe” (M.Canan Ceylan) kitabında, **Hz.Aişe** validemizin “Siyasi kişiliği” nin anlatıldığı kitapta işlenen konular, İslam büyüklerinin bildirdiklerine tamamen ters şeyler: Aişe validemiz, ataerkil aileye karşıymış, bunun mücadelesini vermiş, müminlerin annesi kadın filozof tanımına uyarmış, Kur’an ile yetinmemiş.. erkek despotizmini yıkmış, dogmatizmi eleştirirmiş, müziğe karşı değilmiş, müziği severmiş...Ensardan bir kadının kızı olan, Esmâ şarkıcıymış. Peygamber efendimiz, şarkı söyleyen kadına, devam etmesini, şarkısını icra etmesini söylemiş! Müzikten etkilenmeyen kimseler, kaba yaratılışlıymış, hayvanlardan daha az ince ruhluymuş. Çünkü bütün hayvanlar müzikten hoşlanırlarmış...vs.

Paygamberimizin döneminde, Müslüman kadınlar makyaj yaparlarmış, Peygamberimizin huzuruna makyajlı gelirlermiş... Hz.Aişe validemizin Entellektüel, siyasi bir lider olarak takdim edildiği bu kitabın bazı konu başlıklarına baktığımızda muhafazakar müslüman kadınların hangi yöne çekilmek istendiği daha iyi anlaşılıyor: **"Kadın Lider, Eğlence ve Sanat Anlayışı, Hz. Peygamber'in Müzik Esprisi, Peygamber Devrinde Kadın Evde mi Otuyordu?, Kadın Hakları, Kadının Toplumda Yerini Alması...vs"**

Bu konuları işlerken de istifade ettiği kimselerin çoğu dinle ilgisi olmayan, meyhaneden çıkmayan mason **Ömer Rıza Doğrul** ve **Ali Şeriatî** gibi sapık inançlı kimseler. Ama, **İmam-ı azam, İmam-ı Gazali** gibi asırlardır sözleri, kitapları dinde senet kabul edilmiş âlimlerden istifade edilmemiş.

Bırakın böyle büyük âlimlerin sözlerini, işine gelmeyen femistliğe aykırı gördüğü Hadis-i şerifleri bile kabul etmiyor. Mesela, Peygamber efendimizin “**Dul kadınla evlenmeyin...**” sözünü anlamak mümkün değil, diyor. Halbuki bu bir emir değildir, tavsiyedir, tercih meselesidir.

Yine Peygamber efendimizin, Hz.Aişe'ye olan sevgisini, sokaktaki bir insanın aşkı gibi ele alıyor, Aişe validemizi görünce herşeyi unuttuğunu, yanından ayrılmak istemediğini söylüyor.

Entel bayana göre, dört büyük halife ve diğer Eshabı kiram mal, makam için birbirleri ile kıyasıya mücadele edip, birbirlerini itham ediyorlar. Dönüp dolaşıp, Hz.Osmana ve Hz.Muaviyeye çatıyor. Hz.Osman'ın Kur'an-ı kerimi değiştirmeye teşebbüs ettiği bile iddia idiliyor. Hz.Osman için bu nasıl söylenebilir?.

Peygamberlerden sonra insanların en üstünleri olan, Eshab-ı kiram öyle tanıtılıyor ki, kitabı okuyanlar, Eshab-ı kiram bunları nasıl yapar, bunu ben bile yapmam, noktasına getiriliyor. Yazara göre, Hz. Muaviye ve taraftarları, Kisra, Herakliyus yolunda zorba, zalim birer melik; Hz.Ali çevresindekiler ise cahiliyye devri çekişmeleri içinde. Halbuki, başta Hz.Aişe validemiz olmak üzere bunların her biri müctehid olduğu için, ictihad farklılıkları suç, günah değil. Bundan dolayı suçlamak İslami ölçülere uymaz.

Kitapta birçok çelişkiler de mevcut. Bir taraftan, okuyucusuna, Hz.Aişe gibi meydana çıkın siyasete karışın telkinini verirken, diğer taraftan, Aişe validemizin, çok kimsenin ölümüne sebep olan bu savaşı yaşamaktansa ölmeyi tercih ettiğini, her zaman, “ **Peygamber eşleri, evlerinizde oturun!**” ayetini okuyarak başörtüsü ıslanacak kadar ağladığını söylüyor. Yine, Hazret-i Aişe'nin " Beni Peygamberin yanına değil, Baki kabristanını defnedin. Çünkü ben, Peygamberden sonra onun hoşunna gitmeyecek bir harekette buldum” sözünü naklediyor.

Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu demezler mi? Maksat belli; bilerek veya bilmeyerek Müslüman kadının en hassas noktası olan inancını kullanarak, onu sokağa dökmek, siyasete bulaştırmak. Asırlardır huzur yuvası olan aileyi bozmak. Ailenin, İslamın düşmanı olan feminizmi hakim kılmak!

Feminist entellerin yanışı

Müslüman “**entel**” bayanlarımızın, bilhassa genç kızlarımız üzerinde büyük etkileri var. Sözde bataklıktan dine dönüş yaptıkları için onlara “**Sempati**” duyuyorlar. Bunun için de dinlerini bunların yazdığı kitaplardan öğrenmek istiyorlar. Halbuki dinin emir ve yasakları bellidir. Bu, bir bayanın, bir erkeğin anlatması ile değişmez. Değişiyorsa o zaten din olmaz.Yorumcunun kendi sapık görüşü olur.

Bu entel bayanlarımızın en büyük yanışı, feminist inançlarından dolayı, âlimlerimize, İslam büyüklerine karşı peşin hükümlü olarak karşı çıkmalarıdır. Erkek oldukları için dini erkeklerin lehine anlattıkları iftirasıdır. Halbuki, beğenmedikleri kadınlarla ilgi hükümlerin tamamını başta **Hz.Aişe** validemiz olmak üzere Peygamber efendimizin mübarek hanımları rivayet etmişlerdir. Bakın bu entellerden biri işi hangi boyuta vardiıyor:

“Şüphesiz kadınlar geçmiş asırlarda bugünkü haklarını bilseler ve bilinçli olarak bu hakların gerçekleşmesini talep etselerdi; bilimsel olarak Kur'an ve Sünnet'e başvurma gücüne sahip olsalardı, bugünkü İslami fıkıh, özellikle boşanma ve evlilik gibi konularda çok daha farklı olurdu.” (Cihan Aktaş- Kadının Tarihi Dönüşümü)

Allahım, bu ne büyük iftira! bu ne büyük cür'et! Yani alimlerimiz, mesela, ehli sünnetin göz bebeği, müslümanların önderi büyük imam **İmam-ı azam** hazretleri

diğer mezhep imamları ve onların talebeleri ve de bugüne kadar gelmiş geçmiş milyonlarca âlim, dini yanlış anlatmışlar. Erkek oldukları için taraf tutmuşlar, evlenme, boşanma, miras fıkhi hükümleri hep kadınların aleyhine bildirmişler.

Silsileyi uzatacak olursak, bu âlimlerimiz dinimizi Eshab-ı kiramdan öğrendiler. O zaman o mübarek insanlarda zan altında. İşi daha da ileri götürmek mümkün, haşa sümme haşa, Eshab-ı kiram da dini peygamberimizden öğrendiğine göre bu çarpık mantığa göre Peygamberimiz de buna dahil. Zaten bazı entel bayanlar bunu ima ediyorlar, hatta bazıları da açıkca söylüyorlar. Akli başında bir Müslüman bunu nasıl söyleyebilir?

Ekol haline gelmiş onlarca kitabı olan başka bir İslamcı bayan yazar da bakınız neler söylüyor: **“Kur'an ve sünnete iman ediyoruz, yetmiyor. Mezheplere iman etmemiz isteniyor. Mezheplere inandığımızı, ama mezhepleri din ile aynı görmediğimizi, dinin hatasız olduğunu, ama mezheplerin hata yapabileceğini, biz bu bilinçle mezheplerin İslam'a uygun olan yönlerini aldığımızı söylüyoruz, yetmiyor...”** (emineşenlikoğlu.com)

Yani Hadis-i şerifle geleceği bildirilen, medhedilen imam-ı azam Ebu Hanife hazretlerin yanışı ve doğrusu varmış da, bu ilkokulu dışarıdan bitirmiş eski artist yazarımız, doğrularını alıp yanlışlarını almayacakmış! Pes doğrusu! Mezhebin, müctehidin, ictihadın ne olduğunu bilmeyen bir kimseden başka ne beklenir. Buna değil de, bundan istifade etmek isteyenlere acımak lazım!

İnsan cahilliğin, haddini bilmezliğin kurbanı olup uçuruma yuvarlanınca nerede duracağı belli olmuyor. Başka feminist islamcı bir kadın da, işi daha ileri götürüp, Kur'an-ı kerimi sorgulamaya kalkışıyor:

“Bir sene yoğun bir şekilde sırf Kuran üzerinde, onun kadına yönelik bakış açısını yakalayabilmek için çalıştım. Kuran'da gerçekten ataerkil bir fonun varlığını farkettim. Kuran-ı Kerim, o gün orada yaşayan Arapların zihinlerine hitap ediyor. Bu durumda da sorun çıkıyor. Örneğin miras konusunda, erkeğin kavvamlığı noktasında, eşitlik konusunda, özetle pekçok konuda sorun çıkıyor. Örneğin bu araştırmaya başlamadan önce, Nisa suresinin 34.ayetini hiç düşünmek istemezdim. Bu ayet yokmuş gibi davranmak isterdim.Çünkü, bizim modern bilincimizle böyle bir şeyi kabul etmemiz mümkün değil, ama bu ayet var!” (Hidayet Tuksal- Kadın ve İslam, Ruşen Şakır'ın röportajı, Milliyet 2000)

Feminist islamcı aydın kadınlarımızın en önemli eksikliği altyapılarının olmaması. Dinin esasını, kaynaklarını bilmemeleridir. Bunun için de bir bataklıktan kurtulup daha tehlikeli başka bir bataklığa saplanıyorlar.

Denebilir ki, birinci bataklık ikinciden daha az zararlı. Hiçbir kadın yaşadığı gayri meşru hayattan memnun olmaz. Yaptığının farkındadır bunun için de devamlı üzüntü içinde olur. Pişmanlık, üzüntü de tevbe sayılır. Fakat, insan bid'atten, dini sapıklıktan pişmanlık duymaz.Çünkü yaptığını doğru bilmektedir. Bunun için de tevbe etmek aklına gelmez. Zamanla küfür bataklığında boğulur gider de haberi bile olmaz.

Feminist enteller şeytana iş bırakmadı

İslamcı feminist aydın bayanlarımız, kafalarında kendilerine göre, bir İslam şablonu çizmişler veya birileri çizdirmiş, bunun dışına çıkamıyorlar. Kim derse desin eğer bir husus bu feminist şablona uymuyorsa tanımıyorlar. Bunu dinde söz sahibi alim de söylese, Peygamber efendimiz de söylese hatta Kur'an-ı kerimde bile geçse fark etmiyor.

Bu feminist islamcılara göre, âlim söylemişse, erkek olduğu için erkekler tarafında yer alır gerekçesiyle red ediliyor. Hadis-i şerifte geçiyorsa, mevdudur yani uydurmadır. Kur'an-ı kerimde geçiyorsa, erkekler yanlış yorumlanmışlardır. Hatta daha da ileri gidilerek, bilinen meşhur bir hadis-i şerifse, Peygamber de olsa Kur'ana aykırı söz söylemeye yetkisi yok diyerek red ediliyor, istedikleri gibi çarpıtamayacakları kadar açık ayet varsa, ya görmemezlikten geliniyor ya da bu ayet o devirdeki araplar içindir, tarihsel sürecini dordurmuş diye yok farzediliyor.

Bütün maksatları, kadını dinden imandan çıkartıp sokağa dökmek. Bütün yollar buraya çıkıyor. Bu konuda epey de yol aldıkları anlaşılıyor: Kadınlarla ilgili meselelerin tartışıldığı Kanal'7 deki programında, bir feminist islamcı, **"Biz Gazali'nin anlattığı kadınlar değiliz! Müslüman kadın artık evin dışına çıkmak istiyor!"** diye bağırınca, kapalı seyirci kadınlardan büyük alkış aldı.

Bu konuda âyet olmasına rağmen programda sorulan "Kadın evde otursun mu?" sorusuna kadınlarımızın yüzde 33'ü "evet", 66'sı "hayır" dedi. Eskiden, müslüman kadınlar **imam-ı Gazali, imam-ı azam** gibi ehli sünnet büyüklerimizin isimlerini ağızlarına abdestle alırlardı. Nereden nereye!

Bir entel bayan da, feministliğe aykırı gördüğü için, kadınların dikiş nakış, örgü işleri ile ilgili hadis-i şerifleri mesela **"Dikiş öğretin ve Nur Suresini de iyi öğretin."** hadisini inkar ediyor. Yine Kur'an-ı Kerimin ruhuyla uyuşmadığı gerekçesiyle 'Bana dünyada üç şey sevdirildi: Kadın, güzel koku ve namaz' hadisini inkar ediyor, güvenilir kaynaklarda yok diyor, (Cihan Aktaş- Kadının Tarihi dönüşümü) halbuki bu hadis-i şerif, Kütübü sittede mevcuttur.

Nisa suresinin birinci ayetini de kendine göre yorumlayarak, "Kadının erkekten bir farklılığı, erkeğin kadından bir üstünlüğü yoktur. Kadın da erkekle aynı fitrata sahiptir" derken, aynı surenin, **"Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır."** mealindeki 34. ayeti kerimesini görmemezlikten geliyor. Halbuki dinimiz, kadına hiçbir düşüncenin vermediği kıymeti, değeri vermiştir. Verilen görevlerin farklı olması bu kıymete zarar vermez.

O kadar çelişki içindeler ki, aynı pragrafta bile farklı farklı şeyler ifade ediliyor. Bir taraftan, İslam kadının haklarını elde etmesine engel değil, derken aynı pragrafta, **"Zamanın değişen koşullarında sadece şeri hükümler yeterli olamazdı"** diyebiliyorlar.(Elif Toros-Kadının Tarihi Dönüşümü)

Dönüp dolaşıp âlimlere ve ilmihal kitaplarına çatıyorlar. Neymiş efendim, erkeklerin kadınlar üzerindeki zulmünü alimler meşrulaştırmışlar. Kaynak olarak da, refomcu, sinsi din düşmanı, **Carullah, Abduh, İkbâl, Fazlurrahman** gibi gibi kimselerden istifade ediyorlar. Yaptıkları bir alıntıda, Fazlur Rahman diyor ki, "Müslüman alimler hiçbir zaman Kur'ana dayalı bir ahlak sistemi oluşturmamışlardı. Kuran ahlakı ile ahlaklanmaktan söz ettiler ama, bu ahlak edinme çabası ne yazık ki ilmihal ahlakının ötesine geçmedi. Kadın-erkek ilişkileri ve gündelik hayat ilmihal bilgileri düzeyinde kaldı. Herşey kitabına uyduruldu" (Elif Toros-Kadının Tarihi Dönüşümü)

Burada akıllarınca bir taş ile iki kuş vuruyorlar. Hem alimler kötüleniyor hem de asırlarca Müslümanlara doğru olarak dinlerini öğreten ilmihal kitaplarını müslümanların gözünden düşürmeye çalışıyorlar.

Biliyorsunuz, bir kıssa var. Şeytanının boş oturduğunu görenler şaşırıp, Müslümanları kandırmakla niçin uğraşmıyorsun diye sorduklarında, bu zamanın kötü din adamları benim vazifemi fazlasıyla yapıyorlar bana iş bırakmıyorlar, cevabını verir. Bugün, şeytanla işbirliği yapıp asırlardır âlimleri, mezhepleri yok

ederek islamiyeti içeriden yıkmaya çalışan, siyonistlere, ingiliz casuslarına aynı soruyu sorsak, herhalde şöyle cevap verirler: Sizin feminist entel islamcı aydın kadınlarınız, müslüman kadınları kandırıyor; reformcu, diyalogcu, mezhepsiz din adamları da müslüman erkekleri kandırıyor, bize iş bırakmıyorlar!..

(Kadının Tarihi Dönüşümü, kitabı; Ayşe Nur Kurtuluş, Nevin Meriç, Mualla Gülnaz, Nazife Şişman, Yıldız Ramazanoğlu, Cihan Aktaş, Elif H. Toros ve Sibel Erarslan'ın makalelerinden derlenmiştir.)

Tesettür sadece başı örtmekten ibaret değildir

Zamanın şartlarına göre değişim şart. Fakat bu değişimde ölçü kaçırılırsa, ortalık curcunaya döner ve toplumu ayakta tutan değerleri yok olma noktasına getirir. Hele bir de değişmeyecek şeyleri değiştirmeye zorlarsanız kendinizi inkar etmiş, bir nevi "harakiri" yapmış olursunuz.

Her nedense iki asırdır, gelişimi, değişimi hep yanlış uyguluyoruz veya uygulatıyoruz. Batı, değişimde teknolojiye yönelirken biz dine, manevi değerlere yöneldik. Onlar dinlerine hiç dokunmazken biz teknolojiyi bir tarafa bırakıp nasıl yaparız da dini değiştiririz, hep bunun planı, projesi ile uğraştık. Çünkü kasıtlı olarak geri kalmanın müsebbibi olarak din gösterildi.

Bu kadar yanlış zorlamanın çarpık neticeleri de artık alınmaya başlandı. Manevi değerlerimiz, dinimiz, her kesim tarafından tartışılmaya, sorgulanmaya başlandı. Eskiden bidatler hurafeler sokularak bozulmaya çalışılan din, şimdi iman esasları sarsılarak bozulmaya yok edilmeye çalışılmaktadır.

Dikkat edilirse, televizyonlarda en çok tartışılan konular dini konular. Halbuki dini inançlarda doğru, tartışmakla bulunamaz. Bulunabilseydi bu kadar peygamberin, kitabın gönderilmesine lüzum kalmazdı.

Aydın din adamı yetiştirmek ve dünyaya İslamiyeti tanıtmak için açılan İlahiyat fakültelerinin bazılarında; derslerde, verilen konferanslarda sistemli bir şekilde öğrenciler, değişim adı altında dinden, namazdan manevi değerlerden uzaklaştırmaya çalışılıyor. Manevi değerlere önem vermeyen, namaz kılmayan kimseler, imanı kuvvetli ideal insan olarak lanse edilmektedir. Kabın içinde ne varsa dışarı onu sızdırır, bu normal. Beni hayrete düşüren, konferansta, derste hiçbir öğrencinin söz isteyip, "**hocam siz diyorsunuz, hem namaz kılmayacak hem de imanı kuvvetli olacak bu nasıl olur?**" dememesi.

Bir ilahiyatçı bayan çıkıyor, "**Benim başımı kapatmam sizi yanıltmasın; ben başı örtmenin farz olmadığına inanıyorum, benim başımı kapatmam örfe dayalı**" demesine de bir itiraz gelmiyor öğrenciden. Böyle olaylar, dinin tahrip edilmesinde epeyce yol alındığını göstermekte.

Din tahripçilerinin hepsinin ortak özelliği, "doğruyu sadece ben bilirim, sadece benim dediklerim doğru" demeleri. Bir taraftan, Kur'an kafidir, herkes okuyup dinini buradan öğrenebilir; bir alime, bir mezhebe, hatta peygambere ihtiyaç yok derken; diğer taraftan her biri İslamiyeti anlatan, "İslamiyet budur" diyerek bir sürü kitap yazıyorlar. Bununlala da kalmıyorlar, konferanslarla, televizyon programlarıyla, gazete yazılarıyla dini yorumluyorlar. Demekki samimi değiller.

Hani herşey açıktı, rehber, alime ihtiyaç yoktu! Bir alime, rehber, ihtiyacı olduğunu onlar da biliyorlar, fakat hinliklerinden öyle söylüyorlar.

Anadolu'nun ücra bir köyünde yaşayan Ali askere gider. İlk günlerde paşa teftişe gelir. Paşa bizim saf Anadolu çocuğu olan Ali'nin karşısında durup sorar: Oğlum benim adım ne? Bizim Ali, kendi kendine düşünür: Koskoca paşanın adını bilmemesi mümkün değil. Bu işte bir bit yeniği var, diyerek ne cevap vereceğini aramaya başlar. Birden gözleri parlar, işin sırrını çözmenin sevinciyle kendinden

emin bir şekilde; komutanım der, sen adını bilmesine biliyon da, bunu bana hinliğinden soruyon. Ali'nin bu saf ve samimi cevabı paşanın çok hoşuna gider, kahkaha ile güler.

Şimdi bana diyecesiniz ki, **“sen hep olumsuzları dile getiriyorsun, pek çok da iyi gelişmeler oluyor. Mesela, son yıllarda, dine yöneliş arttı, namaz kılanlar çoğaldı, başörtülülerde kayda değer artış oldu.”**

Böyle söyleyenler, görünüşte haklı olabilirler. Fakat, sayıya değil kaliteye bakmam lazım. Adam namaz kılıyor ama, günde on defa küfre dalıp çıkıyor haberi yok. **Kadın başını örtüyor ama, açıktan farkı yok.Hatta pek çok açık kadın bunlardan daha edepli.** Uzaktan bana bak dedirticek, daracık bir elbise, uzun yırtmaçlı etek, tesettürlü- tesettürsüz defileler, o toplantı senin bu toplantı benim akşama kadar sokakta. Halbuki başı örtmek tesettürün bir parçasıdır. Tesettür sadece başı örtmekten ibaret değildir. İnancı gereği başını örten, bunun diğer icablarını da yerine getirmesi gerekmez mi?

Tesettürün defilesi olur mu?

Her kuralın kendi içinde bir mantığı vardır. Bu mantığa dikkat edilmezse, kuraldan istenilen netice alınamaz. Hatta kuralın neticesi menfi olur, zarara dönüşebilir. Dinimizin emrettiği **“tesettürlü olma”** kuralı da bir mantığa dayanır. Buna uyulmazsa **“sevap”** almak için yapılan fiil **“harama”** dönüşebilir.

Sık sık söylüyorum ya. Kadını sömüren sömürene. Son yıllarda, sözde İslami kesim de, kadını sömürmeye başladı. Her kesimden tepki alan **“Tesettür defileleri”** buna örnek gösterilebilir. Az çok tesettür kuralının mantığını bilen sol kesim bile buna tahammül edemedi. Haklı olarak tepkilerini dile getirdiler. Mesela sosyal demokrat bir yazarımızın tepkisi özetle şöyle oldu:

“İnanmışımız gibi yaşayacağız” diyorlardı. Haklarıydı. Bir süredir bu değişti. Artık, yaşadıkları şeye inanıyorlar.” Dahil oldukları hayatı, vicdanen meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Öyle olmasa “tesütter defilesi “ gibi ucubeyi kabullenebilirler mi? Kadını iştahlı gözlerden sakınmayı amaçlayan “tesettür”ün bizzatihi bir teşhir seansı olan “defileye” konu olması, başlı başına bir çelişki değil mi? Mankenlerin dolaştığı, namahremlerin bakıştığı bir “gösteri”, herkesin her şeyini sergilediği asrımızın gösteriş dünyasının dışında kalmayı seçmiş mümin kadını bozmaz mı? İsrافی teşvik eden hazları yücelten, nefsi kışkırtan, tüketimi kamçılayan bir seyirlik, kanaatkarlığı, tevazuu, nefsin ve hazların ıslahını tembihleyen islam terbiyesiyle bağdaşabilir mi? “

Evet bağdaşa bilir mi? Tesettürü sadece başı örtmek olarak görenler bağdaştırabilir. Bunlar, helal olan bir malın tanıtımının da helal olacağına dair fetva aldıklarını söylüyorlar. Herhalde bunlar helal tanıtımla haram tanıtımı karıştırıyorlar.

Son yıllarda para hırsının yani sıra bir de aşağılık kopleksi gelişti bazı Müslümanlarda. Başka bir yazar da konuya bu açıdan yaklaşıyor. (Bazı ifadeler için affınıza sığınıyorum)

“Müzik, ışıklar, renkler... Manken kızlar... "Tak... tak... tak..." yürüyecekler. Podyumun sonuna gelecekler... "Rak..." diye dönecekler... Tesettürlü giysiler içinde endam kıracak, kalça sallayacaklar. Abdestli, namazlı, örtünmüş hanımla evli erkekler, "tesettürlü mankenlerin" bacaklarını, kalçalarını, mahrem yerlerini gözleriyle soyacaklar. Göz zinası yapacaklar. Olacak sana tesettür defilesi. Hayata bak dincileri ne hale getirdi. Laikler gibi olacaklar ya.Onlarla yarışacaklar ya. Örtünmenin defilesini yapıyorlar. Örtünmenin defilesi mi olur? Altı kaval, üstü şişhane! İslam kültüründe defile mi vardı? İslamcı kadın, laik kadına yaklaşıyor.

Aslında İslamda reform yapıyorlar. Aslında "Yapın yapın..." demeli... Daha çok tesettür defilesi yapın. Ne kadar çok yaparsanız iyidir, demeli"

Bu tür faaliyetler İslama büyük zarar vermektedir. Tesettür defilesi ve bunun gibi gayri İslami davranışlar ya İslamın tesettür emrinin ne olduğunu bilmemenin veya para hırsının gözleri bürüdüğünün ifadesidir.

Tesettür yani hicab ayetinin içinde yapılanların tam aksine; kadının teşhir edilmemesi, gözden irak olması, zaruret olmadıkça sesini duyurmaması, erkelerin arasına karışmaması, sokağa çıktığında giyinişinin sade olması, dikkati celbedici giyim ve hareketler içinde bulunmaması, tahrik edici olmaması... gibi davranışlar da vardır.

Nitekim. Tergib'te bildirildiğine göre: **Hız.Fâtıma'**ya sorarlar: "**Kadınlar için en iyi olan nedir?**" cevâbında, "**Erkeklerden uzak durmalarıdır**" buyurur.

Âişe validemize, **kadın sokağa çıkmak zorunda kaldığında nasıl olmalı** diye sorulduğunda; başörtüsünün üstüne eski bir örtü almalı, belini büküp yeni elbise giymemelidir. Konuşmasının düzgün olmaması için ağzına bakla gibi bir şey koymalıdır." buyurur. Bugün belki böyle yapmak mümkün olmayabilir. Fakat, dikkati çekmeyen "**Ben buradayım bana bakın!**" dan uzak, sade bir giyim pek ala mümkün. Defilecilerin yaptığına bir bakın bir de bu hükümlere. Nereden nereye değil mi?

Yanlış anlaşılmasın; İslamiyet, papazlar gibi kadından uzak durun demiyor. Meşru şekilde evlenin, yuva kurun; komşunun karısını, kızını baştan çıkarmayın, onların haya perdelerini parçalamayın, aile yavalarını yıkmayın diyor. Tesettürün gayesi de bu değil mi zaten!..

Anneler Günü

Anneler Günü... Yılda bir gün de olsa, huzurevlerinin loş köşelerindeki annelerini hatırlamaları Batı için önemli bir gelişme... Gerçi her işlerinde olduğu gibi bunda da samimi olup olmadıkları tartışma götürür. Çünkü tarih boyunca kadını insan yerine koymamışlar bunlar hiç. Hep sıradan bir eşya muamelesi görmüş kadın. Kırk yıllık Kâni olur mu Yani, derler ya. Birden değişip kadına değer vereceklerine inanmak zor geliyor insana...

Önce geçmişte, milletlerin kadına bakış açısını verip sonra da "**Anneler Günü**"nün mahiyetine dönmek istiyorum.

Yunanlılarda kadın; çok hakaret görür hatta "Pislik" diye anılırdı. Bütün hürriyetlerden mahrum olarak herhangi birşey gibi alınıp satılırdı. Miras hakkı yoktu. Kendi malını kullanma hakkına bile sahip değildi kadın. Evlilikte hiçbir söz hakkına sahip değildi.

Romalılarda kadın; mülkiyet hakkına malik değildi. Kazandığı herşey, aile reisinin sayılırdı. Roma kanununda köle olarak kabul edilirdi. Vatandaşlık hakkından mahrumdu, ona, herhangi bir ev eşyası gibi bakılırdı. Ev eşyası gibi alınıp satılırdı kadın.

Yahudilere göre kadın, hizmetçi sayılırdı. Babası tarafından satılırdı. Ayrıca bunlara göre kadın "la'netli" idi.

Hıristiyanlardaki durumu da diğerlerinden farksızdı. Kadının statüsünü belirlemek için 15. asırda yapılan bir toplantıda alınan karar aynen şöyleydi: "Kadın sadece bir cisimdir. Ateşten kurtulabilecek bir rûha sahip değildir. Kadınlardan sadece hazret-i İsâ'nın annesi hazret-i Meryem ateşten kurtulacaktır."

İslâmiyetten önce **Arapların kadına bakışı** da şöyle idi: Kadının fikir beyan etme hakkı yoktu. Mirastan mahrumdu. Zorla evlendirilirdi. Bir adam ölüp, geriye birkaç kadın bıraktığı zaman onun en büyük oğlu, öz annesi hariç, babasının öbür hanımlarıyla evlenebilirdi. Kızlarını diri diri gömerlerdi.

İşte dünya bu haldeyken, Sevgili Peygamberimiz gelip, ondört asır önce, "**Cennet annelerin ayakları altındadır**" buyurarak kadının gerçek yerini ortaya

koydu. İslamiyetten sonra, dünyanın en rahat anneleri İslam toplumundaki anneler oldu. Çünkü, anneye hürmet dinimizin, Peygamberimizin emirleridir.

Peygamber efendimiz, kadını aşağılayıcı durumdan kurtarıp, kadına yumuşak davranıp, ona iyilik etme esasını getirdi. Peygamberimizin hicretin onuncu yılı, veda haccındaki sözlerinden, son nasihatlerinden biri, **“Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar, Allahü teâlânın sizlere emânetidir. Onlara yumuşak olunuz, iyilik ediniz”** olmuştur.

Peygamberimiz en iyi insan olmak için de, hanıma karşı faydalı olmayı şart koşmuştur. Hadîs-i şerîfte **“Müslümanların en iyisi, en faydalısı, hanımına karşı iyi ve faydalı olandır”** buyurulmuştur. Başka bir hadis-i şerifte de **“Bir erkek, hanımını döverse, Kıyâmette ben onun davacısı olurum”** buyurmuştur.

Dinimiz, dünya işlerindeki kusuru için, dövmek şöyle dursun, acı, sert bile söylemeyi yasaklamıştır.

Bütün bunlar insafı bir şekilde göz önüne alınırsa, kadına kimin değer verdiği, kimin vermediği açık bir şekilde görülür.

Anneler Gününün geçmişi...

Anneler gününün esası Antik Yunan'a dayanır. İngiltere'de ise, şu olay Anneler Gününün ilk nüvesi kabul edilir: 17. asırda, İngilizler hizmetçilerine, lütfedip yılda bir gün annelerini ziyaret izni verdiler. Bu, zamanla adet haline geldi. Daha sonra buna kilise de izin verdi.

İlk defa, merasim şeklinde, **Anna Jarvis**'in önyak olmasıyla, 1908'de ABD'de bazı eyaletlerde kutlandı Anneler Günü... ABD senatosu, 1914'te Anneler Gününü bütün ülkede resmen kabul etti. Daha sonra, diğer ülkeler bunu izledi. Türkiye'de Anneler Günü kutlaması 1955'te başladı.

“Anneler Günü” artık sosyal bir vak'a haline gelmiş bir adettir. Her ne olursa olsun yılda bir defa da olsa aziz varlık anne hatırlanıyor. Batı bunu dini bir vazife olarak yapmadığı için müslümanların anneler gününü kutlamaları haram olmaz.

Çünkü **“Anneler Günü”** adettir. Yani **“Adette bid'at”**tır. Adette bid'at olduğu ve zararlı olmadığı, çirkin ve dine aykırı yönü bulunmadığı için, Anneler Günü tertip etmekte ve hediye vermekte mahzur yoktur.

Fakat gayri müslimlerin ibadet olarak yaptıkları şeyleri, mesela dini bayramlarını kutlamak caiz olmaz. Doğum günü, evlilik yıldönümü, Anneler Günü gibi günleri kutlamak caiz olur. Ancak faydası olmayan adetleri almak, Batı'yı körü körüne taklid etmek, onlara özenmek uygun olmaz.

Bu vesile ile yarın da, annenin ve ailenin durumunu ele almak istiyorum.

Anneye sahip çıkmada samimi değiller

“Anneler Günü”nün mahiyetini belirttikten sonra biraz da, buna dayalı olarak, annenin ve ailenin toplumdaki yerini ve önemini izah etmeye çalışayım.

Bir taraftan anneye, kadına önem verdiğini göstermek için Anneler Gününü tertip eden Batı dünyası, diğer taraftan da aileyi yok etmek için elinden geleni yapmakta... Bu insanın bindiği dalı kesmesinden başka bir şey değil... Çünkü, anne ailenin temel taşıdır. Aileye düşmanlık anneye düşmanlıktır.

Bugün, aileye ve aile hayatına karşı, açık veya gizli bir savaş sürdürüldüğü bilinen bir gerçek. Filmlerin, romanların, hikâyelerin, müstehcen yayınların, TV'lerin esas konusu hep aile... Ailenin lüzumsuzluğu, kadın ve erkeklerin aile kurmadan da birlikte yaşayabilecekleri ve çocuk sahibi olabilecekleri hususu, devamlı gündemde tutulmakta.

Ayrıca cinsel özgürlük adı altında, fuhuş teşvik edilmekte ve bunlar, her türlü vasıttan faydalanılarak genç dimağlara işlenmekte... Bütün bu faaliyetlerin asıl gayesinin, aileyi çözmek ve çökertmek olduğunda kimsenin şüphesi olmasın.

Fikir adamları da bu tehlikenin farkında artık. Fransız fikir adamı **Paul Janet**, endişelerini şöyle dile getirmekte: **“Günümüzde, genel ve özel teşebbüslerle meydana gelen yoksul evleri, iş evleri, ana okulları ve kreşler, kadının, ailenin rahatı için faaliyet göstermektedirler. Fakat, ailenin yerine, cemiyetin geçtiğini ifade**

eden bu kurumlar, bir felâketi karşılamak için alınmış tedbirlerden ibarettir. Ancak, bu tedbirler, eninde sonunda, ailenin ihmal edilmesini, ananın, ev ile ilgilenmemesini teşvik edecek; tahminlerin üstünde fenalıklara sebep olacaktır...”

Eskiden olduğu gibi, aslında kadına Batı şimdi de değer vermemektedir. Yaptıkları sadece görüntüdür, değer verdiği intibainı vermektir. Kadınları aldatma manevrasıdır. Eskiden kendi rahatlıkları için kadını, köle olarak, eşya olarak görenler şimdi de süs eşyası, reklam aracı ve ticari bir emtia olarak görmektedirler.

Esas maksat, zenginliklerini kullanıp, lüks ve israf içinde günlerini gün etmektir. Bunlar için, birer taş bebekler gibi süslenen kadın, içki âlemlerinde, kumarhanelerde, çılgın bir müzik eşliğinde yarı çıplak halde hoş vakit geçirme aracıdır.

Böyle kimselerden kadının ailenin korunması beklenebilir mi? Bunlar tabii ki, fuhuş özgürlüğünü, nikahsız yaşamayı, filmlerinde ve romanlarında görüp okudukları, randevu evlerinde buluşmayı teşvik edecekler; mukaddes aile yuvasına düşman olacaklar.

İşin üzücü tarafı, sözde kadın haklarını savunan, feministlerin, yayınevi, dergi ve gazetelerin, TV’lerin bu rezil hayata, kadını, oltanın ucundaki yem olarak gören kimselere alet olmalarıdır...

Kadının istismar edilerek sokağa dökülmesinin ilk defa nasıl başladığı malumdur: 19. asrın ortalarına doğru, kapitalist dünyada, köle gibi kullanılan erkek işçiler, sömürüye isyan edince, kitleler halinde işten kovuldular. Bunların yerine, işe alacakları kadınların, daha uysal olacakları ve daha ucuza çalışacakları kanaatiyle kapitalistler, birdenbire “feminist” kesildiler.

Sinsi bir propaganda ile de, “Kadınları, erkeklerin tahakkümünden kurtarmak gerektiğini, onların, çocuk doğurmak ve yetiştirmek gibi bir göreve mahkûm esirler olmadıklarını, onların da erkekler gibi yaşamaya hakları bulunduğunu...” savunur gözüktüler.

Böylece gerçek niyetlerini sakladılar. Zaruret, ihtiyaç olduğunda tabii ki kadın da çalışır. İstisnaları dışında, insanlık tarihi boyunca, ailede zaten bir “işbölümü” yapılmıştır. Genellikle anne, evinde, yuvasında, çoluk-çocuğunun eğitimi, beslenmesi, korunması, gelişmesi, yuvanın huzur ve düzenini sağlaması ile meşgulken, baba, evinin dışında mücadele vermiştir. Bütün sosyal değişmelere ve olumsuz gelişmelere rağmen, aile, günümüzde de bu karakterini korumak için direnmiştir.

Tarih boyunca, yapısı değişmekle birlikte aile, fonksiyonlarını, zaman ve mekânın şartlarına uydurarak devam edegelmiştir. Ailenin zayıfladığı, zedelendiği ve fonksiyonlarını yapamadığı zamanlarda, cemiyetin ahlakı bozulmuş, gayrimeşrû ilişkiler artmış, beden ve ruh sağlığı bozuk nesiller cemiyeti işgâl etmiştir...

Gerçek mutluluktan uzak kalan aile fertleri, mutluluğu serserilikte, anarşide, terörde, maceralarda, antisosyal davranışlarda, alkolizmde, uyuşturucu maddelerde, suç ve cinayetlerde aramış, bunun neticesi olarak da ruhi dengesi bozuk nesiller, cemiyeti bir kanser gibi sarmıştır. Bazı yer altı ve yerüstü teşkilâtlar da bu durumu, şu veya bu biçimde kullanmıştır.

Bugün, akli başında kimseler, ısrarla ailenin yeniden güçlendirilmesini, ananın ve çocukların korunmasını; hiçbir sebep ve bahane ile, çocukların ailenin şefkat ve himayesinden mahrum bırakılmamasını savunmaktadırlar.

Fakat kaybolan değerlerin geri gelmesi çok zordur. Bunun için Batı’nın bu durumundan ibret alıp kadına ve aileye sahip çıkmak zorundayız. Anneler günü ile geçitirilemeyecek kadar önemlidir bu konu. Çünkü, aile, gerçekten cemiyetin temelidir. Ancak aileyi kurtaran toplumlar ayakta kalabilirler!..

“Dünya Kadınlar Günü” kutlaması

“Dünya Kadınlar Günü” kutlandı. Birkaç dernekte konuşmalar yapılarak “gün” geçitirildi. Birşeyin temeli yoksa, sağlam bir gerekçeye dayanmıyorsa, yapılmış olmak için yapılıyorsa, en önemlisi de işin içinde istismar varsa o işten

netice almak mümkün değildir. Tabii ki hiç netice alınmıyor değil. Netice alınıyor fakat, uğruna “gün” düzenlenen kadınlar değil, bunu istismar malzemesi yapan çevreler parsayı topluyor.

Kadınlarımız yıllardır bunun farkında değillerdi. Çok şükür, artık onlar da istismar edildiklerinin farkına varmaya başladılar. Özellikle bunların, entellektüel çevreden olması daha da sevindirici. Çünkü esas istismar edilen çevre bunlar. Yoksa evinde çocukları, yemeği ile ev işleri ile ilgilenen muhafazakar kadınlarımız zaten böyle istismarlardan uzaktırlar. Onlar hayatlarından memnunlar, arayış içinde de değiller... Onun için bunların istismarları söz konusu olmaz zaten.

Konumuzla ilgili olduğu için Sabah Gazetesi bayan yazarlarından Ruhut Mengi'nin kadın hakları ile ilgili sitem yüklü yazısından kısa bir özet vermek istiyorum sizlere:

“Sizi bilmem ama "gün" kutlamaktan bana fenalık geldi. İki haftada bir özel bir günü kutluyoruz, yıllardır her fırsatta konuşmalar yapıyor, siyasetçilerle, kuruluşlarla yapılan toplantılara katılıyoruz, kadınlarla ilgili en ufak bir gelişme yok... Bu yıl da 8 Mart Dünya Kadınlar Günü için Lions Klüpler gibi bazı kuruluşlardan, bazı siyasi partilerden konuşmacı olarak davet aldım ama ben artık konuşmak istemiyorum. Daha da doğrusu bu yıl Dünya Kadınlar Günü'nü kutlamak istemiyorum...Sonuç olarak; Kadının değil kadın, insan yerine bile konmadığı bir ülkede ben 2000 yılının 8 Mart'ını kutlamıyorum. Aksi fikirde olup, yiyip içerek konuşma dinlemek isteyenlere ise "İyi eğlenceler" diyorum!”

Bayan Mengi haklı değil mi? Yıllardır, kadınlarımız kurtarılmak istenirken daha da perişan hale getirilmedi mi? Bu yüzden “Gölge etme başka ihsan istemem” deme noktasına geldi kadınlarımız. Önce kurtarıcılardan kurtulmak istiyorlar...

Halbuki kadının cemiyette çok önemli bir yeri vardır. Çünkü kadın, cemiyetin çekirdeğini teşkil eden ailenin temel taşıdır. Temel taşı yerinden oynatılan binanın ayakta kalması mümkün değildir. Kadın üzerinde çok duran Batı ülkeleri, binmekte olduğu dalı kestiğinin farkına vardı. Fakat çok geç...

Zamanımızda, bu konuda pek çok yayın yapılmakta, açık oturumlar düzenlenmekte ve hatta uluslararası organizasyonlar tertip edilmektedir. Gerçekten de konu önemlidir, özellikle aileyi, anayı ve kadını korumak hususunda gösterilen samimi ve ciddi çalışmaları takdir etmemek mümkün değildir.

Bununla beraber konuyu rayından çıkararak yanlış yönlere sürüklemek isteyen Batı destekli, kapitalist zihniyetli pek çok sahte feminist ortaya çıkmıştır. Bu çıkış yeni değil; XIX. yüzyılın ortalarına doğru, kapitalist dünyada, erkek işçilerin, sömürüye isyan etmesi ile erkek işçiler, kitleler halinde işten çıkartılınca, daha uysal olacakları ve daha ucuza çalışacakları düşüncesiyle kapitalistler, birden bire “feminist” kesildiler.

Erkek işçilere karşı kin ve düşmanlık dolu kapitalist propagandalarla, “kadınları, erkeklerin esaretinden kurtarmak gerektiğini, onların, çocuk doğurmak ve yetiştirmek gibi bir göreve esir olmadıklarını, onların da erkekler gibi yaşamaya hakkı bulunduğunu...”, savunur gözüksüler. Bu şekilde kandırdıkları kadınları fabrikalara doldurarak zenginliklerine zenginlik kattılar.

Komünistler de 1917'den sonra aynı oyunu, ezen ve ezilen aldatmacılığı ile ele alarak, kadın-erkek çatışmasını körükleyerek, adeta iki ayrı sınıfın çatışması biçiminde istismar ettiler. Neticede, aileyi meydana getiren iki temel taş arasına huzursuzluk sokarak, aile bağlarını zayıflatarak komünizmi sağlamlaştırmak istediler.

Görüldüğü gibi hep istismar... istismar... Herkes sütçü beygiri gibi istediği tarafa çekmek istiyor kadını. Kadınların gerçek huzura kavuşması, bunları anlayıp istismara fırsat vermemelerine bağlı...

“Chat’çilere mesaj var!”

Teknoloji, her zaman söylediğimiz gibi ikiyüzü keskin bıçak gibidir. Dikkatli olunmazsa, kullanana zarar verir. Son yılların en gelişmiş teknolojisi internet de böyledir. Bu çok faydalı teknoloji, dikkatli kullanılmadığı zaman, telafisi mümkün olmayan sayısız zararlar vermektedir. Bu zararlardan sadece biri olan “chatleşme” üzerinde durmak istiyorum.

Bununla ilgili gördüğüm işittiğim, okuduğum birçok olumsuz gelişmeler meydana geldi. Birçok ailede huzur bırakmadı. Hatta, chat yüzünden yuvasını dağıtanlar oldu. Bununla ilgili bir yazı yazmak isterken, mail adresime **“Chat’çilere mesaj”** geldi. Chatleşmeden canı yanan, bir bayan tarafından kaleme alınan bu uzun yazıyı özetleyerek sizinle paylaşmak istedim: Chatleşmek bir çeşit sanal beraberlik haline geldi günümüzde.

Adam, saatlerce bilgisayar başında oturup hanımını, çocuklarını bir kenara itip başka bir alemde geziyor. Eşiyle ilgileneneğine, onun can yoldaşı olacağı yerde, gidiyor bilgisayarla arkadaşlık ediyor. Daha doğrusu bilgisayardakilerle... “Bu yaptığın uygun mu?” dediğin zaman da, “Ben faydalı olmak, emri marufta bulunmak için yapıyorum” deniyor.

Bir kere, en büyük hatamız, faydalı olmaya 'evden' başlamak yerine 'elden' başlamak... Evdekiler dururken, eh nefsimize de hoş geliyor, önce ellerle uğraşıyoruz. Kişinin önce kendisine, ailesine, sonra da diğer yakın çevresine, daha sonra da uzak çevresine faydalı olması gerekir. Şimdi, chat hastalarına sormak lazım:

Elinizi vicdanınıza koyun ve itiraf edin, eşinizle çocuğunuzla mı daha çok meşgulsünüz, yoksa bilgisayarınızla mı? Bazı chat hastası erkekler diyebilir, “Benim eşim benimle ilgilenmiyor, ben de o yüzden chatlerde sürünüyorum..” Etmeyin, siz gerçek manada eşinizle ilgilendiniz de o sizinle ilgilenmedi mi? Bu kabul edilebilir bir mazeret değildir

İnsanların kadın olsun erkek olsun, ilgiye, sevgiye ihtiyacı vardır. Siz vererseniz, alırsınız; ilgi,sevgi karşılıklı olur. Arkadaşlık,sevgiyi paylaşmak gibi değerlerimizi TV ve bilgisayar öldürüyor, güzelim aile yuvaları buzdolabına dönüyor adeta. Chat yüzünden kocasının yüzünü göremeyen, bunun için ruhi dengesini bozan çok kadın var. Yazık değil mi bizlere. Bekarlara gelince; art niyetli olanları bir tarafa bırakıp, olayı iyimser bir şekilde ele alacak olursak bunlar da genelde evlilik hayali ile,chatleşiyorlar. İşi ileri götürüp tanıştıktan sonra da sükutu hayale uğruyorlar. Çünkü iki taraf da tam dürüst davranmıyor chatte. Sanki chatleşme yalan üzerine kurulmuş. Erkek kadın, kadın erkek numarası çekiyor. Daha nice yalanlar, her şey toz pembe.

Chatte tanışılan bir kişiyle gerçek bir evlilik kurulmaz, bu kadar da hayalperest olmayın; artık milenyumdayız, dünya acımasızlaştı, güven duygusu öldü.Chatte tanışıp mutlu bir yuva kuranlar var demeyin, bu sadece bir kumar olur. O ancak binde birdir. Binde birin size isabet etmesini mi bekliyorsunuz yani? Bekarlar da, “Faydalı olma” mazeretini öne sürebilirler. Faydalı olma, emri maruf her yiğidin harcı değildir. Biliyorsan öğretirsin, bilmiyorsan , avlayacağın yerde, avlanırsın. Her taraf sinsi din düşmanları ile dolu. Öyle sorular sorarlar ki bunlar, eğer itikadi meselelerde sağlam bilginiz yoksa, eyvaahhh yandınız demektir. Aklınıza binbir çeşit vesvese takılır.

Bir de işin şu yönü var; yanlış bilgi vermek büyük bir sorumluluk. Ayrıca, fikrinde sabit olan ve karşısındakine onu aşlamaya çalışan kimselerle saatlerce konuşulsa hiçbiri diğerini chat ortamında ikna edemez. Olacak iş değil, ancak havanda su dövülmüş olur. Adam zaten fikrini isbat için gelmiş, sıkı da hazırlanmış, ikna olması çok zor...

Chat gerçeği aslında bu kadarla da bitmiyor, chat vakti öldürmekten pek de öteye geçen birşey değil. Ve öldürdüğü şey sadece vakit de değil, insanın ailesiyle, akrabasıyla, arkadaşlarıyla ilgisini hatta sevgisini de öldürüyor. Hangi iş olursa olsun, yapılmasındaki zararı faydasından çoksa, o işi yapmamak aklın gereğidir. Buna göre tüm chatçiler; elinizi vicdanınıza koyup düşünün; eksiniz mi fazla, artınız mı? Tamam mı, devam mı? Kararınızı buna göre verin!

HUZURLU BİR AİLE İÇİN

Konfor içeri, huzur dışarı!

Şimdi yapılıyor mu bilmiyorum. Bizim zamanımızda, iki sınıf veya iki okul arasında “münazara” yapılırdı, yani birbirine zıt iki fikir tartışılırdı. Bir defasında lisede şu konuyu tartışmıştık: “**Konfor; huzur mu, sıkıntı mı verir?**”

Bizim grup “**huzur verir**” tezini savunuyordu. Çoğumuz çok ağır ekonomik zorluklar içinde olduğumuzdan, konfor özlemi içindeydik ve bunun için de rahata kavuşunca, huzura kavuşmamak için bir sebep göremiyorduk. Sıkıntıyı bizzat yaşadığımız için, tezimizi iyi savunup, jüriye zorlanmadan kabul ettirmiştik.

Aradan uzun yıllar geçip, o zamanki imkânsızlıkların çoğu ortadan kalkıp belli bir rahata kavuşunca, kazın ayağının hiç de öyle olmadığını geç de olsa anladım. Konforun ne getirdiğini, ne götürdüğünü gördüm. Yokluklar içindeki dostluk, samimiyet bir başkaymış. Tabiri câiz ise şimdiki konfor içindeki dostluklar, geçmişin birer taklidi, sahtesi...

Eskiden, küçük evlerde bile misafir ağırlamadan rahat edilemezdi. O zamanlar, “Keşke geniş bir evim olsa da, daha çok misafiri ağırlayabilseydim.” diyenler, şimdi kocaman evlerinde misafir yerine ağır, hantal eşyaları ağırlamakta... O zamanlar bir kimsenin otelde kalması, o şehirdeki arkadaşı için büyük bir üzüntü kaynağı olurdu. Bunu bilen arkadaşı da, gece yarısı da olsa kapısını çalıp, “Ben geldim.” diyebilirdi. Şimdi böyle bir davranış cesaret ister artık... Kıt imkânlarla rağmen o günlerde kim ne yaptıysa, o yanına kâr kaldı. Makamın, malın, mülkün beraberinde getirdiği konfor, işi zorlaştırdı. Kitaplarda geçen, “**Varlıktaki imtihan yokluğuktan çok daha zordur.**” kaidesine yakîn hâsıl oldu. Ne mutlu zoru başarabilene...

Bütün bunları, değerli okuyucumuz, **Ahmet Sağlamer Beyin** Üsküdar’dan gönderme lütfunda bulunduğu yazıyı okuyunca hatırladım. Gerçekten de çok güzel tespitleri var Ahmet Beyin. Okuyunca siz de hak vereceksiniz bana...

“Konfor içeri huzur dışarı... Öyle bir devirde yaşıyoruz ki, zarurî olmayan ihtiyaçlar, özenti sebebiyle zaruret mevkiine çıktı. Kendi evimi anlatayım size. Üç aşağı beş yukarı çoğumuzun evi böyle...”

Bütün odalarım tıklım tıklım eşya ile dolu. Buna rağmen eşyaların ne düşüncelerime bir katkısı oldu, ne de huzuruma... Tam tersi, rahat etmek niyetiyle aldıklarımız, rahatımızı kaçırdı. Artık salonlarımızın en aydınlık, en güzel köşelerinde koltuklar oturuyor. Evlerimizde, rahatça oturup huzur içinde sohbet edebileceğimiz, namaz kılabileceğimiz bir köşe yok.

Koltuk, vitrin, televizyon, müzik seti, sehpa, abajurlar karmaşası; her sehpanın üzerinde kristal tabaklar, vazolar; vazolarda yapma çiçekler...

Ah Şu aynalı koca vitrinler! Bunların ve içindeki gösteriŐli porselenlerin neye yaradığını açıklayacak birini görsem, öylesine rahatlayacağım ki...

Yalnız taban değil, tavan da dolu. Tavandan tepemize iki koca avize sarkıyor. Avizeleri aydınlanma ihtiyacının icabı olarak değil, (ünkü çıplak ampul daha iyi aydınlatır.) gösteriş tutkumuzun ağır bedeli olarak tavana asmıŐız. Her birinde irili ufaklı  yüz adet kristal ya da kristal niyetine yutturulmuŐ cam parça... Her parçanın haftada bir defa özel kimyasal bir maddeyle, ya da sirkeli suyla tek tek silinip kurulanması gerekiyor. Yoksa matlaŐır, salonun görüntüsünü bozar. Görüntü bozulunca ne olur, misafirler ayıplar. Sanki misafirler bizi teftişe geliyor.

Aslında, esas ayıp olanı, misafiri, eŐyalarla tıkıŐ tıkıŐ salonlarda eşyaların esaretine terk etmek ve bu esarete beklilik yapmaktır. Ne zamandır atadan kalma bir kanepeye sere serpe uzanma hasreti içindeyiz. Salonun ortasında çocuğumuzla, torunumuzla alt alta, st üste yuvarlanmak için yanıyoruz. Ne çare, yürüyecek kadar bile yer yok... Ayağınızı uzatmaya kalksanız hemen bir yerlere arpıveriyor. Namaz mı kılmak istiyorsunuz, o zaman birçok eşyanın yerini her vakitte geçici de olsa deđiŐtirme zahmetini göze almanız Şart!

Söyler misiniz lütfen, koltuğa bađdaŐ kurabiliyor, yorgun ayaklarınızı sehpaye koyabiliyor musunuz? Gerekirse salonunuzun bir köşesinde kıvrılıp yatabiliyor musunuz? Nerde?!...

Koltuklar, vitrinler, sehpa, avizeler, vazolar, büfeler sanki hepsi insana düşman... Hepsi el ele verip huzurun yolunu kesmiŐ. Kendi ortamımızda yabancı gibiyiz. Bir yerlere çarpmamak, bir Şeyleri kırmamak için sürekli tetikte olmamız gerekiyor. Evlerimizde eşyaların saltanatı sürüyor. Evlerimize eŐyalar hâkim, biz ise herhalde mahkmuz...

“Konfor içeri, huzur dışarı!” demekte haksız mıyım?”

Birlik ve dirlik

Pazar günü bir arkadaşı ziyarete gittim. HoŐbeŐten sonra, hanımı ile ilgili bazı ailev sıkıntıları olduğunu bildiğim için sordum:

- Nasıl vaziyet?

- **Bildiğin gibi!...**

- Nasıl yani?

- **Uzun uzadıya anlatmaya gerek yok. Şu kadarını söyleyeyim de, gerisini sen anla artık: AkŐamın olmasını, mesainin bitmesini istemiyorum. Hiç akşam olmadan, yıllarca mesai devam edip gitse diyorum. Yine haftanın günlerinden pazar, benim korkulu ryam... Keşke günler geçmeyip, pazar hiç gelmese diyorum... İman selmetiyle bir an evvel dünyadan göç etmeyi arzu ediyorum...**

“Sen de amma rahatına dŐknsn!” diyerek, yarı Şaka yarı ciddî bazı teselli verici Şeyler söylemeye çalıştım...

Belki bu arkadaşın sıkıntısı had safhada; fakat üç aşağı beş yukarı toplumumuzun çoğunun durumu bundan pek farklı değil aslında... Çok kimse derdini anlatmadığı, hep içine attığı için, dışarıdan güllük gülistanlık gibi görünmektedir.

Bugün görülen aile yapısındaki bu okŐ, her gün artarak devam etmektedir. Memleketimizde de boşanma oranları her yıl süratle artmakta. Avrupa ve Amerika, aile üzerinde yaptıkları yanlışlığı geç de olsa farkettiler. Şimdi geriye dönüş için çareler arıyor...

Değişim zerine seri konferanslar veren, bu konuda birçok kitabı olan araştırmacı yazar Pat Mesiti, aile üzerine bakınız ne diyor:

“Değişimden korunacak şeyler de var. Bunlardan biri ailenin yapısıdır. Bugün, bazı kimseler aile fertlerinin görev ve sorumluluklarını yeniden yorumlamak ve aile kavramını yeniden tanımlamak istiyorlar. Ailenin birliğini, gücünü yıkmakla, aile fertlerinin rollerini değiştirmek, yeniden tanımlamak eş anlamlıdır. Böyle bir davranış, toplumun yapısı bakımından çok tehlikelidir. Çünkü, aileyi parçalamak, toplumu parçalamak demektir...”

Yabancılar bile böyle söylerken, biz, hızla onların yaptığı yanlışlığın peşinden koşarak, aradaki mesafeyi bir an önce kapatmanın plânlarını yapıyoruz.

Aile yapımız bu hâle nasıl geldi ? **“Nerede birlik, orada dirlik.”** diye boşuna dememişler. Bugüne kadar bu kural hiç değişmemiş. Millet olarak, devlet olarak bir yerde birlik varsa, dirlik de olmuş. Bir devleti yıkmak isteyenler önce bu birliği yıkmışlar. Bu birliği sağlamak için de, her zaman son sözü söyleyecek kimse lâzım. Eğer bu yoksa veya var da otoritesiz ise, birliği sağlamak mümkün değildir.

Aile fertleri toplumun en küçük yapı taşlarıdır. Nasıl bir binanın temel taşları yerinden oynatıldığında bu binanın ayakta kalması mümkün değilse; ailenin temel taşları da yerinden oynatıldığında, o ailenin ayakta kalması mümkün olmaz. Ayakta kalsa bile esas fonksiyonlarını yerine getirmesi mümkün değildir.

Eskiden aile yapımız çok kuvvetliydi. Niçin kuvvetliydi? Çünkü, ailede, **aile reisi, baba** kavramı vardı. Ailenin diğer fertleri, kadın ve çocuklar, yaptıkları her icraatı onun adına yaparlardı. Kendileri sanki ortada yoklardı. O, tartışmasız liderdi.

Aile fertleri, kötü işleri kendilerine ; iyi işleri **aile reisine** mal ederlerdi. Reis, yanlış da yapsa, doğru da yapsa, yaptığı tartışılmazdı. Çünkü evin direği kabul edilirdi. Direk yıkılınca, binanın çökeceği bilindiği için, aile fertleri bu direği korumayı kendilerine birinci vazife kabul etmişlerdi. Korumada direğin kalitesine bakılmazdı. Onun başlarında bulunması büyük nimet bilinirdi. Tartışma olmayınca da evde huzur hâkim olurdu.

Baba da, babalığını yapar, icabında kendi yemez, aile fertlerine yedirir; kendisi giymez, onları giydirdi. Gösterilen saygıyı hiçbir zaman istismar etmezdi. Aranana, özlenen de bu değil mi zaten?

Şimdi ise, **“Kadın erkek eşitliği”**, **“Ekonomik özgürlük”** gibi sloganlarla bu otorite yok edildi. Baba, tabiri caiz ise, evde sadece bostan korkuluğu... Hanımı ayrı telden, çocukları ayrı telden çalıyor. Baba birşey söylemek, yaptırmak istediğinde, binbir rica ile, kenarından köşesinden ima ile maksudını ifade etmeye çalışıyor.

Aileye **“Sen” “Ben”** kavgası girdi. Aile reisine karşı, **“Sen öyle yaparsan, ben de şöyle yaparım. Sen onu alırsan, ben de şunu isterim...”** diklenmesi yerleşti ailede. Birçok ev, aile olmaktan çıkıp, otel hâline geldi. Fertler kendi başına buyruk oldu. Böyle olunca da huzur kalmadı. Hâlbuki, ayet-i kerimede, **(Allah, evlerinizi, sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı.)** buyurulmaktadır.

Netice olarak, **“Sen” “Ben”** içeri, huzur dışarı... Benim için huzur önemli değil diyenler varsa, onların olsun eşitlik ve özgürlükler...

Gerçek huzurun adresi

Bugüne kadar, tarih boyunca yapılan bütün saldırılara rağmen, aileyi çökertmeye ve hatta yok etmeye yönelik bütün teşebbüsler sonuçsuz kalmıştır. Çünkü aile, fonksiyonları dipdiri olan bir sosyal müessesesidir. Ancak, bu topkeyün saldırılara karşı canlılığını ne kadar devam ettirebilecek? Eğer gerekli tetbir alınmazsa ayakta kalması zorlaşacak en azından fonksiyonlarının tamamını yerine getiremeyecek.

Bugün, bütün dünyada olduğu gibi, ülkemizde de çeşitli vesilelerle aile ve kadın üzerine iyi niyetli çalışmalar yapılmakta. Ancak, bazen, bu gibi çalışmalarını saptırmak, şaşırtmak ve istismar etmek isteyen kötü ve art niyetli kimselerin sayısı da küçümsenmeyecek ölçüdedir. Kötü niyetliler gün geçtikçe artmaktadır.

Art niyetliler, genç erkek ve kızlara, nikah olmadan da birlikte yaşanabileceğini, aile kurmadan da çocuk sahibi olunabileceğini, artık, bekarlık ve bakirelik gibi komplekslere kapılmamak gerektiğini, fuhuş özgürlüğü... gibi zehirli fikirler ortaya atmakta, bunları desteklemek üzere, romanlar yazmakta, filmler çevirmekte.

Doğrudan doğruya aileyi yıkmaya en azından sarsmaya yönelen, mukaddes nikah müessesesini küçümseyen, özgürlük maskesi altında fuhuşu teşvik eden bu kişi ve çevreler, bununla da yetinmemekte, kendini, evine ve ailesine adayan anneleri, birer "hazır yiyici" gibi göstermeye çalışmaktalar.

Bu kadını sokağa çekme, aileyi parçalama gayretidir. Kadın olmadan aile olmaz, aile olmayınca cemiyet olmaz. Aile olmadan ruh sağlığı yerinde bir toplum düşünülemez. Aile dışında doğan, yahut, ana ve baba şefkatinden mahrum kalan nesillerin beden ve ruh sağlıkları tehlikededir. Ne kadar mükemmel olursa olsun, hiçbir müessese, ailenin yerini tutamamaktadır.

Rusya'da, komünist liderler bile, önce aileyi lağvettiler, fakat, aile dışında yetişen çocukların ve gençlerin perişan halini gördükten sonra, dehşete kapılarak aileye dönüş emrini vermek zorunda kaldılar.

İslâm düşmanlığı uğruna nice medeniyetleri ve aile mefhumunu yok eden İngiltere, ülkesindeki boşanma oranının vahametini görünce, giderek çöken aile kurumunu koruma altına almaya mecbur oldu. Evlilik dışı çocuk oranı yüzde 35'e ulaştınca yeni düzenlemelerle, evliliklerin korunması için daha fazla destek sağlamaya başladı.

Kapitalistler hep kadını istismar etmişler, zenginlikleri ile lüks ve israfın tadını çıkarmış, kadınları taş bebekler gibi süsleyerek içki alemlerinde, kumarhanelerde, fuhuş partilerinde eğlence malzemesi yapmışlar. Nikah müessesesini hor görerek, Batı filmlerinde ve romanlarında görüp okuduğumuz gibi bekar evlerinde buluşmayı, mukaddes aile yuvasına tercih ettiler...

Ecdadımız ise aileye ve aile fertlerine sahip çıkmış, bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmamıştır. Aileyi huzur yuvası haline getirmiştir. Yaşamak tatlıdır, fakat çetin bir mücadeleyi gerektirir. Hele günümüzde, hayatın gürültüsü, patirtisi ile yıpranan sinirler, ağır yorgunluklar ve hayal kırıklıkları huzur ve sükuna olan ihtiyacımızı, çok daha fazla arttırmıştır.

Hepimiz, resmiyetten uzak, mahremiyeti olan, içimizi rahatça dökebileceğimiz, sevildiğimizi, sayıldığımızı ve korunduğumuzu bildiğimiz bir yuvaya ne kadar muhtacız. Sosyologlar, ailenin bu vazifesini yapabilecek başka bir müessesenin mevcut olmadığını ve olamayacağını söyleyerek, ailenin güçlendirilmesinin şart olduğunu belirtmektedirler. Sosyologların, çok ilgi çeken ve hak verilen bu hükmü, gerçekten de doğrudur ve takdire değer... Ancak, hemen belirtelim ki, yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı kerim tam 1400 yıl önce, bu gerçeği bildirmiş, "**Allah, evlerinizi, sizin için, bir huzur ve sükûn yeri yaptı.**" buyurulmuştur.(En-Nahl/80.)

Evet, dinimiz 1400 yıl önce gerçek huzurun adresini bildirmiş. Huzuru başka yerde arayan, çölde susuz kalmış kimsenin su diye serap peşinde koşmasına benzer!..

“Sen de yaşlanacaksın unutma!”

Bu söz, **Yaşlıları Koruma Derneği**'nin sloganı. Ama kulak veren kim? Sloganın tesir etmesi için, arkasında destek gerekir, basında, halk nezdinde kabul görmesi gerekir. Medyamız çok daha önemli(!) işlerle uğraştığı için yaşlılara destek vermeye vakit bulamıyor. Derneğin üyeleri gibi sloganları da cılız kalıyor!...

Tanzimattan beri, bazı güçler ısrarla, Batı'nın ne kadar kötü adeti varsa, getirmeyi, ne kadar faydalı işleri varsa getirmemeyi kendilerine prensip edinmişler. Hatta o hale gelmiş ki, Batı o yanlışından çoktan dönmüş, zararlarını telafi gayreti içinde. Fakat biz ısrarla o yanlışın peşindeyiz...

Bu yanlışlardan biri de, aileyi kurtarma ve yaşlılara sahip çıkma hususu. Batı şimdi aileyi muhafaza hatta genişletme gayreti içinde. Fakat belli bir mesafe alındıktan sonra geni dönülmüyor.

Bugün Batı'da çocuklar belli bir yaşa geldikten sonra çoğunun ev ile irtibatı tamamen kopmakta. İstemeseler de buna engel olamamaktalar. Bu yaşayış hayvanlarınkine ne kadar benziyor değil mi? Hayvanlar, yavrularını, yeterli duruma gelince yuvadan atarlar.

Yaşlılar haftası vesilesiyle bir bayan okuyucumuz aradı. “Artık dayanacak gücüm kalmadı, kötü örnek(!) olduğum için çevrem beni dışlıyor,” diyerek sözlerine başladı. Dışlama sebebini de şöyle izah etti:

“Beyimin yaşlı, bakıma muhtaç anne babası yanımda kalıyor. Elimden geldiği kadar onlara bakmaya çalışıyorum. Aslında benim fazla bir şey de yaptığım yok. Zaten çocuklar için yemek pişiriyorum, iki kişi fazla olmuş bana bir ek külfeti de yok. Bana karıştıkları da yok kendi hallerinde namazlarıyla, ibadetleri ile uğraşıp duruyorlar.

Komşularım, görüştüğümüz kimseler bana enayi gözüyle bakıyorlar. “Bu zamanda kaynana, kayınpeder kahrı hiç çekilir mi? Bizim beyler seni örnek gösteriyorlar. Bize kötü örnek oluyorsun,” diyorlar. Her fırsatta bu yanlışımı(!) yüzüme vuruyorlar.

İyi niyetli olanlarda, “Maşaallah, bu zamanda böyle gelin az bulunur, Allah sabır versin, kolaylık versin. Kimsenin yapmadığını yapıyorsun” diyorlar. Her iki gruba göre de yaptığım normal değil anlayacağınız. Zaman zaman şeytan aklıma giriyor, “ Gerçekten ben enayi miyim” diye düşünüyorum. Sonra annem aklıma geliyor. Yatalak olan kayın validesine Allah rızası için sabırla bakmıştı. Şimdi de sağ olsun gelinimiz kendi annesi gibi yakınlık gösteriyor. Kim ne yaparsa Allah fazlasıyla kendisine dünyada da ahirette verir diyerek kendime teselli veriyorum.”

Değerli okuyucumuz, kim ne derse desin sen doğru yoldasın, dinimizin emrettiği, büyüklerimizin asırlardır titizlikte uydukları bir yoldasın hiç üzülme! Seni ayıplayanlar da bir gün yaşlanacaklar. Ne ektilerse onu biçecekler. Ama o zaman iş işten geçmiş olacak.

Aslında ailede yaşlılara sahip çıkmanın faydası sadece ona bakan kimseye değildir. Toplumun, çocukların yetişmesinde, huzurun sağlanmasında o kadar faydası var ki, saymakla bitmez. Ailede, anne babaya göre, dedenin, babaannenin çocuğun yetişmesinde, terbiyesinde çok büyük rolü vardır.

Tecrübe kolay elde edilen bir şey değildir. Para ile mal ile de elde edilemez. Gelin için kayınvalidesinin tecrübeleri baha biçilmez bir değerdir. Aynı durum dede için de geçerli. Dede anlattığı masallarla, hikayelerle, aile terbiyesini, toplumun örf adetini aşılar. Böyle bir terbiyeden geçen çocuk hayatta başarılı olur.

Bir anekdot ile yazımı bitireyim: Meşhur CNN programcısı **Larry King** kitabında anlatır: New York Belediye Başkanı **Mario Poduno** hoş sohbet, hitabeti güzel bir idarecidir. Clinton'un danışmanı olan hukukçu oğlu **Andrew Poduno**,

genç yaşına (yaşı 33) rağmen, bu konularda babasından daha başarılı. Bir gün Mario Poduno'ya bunun sebebini sordum. Şöyle cevap verdi:

“Biz İtalyan asıllıyız. Bizde geniş aile kültürü hakimdir. Andrew, dede kültürü ile yetişti. Babam, annem devamlı ona birşeyler anlatırlardı. O da zevkle dinlerdi. Dinlemesini bilen çok şey öğrenir, kendisini de dinletir. Konuşma yeteneği gelişir. Oğlumun başarısının altında bu gerçek yatar...”

Doğru her yerde doğrudur. İnancı ne olursa olsun kim buna uyarsa, dünyada karşılığını bulur. İnancı doğruysa ahirette de karşılığını görür.

“Beli bükük yaşlılar olmasaydı...”

Yaşlılara saygının sosyal boyutundan sonra biraz da dini boyutu üzerinde durmak istiyorum.

Yaşlılara, güçsüzlere yardım etmek dinimizin önemli bir kuralıdır. Dinimiz, çocuk, genç, yaşlı toplumun her ferdinin dayanışma içinde olmasını emreder. Peygamber efendimiz buyurdu ki: **“Yaşlılarımıza hürmet ve ikram, Allahü teâlâyâ saygıdandır. Güçsüzlere, hastalara, yaşlılara ve küçüklere merhamet ediniz! Büyüklerimizi saymayan, küçüklere acımayan bizden değildir. Bir genç, bir ihtiyara, yaşından dolayı hürmet ederse, onun yaşına varınca, Allahü teâlâ, ona gençleri hürmet ettirir.”**

Dinimiz, anne- baba yaşlanınca bakım evlerine atılarak üzüntü içinde ömürlerini tamamlamalarını değil, çocuklarının daima yanlarında kalmalarını onlara yumuşak davranmayı tevazu göstermeyi, onları üzmemeyi Öf bile dememeği emrediyor.

Yüce Allah yine, **“Rabbin, yalnız kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine öf bile deme; ağır söz söyleme, onlarla yumuşak ve tatlı konuş, onlara acı, tevazu kanadını gerip "Rabbim, küçükken beni yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et" diye duâ et.”** (İsra 23, 24) buyuruyor.

Resûlullah efendimiz, **“Eğer süt emen çocuklar, beli bükük yaşlılar, otlayan hayvanlar olmasaydı, üzerinize azâb sel gibi gelirdi”** buyururdu.

Cemiyetler dayanışma ile yaşlısı genci birbirlerine sevgi ve saygıyla ayakta kalırlar, ancak bu şekilde toplum huzur bulur. Eğer yaşlılar, artık sizin işiniz bitti, sizin faydanız yok diye terk edilirse o toplum çöker. Çökmese bile toplumda rahat, huzur kalmaz. Huzur olmayan bir ortamda huşu içinde ibadet de yapılamaz.

Psikiyatr Dr.Nihat Kaya, toplumda huzurun sağlanması için yaşlılarla ilgili şu tavsiyelerde bulunmaktadır: **“Yaşlı kimseleri bu dönemlerinde yalnız bırakmamak gerekir. Yaşlılar bu dönemlerinde çocukluğa benzer bir dönem yaşarlar. Bu dönemde daha çok ilgi, sevgi beklerler. Aranmak hatırlanmak, değerli olduklarını hissetmek isterler. Özellikle çocukları tarafından ilgi görmek ve hediye almak isterler. Ben yaşlıyım. Hiçbir işe yaramıyorum. Bu yüzden değerim olmaz. Söylediklerimi kimse dinlemez düşüncesine kapılırlar. Bazıları da kim bana bakacak kaygısına kapılır. Huzurevlerine gönderilen yaşlıları, artık işe yaramıyorum, beni istemiyorlar, beni sevmiyorlar düşüncesi onları deprasyona sokar.”**

Yaşlıların sıkıntısına ortak olup ahir ömürlerini huzur içinde geçirmelerini sağlamalıyız. Onlar bize Allah'ın bir emanettir. Yaşlı insanlar için dünyayı yaşanılmaz hale getiren yalnızlık duygusudur. Akranları dünyadan ayrıldıkça bu duygu daha da artar. Bizlere düşen onlara bu duyguyu yaşatmamak.

Yaşlıların beklediği en önemli şey saygıdır bizden. Çünkü ancak onlar,

gösterdiğimiz saygı nispetinde, yaşadıkları yılları boşa geçirmemiş oldukları kanaatine varırlar. Saygının arkasından onlara, bazı şeyleri danışarak hala daha kendilerine ihtiyacımız olduğunu hissettirmemiz gerekir. Yaşlılar hayatın her safhasında bizleri yanı başında görmek isterler.

İnsanlar yaşlandıkça çocuklaşır. Bunun için bize karşı bazı sıkıntıları, yanlış tutum ve davranışları olabilir. Bunları anlayışla karşılamalıyız.. Maalesef yıllardır, romanlarda, TV dizilerinde "huysuz ihtiyar" tiplmesi işlendi. İnsanlar ihtiyarlayınca mutlaka çekilmez sıkıntı verirler, düşüncesi yerleşti kafamıza. ihtiyar bir insanın dayanılmaz huysuzluklarıyla hemhal olarak yetiştirildi gençlik.

Her insan kendini karşısındakinin yerine koymadığı müddetçe yaşının gence, gencin yaşlıya duyduğu sevgi zayıflar. Tahammülsüzlüğün başlıca sebebi budur . Unutmayalım ki, onlar bizim gençlik halimizi yaşamayacaklar fakat biz onların halini yaşayacağız!.. Bugünün yarını da var...

Bazı şeylerin telafisi mümkün değildir. Evlad olarak üzerimize düşeni yaparsak içimizde bir ukde kalmaz, ömür boyu keşke şöyle yapsaydım, böyle yapsaydım üzüntüsü ile yaşamayız.

Haklı mı mutlu mu olmak istersiniz!

Mail adresime, "Haklı olmak mı istiyorsun, yoksa, mutlu olmak mı?" diye bir mesaj geldi.. Evet, herkesin devamlı sorması gereken en önemli sorulardan biri de bu." Haklı mı olmak mutlu mu olmak!"

Hayatta, çoğu zaman ikisi de mümkün değildir. Haklı olmak ve iddialarımızı savunmak hem muazzam miktarda zihinsel enerji tüketir hem de hayatımızdaki insanlarla aramızda mesafe koyar. Haklı çıkma ihtiyacı, ya da başkasının hatalı olduğunu ispatlama arzusu, çevremizdeki insanları sürekli savunmada olmaya yönelteceği gibi bizi de baskı altında tutar.

Buna rağmen çoğumuz kendi doğrularımızı, başkalarının yanlışlarını kabul ettirmeye çalışarak zaman ve enerji tüketiriz. Birçok insan farkında olarak ya da olmayarak başkalarına hatalı olduklarını ispatlarsa, onların bunu minnettarlıkla karşılayacağını ya da en azından bir şeyler öğreneceklerini sanır. Bu çok yanlış bir düşüncedir!

Bir düşünün: Bugüne dek hiç haksız olduğunuz söylendiğinde,siz bunu söyleyen kişiye içten "Sen haklısın; bana haksız olduğumu gösterdiğin için çok teşekkür ederim" dediniz mi? Ya da; tanıdığınız bir kimse hatasını düzelttiğiniz veya, haklı çıktığınız için size teşekkür etti mi? Bırakın teşekkürü, bunu samimi olarak kaç kişi kabul etti ?

Elbette etmemiştir. İşin gerçeği sudur: Hepimiz öne sürdüğümüz iddialara başkalarının saygı gösterilmesini ve bunların anlaşılmasını isteriz. İnsanların en büyük arzularından biri, kendisini başkalarının dikkatle dinlemesidir. Ve dinlenmeyi bilenler herkes tarafından en çok saygı ve sevgiyi görürler.

Karşılarındaki insanı ikide bir düzeltme alışkanlığı olanlarsa, pek sevilmezler ve herkes onlardan kaçmaya bakar. Bütün bunlar, haklı çıkmak hiçbir zaman uygun değildir, anlamına gelmez; İnsanın gerçekten haklı çıkmasını istediği durumlarda vardır.

Hiç taviz vermek istemeyebileceğiniz ilkeler olabilir. Burada düşündüklerinizi açıkça söylemek önemlidir. Ama çoğu zaman İnsanın egosu öne çıkar ve kavgasız geçebilecek bir konuşmanın niteliğini bozar. Bu, ille de haklı çıkma isteğinden ve ihtiyacından kaynaklanır.

Daha sevimli olmanın en güzel yolu, haklı çıkmanın zevkini ve süksesini başkalarına bırakmaktır. Düzeltme huyunu bırakın. Bu huydan vazgeçmek ne

kadar zor gelse de emin olun çabanıza değecektir. Birisi size " Bence en önemli şey.." diye başladığında, hemen onun sözünü kesip " Hayır daha önemlisi şudur.." veya , buna benzer yüzlerce sesli sözlü teklif düzeltme yapmak yerine, bırakın karşınızdaki insanın yorumu öyle kalsın.

Böylece çevrenizdeki insanlar size karşı daha az savurgan, daha çok sevgi dolu olacak, nedenini tam olarak anlamasalar bile, size karşı tahminlerinizin ötesinde bir beğeni duyacaktır. Siz de, onların mutluluğuna tanık olup buna katılmanın bir ego çatışmasından çok daha tatmin edici olduğunu keşfedeceksiniz.

En temel ilkelerinizden ve yüreğinizde biçimlenen fikirlerden taviz vermeniz şart değildir, ama bugünden başlayın ve bırakın çoğu zaman da "Başkaları haklı olursun!" Siz gerçekten haklı iseniz, söylemesenizde bir gün haklılığınız zaten ortaya çıkacaktır. Çünkü gerçekler gizli kalmaz!

Zaten dinimiz de, münakaşayı terkedip, haklı olduğu halde karşısındakine, **ben haksızım sen haklısın** diyene cennet vadediyor. Bu konu ile ilgili olarak Peygamber efendimiz şöyle buyuruyor:

“Sizden öncekiler sırf bunun yüzünden helak oldu. Bırakın münakaşayı! Münakaşanın faydası yoktur. Mümin münakaşa etmez. Münakaşa eden iki kişi ziyandadır. Münakaşa edene kıyamette şefaath etmem. Haklı olduğu hâlde münakaşayı bırakana, Cennetin kenar, orta ve yüksek yerinde üç köşk verileceğine kefilim. Putlara tapmaktan sonra Rabbimin ilk yasak ettiği şey münakaşadır.” (Taberânî)

Zor ama mümkün

Kişi haklı da olsa, münakaşa etmeyip karşısındakine, “sen haklısın” derse mutluluğu yakalayabileceğinden sonra, dostların, dostlukların azaldığı günümüzde, bunların kaybedilmesine sebep olan münakaşa konusunu biraz daha açmak istiyorum.

Çünkü, münakaşa, dostların arasını açar, kin ateşini körükler. Münakaşa, karşıdaki insanı cahil yerine koymak demektir. Sen bilmezsin, ben bilirim demektir. Cahillikle suçlanan herkes az veya çok üzülür, kırılır. Bu da dostluğu zedeler.

Ben haklıyım, sen haksızsın demek, kendisinin akıl, fazilet ve ilimde üstünlüğünü isbata çalışmaktır. Bu ise, karşıdakini cehalet ve ahmaklıkla itham etmek demektir. Kendini karşısındakinden üstün görmek ise, kibirdir.

Münakaşanın savunulacak hiçbir yönü yoktur, her yönden zararlıdır. Münakaşa güzel ahlâkın zıttıdır. Müslüman güzel ahlâklı olur. Hadis-i şerifte, **“Mallarınızla herkesi memnun edemezsiniz. Güler yüz ve tatlı dil ile, güzel ahlâkla memnun etmeye çalışınız!”** buyuruldu

Güzel ahlaklı kimse, herkese karşı, güler yüzlü, tatlı dilli olur. Hiç kimse ile münakaşa etmez. Bilir ki, münakaşa etmek, dostluğu giderir. Düşmanların çoğalmasına sebep olur. Fitne çıkarmaz, dost ile de, düşman ile de tatlı konuşur, herkesle iyi geçinir. **Hafız-ı Şirazi**'nin, dostlara doğru söylemeli, düşmanları güler yüzle ve tatlı dil ile idare etmelidir sözüne uyar. Af dileyeni affeder. Kimsenin sözüne karşı gelmez. Münakaşa etmez. Herkese yumuşak söyler, sert konuşmaz.

Haklı olduğu hâlde münakaşayı terketmek, haksız olduğu hâlde, münakaşayı terketmekten daha zordur. Bu bakımdan haklı olduğu hâlde münakaşayı terketmek daha çok sevaptır.

Hakkı açıklamak niyetiyle de olsa, başkalarını mağlup etmek için yapılan tartışmalar zararlıdır. Bir kimsede tartışmada galip gelme sevgisi, hakkı karşısındakinin ağızından duymaktan daha sevimli gelirse, her kötülüğün içine

girmiş demektir. Tartışmayı kazanma arzusu, diğer kötülöklere sebebiyet verir. Hadis-i şerifte, **“Hitabeti kuvvetli ve münakaşacı olan, faydalı amelden mahrum kalır”** buyurulmuştur.

Tartışmanın pek çok zararı vardır. Bunların bazıları şunlardır:

Tartışma hasede yol açar: Hadis-i şerifte, “Hased, ateşin odunu yediğı gibi, hasenatı yer” buyuruldu. Hakkı küçük görmeye sebep olur: Hadis-i şerifte, “Hakkı küçük görmek kibirdendir.” buyuruldu. Tartışma, kin tutmaya yol açar. Kendi fikrinin kabul edilmediğini gören tartışmacı, karşısındakine gizli-açık kin besler, bazan ömür boyu onu affetmez.

Gıybeteye sebep olur. Hâlbuki Allahü teâlâ gıybet etmeyi, ölü eti yemeye benzetmiştir.

Övünmeye sebep olur: Allahü teâlâ kendimizi övmekten bizi menederek, **“Elbette Allahü teâlâ, kendini beğenip övünen hiç kimseyi sevmez”** buyurmaktadır. (Lokman18)

Nifaka, riyaya inada yol açar. Hadis-i şerifte, “Allahın en sevmediğı kimse, hakkı kabul etmekte inat edendir.” Buyuruldu. İnat, karşımızdakini aşağı görmeye, ondan nefret etmeye, ona düşmanlık beslemeye yol açar.

Münakaşa, dostların azalmasına, hasımların çoğalmasına sebep olur. Hasan-ı Basri hazretleri, **“Bin kişinin dostluğuna, bir kişinin düşmanlığını satın alma!”** buyurdu. Kötülerle münakaşa etme, üzerler./ İyilerle münakaşa etme, küserler.

Bütün bu bildirilenler, söylemesi kolay yapması zor şeylerdir. Zor ama mümkün; karşılığında Cennet sözü var! Hem de Peygamber efendimizden: **“Kimse ile münakaşa etmeyen, haklı olsa bile, dili ile kimseyi incitmiyen müslümanın, Cennete gireceğini size söz veriyorum.”** (Tirmizî)

Boşanmaların sebebi

Dünyanın ve içindeki canlıların varlıklarını sürdürebilmesi, ayakta kalabilmesi Allahü teâlâ belirlediğı tabiat kanunlarına bağılıdır. Mesela, havadaki oksijen oranı, % 21, karbondioksit oranı ise 0,03 ‘dür. Havadaki oksijen oranı %21’den az veya çok olursa hiçbir canlı nefes alamaz ve yaşayamaz. Hiçbir insan, hayvan ve bitki hayatta kalamaz. Yine korbondioksit oranı yükselirse canlılar zehirlenip ölür.

Bunun gibi, dünyanın bir de sosyal kanunları vardır. Bu kanunlara uymak insanın rahat ve huzur içinde yaşamasını sağlar. Bunlara uyulmazsa, toplumların dengesi bozulur; dünya sıkıntı ve ızdırap yeri olur. Çekilmez hale gelir.

Bütün toplumlar aile üzerine kurulmuştur. Aileler toplumun temel taşlarıdır. Aile olmazsa veya ailede taşlar yerine oturmamışsa o toplumda huzur olmaz. Bu sosyal bir kanundur. Allahü teâlâ toplumu bu denge üzerine yaratmıştır. Ayet-i kerimede, **“Allah, evlerinizi, sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı.”** buyurmuştur. Aile yoksa veya aile fertleri görevlerini yerine getirmiyorsa, evde babanın otoritesi yoksa, aile fertleri babaya saygıda kusur ediyorsa o toplumdaki huzur ve sükûn olmaz.

Bugün bütün dünyada, İnsanın bindiğı dalı kesmesi gibi, toplumun huzur kaynağı olan ailenin yıkılması için bazı güç odakları tarafından büyük bir çaba sarfediliyor. İşin garibi bu faaliyetler de hürriyet, özgürlük adına akıllarınca ailede babanın dışında diğer fertlere iyilik olsun diye yapılıyor. Bu iyilik ayının yaptığı iyiliğe benziyor: Adamın biri ayıyı ölümden kurtarır. Ayı adamın yaptığı iyiliğe karşılık olarak bir petek bal getirir. Adam afiyetle balı yer. Bir müddet sonra da uyur. Yüzündeki tatlı bulaşığına sinekler konmaya başlar. Ayı, sineklerin adamı rahatsız etmesine üzölür. Sinekleri öldürmeye karar verir. Eline aldığı büyük bir

kaya parçasını adamın yüzündeki seneklerin üzerine bırakır. Böylece adamı sineklerden kurtarır. Fakat adamın yüzünü de yamyassı yapar.

İşte bugün özgürlük adı altında ailede kdına yapılmak istenin budur. Allahü teâlâ insanı zaten hür olarak yaratmış fakat, hür demek her istediğini yapmak demek değildir. Hür insan kendine çizilen sınırlar dahilinde istediğini yapan kimse demektir. Bu sınırı da, onu yaratan çizer, yaratılanın (insanın) çizdiği sınır ile yapılan iyilik ayının yaptığı iyilikten farklı olmaz.

Bugün Batı'da zaten aile mefhumu neredeyse kalmadı. Aile ortadan kalkınca da, alkol, uyuşturucu, fuhuş, her türlü cinsi sapıklık da diz boyu. Bunun neticesi olarak ta boşanma oranları her yıl hızla artmaktadır.

Ülkemizde bu konuda, maalesef hızla Batı'ya ulaşma yarışında. Geçen hafta gazetelerde yayınlanan bir araştırma sonucu bu konuda aldığımız mesafeyi göstermesi bakımından çok ibret vericidir: Devlet İstatistik Enstitüsü verilerine göre, Türkiye'de boşananların sayısında yüzde 36 oranında artmış.1990 yılında 25 bin 712 boşanma rakamı 2000 yılında 34 bin 862'ye yükselmiş.

Boşanmaların birinci sebebi de karşılıklı "aldatma" yani zina.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Işık Sayıl, yaptığı açıklamada, boşanma oranlarındaki artışı, **"insanların evlilik kurumuna verdiği değer azalması"**na bağlıyor. Kadınların **"ekonomik özgürlük"** kazanmasının ve **"eğitim seviyesindeki artış"**ın etkili olduğunu söylüyor.

Prof. Dr. Işık Sayıl, **"toplumda eşler anlaşamıyorsa ayrılmalıdır"** gibi yanlış bir anlayışın olduğunu belirterek, **"ayrılık çözüm değil, daha büyük sorunların kaynağıdır"** diyor. Çünkü ayrılık demek, huzur kaynağı ailenin dağılması, sahipsiz kalması, çocukların sokağa düşmesi demektir.

Aileye sağlanan maddi desteğin, aileyi rahatlatacağı, böylece aile yuvasını sağlamlaştıracağı; yine kadının eğitim seviyesinin yükseltilmesi, eğitilmiş kadına dayalı huzurlu sağlam bir aile ortamı sağlaması beklenirken, tam tersine, bu iki unsurun aileyi yıkmakta baş rol oynaması hayli düşündürücü değil mi? Sizce bu işte bir terslik yok mu, ne dersiniz?

Eşit olmak mı huzurlu olmak mı istersiniz?

Batı, aileyi yıkım faaliyetinde en çok, ailenin temelini teşkil eden kadını istismar etmektedir. Onlar da çok iyi biliyorlar ki, ailenin temel taşı olan kadın yerinden sökülürse yıkım kendiliğinden gerçekleşmiş olacak.

Son 60-70 yıldır, kadının iyiliği için, kadını kurtarmak için yapılan her faaliyet kadını daha da zor durumda bırakmış olup, onu ayrıca büyük bir çıkmaza sürüklemektedir. Kadını özgürleştirmek, kocasına bağımlıktan kurtarmak adına yapılan çalışmalar, onun özgürlüğünü daha da kısıtlıyor; koca bağımlılığından kurtulan kadınlar başka yerlere daha çok bağımlı olmak zorunda bırakılıyor. Yağmurdan kaçayım derken doluya tutuluyor kadın. Dimyad'a pirince giderken evdeki bulgurdan da mahrum kalıyor. Geriye dönüşü olmadığı için de, şunun bunun oyuncağı olarak perişan bir halde hayatlarını tamamlıyorlar. Kurda kuşa yem oluyor. Bu da, zaten nazik ve hassas yapılı olan kadını yıpratıyor. Depresyona ve çeşitli hastalıklara sebep oluyor.

Nitekim son zamanlarda yaptıkları ilmi çalışmalarda Uzmanlar; kadınların son yüzyılda kazandıkları özgürlüklerin sağlıklarına zararlı olduğu, bu özgürlüklerin yol açtığı stresin sonucu olarak sigara ve alkol, uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların etkisi ile ömürlerinin kıaldığı

yorumunda bulunuyorlar. Bir müddet sonra erkeğin ortalama ömür açısından

kadını geçeceği tahmininde bulunuyorlar. Bilim adamları, genç kadınlar arasında alkol, uyuşturucu, fuhuş ve sigara tüketimi ile stresin arttığını ve bunun sonucu olarak ömürlerinin kısalmasının kaçınılmaz olacağını savunuyorlar.

Bu konu ile ilgili raporu hazırlayan **Continuous Mortality Investigation Bureau** adlı özel araştırma şirketinin direktörü **Tony Leonardo**, kadın ömründe kısalma trendinin bu şekilde sürmesi halinde kadın ve erkeğin ortalama ömürlerinin bir noktada eşitleneceğini ve sonra erkeğin ortalama ömür konusunda kadını geçeceğini söylüyor.

Bu tehlikeli gelişmeyi gören bazı Batılı devletler şimdiden tedbir almaya başlamış. (A.A)'nın "**Hollanda'da geleneksel aileye dönüş**" başlıkla haberinin özeti şöyle: "Hollanda'da, ailelerde erkek ve kadının rol dağılımında, geleneksel yapıya dönüş başladı. Merkez İstatistik Bürosu'nun verilerine göre, çalışan kadınlar arasında tam gün yerine yarım gün çalışma tercih ediliyor, kadınlar giderek evine ve çocuklarına daha çok zaman ayırıyor. Karı- koca tam gün çalışanların sayısında 1980 ve 1990'lı yıllarda görülen artış tersine döndü. Erkeğin tam gün çalıştığı ailelerde çalışan kadın sayısı azaldı. Son 10 yılda tam gün çalışan kadınların yaklaşık yüzde 44'ü yarım gün çalışmaya başladı. Hollanda'da halen 18 yaşın altında çocuğu olan ailelerin yüzde 30'unda geleneksel yapı hakim görülüyor. Erkek çalışırken kadın evinde çocuklarına bakıyor."

Değişim üzerine seri konferanslar veren ve bu konuda birçok kitabı olan araştırmacı yazar **Pat Mesiti** de, aile üzerine bakınız ne diyor: "**Bugün, bazı kimseler aile fertlerinin görev ve sorumluluklarını yeniden yorumlamak ve aile kavramını yeniden tanımlamak istiyorlar. Ailenin birliğini, gücünü yıkmakla, aile fertlerinin rollerini değiştirmek, yeniden tanımlamak eş anlamlıdır. Böyle bir davranış, toplumun yapısı bakımından çok tehlikelidir. Çünkü, aileyi parçalamak, toplumu parçalamak demektir...**"

Ailede görev ve sorumlulukların yeniden yorumlanması ile, kadın erkek eşitliği adı altında evde baba otoritesi yıkılmak istenmektedir. Halbuki sosyal hayatta matematiksel olarak eşitlik yoktur.

Her iş yerinde, eşit olmamalarına, faklı konumda olmalarına rağmen çalışanlar işyeri sahibini veya müdürünü memnun etmek için elinden gelen gayreti gösterir. Bunun gibi aile fertlerinin de ailenin reisi olan babayı kendilerinden üstün görüp onu memnun etmek için gayret etmeleri eşitsizlik değildir. Aslında babaya iyilik, aile fertlerinin kendilerine iyilik etmeleri demektir. Çünkü, babanın zarar görmesi, ailenin bütün fertlerine müteselsilen intikal eder. Babanın iyi, rahat ve huzurlu olması fertleri etkiler. Aileyi yıkmak için o kadar yoğun propaganda yapılıyor ki, bu gerçekler kimsenin aklına gelmiyor. Aile fertleri, -özellikle evin kadını- şuursuzca bindikleri dalı kestiklerinin farkında değiller. İyorlar da haberleri yok. Eşit olmak uğruna huzurlarını yok ediyorlar.

Bir ihtiyarın kızına nasihatı

Sevgili kızım, dünyadaki bütün insanlar mesûd olmak ister. Fakat, mesûd olan, pek azdır. Neden bu böyledir? Çünkü, saadetin neden ibâret olduğu bilinmiyor. Asıl iş, saadetin ne olduğunu bilimektedir.

Saadet, yalnız dünya saadetinden ibâret değildir. Aksine, asıl saadet âhîret saadetini elde etmektir. Âhîret saadeti nasıl elde edilir? Âhîret saadeti için Allahü teâlânın emirlerine yâni Kur'an-ı kerime ve Peygamberimizin sözlerine itaat etmek lâzımdır.

Allahü teâlânın emirleri arasında: Öldükten sonra tekrar dirilimek, yâni âhirete inanmak da vardır. Cenâb-ı Hak âhiretin nihâyetsiz olduğunu, ebedî olduğunu bize bildiriyor. Dünya hayatı ise, sayılı günlerden ibârettir.

O hâlde, saadet iki başlı demektir. Biri âhiret saadeti, öteki dünya saadeti. Bu iki saadetten hangisi önemlidir? Bunu akıl ve izân sahibi insanlar kolaylıkla anlayabilir. Aklimız ve izânımız âhiret hayatının, dünya hayatı ile mukayese edilemeyecek kadar önemli olduğunu bize gösterir.

Buna rağmen, insanların dünya için gösterdikleri gayret ve çalışmaların onda birini bile âhiret için göstermedikleri meydandadır. Bunun âkıbetinin ne kadar acı ve ne kadar korkunç olduğuna acaba inanmıyor muyuz? İnanmıyorsak, kurtuluş ümidi yoktur. Allahü teâlâyâ inanmayanların yeri ebedî olarak Cehennemde yanmaktır. Eğer inanıyorsak, Allahü teâlânın emirlerini yapmamak bir gaflet ve bir dalâlettir. Bu uykudan uyanamıyanlara yazıklar olsun.

Dünya saadeti için söz söyleyenler, kitap yazarlar ve bunu dikkatle okuyanlar, dinleyenler çoktur. Âhiret saadetine gelince: Buna dâir Hakkın kitabı (Kur'an-ı kerim) ve Peygamberimizin sözleri (hadis-i şerif) ve din âlimlerinin binlerce kitapları vardır.

Fakat, bugün artık bunları okuyan, bunları söyleyen, söyleyenleri ve yazarları dinleyen az insan kalmıştır. Çok önemli olan âhiret saadeti âdetâ unutulmuş, sanki böyle birşey yokmuş gibi bir gaflet içinde bulunmaktayız. Bu ise, felaketin en tehlikelisi ve âkıbetlerin en korkuncudur.

İşte kızım, benim yazılarımda asıl maksadı, seni bu korkunc felaketten kurtarmaktır. Yâni seni Cehennem denen büyük ateşten korumaktır. Sen idrâkin ve anlayışın nisbetinde, bu yazılarımdan hisse alacaksın. Cenâb-ı Hak seni hakîkati iyice anlayacaklardan ve bu anlayışa göre hareket edenlerden eylesin! Âmîn.

İnsan olmanın ilk şartı

Sevgili kızım, din âlimlerinin yazdıkları kitaplar var iken, ayrıca benim nasihat vermenin lüzûmsuz olduğunu belki düşünebilirsin. Fakat böyle düşünmek doğru değildir. Çünkü, çocuğunun saadetine isteyen bir baba, yalnız dünyanın kısa saadetine değil, âhiretin sonsuz saadetine de, çocuğuna bildirmekle vazîfelidir. Babaya bu vazîfeyi veren cenâb-ı Haktır.

Bir çocuk ne kadar kayıdsız olursa olsun, babasının kendisi için yazdıklarını merâk ederek hiç değilse, bir kere okur. Bu yazılardan ders alacak anlayış ve uyanıklığı da gösterirse, kendisini kurtarmış olur.

Dünya hayatımızdaki en zor imtihan

Sevgili kızım, bir genç kız için iffet, namuskârlık çok önemlidir. Allahü teâlâ, insan neslini devam ettirmek için, erkek ve kadınları birbirlerine karşı câzib kılmıştır. Aynı zamanda, bu kuvvetli duygu karşısında, insanları dünyada çetin bir imtihana tâbi tutmuştur.

Dünyadaki kısa ömrümüz içinde, en zor imtihan iffet imtihanıdır. Bu imtihanda kazanan bir insan, dünya ve âhiretin kahramanıdır. İnsanların kemâli (yâni kusursuz olması) veya insanın düşüklüğü, daha ziyâde iffet işinde belli olur. Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimin birçok yerinde, iffetini muhâfaza edenlere, büyük mükâfâtlar vaat etmiş ve müjdelere vermiştir. İffetini muhâfaza etmeyenlere de, Cehennem azâbını göstermiştir.

İnsan günahlarının belki de yüzde doksanı, iffet mevzû'u içindedir. İffetsiz insan, Allahü teâlânın indinde günahkâr olduğu gibi, insan topluluğu içinde de,

günahkâr ve şerefsizdir. Erkeklik ve dişilik duyguları insanlarda da, hayvânda da vardır. Hayvânlarda utanma hissi olmadığı için, onlar, bu duygularını gizlemezler. İnsanlar ise, (hayâ) şeref ve haysiyet duygularına sahip oldukları için, erkeklik ve dişilik hislerine karşı çeşitli ve meşru yolları ararlar.

Bir insanın ve bir âilenin şerefi ve îtibar, bu duygu karşısındaki tutumu ile ölçülür. Zengin ve çok güzel bir kadın, eğer iffetsiz ise, toplumda değeri yoktur. İtibarı kırıktır. Cemiyet nazârında, o bir kötü kadındır. Fakir ve afif bir kadın ise, her yerde, her zaman îtibarlıdır. Hurmete lâyıktır.

Bu söylediklerimiz, normal ve temiz bir cemiyetin iffet ölçüleridir. İffet kâidelerini ayaklar altına almış azgın bir hayvân sürüsü gibi, yalnız hayvânî hisleri peşinde koşan insan toplulukları, bu sözlerle alay ederler. Onlar için konuşulacak sözümüz yoktur. Yalnız onlara “Allahü teâlâ islâh etsin” diyebiliriz.

Dünyadaki pek çok rezâletler, cinâyetler, kavgalar, kıskançlıklar, hülâsa bütün fenalıklar, iffetsizlik yüzünden meydana gelmektedir.

İnsanların pek çoğu, iffetsizliğin fenalıklarını bildikleri hâlde, kendilerini bu fena yollara sapmaktan alıkoymazlar. Bu kuvvetli duygu karşısında, insanları zabt edecek, onları selâmet yoluna çıkaracak çâreler nelerdir?

Bu, terbiye ve ahlâk mes'elesidir. Din, ahlâk demektir demiştik. Bu mühim mevzû'da da yine din terbiyesi birinci plânda rol oynamaktadır. Allahü teâlâdan korkmasını öğrenmiş, hakîkaten Allahü teâlâdan korkan bir insan iffetsiz olamaz.

Herkesten, her yerde sana zarar gelebilir

Kızım! Belki babanın ömrü, seni korumaya kifâyet etmeyecektir. Annen, belki seni her yerde, her zaman tâkîb edemeyecektir. Bu takdîrde, sen sahipsiz, tehlikeler karşısında âciz bir mahlûk olarak, ahlâksızların elinde bir oyuncak mı olacaksın? Allahü teâlâ, seni bu âkıbetten muhâfaza etsin! Âmîn. Seni evvelâ Allahü teâlânın büyüklüğüne ve Onun himâyesine emânet ederim. Ondan sonra da, yine Allahü teâlânın sana verdiği aklını kullanarak, bu tehlikelere düşmemeye çalışmanı sana tavsiye ederim.

Kızım, öyle bir zamanda, öyle bir mekânda yaşıyacaksın ki, herkesten, her yerde sana zarar gelebilir. Bu zarar, senin parana, puluna değil, iffet, şeref ve haysiyetindedir. Paraya olan zarar telâfi edilebilir. Mânevi zarâr, yerine konamaz.

Böyle bir zarara uğramamak için Allahın emrettiği gibi yaşamalısın. Bunun için çocuklarımıza Allahü teâlânın korkusunu öğretmeye çalışmak bizim için en başta gelen vazîfe olmalıdır.

Allahü teâlâdan korkmak için, Allahü teâlâyı iyi bilimek lâzımdır. Allahü teâlâyı bilimek için, onun büyüklüğünü ve sıfatlarını öğrenmek mecbûriyetindeyiz. Allahü teâlâyı hiç düşünmeyen bir topluluk için, Allahü teâlânın korkusuna sahip olmak kolay değildir. Allahü teâlâdan korkmak da, bir bilgi, bir çalışma ve bir gayret işidir. Durup dururken, Allahü teâlânın korkusu meydana gelmez. Bu korkuyu, Allahü teâlâ dilediği kuluna kolaylıkla da verir. Allahü teâlâdan korkmak, bir insan için iyi alâmettir.

Bilhâssa büyük şehirlerde iffet işi tehlikeli bir istikâmettedir. Bir genç kızın, kendi başına yalnız kendi aklı ve idrâki ile iffetini muhâfaza etmesi, cidden güçtür. O genç kız, (eğer biraz da güzelse), hâtıra ve hayâle gelmeyen tehlikelerle çevrilmiş demektir.

Bu tehlike, mektepte, yollarda, otobüste, komşularda, hattâ evinin içinde yakasını bırakmaz. Hele o kızcağz kadınlık duygusuna karşı koymasını bilimeyecek derecede zayıf ahlâklı ise, o zaman tehlike iki misli artmış demektir.

İşte bunun içindir ki, genç kızın beş dakikasını bile kontrolsüz, korumasız bırakmak aslâ uygun değildir. Ev içinde anne kontrolü, ev dışında baba kontrolü onları, koruyucu melek gibi tâkîb etmelidir.

Şerefli yaşamak cidden çok zordur

Sevgili kızım, cemiyet içinde öyle haşarât (öyle ahlâksızlar) vardır ki, bunların içinde genç kadın ve genç kız için şerefi ile yaşamak cidden güç olur. Bunun güçlüğü, yalnız başkalarından değil, bizzat kendi varlığından gelmektedir. Eğer sen de, kadınlık duygusunun te'sîri altında kalır ve kendine hâkim olamazsan, iffetsizliğin ve ahlâksızlığın çukuruna düşersin. Bu çukura düşenlerden kurtulabilen azdır.

Sen kadınlık duyguna karşı haysiyetli ve meşru yolları aramalısın! Sen de, herkes gibi, evlenebilirsin. Ahlâkın güzel olduktan sonra evlenmemek için, hiçbir sebep yok demektir. Evlenmeden evvel, birçok kızların yaptığı gibi, flört yapmaya aslâ heves etme! Bu tecrübe mutlak tehlikelidir. Esasen flört yapılan insanla evlenmek, çok zaman saadeti getirmez.

İffeti muhâfaza için, ikinci bir çâre, genç erkek ve genç kıza zamanında evlendirmektir. Üçüncü çâre, iffeti zedelilecek her yerden uzaklaşmak yoludur. Meselâ kız ve erkek toplulukları, onlarla berâber gezintiler, danslar, plâja gitmek, ahlâksız ve zayıf insanlarla arkadaşlık etmek vesâire gibi genç kız veya kadını baştan çıkarma yollarının her çeşidinden uzak durmak, tehlikeden uzaklaşmak demektir.

Gençliğin hakkı veya eğlence ismi altındaki bu gibi davranışlar, genç kıza veya kadını elde etmek için birer tuzaktır. Bunun tuzak olduğuna inanmayan bir genç kız, tuzağın içine düştükten sonra, akli başına gelir. Fakat iş işten geçmiştir.

Yukarıda saydığımız eğlence veya tuzağın zâhirî güzelliğine ve câzibesine kapılan kızlar, erkeklerin elinde yavaş yavaş veya çabucak birer oyuncak hâline gelir. En kendine güvenen bir kız bile, onların karşısında sonuna kadar mukâvemet edemez. Yakışıklı bir erkeğin aldatici tebessümü karşısında, mağlup olabilir. Artık o kız, tuzağa düşmüş demektir. Hele bunu kız kendisi de istemiş ise, artık tehlikenin içine girmiştir. O tuzaktan kurtulan pek azdır veya yoktur.

Hâlbuki, o tuzak dediğimiz eğlence yerlerine gitmemek daha kolay bir iştir. (Göz görmeyince, gönül tehammül eder) diye bir atasözü vardır. Oraya gitmeyen bir genç kız, oranın câzibesinden ve tehlikesinden kurtulmuş olur. Giderse, kurtulmak da kolay değildir. Bunu nasihat olsun diye söylemiyoruz. Tecrübelerle güvenerek söylüyoruz.

İffet, bir genç kızın veya kadının, değeri milyonlar eden, bir mücevheridir. Bu mücevheri ele geçirmek için, Allahü teâlâdan korkmayan her erkek bütün şeytanlığını kullanır. Ele geçirdikten sonra, maksadına erişmiştir. Artık o, mücevherlikten çıkmış, âdî bir taş olmuştur. Sokağa atılır. Bu alışverişte, erkek, bir nâmus hırsızdır. Kadın ise, mücevherini çaldırılmış, bir zavallıdır.

Lutfunla uzun bir ömür yaşadım

Sevgili kızım, genç kız, fazla göze çarpmıyacak tarzda temiz ve ciddî bir kıyâfette görünmelidir. Kendini beğendirmek için, fazla süslenmek, ahlâk hakkında şüphe uyandırır.

Erkeklere kendini beğendirmek için, kızın bazı uzvlarını, göğsünü veya bacaklarını teşhîr etmesi, düşük bir ahlâkın belirtisidir.

Kendisinin ve âilesinin şeref ve haysiyetini düşünen bir kızın, ciddî giyinmesi şarttır. Bir kız mümkün mertebe beden hatlarını belirsiz bir hâlde gösterecek

tarzda giyinmesi, onun bir ciddî ev kızı olduğuna delîl sayılır. (Müslüman kızı nasıl giyinmelidir? Bunun cevabı, Seadet-i Ebediye'ninbirinci kısım, ellisekizinci maddede yazılıdır.)

Yapmacıksız olarak mütevâzi, iddiâsız ve terbiyeli bir tavr, genç kıza en yakışan bir davranıştır. Bir genç kızın etrâfındaki insanları hiçe sayan saygısız ve küstah davranışları terbiyesizlik alâmetidir. İyi ahlâklı ve normal bir kız, bir erkeğe dikkatle ve alâka ile bakmaz. Mecbûriyet yoksa ve mümkün ise, bakmamak en sâlim bir harekettir. Bunu da, sun'î olarak değil, tabîî olarak yapmalıdır.

Bir kızın genç bir erkeğin yüzüne pervâsızca bakması, küstah ve mütecâviz erkeklere, bu tip kızlara musallat olmak için, cesaret verir. Kızın, bir erkeğe Ümit verecek tarzda davranışı, o kıza felaket getirebilir. İnsanların, yüzlerindeki değişiklik kadar huy ve ahlâkları da değişiktir. Güzel ve iyi yüzlü insan, mutlaka iyi ahlâklı insan demek değildir.

Alâka toplamak ister gibi, değişik bir edâ ve hoppa bir tavır ile yürümek iyi bir intibâ bırakmaz. Böyleleri, alay mevzû'u ve gülünç olur. Bir kızın giyinişi, yürüyüşü ve hareket tarzları, onun dînî inancı, ahlâkı ve karakteri hakkında, bir fikir verebilir.

Yâ Rabbî! Senin lutf ve kerem ve inayetinle, büyük sıkıntılar görmeden, uzun bir ömür yaşadım. Artık sana rücû' etmek zamanım pek yakın. Bundan sonraki, dünya ve âhiret hayatımın safhaları şu olacak:Dünya elemeleri, sekerât-ül-mevt, kabir hayatı, haşr âlemi, mükâfât ve mucâzât ihtimalleri...

Yâ Rabbî! Sana inanıyorum. Kitabında bildirdiğin gibi inanıyorum. Kitabına ve Resûlüne inanıyorum. Hudûdsuz büyüklüğünü anlatan kâinâtı, gözlerimle görüyorum. Azametini, bana ihsân ettiğin aklımla, anlıyorum. Günahlarımın, af ve magfiret deryan içinde, bir damla bile olmadığını da, biliyorum. Yâ Rabbî! Sen affetmeyi seviyorsun. Beni de, affettiğin kulların içine al! Sen Gafûrurrahîmsin yâ Rabbî! **(Emekli tümgeneral Hayri AYTEPE)**

HUZURLU BİR EVLİLİK İÇİN DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

Evlenmenin önemi ve kıymeti

Evlenmek şart mı, evlenmek mi iyi evlenmemek mi? Önce bunun üzerinde duralım:

Evlenmenin daha iyi olduğunu bildirdiği gibi, bekar kalmanın daha iyi olduğu da bildirilmektedir. İnsanlar, zamanlar ve haller başka başka olduğu için, haberler de, başka başka olmuştur.

Peygamberimiz Muhammed aleyhisselam zamanında, dünyayı Hıristiyanlık kaplamıştı. Papazlar, herkese rahib olmayı, yalnız yaşamağı emrediyordu. Allah yolunda bulunabilmek ve Allahü tealaya yaklaşabilmek, ancak ruhbanlıkla, yani evlenmemekle olur sanıyorlardı.

Papazlar herkese ruhbanlığı, yalnız, bekar yaşamağı emrettiğinden, bunu önlemek için Peygamberimiz, Eshabının, bekar yaşamasını yasak etti.

"İslamiyette ruhbanlık yoktur" buyurdu. Bir hadis-i şerifte de, **"Nikah yapmak, benim sünnetimdir. Sünnetimi yapmayan kimse, benden değildir"** buyurdu.

Daha nice hadis-i şerifler, zihinlerdeki yanlış fikirleri kaldırdı. Allahü tealanın yolunda, yalnız ruhbanlıkla gidilebilir düşüncesini gönüllerden çıkardı.

İman kalesini koruyacakların ve İslam dinini yayacak olanların çoğalmasi için ve onlar ile dinin kuvvetlenmesi için, nikah yapmağı, yani evlenmeyi teşvik

buyurdu. Bugün evlenme olgunluğuna erişen, nafakasını temin edebilen kimsenin evlenmesi farzdır.

Evlenme vakti gelmesi için önce, dini öğrenmek, nefsi, dine uyar hale getirmek, gönül sahibi olmak, rüştü, akli olgunlaşmak lazımdır. Ondan sonra, sünneti yerine getirmek niyeti ile evlenir.

Edebi, hayası, ahlakı olan, dinini, imanını, İslamın şartlarını öğrenmiş, dine uyan, sokakta İslamiyetin emrettiği gibi örtünen bir kızla nikahlanır. İffet sahibi, dinini kayıran bir kız aramalıdır. Malı çok, güzelliği çok olanı aramamalıdır. Mal için, güzellik için, iffeti ve salahı elden kaçırmamalıdır.

Günümüz şartlarında, kadınların erkekleri taciz ettiği bir devirde, haramdan korunmak hemen hemen imkansız hale geldiğinden ev geçindirecek kadar geliri olan gencin hemen evlenmesi şart haline gelmiştir.

Evlenmenin faydaları

Evlenmenin faydalarından birkaçı şunlardır:

1- Neslin devamı için evlilik şartı. Bunun için evlilikten maksadın biri de çocuk sahibi olmaktır. Ana baba çocukları sebebi ile hem nesli devam eder hem de dünyada ve ahirette birçok nimetlere kavuşur. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

“Öldükten sonra sevabı kesilmeyen iyi işlerden biri de, salih evlat yetiştirmektir. Ana-babası öldükten sonra böyle evladın ettiği duâlar, ana-babasına ulaşır.” (Müslim)

Çocuk, ana-babasından önce küçükken ölür, ebeveyni de bu acıya katlırsa, çocuk onlara ahirette şefaathçi olur. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Çocuğa Cennete gir, denir. Öfke ile "Ana-babamı almadan girmem" der. Sonra ana-babası ile Cennete girer.” (Nesâî)

2- Evlenmeyen kimse, gözünü haramlardan koruyamaz. Evlilik, şeytanın kötülük yapmasından uzaklaştırabilir ve dinini korumaya yardım edebilir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

“Evlenen, dininin yarısını korumuştur. Artık diğer yarısını korumak için de Allaha karşı gelmekten sakının!” (Taberânî)

“Şükreden kalbe, zikreden dile ve ahiret hususunda size yardımcı olacak salih bir hanıma sahip olmaya çalışın!” hadis-i şerifinde hanımın, zikir ve şükürle beraber buyurulması, salih hanımların bir nimet olduğunu göstermektedir. Dinini korumakta yardımcıdır. (Tirmizî)

Hz. Ömer buyurdu ki: “İmandan sonra, iyi bir hanımdan daha büyük nimet yoktur.”

3- Kadınların huysuzluklarına ve onların ihtiyaçlarını temin için sabretmek, üstün ibâdetlerdendir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki: **“Günahlardan bir günah vardır ki, ailesinden çektiği sıkıntıdan başka birşey ona kefarete olmaz.”** (Taberânî)

4- Evlilik beden fizyolojik bir ihtiyacdır. Evlenmeyen kimseler genel olarak psikolojik yönden rahatsızlanır; ruhi yönden dengesi bozulur. Huzuru olmaz. Bu da ibadetlerine, işine yansır. İnsanın bedenen ve ruhen rahat olmasında evlenmenin büyük rolü vardır. Bunun için dikkatlice bakınca evlenmemiş kimselerin ruhu yönden dengelerinin bozuk olduğu görülür.

Şartlar müsait olduğunda evliliği geciktirmemelidir. Gençler, genç yaşta iken evlendirilmelidir. Yaş ilerledikçe gençlerde evlenmekten korku hobisi gelişir. Yaş ilerledikçe bu korku daha da artar. Müzmin hale gelir.

Bir doktor arkadaşım vardı. Üniversiteyi bitirdin, yaşın da yirmi beş oldu. Gel seni evlendirelim, dedim. Önüme on maddelik evleneceği kızda aradığı özellikleri

koydu. Kendisine, bu şartlar ancak fabrikaya sipariş vermekle olur. Bu olmayacağına göre, gel sen bu şartlardan vazgeç. Olması mümkün şartlar iste dedim. O da buna yanaşmadı.

Onbeş sene sonra aynı arkadaşla tekrar karşılaştık. Genel müdür olmuş. İlk sorum, evlendin mi oldu. Hayır dedi. Yardımcı olmuyorsun ki, evleneyem dedi. Eski şartların hala geçerli mi, diye sordum. Evet, dedi. Hatta ilavesi var dedi. İlavesini sordum. Ben de ihtisas yaptım, bunun için ihtisas yapmış kapalı bir hanım istiyorum, dedi. Ben de anlaşıldı senin evlenmeye niyetin yok dedim.

Olacak ya, ertesini gün bir arkadaşım aradı, komşumuz bir doktor hanım var, evlenmek istiyor yardımcı olabilir misin? dedi. Baktım bizim doktorun şartlarına uyuyor. Doktoru aradım, görüşelim dedi. Neticede görüştüler. Fakat bir hafta geçti bizim doktordan ses seda yok. Kendisini aradım, ne oldu kızcaza niçin cevap vermiyorsun, diye sordum.

Abi, dedi. Bu kadar da tesadüfe pes doğrusu. Doktor hanımda aradığım bütün şartlar mevcut. O zaman niçin duruyorsun, dedim. Fakat abi ben korkuyorum, cesaretim yok. Onun için kusura bakmayın, bu iş kalsın dedi. Çünkü yaşı kırkı bulmuştu, korku müzmin hale gelmişti. Hani meşhur bir söz var, otuzuna kadar evlenemeyen, artık evlenemez, kırkına kadar zengin olmamış, artık zengin olamaz.

Bunun için şartları fazla zorlamamak lazım. Genç yaşta işi bitirmek lazım. Gençlerin kaynaşması, birbirlerine alışması daha kolay olur. Zaten eşlerin her hali ile uyuşması mümkün değildir. Yumurta ikizi iki kardeş bile farklı karakterde oluyor. Aynı karakterde, huyda olmuyor. Eşlerin birinin diğerinin fokokopisi gibi aynen benzemesi mümkün olmayacağına göre, işin ortasını bulmak lazımdır.

Bu da zamanla hal olur. Bunun için evliliğin ilk ayları, ilk yılları biraz sıkıntılı geçer. Zamanla eşler birbirini tanır. Nerede nasıl davranırsa tepki alacaklarını eşler öğrenir, buna göre davranarak evlilik huzurlu bir şekilde devam eder.

Her nimet bir külfet mukabilidir. Evlilik te büyük bir nimet olduğuna göre, bunun da bazı külfetleri olacak. Dikensiz gül arayan gülden mahrum kalır. Sadece evlilikte değil, zaten hayat başlıbaşına dikenli bir yoldur. Hayat sıkıntılı diye yaşamaktan vaz geçecek değiliz ya.

Nikahlanmak isteyen, birkaç defa istihare etmeli. Hak tealaya sığınmalı. Nefsin ve kötü kimselerin araya katılmasından koruması için, yalvarmalıdır.

Hz. Abdullah İbn Mes'ud: "**Ömründen on gün kalsa bile, Cenab-ı Hakk'ın huzuruna bekar çıkmamak için yeniden evlenmek isterdim**", demiştir.

Beşir İbn Haris evlenmemişti. Öldükten sonra dostlarından biri onu rüyada gördü ve "Rabbin sana nasıl muamele etti?" diye sordu. "**Rabbim beni Cennet'ine soktu. Fakat, evli olan ulular derecesine yükselemedim**", dedi.

Süfyan bin Uyeyne: "**Evlenmek dünyadan değildir. Çünkü, Hz. Ali, Ashab-ı kiramın en zahidi olduğu halde dört hanımı vardı**" demiştir.

Hz. Ebu Bekir : "**Her şehvet kalbi karartır, ancak, ailesi ile olan beraberlik kalbi safileştirir**", buyurmuştur.

Eş seçiminde aranılacak özellikler

Evliliğin huzur içinde geçmesinde eşlerin inancının, yaşayışının örf ve adetinin önemi büyüktür. Bunun için eş seçiminde çok tiziz davranmalı, kılı kırk yarmalıdır. Aksi takdirde, ileride ayrılıklara; çocukların ve ailenin perişanlığına sebep olur. Ayrılık olmasa bile bütün hayat sıkıntı, üzüntü içinde geçer. Evlilikte aranacak belli başlı özellikler şunlardır:

1- Eşler düzgün bir inanca, Ehli sünnet inancına sahip olmalıdır.

2- Eşler dindar olmalı, inandığı gibi yaşamalı. Beş vakit namazını kılmalı, haramlardan kaçmalı, farzları eksiksiz yerine getirmeli. Kadın dinimizin emrettiği gibi örtülü olmalı. Resulullah efendimiz: **"Bir kimse, bir kadını malı, güzelliği için almış olsa, hem malından, hem de güzelliğinden mahrum kalır"**, buyurmuştur.

Salih, dindar kimse ile evlenirken fakirlikten korkmamalı. Çünkü Allahü teâlâ, **"Eğer fakir iseler, Allah onları, (evlenmeleri sayesinde) fazlı ile zengin yapar"** buyuruyor. (Nur 32)

3- Kadın ev hanımı olmalı. Ev hanımı olmayan kadının, kocasına, çocuklarına karşı yapması gereken görevini tam yapması mümkün değildir. Bu da ailedeki huzuru bozar. Ayrıca gününüzde kadının haram işlemeden çalışması mümkün değildir.

4- Kadın, ev işlerini çevirecek kadar; yemek yapmasını, ev işlerini, dikiş işlerini bilmeli. Peygamber efendimiz kadının bunları bilmesini tavsiye buyurmaktadır: **"Allahü teâlânın farz kıldığını yapmaktan ve kocasına itaattan sonra kadınlar için, yün eğirmekten, iplik bükmekten üstün iş yoktur. Bir saat yün eğirmek, iplik bükmek veya dokumak, kadınlar için bir yıl ibâdet etmekten daha sevabdır. Dokudukları her iplik için amel defterlerine bir şehid sevabı yazılır."** (Riyadün nasihin)

5- Kadın, aile, çocuk eğitimi ve ev ekonomisinde kültürlü, eğitilmiş olmalı. Bu da ancak kültürlü bir aileden, anne babadan ve çevreden öğrenilir. Kadın için başka, tahsile, öğrenime ihtiyaç yoktur; bunlar ailenin huzurunu bozar. Dinimizde, kadın erkek herkese ilim öğrenmek farz. Fakat bu, bildiğimiz fizik kimse, edebiyet, tarih ilmi değil; bilinmesi zaruri olan, iman, ibadet bilgileridir. İmam-ı Gazali hazretleri Kimya-ı seadette böyle bildiriyor.

6- Eşler birbirini seçmede, ana, baba, hala, teyze, kardeş, eş-dost gibi yakınlarından mutlaka istifade etmeli. Bunların tecrübelerinden istifade etmeli. Gençlerin kendi başlarına birbirlerini sağlıklı bir şekilde tanımalarına imkan yoktur. Çünkü, gençler akıl ve tecrübe ile değil hisleri ile hareket ederler. Hisler ise insanı her zaman yanıltır. Ayrıca gençler birbirlerine karşı daima maskeli olurlar. Gençlik yüzlerini saklarlar.

7- Eşler, güzel ahlak sahibi, iyi huylu olmalıdır. Birbirlerine, büyüklere, yaşlılara saygılı; küçüklere merhametli olmalıdır. İyi huylu bir kadın, padişahın başındaki tac gibidir. Kötü kadın ise, ihtiyar kimsenin üzerindeki yük gibidir.

"Ey Rabbimiz! Dünyada da, ahirette de hasene (iyilik) ver" mealindeki ayette geçen haseneden maksad, Hz. Ali'ye göre, dünyada salih, iyi huylu kadındır. Dünyada Cehennem azabı, kötü huylu kadınla evlenmektir.

Kötü huy ve iffetsizlik ile adı çıkıp, kendini ve kocasını dillere düşürecek kadından kaçınmalıdır. **"Gübrelikte biten gülleri koklamayınız!"** hadis-i şerifi, sütü bozuk, ahlaksızlarla evlenmeyi yasak etmektedir.

Şu üç sıfat kadının iyi olduğuna alamettir: Güzel huylu olmak, Allahü teâlâdan korkar olmak, kanaatkar olup, Cenab-ı Hakkın verdiği rızaya razı olmak

8- Eşler, birbirlerinin dengi olmalıdır. Evlenecek erkeğin eşinin, kendisinden yaş, boy, mal, soy ve tahsilde aşağı olması şart değil ise de iyi olur. Erkek, edebde, huyda ve takvada kadından üstün olmalıdır.

9- Erkeğin, evinin geçimini sağlayacak bir mesleği, geliri olmalıdır.

10- Kadın çok güzel olmamalı. Güzelliği vasat olmalı. Çoklarının gözü bu kadında olur. Kadın ve çevresi bundan rahatsızlık duyar. Ayrıca kadın güzelliğinden dolayı kibire, gurura kapılır. Kaptırılsı olur. Hadis-i şerifte, **"Bir kadınla güzelliği için evlenme, güzelliği onu helake sürükleyebilir."** buyuruldu. (İbni Mace)

Birden fazla evlilik

İslam dininde tek kadınla evlilik asıldır. İslam hukukunda, birden fazla kadınla evlilik caiz ise de, zaruretlerin ortaya çıkardığı istisnai bir durumdur. Bu, bir izin olmakla beraber, asla bir emir mahiyetinde değildir.

İslamiyetten önce, evlenmede bir sayı tahdidi yoktu. Herkes istediği kadar kadın alabilmekte ve onların üzerinde her türlü tahakküm yapılmakta idi. İslam dini geldiği zaman insanların davranışlarına, toplum hayatına ve insanoğlunun her türlü ilişkilerine ve davranışlarına ulvi bir ahenk getirdi. Bu cümleden olarak erkeklerin hususi hallerini ve fitri kabiliyetlerini gözönüne alarak, bir erkeğin nihayet dörde kadar evlenebileceği hükmünü koydu. Bundan fazlasını yasakladı.

Kur'an-ı kerimde bu hususta mealen şöyle buyurulmaktadır:

"Eğer yetim kızlar hakkında adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız sizin için helal olan diğer kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikah edin. Şayet bu suretle de adalet yapamayacağınızdan endişe ederseniz o zaman bir hanım ile yetinin" (Nisa 3)

Görülüyor ki, İslam dini bu izni, yetim kızların malını, mehir ve benzeri hususlarla ilgili haklarını korumak gibi ahlaki ve sosyal zaruretleri dikkate alarak vermiş bulunmaktadır.

Lohusalık, hamilelik, yaşlılık sebebiyle nesilden kesilmek gibi arızalar; kadını, kocasının tabii ve fitri ihtiyaçlarını temin edemez hale getiriyordu. Bu gibi haller karşısında fuhşun yayılmasını önleyebilmek, nüfusun meşru bir şekilde artmasını temin etmek ve kadınları mahrumiyetten korumak için, bu izin verilmiş bulunuyordu.

Yüz binlerce erkeğin hayatına mal olan büyük savaşların dul bıraktığı kadınları ve yetim kalan çocuklarını düşünmek zarureti doğuyordu. Bunların maddi ve manevi ihtiyaçlarını dikkate alan İslam dini, birden fazla evliliğe müsaade etmiş, izin vermiş bulundu.

Çok evliliğin ortaya çıkardığı mesuliyet ve yükümlülükler vardır. Bunların başında hanımlar arasında her bakımdan adaleti tatbik etmek zarureti gelmektedir.

Bugünkü şartlarda, bu ortamda bu adaleti, huzuru sağlayabilmek hemen hemen mümkün değildir. Çünkü, evlenen her kadın çocuk sahibi olmak ister. Doğan çocuk kimin üzerine kaydettirilecek. Toplumda ikinci evlilik hoş karşılanmadığı için, gizlilik içinde yapılıyor, ikinci hanım devamlı aşağılık hisse duyuyor ve devamlı üzüntü içinde bulunuyor. Ruh dengesi bozuluyor. Birinci hanımın da, haberi olduğunda ruh dengesi bozuluyor. Erkek ikisi arasında dengeyi, huzuru sağlamak için uğraşırken onun da dengesi bozuluyor. Üç beş dakikalık zevk safa için bu kadar dengeleri bozmaya değer mi?

Bu sebeple hanımları arasında adalet göstermeyecek bir erkeğin, birden fazla kadınla evlenmesinin caiz olmayacağı açıktır. Hatta alacağı kadının nafakasını temin etmeyecek ve haklarını gözetmeyecek ise, onun bir kadınla bile evlenmesi uygun görülmemiştir.

Sözü özetlemek gerekirse, tek kadınla evlilik asıldır ve adaleti, huzuru sağlamak için daha elverişlidir.

Düğün ve evlilik nasıl olmalı?

Düğün, nişan merasimlerinde esas olan haram işlememektir. Haram işlememek şartıyla mahalli adetlere uygun her türlü merasim yapılabilir. Kadınlar kendi aralarında def çalıp oynayabilir. Düğünde içki vermek çalgı çalmak kadın-

erkek karışık eğlenmek haramdır. Osmanlılar zamanında, düğün yemeği perşem günü ve gecesinde verilir o gece yani cuma gecesi zifafa girilirdi. Yatsı namazından sonra hoca efendi ile beraber, mahallenin ileri gelenleri, damadın yakınları damadı evine götürür, evde Kur'an-ı kerim okunup dua edildikten sonra evden ayrılırlardı.

Düğünde, az veya çok ziyafet vermek sünnettir. Resul-i ekrem aleyhisselam evlendiği zaman, ziyafet vermiş. Eshab-ı kiramdan olan Abdurrahman İbn Avf'a evlenince, "**Bir koyun kesmek sureti ile de olsa ziyafet ver**" buyurmuştur.

Düğünde, zenginleri de, fakirleri de davet etmelidir. Resulullah aleyhisselam: "**O düğün ziyafeti ne kötü bir ziyafettir ki, zenginler davet edilir de, fakirler mahrum bırakılır**" buyurmuştur.

Günah işlenmeyen düğünlere icabet etmek vacip ise de, yemek yemek mecburiyeti yoktur. Diğer davetler sünnettir. Düğünde içki, çalgı gibi dinen yasak olunan şeyler yapılıyorsa, icabet edilmez. Eğer, uygun olmayan şeylere müdahale etmeye gücü varsa nasihat ederek müdahale edilmelidir. Harama, kölüğe mani olmalıdır. Harama razı olan onu işlemiş gibi günaha girer.

Kadınların düğünde evde kendi aralarında eğlenmeleri def çalıp oynamaları caizdir. Erkeklerin oynamaları, eğlenmeleri uygun değildir. Gelinin gelinliği iç kıyafet olduğundan dini açıdan uygun olmadığı için eskiden yabancı erkeklerle gösterilmez, dışarı gelinlikle çıkartılmazdı..

İlk gece Zıfafta (gerdekte), kız erkek Allah rızası için iki rekat namaz kılıp namazdan sonra, evliliğin haklarında hayırlı olması için Cenab-ı hakka niyaz etmelidir. Sonra oturup sohbet etmeli fazla olmamak şartıyla ufak tefek şeyler yiyerek varsa heyecan yatıştırılmalıdır. Yatağa girmede acele etmemelidir. Cimada ,yani cinsi münasebet esnasında üstleri kapalı olmalıdır. Üstleri açık olarak yapılan cimadan hasıl olacak çocuk hayasız olur. Çok yaygın olan, mutlaka ilk gece nitece alınma düşüncesi çok yanlıştır. Hayatına yabancı erkek girmemiş, Müslüman bir genç kız o yaşa kadar ilk gecinin korku ve hecanı ile gelir. Bu gecede yapılacak güzel bir hareket bir ömür boyu unutulmaz. Yine bu gecede yapılan yanlış bir hareket bir ömür boyu üzümlere hatırlanır.

Bunun için işi aceleye getirmemeli, psikolojik açıdan kız rahat değil ise ertesi güne tehir etmek çok isabetli bir hareket olur. Erkek tek taraflı olarak egoistce hareket etmemelidir. Dinimizde yeri olmayan, bazı yerlerde yapılan çarşaf kontrolü çok çirkin bir adettir. Buna müsaade etmemelidir. Doktorlar, az da olsa ilk temasta kan gelmeyebileceğini bildirmektedirler.

Bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur:

"Sizden biriniz hayvanların yaptığı gibi, sakalaşmadan, konuşmadan, öpmeden ailesi ile birleşmesin."

Bu konuda uzmanlar doktorlar şu tavsiyede bulunmaktadırlar:

"Tam bir şehvetle meydana gelecek çocuğuk gürbüz olur. Aynı zamanda kadının da nefsinin tatmin edilmiş olur. Kadının nefsi tatmin edilmeyince, zinaya sevk edilmiş olur. Acele etmemeli, kadının da rahatlaması tatmin olması beklenmelidir. Kadının tatmin olması erkeğe göre daha geç olur.

Bu da ancak cimanın, münasebetin uzatılması ile sağlanabilir. Erkek boşalma olacağını hissettiğinde zihnini başka şeylerle meşgul eder, konuyu dağıtır. Mesela ertesi gün yapacağı işleri, alacağını vereceğini düşünürse konuyu dağıtmış ve boşalmayı geciktirmiş olur. Boşalınca da hemen bırakmamalıdır, kadınının da boşalmasını beklemelidir. Böylece kadının da rahatlamasına imkan vermiş olur. Bu çok önemlidir. Birçok yuvanın yıkılmasının, aile huzurunun bozulmasının altında bu husus yatar. Ömründe hiç orgazm, tatmin olmamış milyonlarca kadın vardır. Bunun için bu husus ihmal edilmemelidir."

Hız. Ali : "İtidal üzere olan cima'da, gözlere nur, bedene kuvvet sağlanır", demiştir Fazla cinsi münasebet hem bedene, hem de göze zafiyet getirir..

Her şehvetin neticesi, kalbi kararttığı ve bunalttığı halde, meşru olarak yapılan cima, cinsi münasebet, kalbde ferahlık, ruh ve bedende sükunet ve rahatlık temin eder. Cimadan asıl maksad, nesil üretme gayesidir ve bundaki zevk de, böyle bir maksada binaen lütf-i İlahi olarak verilmiştir.

Âdabına riayet ederek cimada bulunan eşler, bununla ibadet sevabı da kazanır. Nikahlı olarak yapılan beraberliğe "cima" denir; nikahsız olana "zina" denir. Kadının meşru mazeretsiz olarak ilişkiyi kabul etmemesi büyük günahdır.

Şunlara dikkat etmek iyi olur:

1- Cimaya Euzü-Besmele'yle başlamalıdır. Niyeti kendini ve hanımını zinadan korumak ve hayırlı evlat yetiştirmek olmalıdır!

2- Cima başlamadan önce, kadınla kafi miktarda oynaşmak ve kadında kuvvetli bir arzu belirledikten sonra başlamak gerekir. Böyle bir başlangıç olmadan cimada bulunmanın, kadın için cefa olacağı hadis-i şerifte belirtilmiştir.

3- Cima anında acele etmemeli, kadının tatmin olmasını da beklemelidir!

4- Cima bitince hemen çekilmemeli, biraz daha birlikte kalmalı; kadının zevkinin ifası için bir miktar daha beklemelidir.

Cimanın pazartesi ve cum'a geceleri olması iyidir. Diğer geceler de caizdir. Cima esnasında kibleye ayaklar kible istikametinde olmamalıdır.

Kendini haramdan korumaya, halal ile yetinmeye niyet etmeli, cima ederken şeytandan Allahü teâlâ'ya sığınıp, **(Bismillahi Allahümme cennibna-ş-şeytane ve cennibi-ş-şeytane ma razaktena)** demelidir. Bu durumda hamile kalırsa, şeytan ona zarar vermez.

Kadıla hayz (aybaşı hali), nifas (lohusalık) halinde münasebette bulunmak arkasından yaklaşmak haramdır, büyük günahdır. Helal olduğuna inanan, dinden çıkar, kafir olur.

Bir hadis-i şerifte de şöyle buyurulmuştur:

"Bir kimse, karısıyla dübüründen (arkasından) cima etse, Allahü teâlâ ve melekleri ona lanet ederler ve Allah'ın rahmetine ulaşamaz."

Lezbiyecilik, yani kadının, kadın kadına münasebeti de asla caiz değildir. Böyle yapan kadınlar, zina yapmış olurlar. Oral yol ile muamele de dinimizce uygun görülmeyen çirkin bir şeydir.

Çocuk olmaması için tetbir almakta bir mahzur yoktur. Hatta bugün tetbir almak ihtiyaç haline gelmiştir. Çünkü, zamanımızda islam terbiyesinde çocuk yetiştirmek zorlaşmıştır, hatta imkanımız hale gelmiştir.

Evliliğin mesuliyeti

Aileyi meydana getiren fertlerin bazı mesuliyetleri vardır: Ailenin reisinin bazı mesuliyetleri vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

1- Aile efradının iaşesini helal kazanç ile temin etmek.

Bir ailenin, bir toplumun, bir ekibin başı olmak, kıyamet günü çok mesuliyetli bir iştir. Çünkü, yarın kıyamet günü haram rızıkla beslenen çoluk çocuğu, ayaklanarak: "Ya Rab! Hakkımızı bunlardan al, bize sarfettikleri nafakaları nereden kazandıklarını biz bilmiyorduk", diyeceklerdir. Bir hadis-i şerifte: **"Hepiniz çobansınız. Her çoban sürüsünden mesul olacaktır"** buyuruluyor. Nasıl ki, bir çoban bütün sürünün muhafızı olması dolayısıyla o sürüden mes'ul tutuluyorsa, bir aile reisi de, aile efradının nafakaları, dini terbiyeleri hususunda sorumludur. Bunun içindir ki Hz. Ali : **"Tuba, (Cennet'te bir ağaç) dünyada çoluk-çocuğu olmayan kimseler içindir"** demiştir.

Ayet-i kerimelerde mealen şöyle buyuruluyor: **"Evet kişinin kaçacağı gün; kardeşinden, anasından, babasından, karısından ve oğullarından, o gün bunlardan herkesin bir derdi, belası vardır"** (Abese 34-37)

Bu sınıf insanların birbirinden kaçmaları: Ana ve baba oğullarından, **"Ne için bize itaat etmedin?"** Kadın, kocasından, **"Niçin hakkımı ifa etmedin?"** Çocuklar, babalarından, **"Niye bize dinimizi öğretmedin, irşadda bulunmadın?"** diye istemelerinden ötürüdür.

2- Hanımının haklarına riayet etmek. Erkeklerin, kadınların haklarına riayet etmemeleri, ahiret günü için bir mes'uliyettir. Ailesini, çocuklarını yüz üstü bırakıp kaçan kimse, büyük günah işlemiş olur. Cenab-ı Hak onun ne namazını, ne de orucunu ailesine dönmedikçe kabul etmez.

3- Ailesinin hakları yanında Hak teâlânın da haklarını yerine getirmek.

Hanım ve evlad, insanların dünyada sevdiklerinin başında gelir. Onlara normalin üzerinde gösterilen sevgi, muhabbet ibadetten geri bırakacağı tabiidir. Böyle olunca da Cenab-ı Hakk'ı, tefekkürden ve ibarettten uzaklaşabilir. Ömrünü, zayi edebilir. Bunun için evlilik insanı bunlardan uzaklaştırmamalıdır. Bunlar daha iyi daha çok ibadette vesile olmalıdır.

Bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur:

"Ümmetimin başına bir zaman gelecek ki, insanın helaki karısının, çocuklarının, anası ve babasının elinden olacak. Çünkü, bunlar onu fakirlikle ayıplarlar. Gücü yetmiyecek şeyleri teklif ederler. Teklif edilen şeyleri helal yoldan elde edemeyince, meşru olmayan kazanç yollarına tevessül eder. Bu yüzden helak olur."

Erkeğin hanımına karşı davranışları nasıl olmalı?

Hanımının güzel huylu olmasını istiyen, önce kendisi güzel huylu olmalıdır! Kur'ân-ı kerîmde, insana gelen musîbetlerin, günâhları sebebiyle geldiği bildirilmektedir. O hâlde, dinimizin emîr ve yasaklarına riâyet eden, hanımı ile iyi geçinir. **Fudayl bin İyâd** hazretleri buyuruyor ki: "Dine uygun olmıyan bir iş yaptığımı, hanımımın huysuzluğundan anlardım. Hemen o işime tevbe ettiğim zaman, hanımımın huysuzluğu da giderdi. Böylece tevbemin kabûl edildiğini de anlardım."

Aliyy-ül Havas hazretlerine hanımı küsmüştü. Hanımı, kocasına muhalefet etmek için ayrı testi, ayrı bardak kullanıyordu. Aliyy-ül Havas hazretleri, birgün yanlışlıkla hanımının testisinden su içince, hanımı hemen testiye kırmıştı. Hazret, "Testiyi niçin kırdın?" bile dememiş, hiçbir şey olmamış gibi davranmıştı.

Osman el-Hattâb hazretlerinin komşusu, Nureddîn Şunî efendi anlatır: Bir gece dışarı çıktım eski bir hasıra sarılı birinin dışarıda yattığını görüp "Sen kimsin, burada niçin yatıyorsun?" dedim. "Komşu ben Osman el-Hattâb'ım. Oğlumun annesi, beni evden kovduğu için sokağa çıktım, onun kızgınlığı gidinceye kadar burada yatmaya karar verdim." dedi.

İbni Ebil Hamayil-i Sevrî hazretlerinin hanımı huysuzdu. Kocasına ağzına geleni söyler, onu rahat bırakmazdı. Yine birgün hanımının yaptığı huzûrsuzluktan kurtulmak için uçarak kaçmıştı. Hanımı arkasından bakıp, "Hele şuna bak, uçup kaçmakla elimden kurtulacağını sanıyor." diye söylenmişti. Bizim gibilerin uçması mümkün olmayacağına göre, kaçmak sûretiyle kavgadan, münakaşadan uzak durmaya çalışmalıyız. Haklı olduğumuzu isbâta kalkışmamalıyız!

Hadîs-i şerîflerde buyuruldu ki:

"Bir mü'min, hanımına kızmasın! Kötü huyu varsa, iyi huyu da olur."
(Müslim)

“Kadın, zayıf yaratılışlıdır. Zayıflığını susarak yenin! Evdeki kusûrlarını görmemeye çalışın!” (İbni Lâî)

“Müslümanların îmân yönünden en üstünü, ahlâkı en güzel olanı, hanımına, en iyi, en lütufkâr davranandır.” (Tirimizî)

“Müslümanların en iyisi, en faydalısı, hanımına en iyi, en faydalı olandır. Sizin aranızda hanımına karşı en iyi, en hayırlı, en faydalı olan benim.” ([Nesâî])

“Kadınlarınıza eziyet etmeyin! Onlar, Allahın sizlere emânetidir. Onlara yumuşak olun, iyilik edin!” (Müslim)

“Hanımına güler yüzle bakan erkeğin defterine bir köle âzâd etmiş sevâbı yazılır.” (R. Nâsîhîn)

“Hanımının ve çocuklarının haklarını îfâ etmiyenin namazları, oruçları kabûl olmaz.” (Mürşid-ün-nisâ)

“Haksız olarak hanımını dövenin, Kıyâmette hasmı ben olurum. Hanımını döven, Allah ve Resûlüne âsî olur.” (R.Nâsîhîn)

Eve gelince hanımına selâm verip hâtırını sormalı, üzüntü ve sevincine ortak olmalıdır. Çünkü, o başkalarından ümitsiz ve yalnız kendisine alışmış bulunan dostu, dert ortağı, kendini neş'elendiricisi, çocuklarının yetiştiricisi ve çeşitli ihtiyâçlarının gidericisidir.

“İyi kadınlar, Allaha itâ'at eder ve kocalarının haklarını gözetir. Kocaları yokken, onların nâmûslarını ve mallarını, Allahın yardımı ile korurlar.” (Nisâ 34)

Kendini Kusûrlu Bilmek

Erkek, hep kendini kusûrlu görmeli, (Ben iyi olsaydım, o böyle olmazdı) diye düşünmelidir. Hanımının iyiliğini, iffetini Allahü teâlânın büyük ni'meti bilmelidir. Onun huysuzluklarına iyilikle muâmele etmeli, iyiliği çoğalıp, her işi seve seve yapınca, ona duâ etmeli ve Allahü teâlâyâ şükretmelidir. Çünkü, uygun bir kadın büyük bir ni'mettir.

İyi davranmak, sadece hanımı üzmemek değildir. Onun verdiği sıkıntılara da katlanmak demektir. Hadîs-i şerîfte buyuruldu ki: **“Hanımının kötü huylarına katlanan erkek, belâlara sabreden Hz. Eyyüb gibi mükâfâtlara kavuşur. Kocasının kötü huyuna sabreden kadın da, Hz. Âsiye gibi sevâba kavuşur.”** (İ.Gazâlî)

İyi müslüman olmak için hanım ile iyi geçinmek şarttır. Kur'ân-ı kerîmde de, **“Onlarla iyi, güzel geçinin!”** buyuruluyor. (Nisâ 19)

Aklı olan karı-koca, birbirini üzmez. Hayât arkadaşını üzme, incitme, ahmaklık alâmetidir. Zâlim, huysuz kimsenin hayât arkadaşı devamlı üzümlerle sinirleri bozulur. Sinir hastası olur. Sinirler bozulunca, çeşitli hastalıklar hâsıl olur. Hayât arkadaşı hasta olan bir eş, mahvolmuş, se'âdeti sona ermiş demektir. Eşinin hizmetinden, yardımlarından mahrûm kalmıştır. Ömrü, onun dertlerini dinlemekle, ona doktor aramakla, ona, alışmamış olduğu hizmetleri yapmakla geçer. Bütün bu felâketlere, bitmiyen sıkıntılara kendi huysuzluğu sebep olmuştur. Dizlerini dövse de, ne yazık ki, bu pişmânlığının faydası olmaz. O hâlde, hayat arkadaşına yapılacak huysuzluğun, işkencenin zararı kendine olur. Ona karşı, hep güler yüzlü, tatlı dilli olmaya çalışmalıdır! Bunu yapabilen, rahât ve huzûr içinde yaşar, Rabbinin rızâsını da kazanır!

Erkeğin evlilikte önemli vazifeleri

Erkeğin kadına karşı vazifelerini İslâm kitâbları uzun uzun yazmaktadır. Biz, buraya uygun, kısa ve fâideli olduğunu görerek, Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretlerinin (ölümü: 1195: Siirt, Tillo), Mârifetnâme kitâbında olanı aynen aşağıda bildiriyoruz:

Ey azîz! Erkeğin zevcesiyle görüşmesinde, otuz şeyi yapması lâzımdır:

1- Ona karşı her zaman, güzel huylu olmalıdır.

2- Ona karşı her zaman, yumuşak davranmalıdır.

3- Eve gelince zevceye selâm vermeli (yâni selâmün aleyküm demeli) ve nasılsın? diye hâtırını sormalıdır.

4- Onu tenhada neşeli görünce, saçlarını tutup okşamalı, gülerek bûs etmeli ve sarılmalıdır.

5- Tenhada üzüntülü görünce, onu çok sevdiğini, acıdığını söyleyip, halini sormalı, tatlı şeyler söylemelidir.

6- Yapamayacağı şeyleri bile, söz vererek gönlünü almalıdır. Çünkü o, evinde kapalı, başkalarından ümitsiz ve yalnız kendisine alışmış olan dostu, dert ortağı, ekmekek vericisi, kendini neş'elendiricisi, çocuklarının yetiştiricisi ve ihtiyaçlarını gidericisidir.

7- Çocukları terbiyede; ona yardım etmelidir. Çünkü, bebek, anasına gece-gündüz ağlayıp, hiç rahat vermez. Onu insafsızca üzen bir alacaktır. O halde, ona imdât edene, Allahü teâlâ yardım eder.

8- Zevcesine, memlekette âdet olan elbisenin, çamaşırın en kıymetlisini giydirmelidir. Ev içinde, her istediği güzel şeyleri giydirmelidir. Sokağa çıkarken, bunları da örtmeli, yabancıya göstermemelidir.

9- İyi şeyler yedirmelidir. Zengin ise, helâl olan herşeyi almalıdır. Ona geniş, kullanışlı, sıhî ve İslâm hanımına yakışan elbise ve nefis ta'am te'min etmeyi, kendine borç bilmelidir.

Zevcenin nafakasını sıkmamalı, israf da etmemelidir. Âilenin nafakasına verilen paranın sevâbı, sadaka sevâbından daha çoktur. Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" buyurdu ki: "**Gazâ için sarfedilen, köle azâd etmek için, fakire sadaka vermek için ve evdekilerin nafakası için sarfedilen altınların en üstünü ve sevabı çok olanı, evin nafakasına verilen altının sevâbidir.**" Hiç olmazsa haftada bir kere tatlı yedirmelidir. Yemeği yalnız yememelidir, çoluk - çocukla yemek sevâbtır. En mühim şey, nafakayı, helâlden kazanıp, helâlden yedirmektir.

10- Hanımını hiç dövmemelidir. Dünya işlerindeki kusuru için, acı, sert söylememelidir. Kadınların kalpleri ince, nâzik ve akılları noksan olduğundan, birbirlerine haset edenleri çoktur. Bu bakımdan, bilhassa yeni evliler, uyanık olmalı, ana, kızkardeş ve başka kadınların, zevcesini çekiştirmelerine aldanmamalı, böyle şeyler söylemesine fırsat vermemelidir. Böyle sözlere uyarak, zevcesini incitmekten çok çekinmelidir.

Anası, kızkardeşleri için zevcesinin söylediklerine karşı da uynık olmalı. Anaya eziyet olunmasına hiçbir sûretle göz yummamalıdır. Anasına, kendisi, zevcesi ve çocukları, herhalde saygı göstermelidir. Ana-babaya, kayınvalide ve kayınpedere hürmet, hizmet edilmesi birinci vazife olmalıdır. Büyükleğin rızâsını, duâsını almağa çalışmalı, hayır duâlarını büyük kazanç bilmelidir.

11- Allahü teâlâ'nın emirlerini yapmak hususunda olan kusûri için, bir günden çok dargın durmamalıdır.

12- Zevcesinin huysuzluklarını, yumuşak karşılamalıdır. Çünkü, kadınlar, eğri kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Akılları ve dinleri erkeklerden azdır. Erkeğe emânet olunmuşlardır. Gülerek tatlılıkla geçinmek için alınmışlardır.

13- Zevcesinin ahlâkında bir değişiklik görürse, kabahati kendinde bulup, ben iyi olsaydım, o da böyle olmazdı, diye düşünmelidir. Evliyâdan birinin zevcesi, huysuz idi. Buna hep sabreder, soranlara derdi ki, eğer onu başarsam, ona sabredemiyen biri alır da, ikisinin birden felâkete düşmelerinden korkarım. Büyükler buyurmuş ki, bir kimse âilesinin huysuzluğuna sabrederse, altı şey ziyândan kurtulur: Çocuk dayaktan, tabak-bardak kırılmaktan, ahırdakiler dövülmekten, kedi sövülmekten, misâfir gücendirilmekten, elbise yırtılmaktan kurtulur.

14- Ehli kzinca, susmalıdır. Böylece kadın, pişmân olup, özür dilemeğe başlar. Çünkü, o zayıftır. Susunca mağlûp olur.

15- Ehlinin iyiliği çoğalıp, her işi seve seve yapınca, ona duâ etmeli ve Allahü teâlâ'ya şükür etmelidir. Çünkü uygun bir kadın büyük ni'mettir.

16- Zevcesi ile öyle olmalıdır ki, zevcim beni herkesten çok seviyor, bilsin!

17- Bakkal, kasap, çarşı, pazar işlerini aslâ ona bırakmamalı. Evin idaresinde, onun fikrini sormalı. Dışarıdaki büyük işleri söyleyerek, onu üzmemelidir.

18- Zevcesinin câhilce hareketleri için, dâima uyanık bulunmalıdır. Çünkü Âdem babamız, ehli olan Havvâ anamızın dâveti üzerine, yanlış iş işledi. Evde hâkim, âmir, erkek olmalıdır. Kadın değil.

19- Zevcesinin, günâh olmayan kusurlarını görmezlikten gelmelidir. Günâh iş ve sözden vazgeçmesini ve namaza, oruca ve gusül abdesti almağa devam etmesini tatlı ve yumuşak sözlerle nasihat etmelidir. Kıymetli elbise ve ziynet eşyası alacağını va'dederek ibâdetleri yaptırmalı, günâhlarını önlemelidir.

20- Zevcesinin ayıplarını, sırlarını, herkesten gizlemelidir.

21- Zevcesine lâtife, şaka yapmalı ve kadının seviyesine inip onu hoşnud etmelidir. Nitekim, Allahü teâlâ'nın sevgilisi "sallallahü aleyhi ve sellem", ezvâc-ı mutahharasına karşı, insanların en zarifi idi. Hatta bir kerre Âişe radiyallahü anha ile yarış etti. Âişe validemiz geçti. Bir daha yarış ettiklerinde, Server-i âlem (sallallahu aleyhi ve sellem) geçti. Müslümanın ehli ile oynaması, boş ve günâh değildir, sevâptir.

22- Zevcesini cadde üstünde, parklara, oyun yerlerine, spor sahalarına, mekteplere karşı olan evlerde oturtmamak, yabancı erkekleri görmesine, onlarla konuşmasına sebep olmamaktır. Müslümanlar, âilesini, iyi havalada, çayirlara, su kenarlarına, harâm bulunmayan, kalabalık olmayan yerlere götürerek gezdirmeli, hava aldırmalıdır. Tâ'til günlerinde, kalabalık zamanlarda gezdirmemelidir.

23- Zevcesini tahsîle, vazifeye, fitneye sebep olan yerlere göndermemektir.

24- Zevcesine Kur'ân-ı Kerîm okumasını, farzlardan, harâmlardan ona lâzım olanları, öğretmelidir.

25- Ehlinden izinsiz, nutfeyi ondan azletmemeli ve muvakkâ'ada o rahatlanmayınca ferâgat etmemelidir. Dört geceden fazla boş bırakmamalıdır. Hayız hâlinde, yâni âdet zamanında, ona takarrüp, yaklaşmak harâmdir. Büyük günâhtır. Âdet (regle) on günden sonra kesilirse, gusül etmese bile, muvâka'a câiz olur. On günden önce, âdet tamam olunca kesilirse, gusül ettikten veyâ bir namaz vakti geçtikten sonra câiz olur. On günden ve âdetten önce kesilirse, gusül etse dahi âdeti olan günler tamam oluncaya kadar, âilesi ile cimâ' câiz olmaz. Fakat, bu zaman içinde namaz kılması ve oruç tutması lâzımdır.

26- Zevce, yalnız evde, zevcine karşı süslenip, başka kimselere süslenmemelidir.

27- Zevcesinden izinsiz sefere, hattâ nâfile hacca gitmemelidir. [Sefer, insanın âdi yürüyüşü ile üç gün, üç gecelik ya'ni 108 km.lik yoldur.

28- Zevcesi namaz kılıyor ve erkeğine itâat ediyorsa, ondan başka evlenmemelidir. Zirâ zevceleri arasında adâlet ve müsâvat yapmıyanlar Cehenneme gideceklerdir. Peygamberimiz (sallallahü aleyhi ve sellem) buyurdu ki: **"İki zevcesi olup da, ikisine müsâvi bakmayan kimse, kıyâmet günü, mahşer meydanına yarısı eğrilmiş olarak gelecektir."**

29- Zevceye, gamını, kederini, düşmanlarını, borçlarını söylememelidir.

30- Ona, yanında ve yanında olmadığı zamanlarda, hep hayır duâ etmeli, fenâ duâ etmemelidir. Çünkü, gece-gündüz onun için çalışmaktadır. Onun ekmekçisi, aşçısı, terzi ve hamamcısı ve malının bekçisi ve yoldaşı ve mûnisi ve yârı ve nigâridir. Ma'rifetnâmenin yazısı burada tamam oldu.

İmâm-ı Gazâlî buyuruyor ki, "Erkeğin vazifelerinden onikincisi, zevcesini boşamamalıdır. Zirâ Allahü teâlâ, bütün mübahlar [yâni izin verdiği şeyler] içinde yalnız, talâk vermeyi [yâni boşanmayı] sevmez, zarûret olmadıkça, birini incitmek câiz değildir."

Dînini bilen ve seven erkekler, her hareketinde şerîata uyarak, hem kendilerine, hem de âile ve akrabâsına ve bütün mahlûklara hayırlı ve fâideli olur. Bunun için, kızını seven ve onun dünyada ve âhirette mes'ûd olmasını isteyen, kızını Müslüman ve sâlih kimselere vermelidir. Mal ve apartman ve mevki sahibi değil, din ve ahlâk sâhibi dâmat aramalıdır. Peygamberimiz (sallallahü aleyhi ve sellem) buyurdu ki, "Bir kimse, kızını fâsıka verirse, Allahü teâlâ'nın emânetine hiyânet etmiş olur. emânete hiyânet edenlerin gideceği yer, Cehennem'dir. Bir hadîs-i şerifte buyuruldu ki: **"Kızını fâsıka veren kimse, mel'undur."**

Fâsık, kendini ve âilesini harâmlara, günâhlara sokan kimsedir.

Erkeğin hanımı üzerindeki hakları

Erkeğin de hanımı üzerinde hakkı çoktur. Kadın kocası ile iyi geçinmelidir! Hadîs-i şerifte buyuruldu ki: **"Kadının cihâdı, kocası ile iyi geçinmektir."** (Taberânî)

Bir kadın, kocasını güzel karşılar, güzel sözler söyleyerek hoşnutluğunu kazanmaya çalışırdı. Peygamber aleyhisselâm, kadının bu hareketinden dolayı kocasına buyurdu ki:

"Hanımına selâm söyle, yarı şehid sevâbına kavuştuğunu haber ver!" (Şir'a)

Kadınların Cennete girmeleri erkeklere göre daha kolaydır.

"Kadın, beş vakit namazı kılar, orucunu tutar, kendini yabancılardan korur ve kocasına mutî olursa, Cennete girer." (İbni Hibbân)

"Kocasını razı olduğu halde ölen kadın Cennete girer." (Tirmizî)

Kadına zînet eşyâsı mubâhtır. Zînet almak için kocasını müşkül duruma düşürmemeli, yabancılara zînetlerini göstermemelidir! Böyle olunca zînetleri Cennete girmelerine ma'nî olmaz. **"Cennette kadınların az olduğunu gördüm. Sebebini sordum. "Onları altın ve zînet eşyâsı meşgûl etti." dediler."** (İ. Ahmed)

Kocasına, elinden geldiği kadar güler yüzlü davranıp, sevgi göstermeli, dili ile de onu incitmemelidir. **"Kıyâmette Allahü teâlâ, kocasına dili ile eziyet eden kadının dilini 70 arşın uzun yapıp, boynuna dolar. Kocasına kötü gözle bakan kadını da başı kesik ve bedeni parçalanmış hâle çevirir."** (Şir'a)

Kadın, (Senden ne gördüm) diyerek küfrân-ı ni'mette bulunmamalıdır! **“Eğer kocalarına karşı küfrân-ı ni'mette bulunmasalar, namaz kılanlar hemen cennete girerdi.”** (Şir'a)

“Cehennem halkının ekseriyetini kadınların teşkil ettiğini gördüm. Sebebi de, çok la'net ederler ve kocalarına karşı küfrân-ı ni'mette bulunurlar.” (Buhârî)

Kocasına bir iyilik yapmışsa, başına kakmamalıdır. Yeme ve giyme gibi husûslarda kocasını üzmemeli, yapamıyacağı şeyi ondan istememelidir! Kocasının şerefini korumalı, her işte onun rızâsını kazanıp gönlünü hoş etmeye çalışmalıdır!

“Kocanın hanımı üzerindeki hakkı, benim sizin üzerinizdeki hakkım gibidir. O hâlde kocasının hakkını gözetmiyen, Allahın hakkını gözetmemiş olur.” (Şir'a)

Kadın, kocasını üzmemelidir. Birgün Hz. Fâtıma, ağlıyarak babasının huzûruna geldi. Resûlullah buyurdu ki:

- **Yâ Fâtıma, niçin ağlıyorsun?**

- Kasıtsız söylediğim bir sözden Ali bana kızdı. Özür diledim. Fakat onu üzdüğüm için ağlıyorum.

- **Kızım, bilmez misin, Allahü teâlânın rızâsı kocanın rızâsına bağlıdır. Ne mutlu o kadına ki dâima kocasının rızâsını arar, kocası ondan râzı olur. Kadınlar için en üstün ibâdet, kocasına itâ'attir. Erkek, hanımından râzı olunca, o kadın istediği kapıdan Cennete girmeye hak kazanır. Kocasını üzen kadın, onu râzı edinceye kadar, Allahü teâlânın la'netinde olur.** (R. Nâsîhîn)

Erkeğin ve kadının hayırlısı

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Mü'minlerin imanca en olgunu, ahlak itibariyle en güzel olanıdır. Sizin hayırlınız, kadınları için hayırlı olanlarınızdır”

“Sizin hayırlınız, aile fertlerine hayırlı olanınızdır. Ben ehlime, aileme hayırlı olmada sizin en hayırlınızım”

Güzel ahlaklı ve aile fertlerine karşı iyi niyetli olan kimse hayırlı bir erkektir.

Bir erkek, alacağı kadının hayırlı olmasını isterse onda şu hususları aramalıdır:

Cenab-ı Hakka ibadetini bırakmayan, kocasına itaatte ve hürmette kusur etmeyen, onun kazancını saçıp savurmeyen, dünyaya getirdiği çocuğunu İslami terbiye üzerine yetiştiren, iffet ve haya sahibi bir hanım olmalıdır.

Zamanımızda bir çok kimseler, alacağı kadının serveti veya maaşı olup olmadığını araştırmaktadır. Hadis-i şerifte ise,

“Kadın, ya malı için veya güzelliği için, yahut dini için alınır. Siz dini olanı alınız! Malı için alan, malına kavuşamaz. Yalnız güzelliği için alan, güzelliğinden mahrum kalır.” buyurulmaktadır.

Din ile güzellik birlikte olması çok iyi olur.

Büyük velilerden Ebu Süleyman Darani hazretleri şöyle demektedir:

“Dünya n'metlerinin en kıymetlisi, saliha olan kadındır. İmanı olan ve İslamiyete uyan kimseye salih denir. Salih kadın, kocasını haram işlemekten korur. İyilik ve ibadet yapmasına yardımcı olur. Salih olmiyan kadın, zararlı olur.”

Resulullah efendimize:

- Ey Allahın Resulü, kadının hayırlı olanı hangisidir? diye sorulmuştu. Resul-i Ekrem efendimiz buyurdular ki:

- **Kocası yüzüne baksa onu memnun eden, bir şey emretse itaat eden, nefsinde, malında, hoşlanmıyacağı bir işle, kocasına karşı gelmiyendir.**

Asık suratlı, geçimsiz ve her zaman tartışmaya yol açan bir kadın, hayır getirmez. Hz. Lokman oğluna şöyle öğüt vermiştir:

"Oğlum! Kötü, huysuz kadından sakın. O seni vaktinden evvel kocadır."

İnsanın en çok takdir edilecek yönü, göze hoş görünen cihetleri değil, gönlün seveceği taraflarıdır. Bu sebeple bir kadında en fazla takdir edilecek meziyyet iffet, haya ve güzel huydur.

Hz. Fatımanın çeyizi

Binlerce genç, düğünde istenen çeyiz ve ev eşyası yüzünden evlenememektedir. Gençler evlenemedikleri için haram işlemekle karşı karşıya kalmaktadırlar. Bu hususta bize en güzel örnek Resulullah efendimizin uygulamaları olmalıdır:

Hz. Ali'nin vermiş olduğu mehrin bir kısmı ile Hz. Fatıma validemiz için alınan çeyiz ve ev eşyası on sekiz parçadan ibarettir.

Resul-i Ekrem . 400 dirhemlik mehirden Hz. Ebu Bekir'e 63 dirhem vererek, çeyiz satın almak üzere, onu çarşıya gönderdi. Bunların taşınmasına yardım etmek üzere Hz. Selman ile Hz. Bilal'i yardımcı verdi. Alınan on sekiz parça eşya şunlardır:

3 adet minder, 1 adet seccade, 1 adet içi hurma lifiyle doldurulmuş yüz yastığı, 2 adet el değirmeni, 1 adet su tulumu, 1 adet su testisi, 1 adet meşin su bardağı, 1 adet elek, 1 adet havlu, 1 adet koç postu, 1 adet alaca kilim, 1 adet sedir [divan], 2 adet Yemen işi alaca elbise, 1 adet kadife yorgan.

Hz. Ebu Bekir bunları getirdiğinde, cihanın Fahr-i Ebedisi Hz. Muhammed yaşlı gözlerle şöyle dua etti: **"Ya Rabbi, senin sevmediğin israftan çekinen kimselere bu eşyayı hayırlı kıl."**

İşte Hz. Fatıma, bir ev için en zaruri ihtiyaçlardan bulunan bu kadarcık bir ve eşyası ile gelin oldu.

Zamanımızda yapılan düğünlerde o derece lüks ve israfa kaçılmaktadır ki, bir yuvayı kurmak pahasına oğlan ve kızın babaları çökmektedirler. Birçok aile de istenilen eşyalarının fazlalığı yüzünden çocuklarını evlendirememektedir. Müslümanların bu konuda çok anlayışlı olması lazımdır.

Çoğu zaman yapılan eşya ile bir tuhafiye ve konfeksiyon mağazası açmak mümkün olabilir. Bunların hepsini giymeğe bir ömür kafi gelmez. İnsan daraldığı zaman satayım dese, kıymeti üzerinden müşteri bulması mümkün değildir. Bunların çoğu sandıklarda çürür ve bozulur gider.

Masraf ihtiyaca göre yapılacak iken, bu ölçü terk edilerek, irada göre sarfiyata gidilmekte ve hatta çoğu zaman bunu da aşmaktadır.

Bizlere örnek olması için Hz. Âişe validemizin ev eyasını da bildirelim:

1 adet sedir, 1 adet hasır, 1 adet yatak, 1 adet yastık, 2 adet çanak (un ve hurma koymak için), 1 adet su kabı, 1 adet su tası.

Flört

Günümüzde flört, yani evlilik öncesi, gençlerin tanıma tanışma bahanesi ile belli süre beraberliği yaygınlaştı. Dinimizde yeri olammasına rağmen Müslümanlar arasında bile görülebiliyor artık.

Bir gazetede manşetten verilen bir haberin özetini, arkasından da bununla ilgili bazı gerçekleri sunmak istiyorum sizlere.

"Henüz 2,5 ay olmuştu düğün olalı. Evliliğin uyum içinde yürümesi için, bir senelik flört devresinden sonra, birbirlerini severek evlenmişlerdi. Fakat birkaç gün sonra dayağa dönüşmüştü bu sevgi..."

Genç kadın hiç sesini çıkarmıyordu, belki düzelir diye. Bir keresinde, kızını, morarmış gözleri, çizik içindeki kolları, berelenmiş vücuduyla karşısında görünce, annesi dayanamamış, karakola şikâyet etmişti damadını.

Bir hafta önce, yine yediği feci bir dayak sonrasında, baba evine sığınmıştı genç kadın.

Üç gün sonra damat, kayın pederinin kapısını çalıp, eşini dışarı çağırdı. Bir süre konuştular kapı önünde. Eşi geri dönmeyi kabul etmedi. İyice yılmıştı; bir de karnındaki bebeğine bir şey olacak diye korkuyordu.

“Hayır” cevabını alan erkek, genç kadını kolundan tuttuğu gibi sürükleye sürükleye arabaya götürüp bindirdi. Yolda tartışmaya, kavgaya devam ettiler.

Birkaç kilometre gittikten sonra, yediği yumruklardan korunmaya çalışan genç kadın, can havli ile kapıyı açtı. Kocası, yavaşlattı arabayı. Arabanın yavaşlamasından yararlanan kadın, kendini attı arabadan, kaçacaktı aklı sıra.

Bu sırada karşı yönden gelen bir araç, olanca hızıyla çarptı genç kadına. Olay yerinde can verdi. Bebeği de... Yaşama “Merhaba” diyemeden, anne sevgisi tadamadan...”

Aile, temeli olmayan sunî bir sevgi üzerine kurulursa, olacağı bu... Haberi manşetten veren; her fırsatta, klâsik usulü yani ailelerin de devreye girip araştırılarak yapılan evlilikleri kötüleyen ve flört ederek, belli bir deneme süresinden sonra evlenmeyi savunan bir gazete... Şimdi de yıllarca savunduğu fikri yalanlayan haberi manşetten veriyor... Gelinlik fotoğrafının altına da, **“Severek evlenmişlerdi”** yazmış. Bu nasıl sevgiyse...

Ananevî evlilik usulünün aleyhinde olanlar, ya bu evliliğin ne olduğu bilmiyorlar veya art niyetliler. Zannediyorlar ki, bu usulde gençler birbirlerini görmeyecek, tanımayacak ve söz hakları da olmayacak... Hâlbuki evlenecek gençlerin birbirlerini iyice görmesini, hatta makul ölçülerde konuşmalarını tavsiye buyurmuş Peygamber efendimiz. Burada önemli olan, ailelerin tamamen devre dışı bırakılmaması... Tabî ki nihaî kararı verecek olan gençlerdir.

Evlenmek, yuva kurmak, insan hayatını değiştiren, ömrün dönüm noktasını teşkil eden bir olay... Yanlış bir tercih, yukarıdaki haberde olduğu gibi, dünyasını karartır insanın. Onun için, dış görünüşe bakıp karar vermek, yanıltır çoğu zaman insanı.

“Gençler önceden görüşür ve flört ederse, birbirini yakından tanıma imkânları olur. Eğer huyları, anlayışları farklı ise, evlenmeden önce daha işin başındayken, işi bitirmiş olurlar.” iddiası da çok yanlış.

Tecrübeler hiç de böyle olmadığını gösteriyor. En çok boşanma, flörtsüz evliliğin yapılmadığı Batı ülkelerinde olmaktadır bugün.

İki taraf da, tanışma devresinde, birbirlerine hoş görünmek için beraber buldukları zamanlarda, gayet toleranslı davranıp, kötü huylarını birbirlerine hissettirmemeye çalışır, birbirlerini yanıltırlar. Ancak evlendikten sonra anlaşılır gerçek durum. Fakat iş işten geçmiş olur o zaman. Bunun için, evlenilecek kimselerin gerçek hâlleri, evlenilmeden önce öğrenilmelidir. Bu da ancak; tecrübeli kimselerin araştırmasıyla, o kimselerin evveliyatını iyi bilen, güvenilir kimselere sormakla olur.

Ayrıca, bekârken çok kimseyle görüşen, çok kimseyle eğlenen erkek ve kızda, evlendikten sonra da çok kimseyle görüşme arzusu devam eder. Bir kişiye bağlı kalmak, zamanla onu sıkmaya başlar; değişiklik arayışına girer. Bunun sonucunda da, her gün gazetelerde boy boy resimlerini gördüğümüz cinayetler meydana gelir. Yüzlerce aile perişan olmaktadır bu yüzden. Bir anlık gaflet, değişiklik arzusu, kişilerin hem dünya, hem de ahiretlerini karartır...

Bunlar belki manasız gelir çok gence. Çünkü gönlünü kaptırana verilecek nasihat, ona deli saçması gibi gelir. Onun için Peygamber efendimiz, “Sevgi, insanı sağır ve kör eder.” buyurmuştur.

Sağıra ne anlatsanız duymaz. Görmeyen bir kimse, ne yapsanız görmez. Bu bakımdan ileri görüşlü, tecrübeli ana babanın, akrabasının tavsiyelerine kulak vermeli! Ana baba, oğlunun veya kızının evleneceği kişiye, evlâtlarının gözü ile bakmaz. Acı tecrübelerin verdiği dersle bakar. Ana baba sadece görünüşe değil, perdenin arkasına da bakar. Çünkü gerçeği görmeye mâni olur perde...

Aslında, evlenecek gençlerin flört denilen bir arkadaşlığa asla ihtiyaçları yoktur. Hatta flörtün birçok sakıncası da vardır:

Flörtte bir tuzak vardır. Flörtte çok defa, kız, erkek tarafından kandırıldıktan sonra terkedilir.

Flört, gençlerde gafilce tecrübelerle yol açar. Bu tecrübelerin çoğu, kötü şekilde sonuçlanır. Tecrübe için insan, cebine barut koyup kendini tehlikeye atmaz. Ateşle barut bir arada durmaz. Yılan acaba nasıl sokar diye yılanla oynanmaz.

Flört, akıl mantık hislerini alt üst eder. Flörte alışan, sık sık arkadaş değiştirir. Kızı kandırıp terkeden erkek hain, kandırılan kız da maskara durumuna düşer. Flörtte çok defa, iffet elden gider. Namuslu Müslüman bir kız için bundan büyük felâket olamaz. Flört, birçok gençleri serseri, müsrif ve perişan eder. Gençler arasında aşağılık kompleksi, kıskançlık, kin, nefret, karamsarlık, düşmanlık, anarşi ve çeşitli ruhî bunalımlar doğurur.

Flört arzusu, tenhada buluşmaya davet eder. Sonunda, birçok gencin başı belâyâ girer. Bu arkadaşlıkta iş eğlenceye dökülünce, genç erkeğin güveni sarsılır. Önce kızı zorlar, arzusuna kavuşunca da kızı ayıplar, ahlâksız diye ona hakaret eder. Genelde bu hissî eğlencelerden sonra hep soğukluk olur.

"Journal of Marriage and the Family" dergisinde yayımlanan habere göre, ABD'deki Pennsylvania Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmada, 1964 ile 1997 yılları arasında evlenen 1400 kişiye evliliklerindeki deneyimleri soruldu. Bilim adamı Claire Kamp-Dush, evlenmeden önce aynı evi paylaşan çiftlerin, diğer çiftlere göre daha mutsuz olduklarını söylediklerini ve boşanma oranlarının daha yüksek olduğunu belirtti. Kamp-Dush, çiftlerin birlikte yaşamaya karar verirken, olası bir ayrılığın daha kolay olacağı düşüncesiyle yeterince ince eleyip sık dokumadığını belirterek, evlilik kararında da genelde birlikteyken harcanan emek ve çocukların etkili olduğunu söyledi.

Genç erkek, kokladığı çiçekten hemen doyar, sonra başka bir renk, başka bir çiçek arar. Artık bu sahne onu avutmaz, ondaki esrar, onu çeken cazibe, bağ ve düğümler çözülmüştür. O artık başka bir cazibe, daha esrarlı bir düğüm ister, başka eğlenceleri kovalar. Bu bakımdan flört hususunda kız veya kadın, çok hassas olmalıdır.

Zina günahı

Flörtün bir sonraki devresi zinadır. Evliliğin bir gayesi de zinaya, fuhuşa mani olmaktır. Çünkü zina etmek büyük günâhtır. Nitekim Kur'an-ı kerimde mealen,

"Zinaya yaklaşmayın! Çünkü o, çirkin, aşağı bir iş, kötü bir yoldur" buyuruldu. (İsra 32)

Zinaya yaklaşmayın demek, zinaya götürecektir sebeplerden, hareket ve işlerden sakının, yabancı kadınları düşünmeyin, onlarla konuşmayın, onların seslerini dinlemeyin, onlara bakmayın, demektir. Açık saçık giyinmek, kötü işlere yol açabilir. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruldu ki:

"Fuhsun açığına da, gizlisine de yaklaşmayın." (Günahların zina gibi büyüğü olsun, bakmak gibi küçüğü olsun hiç birine yaklaşmayın!) (En'am 151)

Hadis-i şeriflerde buyurulduki:

"Sizin için en çok korktuğum şey zinadır."

"Zina etmeyin, kadınlarınızın cazibesi, sevgisi gider, soğukluk başlar."

"Zina fakirliğe yol açar."

Zina eden, dünyada üç zarara uğrar: Rızkı noksanlaşır, ömrü kısalır, yüzünde nur kalmaz. Âhirette de üç zarara uğrar:

1- İlahi gazaba uğrar. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Zina edenin yüzü Cehennemde ateşle yanar."

2- Hesabı çetin olur. Allahü teâlâ Musa aleyhisselama, **"Zina edene giydirilecek olan ateşten gömlek, bir dağa atılsa, dağ yanıp kül olur"** diye vahyetti.

3- Cehenneme atılır. Zina edip tevbe etmeden ölen, ahirette büyük azablara düşer olur. Hatta Cehennemdekiler bile bunlardan rahatsız olur. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Zina edenlerin kokusu, bütün Cehennem halkına eza verir."

Zararın neresinden dönülürse kardır. "Allah artık beni affetmez" diyerek günahlara devam etmemelidir! Günahım çok diye tevbeden kaçmamalıdır. En büyük günahların da tevbesi olur. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

"Ey günahı çok olan kullarım, Allahın rahmetinden ümidinizi kesmeyin! Allah günahların hepsini affeder. O, sonsuz magfiret ve nihayetsiz merhamet sahibidir." (Zümer 53)

Göz Zinası

Yabancı kadınlara şehvetle bakmak göz zinası kabul edilmiştir. Yabancı kadınlara bakmak gözü zayıflatır, kalbi karartır. Kur'ân-ı kerimde mealen buyurulduki:

"Ey Resulüm, mü'minlere söyle, harama bakmasınlar ve avret yerlerini haramdan korusunlar! Müslüman kadınlar da zinetlerini göstermesinler, başörtülerini yakalarına kadar örtsünler!" (Nur 31)

Peygamber efendimiz de **"göz zinası"** hakkında buyuruyor ki:

"Azab-ı ilahiden korkarak, başını yabancı kadından çevirene, Allahü teâlâ ibadetin tadını duyurur."

"Harama bakmıyan gözler, Cehennem ateşi görmez."

"Kadına, şehvetle bakanın, gözlerine erimiş kurşun dökülüp, Cehenneme atılır."

"Komşu kadına, arkadaş hanımına şehvet ile bakmak, yabancı kadına bakmaktan on kat daha günahtır. Evli kadınlara bakmak, kızlara bakmaktan bin kat daha günahtır. Zina günahları da böyledir."

"Avret yerini açana, başkasının avret yerine bakana Allah lanet etsin!"

"Kadının yüzünden ve iki eli ayasından başka bütün bedeni avrettir."

Sadece bakmanın cezası budur. Dokunmanın veya zinanın zararı ve cezası daha büyüktür. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Yemin ederim ki, birinin başına demir çivi sokulması, yabancı bir kadına dokunmasından daha hafiftir."

"Allah indinde zinadan büyük günah yoktur."

Erkekler, iffetsiz olursa, karıları, kızları da kötü yola düşebilir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Siz iffetli olursanız, kadınlarınız da iffetli olur."

"Ey gençler, namusunuzu koruyun, zina etmeyin! İyi bilin ki, namusunu koruyana Cennet vardır."

"Onun bunun karısını, kızını ayartan bizden değildir."

"Zina eden, aynı şeye maruz kalır."

Kadınlar zaruret olmadıkça namahrem erkeklerle konuşamaz. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Ey kadınlar, ancak mahreminiz olan erkeklerle konuşun, mahreminiz olmıyanlarla konuşmayın!"

Erkeğin erkek için ve kadının kadın için avret yeri, diz ile göbek arasındır. Bir kadın, başka bir kadının, göbek ile diz arasına bakamaz. Zaruretsiz bakarsa, haram işlemiş olur. Kadının yabancı erkek için avret yeri, el ve yüzünden başka, bütün bedenidir. Başkasının avret yerine, lüzum yokken, şehvetsiz de bakmak haramdır. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Erkek erkeğin, kadın kadının avret yerine bakamaz, helal değildir."

"Erkeğin kadına, kadının da erkeğe (şehvetle) bakması haramdır."

Hiz. Ümm-i Seleme validemiz anlatıyor:

Resulullahın yanında iken, iki gözü de görmiyen İbn-i Ümm-i Mektum hazretleri, izin isteyip içeri girdi. Resulullah bize, "İçeri girin" buyurdu. "O a'ma değil mi, bizi görmez" dedim. **"O sizi görmüyorsa, siz onu görüyorsunuz"** buyurdu.

Lezbiyenlik ve zina günahı

Erkeklerin eşcinselliğine livata, homoseksüellik; kadınlarınkine lezbiyenlik denir.

Kalb, göze tabidir. Gözler haramdan sakınmazsa, kalbi korumak güç olur. Kalb, harama dalarsa, günahlardan sakınmak güç olur. O halde, imanı olanların, haram işlememesi, harama bakmaması lazımdır. Erkeklerin eşcinsel olması, haram olduğu gibi, kadınların da eşcinsel olması haramdır. Kadının da herhangi bir kadına şehvet ile dokunması ve bakması haramdır. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Kadının kadına yaklaşması [lezbiyenlik, safizm] zinadır."

"Erkeğin erkeğe, kadının kadına yaklaşması zinadır."

"Erkek erkekle, kadın kadınla (zaruretsiz) aynı yatakta yatamaz."

"Erkek erkekle, kadın kadınla yetinirse, ümmetim helak olur."

"Erkek erkekle, kadın kadınla (uygunsuz iş için) beraber olamaz."

"Ahır zamanda eşcinsel üç kısım olur: Bir kısmı konuşmak ve yüze bakmakla, diğeri, tokalaşmak ve kucaklaşmakla yetinir. Bir kısmı da bu işi bilfiil yapar. Allahın laneti bunların üzerine olsun! Eğer ki tevbe ederlerse, tevbe edenin tevbesini Allahü teâlâ kabul eder."

Kadınların, kadınlara şehvet ile bakması ve dokunması, kocasından başkasına, erkek ve kadın, kim olursa olsun, yabancıya süslenmeleri caiz değildir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Bir kadın, koku sürünüp dışarı çıkar ve kokusunu duyurmak için bir toplumun yanından geçerse, ona da, bakana da, zina günahı yazılır."

Erkekle kadın, başka cinsten oldukları için, bir araya gelmeleri nisbeten güçtür. Kadının kadına yaklaşması ise daha kolaydır. Bunun için kadının kadına bakması ve dokunması, erkeğin kadına ve kadının erkeğe bakmasından daha kötü olabilir.

Kadınların, Kur'an-ı kerim, mevlid, ilahi okuyarak seslerini erkeklere duyurmaları haramdır, hoparlör, radyo ve TV ile duyurmaları ise mekruh olur. (Tergibüssalat, Hadika)

Sapık ilişkiler

Cenab-ı Hak, insanın doğumundan ölümüne kadar bütün safhalarda, nasıl yaşayacağını, neleri yapacağını neleri yapmayacağını insanlara bildirmiş. Bunlara uyan dünya ve ahirette rahat eder. Etmeyen, dünyasını da ahiretini de zindan eder.

Hayatın bir gerçeği olan cinsi beraberliğin de nasıl olması lazım geldiğini bildirmiş. Bunun meşru yolunu göstermiş. Meşru olmayan yolları ve zararlarını bildirmiş. Meşru olmayan yola, cinsi sapıklığa kayan kendine de toplumu da zarar verir.

Aile hayatını yok eden, sapık bir ilişki olan livatayı (Homoseksüellik), günümüzde kendini bilmez inançsız küçük bir azınlık bunu meşrulaştırmaya çalışıyor. Avrupa'da bilhassa İngiltere'de çok yaygın olan bu cinsi sapıklığa, birçok Batı ülkesi resmen müsaade edildi. Geçenlerde, ABD yüksek mahkemesini de, aldığı bir kararla homoseksüelliği suç olmaktan çıkardı.

Halklarda ve devletlerde böyle değişiklikler olurken, Kilise de bu cinsi sapıklık kervanına katıldı. Amerikan **Anglikan Kilisesi** tarihinde ilk kez homoseksüel olduğunu açıklayan bir papazı New Hampshire Piskoposluğu'na atadı. 2.1 milyon üyeli Amerikan Episkopal Kilisesi, son yıllarda homoseksüellere karşı giderek daha hoşgörülü bir yaklaşım sergiliyor. Anglikan Hıristiyanlığı Büyük Britanya'nın resmi dinidir. İngiliz göçmenlerin yerleştiği ABD, Kanada, Avustralya ve diğer ülkelerde bu Protestan mezhebi Episkopal Kilisesi adını taşıyor.

Yeri gelmişken bu iğreç işe dinimizin bakışını da bildireyim:

Lût aleyhisselâmın kavminden önce hiçbir kavmin işlemediği bu çirkin ve iğrenç fiil hakkında Kur'ân-ı kerîmin Enbiyâ sûresi 74. âyetinde meâlen; **“Habîs iştir.”** buyurulmuştur. Peygamber Efendimiz de, **“Lût kavminin işini (livata) yapan mel'ûndur.”** **“Benden sonra ümmetim hakkında en çok korktuğum şey, Lût kavminin yaptığını yapmalarıdır.”** **“Erkek erkek ile livâta yaparken arş titrer, sallanır. Melekler de bu iğrenç işe muttalî olup, «Ya Rabbî emretsen de yeryüzü o ikisini cezalandırırsa, gökyüzü onların üzerine taş yağdırsa.» derler. Allahü teâlâ; «Ben halîmim, acele etmem. Benden bir şey kaçmaz.» buyurur.** buyurarak livâtanın kötü ve iğrenç iş olduğunu bildirmiştir.

Büyük İslâm âlimlerinden **İmâm Mücâhid**; “Lûtî olan (livâta yapan) kimse, tövbe edip, bu pis fiilden vazgeçmedikçe, gökte ve yerde olan bütün sularla yıkansa, yine temizliği noksan olur.” buyurdu.

Mâlik bin Dinar hazretleri de; “Geçmiş ümmetlerden hiç birinde erkeğin erkeğe yaklaştığı işitilmedi. Ancak bu çirkin fiil, Lût kavmi arasında zuhûr etti. Onlara şeytan gelip bu fiili öğretti. İnsan tabiatına aykırı olan bu çirkin fiili yaptıkları için Allahü teâlânın gazâbına uğradılar” buyurarak livâtanın kötülüğünü bildirmiştir.

Allahü teâlâ insan neslinin çoğalması için erkeklere değil kadınlara yaklaşmak gerektiğini, nikahla olan evlilikten nesebi sahih kız ve erkek evlatların olacağını bildirmiş ve şehveti de bunun için vermiştir. Fakat şehvetin verilmiş

gayesinden ve hikmetinden gâfil olan insanlar cehâlet ve azgınlıkları sebebiyle livâtâ denen çirkin işe yönelmişlerdir.

Her dinde haram ve büyük günah olduğu bildirilen ve insan tabiatına ters olan livâta bugün sür'atle yayılan korkunç Aids hastalığına sebep olmaktadır. Livâta eden insanda it uru ve aids hastalığı ortaya çıkmaktadır. 1985 yılında virüsü teşhis edilen bu hastalığın domuz eti yiyenlerde de görüldüğü tesbit edilmiştir.

Ekseriyetle pop şarkıcısı, balet, modacı, dansçı, sinema artisti gibi sanat dünyâsından ve entellektüel kesimden kimselerin yakalandığı tedâvisi ve ilâcı henüz bulunamamış olan aids hastalığından pekçok kimse hayâtını kaybetmiştir. Dünyânın en meşhur grafiti artisti Keith Haring, Arjantinli dansçı Jorge Donn, Oscar ödülü sâhibi film yönetmeni Tony Richardson, savaş sonrası yıllarının en tanınmış Fransız filozofu Michel Foucault, Episkopal Kilisesinin homoseksüel olduğunu açıklamaya cesâret eden papazı Robert Williams, ünlü sinema artisti Rock Hudson, Amerikalı modacı Patrick Kelly, Tatar asıllı ünlü balet Nurayev, Aids hastalığından hayâtını kaybeden dünyâca meşhur kimselerden bâzılarıdır.

Son yıllarda bizde de bu hastalık hızla yayılmaktadır. Çünkü, birçok şehrimiz, lanete uğramış Pompei şehrinden neredeyse farkı kalmadı. Aile hayatını yok eden her türlü sapık ilişki meşru hale getirildi.

Güçlü toplumların çöküş sebebi

Aileyi dolayısıyla toplumları yıkan sebeplerin başında, insanın doğal yapısına aykırı olan cinsi sapıklıklardır. Gazetelerde yayınlanan, toplumların bugünkü insanlık dışı perişan halinin gerçek sebebini yansıtan iki haber dikkatimi çekti.

Bunlardan biri, eki ABD başkanı **Nixon**'ın Beyaz Sarayda'ki ses kayıtlarının açıklanmasıydı. Güçlü toplumların çöküş sebebini şöyle açıklıyordu Nixon.

“Yunanlılara ne olduğunu biliyorsunuz. eşcinsellik onları mahvetti. Elbette Aristo bir eşcinseldi ve hepimiz biliyoruz ki Socrates de öyleydi. Romalılara ne olduğunu biliyor musunuz? Son altı Roma İmparatoru eşcinseldi. Papazlara ne olduğunu biliyor musunuz? Papazlar, rahibelerle yatıyorlardı. Bu yıllarca devam etti, yüzyıllarca... Fakat papazlar ve Katolik kilisesi üç-dört yüzyıl önce eşcinseldiler. Şimdi eşcinselliğin yaygın olduğu İngiltere'nin haline bir bakın, Fransa'ya bakın.”

Nixon, konuşmasının devamında, **“Güçlü, refah seviyesi yüksek toplumlar için en büyük tehlike, cinsi sapıklıklar ve bunların kaçınılmaz sonucu olan uyuşturuculardır.”** diyor.

İkinci haber, **Papa 2. Jean Paul**'un Nixon'u doğrulayan açıklaması daha doğrusu özür dilemesi haberi idi. Yıllardır, herkes tarafından bilinen, buna rağmen papalığın ısrarla yalanladığı; Papazlarla rahibeler arasındaki sapık ilişkileri, çocuklara yakınlık duymalarını Papa nihayet doğruluyor, iki rahibi görevden alıyor kilise adına halktan özür diliyordu.

Bu suçlardan katolik dünyası bir milyar dolar tazminat ödemiş. Aslında bu tespitler; toplumların çökmesine, yıkılmasına sebep olan sapık ilişkiler ilk defa Nixon tarafından dile getirilmemiştir. Akli başında her kes tarafından, bütün tıp otoriteleri tarafından yıllardır dile getirilmekte, bunların önüne geçilmesi için tetbir alınması istenmektedir.

Bütün bunlara rağmen, Batı, tam aksine, homoseksüelliği, hatta erkek ekreğe evlenmeyi, lezbiyenliği yani kadın kadına beraberliği yasal hale getirmeyi bir özgürlük(!) olarak algılamakta ve tatbik etmektedir. Bazı ülkeler (Belçika, Hollanda gibi) uyuşturucuya bile belli bir ölçüde izin vermektedirler.

Zararları bilinmesine rağmen, bilinmeyen gizli bir güç insanlığı yok etmek için ne gerekiyorsa yapmaktadır. Bu gizli güç, dünya siyasetini ellerinde tutan Yahudi ağırlıklı çok küçük bir azınlıktır. Bunlar, halkın refah seviyesini yükseltip, özgürlük adı altında her türlü sapıklığı, uyuşturucuyu yaygınlaştırıp, halkı uyuşturarak kendilerinin rahat çalışmalarını sağlamaktır. Yani insanlığa tahakküm etmektir.

Halbuki bu yapılanlar, eşyanın tabiatına aykırı şeylerdir. İnsana bir eşya kadar bile değer vermemektir. Batıların makine ve cihaz imalatında en çok üzerinde durdukları şey, kullanma klavuzudur. Israrla makinanın kullanma klavuzuna uygun kullanılmasını isterler. Buna uygun olmayan davranışlardan dolayı meydana gelen arızaları bunu garanti kapsamında saymazlar. Bu cihazları imal eden insan da binlerce, milyonlarca cihazdan meydana gelmiş bir cihazlar manzumesidir. Cihaz imal edenin, bundan verimli netice alınabilmesi için nasıl ki, kullanma klavuzunu bildirmişse, insanı yaratan Cenab-ı Hak'da; insandan en iyi bir şekilde istifade edilebilmesi için, insanın dünya ve ahiret huzuru için yapılması ve yapılmaması gereken şeyleri bildirmiştir.

Bu da Cenab-ı Hakkın Peygamberler vasıtasıyla gönderdiği dinlerdir. Tabii ki bozulmamış dinler. Bozulmuş Hıristiyanlık değil. Örneğin, gerçek İncilde, papazların, rahibelerin evlenmesi yasak değildi, hatta çok evlilik bile caizdi. Oniki havariden biri olan ve Hıristiyanlarca ilk papa kabul edilen, Aziz Petrus evliydi. Daha sonra, Hıristiyanlık dînine, (Pavlus gibi hainler tarafından) papazların evlenmemesi, evlenmiş olan kimselerin kat'iyyen boşanmaması, günah çıkarmak mecbûriyeti gibi, mantık dışı kâideler konuldu.

Dünyada yaşamak âdetâ günah sayıldı. İnsanın yaratılışına aykırı olan bu evlenme yasağı, Hıristiyanlarda, fuhşu, sapık ilişkileri doğurdu. Toplumların huzurunu sağlamada gerçek, bozulmamış dinden istifade edilmezse, hatta dinin bildirdiği yukarıda zikrettiğimiz kötü huylar teşvik edilirse, böyle toplumlar teknolojik gelişmeler ve refah seviyesi ne kadar ileri olursa olsun huzur bulamazlar.

Huzur sağlamak için yaptıkları işler, huzursuzluğun kaynağı olduğundan çırpındıkça bataklığa batarlar. Bunların hali, susayan kimsenin tuzlu deniz suyunu içmesine benzer. Susuzluklarını gidermek için içilen deniz suyu, susuzluğu daha da artırmakta. Nihayet insanı çatlatmaktadır. Bunun için, huzur bulmak istiyenin, tamamıyla insan fitratına uygun olan, İslamiyetin emir ve yasaklarına uyması şarttır.

“Pompei size neyi hatırlatır?”

Sorsalar, **“Pompei size neyi hatırlatır?”** diye, çoğumuz, “İtalya'da Napoli şehri yakınlarında antik bir şehirdir.” deriz. Bu tarif yanlış değil, fakat eksik... Aslında, **Pompei**, Allahü teâlânın gazabına uğramış bir şehirdir. Hafızamıza da böyle yerleşmesi lâzım. Batı kaynaklarında da bu yönü ile meşhurdur.

Tarih boyunca; azgınlıklarından dolayı gazaba uğramış şehir, millet aslında sadece bundan ibaret değil. Azgınlıklar zirveye ulaştınca, böyle musibetler çok gelmiş milletlerin başına... **“Allahü teâlâ imhal eder; fakat ihmal etmez.”** Yani yapılan azgınlıkların cezasını vermeyi geciktirir; fakat cezalarını vermeyi ihmal etmez.

Yapılan kazılardan anlaşıldığına göre; zenginliğin, ihtiyaçsızlığın akıl almaz boyutlara yükseldiği Pompei şehri; görünce, insanların utancından yüzünü kapatacağı, gözlerini yumacağı bir eğlence pazarı hâline gelmişti. Fuhuş, ahlâksızlık, hayvanları bile utandıracak durumdaydı. İnsanlardaki utanma duygusu tamamen dumura uğramıştı.

Düşünülemeyen, tasavvur edilemeyen ahlâksızlıkların yapıldığı bu şehir, önce şiddetli bir deprem geçirdi. Bu ikaza rağmen, eğlence adı altında yapılan türlü ahlâksızlıklarda bir azalma görülmedi. Nihayet Vezüv yanardağı, 79 yılı Ağustosunun 24'ünde büyük bir gürültüyle patladı.

Kimsenin farkında olmadığı bir sırada havadan kızgın taşlar, kaya parçaları ve kızgın lâv yağmaya başladı. Bunlardan hemen hemen kurtulmak mümkün olmuyordu. Halkın çoğu o anda ne hâldeyse, o şekilde ölmüştü. Bulunan iskeletlerin durumlarından, halkın çoğunun sokak ortasında erkek erkeğe ilişki (homoseksüe- Livata) halinde iken lâv yığınlarının altında kalıp öldükleri anlaşılmaktadır.

Facia şöyle gelişti: Önce gök gürültüsüne benzer bir uğultu işitildi. Çok geçmeden toprak müthiş bir sarsıntıyla sallanmaya başladı. Arkasından şiddetli bir patlama sesi ile şehrin üzerine kızgın lâv akmaya başladı. Bu durumda ilk akla gelen, hızla kaçıp buradan uzaklaşmaktı... Ama ne mümkün, sanki onları arkalarından takip eden, 15 metre yüksekliğindeki kızgın çamur selleri, insanları yakalayıp yutuyordu.

Püsküren lâvlar kısa zamanda 15 km'lik bir alanı kapladı. Kızgın çamur selinden az da olsa kurtulanlar, bu defa da etrafa yayılan zehirli gazların etkisiyle ölüyordu. Halk; kaçarken, yükte hafif pahada kıymetli eşyalarını yanlarına almayı da ihmal etmiyorlardı. Fakat birkaç adım gidince, o taparcasına değer verdikleri mücevherlerle lâv altında kül oluyorlardı.

Ağustosun 24'ünde püsküren lâvlar 25'inde de devam etti. Denizin üzerini yoğun bir kara bulut tabakası kapladı. Ancak üçüncü gün gelen kuvvetli bir rüzgâr ile ortalık aydınlandı. Bütün alan bembeyaz örtüyle örtülmüş, koca bir şehir yeryüzünden silinmiş, metrelerce lâv yığınları arasında yok olup gitmişti. 1711 yılında tesadüfen fark edilen bu antik şehrin ancak dörtte üçü, 1955 yılında ortaya çıkartılabiliştir. Pompei antik şehrini gezenler, asırlar önceki durumu olduğu gibi görebilmektedirler.

Zamanımızın insanları da hızlı bir şekilde Pompei halkının yolunda ilerlemektedir. Her gün yeni yeni rezaletler ortaya çıkmakta; erkek erkeğe beraberliğe, aleniyet ve resmiyet kazandırılmakta. Utanmadan, sıkılmadan bazı sanatçı bozuntuları "**benim cinsel**" tercihim diyebilmektedir.

Bütün bu olanlar, insanın maneviyattan uzaklaşıp, kendi başına bırakıldığında neler yapabileceğini açık şekilde göstermektedir. Çünkü insan, bedeninin yapısı bakımından hayvanlara, ruhu tarafından meleklere benzemektedir. Ruh tarafı zayıflar ve beden tarafı kuvvetlenirse, hayvanlara yaklaşır. Hayvanlar gibi sadece yerler içerler ve çiftleşirler... Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde, "**Hatta onlar, hayvanlardan daha aşığıdırlar.**" buyurarak, böyle kimseleri haber vermektedir.

Laura'nın huzurlu evlilik reçetesi

Aktüel dergisinde Eda Göklü'nün bana çok entresan gelen bir yazısı dikkatimi çekti. Bunu yorumsuz olarak siz değerli okuyucularımın bilgisine sunmak istedim.:

"Laura Doyle'un da en büyük isteği evliliğinin iyi yürümesiydi. Ama kocasının daha romantik, anlayışlı, açıkçası tam da "kendi istediği gibi" olmasını beklerken o tam tersi bir tavır takınca, yalnız ve mutsuz bir kadın oldu giderek. Kocasına yeniden aşık olması gerçekleşmesi mümkün olmayan bir hayaldi artık.

O da radikal bir kararla, hayatında ilk kez, kontrolü tamamen erkeğinin ellerine bıraktı. Aslında pes etmişti; ne onun dediklerine karşı geliyordu, ne de kararlarını eleştiriyordu. Akşam programlarını bile ona bırakmıştı onca yıl sonra.

Ve beklenmeyen bir şey oldu: Hep hayalini kurduğu erkek karşısındaydı... Kocasını da, evliliği de değişmişti. Yıllar boyunca kadınların erkeklerle eşit olmak için savaşmaları, bunun için direnmeleri boşunaydı sanki.

37 yaşındaki reklam yazarı Doyle, kendisinden on yaş büyük Internet tasarımcısı eşi John Doyle ile yıllar sonra yeniden mutlu olabilmelerini "kocasına teslim olmanın" sağladığını söylüyor. Hem de cinsellikten duygusallığa uzanan çok geniş anlamda bir teslimiyet onun sözünü ettiği: "Bütün gayeniz kocanızı memnun etmek olsun, kendiniz için bir beklentiniz olmasın!" diyor esas olarak kadınlara.

Bu karara nasıl vardı? Hikâyeye bundan altı yıl önce, Laura ve John Doyle'un evliliklerinin dördüncü yılında başlıyor. Birşeylerin yolunda gitmediğini fark eden ve son çare olarak grup terapileri ile Amerikalılar'ın buluşu, tipik "evliliği kurtarma" seminerleri arasında koşturup duran Laura, buradan da bir netice alamayınca, en sonunda asıl yöntemin büyükannesinininki olduğuna karar verir. Mutlu bir evliliğe giden yolun, kocasının söylediği herşeye "evet" demekte gizli olduğunu keşfeder.

Bu büyük "buluş" tan itibaren, ilişkilerindeki herşey tam tersine dönüyor. Terapistlerin sürekli yinelediği "sorunları konuşup tartışarak çözümüleme"nin büyük bir yalan, ilişkide sözü geçer bir birey olarak ayakta kalmaya çalışmasının baştan kaybedilmiş bir savaş olduğunu görüyor çünkü.

Yaşayarak bulduğu bu yeni metod, önce onun evliliğini kurtarıyor. Sonra da başka mutsuz kadınlara tutku ve aşk dolu evliliğin ipuçlarını vermeye soyunuyor Laura. Hem de feminist çevrelerin bir nevi "kölelik" olarak yorumladığı yöntemini kitabı, ülkenin dört bir yanında yoğun ilgiyle karşılanan seminerleri ve Internet'teki sitesiyle de destekleyerek...

Kendi imkanları ile bastırıp elden ele dağıttığı "The Surrendered Wife: A Practical Guide to Finding Intimacy, Passion and Peace with Your Man / Kocasına Teslim Olan Eş: Erkeğinizle Yakınlık, Tutku ve Barış Sağlamaya Giden Pratik Yol" adlı kitabı, binlerce Amerikalı kadının ardından bugünlerde İngiliz kadınların da elkitapçığı olma yolunda.

Amerika'da birçok çiftin evliliğine sihirli bir değnek gibi dokunan kitabın elde ettiği başarı artık küçümsenemeyecek durumda.

Simon & Schuster tarafından birkaç ay içinde İngiltere'de satışa çıkarılacağı açıklanan kitabın bu yeni atılımı, Laura'nın Avrupa çıkarması olarak da yorumlanabilir aslında: Çünkü kitabı kaleme aldığı günden bu yana, kocalarıyla istedikleri diyalogu kuramayan 1000'in üzerinde Amerikalı kadına seminerler düzenleyen Laura, uzun bir Avrupa turnesine hazırlanıyor şimdi.

Bu seminerler ne işe yarıyor diye sorarsanız, cevap Laura Doyle'un izinden gidip evliliğinde mutluluğu yakalayan "kocasına teslim olmuş" kadınlardan geliyor: "Bu seminerler sonrasında farkına vardım ki aslında evliliğimdeki en büyük sorun, benmişim" diye anlatıyor Carole Fitzgerald. Evliliğinin bir batağa saplandığını görünce, bir arkadaşının tavsiyesi üzerine Laura Doyle'un seminerine katılmış ve hayatı değişmiş. "Olaylara başka bir açıdan bakmayı öğrendim. Kocamı olduğu gibi kabullenip ona her anlamda güvenmem gerektiğini kavradım" diyor bayan Fitzgerald ve ekliyor: "Bir zamanlar aşık olduğum bir adamı değiştirmeye çalışmam çok saçmaydı aslında."

"Eğer kendinizi kocanızdan daha üstün görüyor; kocanız söylediğiniz her şeyi yaptığı takdirde sorunların biteceğine inanıyor, ya da o küçük bir erkek çocuğuymuşçasına anne tavrı takınıyorsanız Laura Doyle'a göre sizin de eğitilmeniz gerekiyor. Çünkü bu seminerler sizin yeniden beraber gülebilmenizi; para konusunda tartışmaların son bulmasını; dahası yeniden kocanızla büyük bir aşk yaşamınızı sağlayacak! Laura Doyle öyle diyor.

"Kadın - erkek eşitliği" kavramını hiçe sayan bu anti-feminist eylemin önlenemez çıkışı tepki alıyor almasına ama birçok farklı kesimde de yakın ilgili topluyor.

Yine de Laura iddiaları reddediyor. Kendini hâlâ bir feminist olarak tanımladığını söylüyor üstelik, ve açıklıyor: "Çünkü teslim olmak demek, erkeğin kölesi olmak anlamına gelmiyor. Feministlikte gaye kadının, menfaati, huzuru ise bunlar fazlasıyla sağlanıyor " İleriye sürdüğü ve dünyaya pazarlamaya hazırlandığı bu "kurtarıcı çözüm"ün, tamamen deneme yanılma yöntemi sonucu ulaştığı bir gerçek olduğunda ısrarlı.

"Hayatım boyunca John'a ne yapması gerektiğini söyledim. Ama ben üstelikçe, o kendisini geri çekti ve isteklerimin tam tersini yapmaya başladı." Onu çıldırtan da bu tepkisel tavır olmuş zaten. Şimdi ise çok mutlu; çünkü elbisesinden yemeğine kadar her şeyi artık John seçiyor. Ve sorumluluk duygusundan feragat ettiği gibi onu suçlamaktan da vazgeçerek iç huzuruna kavuşmuş Laura Doyle. Şimdi sıra diğer mutsuz eşlerde...

Laura Doyle'un kuralı "sen nasıl istersen..." Birçok kadın için telaffuz etmesi zor bir cümle. Ama tabii ki insanın kendini kocasına teslim etmesinin de kuralları var; en başta tüm alışkanlıklarınızdan ve tavırlarınızdan vazgeçmeniz gerekiyor. "Tek bir tarafın teslimiyeti ürkütücü gelebilir belki ama ödülün mutlu ve tutkulu bir evlilik olduğu düşünülürse hiç de korkmaya gerek yok" diye anlatıyor Doyle.

Referans olarak "Rutgers Ulusal Evlilik Projesi" tarafından kısa süre önce açıklanan bir araştırma sonucunu gösteriyor: Bu araştırmaya göre Amerika'daki evliliklerin yüzde 50'si boşanmayla sonuçlanıyor. Geriye kalan yüzde 50'nin yarısını ise mutsuz olmalarına rağmen evliliği yürütmeye çalışanlar oluşturuyor.

O yüzden mutluluk hayalleriyle evlenen insanların bir arada kalabilmeleri ve bu beraberlikten huzur duyabilmeleri için birilerinin fedakarlık yapması şart. Bahsi geçen fedakarlıklar ise, Laura'ya göre aslında basit şeyler: Dırdır etmeyin, kocanızın ne giyeceğinden nasıl konuşacağına kadar hiçbir şeyine müdahale etmeyin, onun her an peşinde koşturup duran annesi değil, arzuladığı kadını olun. Tabii tüm bunları bir sabah uyanıp yapmak kolay değil.

Öncelikle yapılması gereken bugüne kadar kadınların nasıl davranması gerektiği konusunda söylenen herşeyi unutmak. Tüm bu "yapılması gerekenler listesi" ne kadar garip gelse de, anlaşılması kolay ama uygulaması bir o kadar zor maddeler içeriyor. İşte mutlu evliliğin kapısını açacak "altın kurallar..."

Eğer gönüllü bir teslimiyetçiyse kesinlikle kocanızın hatalarını "düzeltmemeyi" öğrenmelisiniz. Her isteğine evet demelisiniz. Çünkü, her zaman 'evet' diyebilecek arzulu bir kadındır onun hayalini kurduğu."

Diğer kurallara gelince: Kocanızın hayatına müdahale etmeyin; fiziksel, finansal ve duygusal denetimi tamamen ona bırakın; düşüncelerine saygı gösterin; kendinizi ifade ederken ona baskı uygulamayın; ve size gösterdiği ilgiyi takdir edin, aldığı hediyeleri coşkuyla karşılayın...

Her kararı kocanıza bırakmak ise tüm yaşam pratiklerini içinde barındıran bir kural aslında. Kendisini güçlü hissetmesi için para kontrolünün de tamamen kocaya devredilmesi gerekiyor ki herşeye hakim olduğunu hissedebilsin erkeğiniz.

Ama önemli bir noktayı da es geçmemek lazım. Laura'nın sözünü ettiği "teslim olunası erkekler" in tacizkâr, sapık ya da dengesiz olmaması gerekiyor. Size ya da çocuğunuza fiziksel şiddet uygulayan, uyuşturucu bağımlısı, güvenliğinizi tehdit eden ya da sadece güven hissi uyandırmayan erkeklerden uzak durmanızı tavsiye ediyor Laura. "Bu tarz erkeklere 'teslim olmak' bir yana, ondan derhal ayrılın" diye uyarıyor. Karar bu noktada size kalmış. "Boşanma oranlarının

böylesine arttığı bir dönemde Laura sayesinde evliliğimi kurtardım" diyenlerin sayısı hiç de az değil. Tek yapmaları gereken ise, kocalarına sonsuz bir güvenle kendilerini bırakmak..."

Anneden gelinlik kızına mektup!

Genelde, evdeki kız çocuğu annesini örnek alır. Bunun için anne, her hâli ile kızına örnek olmalıdır. İşte bütün genç kızlarımıza, asırlar önce yaşamış, hâli vakti yerinde, soylu bir âileye mensup Ümâme Hanımın, gelinlik çağındaki kızına yazdığı örnek mektubu sunmak istiyoruz. Bilhassa zamanımızda her genç kızın çok ihtiyacı olan bir nasihat bu:

Sevgili Kızım!

Bir kız, annesi ve babası zengin, asil diye evlenmeye ihtiyaç olmasaydı, senin ve benim hiçbir zaman evlenmeye ihtiyacımız olmazdı. Fakat, durum böyle değildir.

Yavrum!

Şimdi sana kırk yıllık evliliğimin tecrübelerine dayanarak bazı nasihatlerde bulunacağım. Bu tavsiyelerimi iyice öğrenip icap ettirdiği şekilde hareket edersen, hayatın boyunca rahat edersin. Kocanla aranız hiçbir zaman bozulmaz. Bu dünyada mutlu bir ömür geçirdiğin gibi âhirette de ebedî saâdete ulaşırsın.

1- Kanaatkâr ol! Ya'nî, kocan tarafından getirilen yiyecek ve giyecek herşeyi memnuniyetle kabûl et. Çünkü, kanaat, kalbi huzura kavuşturur.

2- Söylenenleri dâima iyi dinle ve her zaman kocanın meşru emirlerine itâat üzere bulun. Kocana itiraz etme. Onunla kaynaşmaya gayret göster. Bu şekilde hareketlerin aynı zamanda, Cenâb-ı Hakkın rızâsına da muvâfık olur.

3- Kocanın görmesi muhtemel her yere, itina ve ihtimam göster. Gözüne çirkin bir şeyin ilişmesinden sakın. Dış görünüş içe, kalbe de tesir eder. Evin her zaman temiz ve güzel kokulu olsun.

4- Eşinin yemek saati ile uyku saatine dikkat etmelisin. Yemeğini âdeti nasılsa ona göre hazırlamalısın. Vaktinde uyuması için işlerini zamanında bitir. Çünkü açlık insanı huysuz eder. Uykusuzluk ise, öfkelenmeye sebep olur.

5- Evinin mallarını ve eşyâsını iyi koru. Mal ve eşyâyı koruman senin iyi iş bildiğini gösterir. Yaptığın işleri, iyilikleri başına kakma! Başa kakarsan, iyilik fayda yerine zarar getirir.

6- Eşinin yakınlarına güzel muamelede bulun. Güzel muamelede bulun ki, o da senin yakınlarına iyi davransın. Gülü seven dikenine de katlanmalıdır. Zaten dünyada ni'metler ve mihnetler beraber bulunur. Kocanın evde, çocuklarına, yakınlarına karşı otoritesini sarsacak, onu küçük düşürecek söz ve hareketlerde sakın bulunma!

7- Kocanın sırlarını hiç kimseye söyleme. Eğer sırlarını etrafa yayacak olursan, sana darılır. Vefâsızlık etmeyeceğinden bile emin olmaz. Sevgide azalma olur.

8- Eşine hürmette, emirlerini yerine getirmede kusur etmemelisin. Sözlerinin aksini söyleyerek, ona karşı gelmemelisin. Eğer karşı gelir, isyân edersen, kızıp öfkelenmesine, hattâ düşmanca hareket etmesine sebep olursun. Eşinin, üzüntülü ve kederli zamanlarında sen de öyle görün! Onun üzüntüsünü onunla paylaş. O neşeli ise sen de neşeli görünmeye çalış.

9- Kocana ne kadar hürmet ve tâzimde bulunursan, kendini ona o kadar çok sevdireceksin. Rızâsına ne derece uygun hareket edersen, o nisbette sevgisini kazanırsın.

10- Kocandan, almakta zorlanacağı, gücünün yetmeyeceği şeyleri isteme! Bu hem senin, hem de onun helâkına sebep olur. Nitekim sevgili peygamberimiz buyuruyor ki:

“Bir zaman gelir ki, adamın helâkı, hanımının, ana- babasının ve çocuğunun elinden olur. Onu fakirlikle ayıplarlar, gücünün yetmediği tekliflerde, isteklerde bulunurlar. Böylece o kimse, bu istekleri temin için dininin gideceği yollara sapar ve helâk olur.”

11- Kadının güzel huylusu, sâliha olanı, eşine Cennet ni'metidir. Kötüsü, şerlisi de Cehennem azâbından sayılır. Sen kocana Cennet ni'meti ol! Azâb çekirme!

Bunları yapabilmen ancak, onun isteklerini kendi isteklerine, onun rızâsını kendi arzularına tercih etmenle mümkün olabilir. Hep kendi istek ve arzularını ön plâna çıkartırsan, bu nasihatları tutabilmen mümkün olmaz.

Bir babanın kızına nasihati

Kırk yıllık bir evlilikten; geçirdiğim acı tatlı hatıralardan ve tecrübelerden sonra kızıma ve dolayısıyla bütün Müslüman kızlara gazeteniz vasıtasıyla önemli mesajlar, nasihatlar sunmak istiyorum. Huzurlu bir evlilik için gençlerin bu mesajlara kulak vermesini arzu ediyorum. Çünkü bunlar dile kolay kırk yılın birikimi. Yetmişine merdiven dayamış, kimseden bir beklentisi olmayan düşüncelerini içinden geldiği gibi ifade eden yaşlı bir Müslümanın samimi tespitleri kabul edin bunları:

1- Kızım, nefesine, benliğine ağır gelse de önce şunu kabul et! Erkek, bedenen, aklen, ruhen kadından üstündür. Cenab-ı Hak, kadını erkeğin himayesine vermiştir. Çünkü, ayet-i kerimedde, **“Erkekler kadınlar üzerine hakimdirler; kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar.”** (Nisa,34) buyurulmaktadır. Bunu kabullenmenin sana bir zararı olmaz. Aksine çok faydası olur. Kabullenmediğin takdirde, netice değişmeyeceği gibi hem dünyada hem de ahirette bunun sıkıntısını çekersin!

2- Bildiğin şey doğru bile olsa, bunu kocana kabul ettirmek için uğraşma, bu hususta onunla cedelleşme! Söylemende fayda görüyorsan bir kere söyle kenara çekil. İster kabul etsin isterse kabul etmesin!

3- Her cemiyette, her şirkette, her devlette son sözü bir kişi söyler. Bunun mutlaka doğru olması gerekmez. Ama mutlaka birinin son sözü söylemesi gerekir. Böyle olmazsa cemiyette huzur olmaz, anarşi çıkar. Bunun gibi cemiyetin en küçük birimi olan ailede de son sözü birinin söylemesi lazımdır. Bunun da evin erkeği olduğunu Kur'an-ı kerim bildiriyor. Bunun için sen fikrini söyle fakat son sözü kocana bırak!

4- Toplumda insanlar arasında mutlak eşitlik yoktur. Allahü teala öyle yaratmıştır. Toplumu yönlendirenlerin, idarecilerin, iş yeri sahiplerinin önceliği, geçiş üstünlüğü vardır. Bunların böyle olmasında, toplumun menfaati vardır. Bunlara yapılan ayrıcalık, iyilik bunları yapanlara döner. Çünkü, bir başbakanın hasta olması, işleri düzgün yürütememesi fert fert herkese yansır. Bunun için, başbakanın yanında devamlı doktor bulunuyor benim yanımda niçin bulunmuyor, bu eşitliğe aykırı denilemez. Çünkü onun sağlıklı olması milletin sağlıklı olması demektir. Yine bir işverenin, sağlığının yerinde olmaması bütün çalışanlara yansır. İşler kötüye gider, Sonunda fabrika kapanır. Bunda, patrondan ziyade çalışana zarar olur.

Bunun gibi, ailede sen dahil herkesin ailenin reisi baba üzerine titremesi lazımdır. Çünkü onun iyiliği aile fertlerinin iyiliğidir. O iyi, sağlıklı olursa herkes iyi ve sağlıklı olur. Çünkü o iyi olursa, aile fertlerinin iyiliği için çalışır, hasta olurlarsa onları tedavi ettirir.

5- Kocanın kıymetini bil! Hikmet ehli bir zat, “ Sarhoş bile olsa evde bir erkeğin bulunması kadın için büyük nimettir” der. Bunu dul kalıp, evin idaresi omuzlarına yüklenmiş kadınlar çok iyi bilir. Bunun için evde, “Ben, sen” var değil, sadece “O” var prensibini kendine düstur edin. O varsa “Biz” varız o yoksa biz yokuz, diye düşün. Kendini buna inandır. Birden fazla, “Ben” olan yerde huzur olmaz. Huzurun adresi “kendini yok “ farzetmekten geçer. Bunu unutma!

6- Erkeğin işi gerçekten zordur. Bunun için ona yardımcı ol. Engel olma! Çünkü, o, evin geçimini sağlamakla yükümlü olduğu gibi, senin ve çocukların her yaptığından mesuldür. Dünyada ve ahirette bunun hesabını verecektir. Kadının ise, böyle ağır yükü yoktur. Sadece kendi yaptıklarından mesuldür. Ayrıca erkeğin, iyilikleri yayma, kölüklere mani olma vazifesi vardır. Bu vazife ona farzdır. Bu kadar zor işi yapabilirse ancak cihad sevabı alır erkek. Kadının cihad sevabı alması, Cennete girmesi erkeği göre çok daha kolaydır. Nitekim Peygamber efendimiz şöyle buyuruyor: **“Kadının cihadı kocası ile iyi geçinmektir.” “Mümin bir kadın kocasına itaati sebebiyle, yetmiş siddîkın ameli kadar sevaba kavuşur.” “Bir kadın beş vakit namazını kılar. Ramazan ayında oruç tutar. Namusunu korur ve kocasına itaat ederse, dilediği kapıdan Cennete girer.”**(T.gafilin, Şira)

İşte sevgili kızım, kısa ve öz olarak, huzurlu bir evliliğin yolunu gösterdim sana. İster bu yolda gider; dünyada huzurlu bir ömür sürersin ve ahirette de Cennet nimetlerine kavuşursun. İstersen gitmez; dünyanı ve ahiretini kendine zindan edersin!. Tercih senin!

Müslüman kadın Gayri müslim ile evlenebilir mi?

Gazetemizin manşetten verdiği bir haber dikkatimi çekti. Almanlar'ın meşhur **DER SPIEGEL** dergisine göre İslamiyet bütün dünyada hızla yayılıyor. Dergi bu konuya beş sayfa yer vermiş. Bu haberleri ve gelişmeleri görünce, insan ister istemez şunu bir kere daha söylüyor:

Gerçekten İslamiyet, ne büyük ve ne muazzam bir din. Aslını muhafaza eden, orijinalliği bozulmamış tek din. Böyle olmasaydı çoktan yok olurdu. Çünkü, son ikiyüz yıldır, bozulması, yok edilmesi için her yol denendi. Yapılan bunca sinsî planlara rağmen hâlâ dimdik ayakta. Büyüklüğünü gerçek din olduğunu göstemesi bakımından bu bile başlı başına ispat.

Hiçbir din, tarih boyunca bu kadar saldırıya, iftiraya uğramadı. Dün olduğu gibi, bugün de içeride, dışarıda yıkım faaliyetleri bütün hızıyla devam ediyor. Alman eski Başbakanı Kohl'ün oğlu ile İşadamı Kemal Sözen'in kızının evlenme merasimi de, dini nikaha, İslama saldırıya vesile yapıldı. Her kafadan bir ses geldi. Diyanet'in, **"Müslüman bir kadının, ister Ehl-i Kitap'tan (Yahudi-Hıristiyan) olsun ister olmasın, Müslüman olmayan bir erkekle evlenmesi haram. Erkek, Müslümanlığı kabul etmedikçe de yapılacak nikah sahih (geçerli) değil."** fetvasına; İstanbul Müftüsünün **"Dinimiz, Müslüman bir kadının, gayrimüslimle evlenmesini yasaklıyor. Dolayısıyla dinin menettiği şeyin nikahı olmaz."** demesine rağmen her aklına gelen birşeyler söylüyor.

Bununla ilgili TV'lerde rastgele kimselerle açık oturumlar düzenleniyor. Mesela, Din Görevlileri Sendikası Başkanı, "İslam, hayatın gerisinde değil. Hayatta

olabilen realitelere karşı çıkan bir din de değil. Bu nikah da AB sürecinde ne ilk ne de son nikah. Dinen bir engel gibi görülüyorsa bu realitenin karşısında yeni bir yorum gerekebilir." diyor.

Ölçüye bakın! İslamiyet, bu nikaha evet derse hayatın ilerisinde, demezse gerisinde olacak. Yine Diyanet Vakfı Kadın Kolları Başkanı, "Eğer Yahudi ve Hıristiyan erkek İslamı din olarak kabul ediyor, öğretilerine saygılı oluyorsa fetva ile ilgili görüş yeniden gözden geçirilebilir. Müslüman bir kadının inanç özgürlüğü ve çocuklarının velayet hakları, erkek tarafından saygıyla karşılanırsa evliliğin bir sakıncası olmaz." diyor.

Halbuki din zamana göre, insanların yorumuna göre değiştirilemez. İnsanların anlayışına, yorumuna göre dinde değişiklik yapılsaydı bugüne kadar din diye bir şey kalmazdı. İnsan sayısı kadar din(!) çıkardı ortaya. Burada esas kabahat konuyu ortaya atanlarda.

Evlenirdi, evlenemezdi diye kasıtlı olarak tartışma çıkartanlarda. Sanki İslamiyet yeni geldi veya Türk halkı yeni Müslüman oldu, bunun için olur mu olmaz mı bilemiyorlar! Beyler, İslamiyet geleli 15 Asır oldu, Türkler 10 asırdır Müslüman. Bu kadar zamandır, bu mesele bilinmiyor muydu, kimse evlenmedi mi, nasıl evlenileceğine ağıktoturumlarda mı karar verilecek?

Dedik ya maksat o değil, maksat üzüm yemek değil bağcıyı dövmek, bu vesile ile dine hücum etmek, kötülemek. Fazla bir dini bilgisi olmayan, sıradan bir Müslüman bile, İslam dininde, bir Müslüman erkeğin, kitap ehli dediğimiz, Hıristiyan ve Yahudi kadın ile evlenebileceğini; fakat dinsiz, ateist kadınla evlenemeyeceğini bilir.

Yine, Müslüman bir kadının, sadece Müslüman erkekle evlenebileceği, kitap ehli de olsa başka din mensubu ile evlenemeyeceğini, evlendiği takdirde dinden çıkmış olacağını da bilir. Din bir inanç meselesidir. Kabul edersen veya etmezsin o ayrı. Ama kabul etmişsen, dinin kuralına uymak zorundasın. Uyamasan bile bu kuralı, inkâr etmeyeceksin, işine geldiği gibi değiştirmeye kalkışmayacaksın. Bunun akla mantığa uygunluğunu tartışmayacaksın. Dine inanmanın gereğidir bu.

Kadınlara ait hayz bilgileri

Her müslüman erkek ve kadının ilmihal bilgilerini öğrenmesi farzdır. Bu bilgiler içinde, Hayz ve Nifas bilgileri de çok önemlidir. Abdest, namaz, Kur'an-ı kerim, hac, balig olmak, evlenmek gibi işler için kadın hallerini bilmek şarttır. Bunları bilmiyen, harama düşer, ibadeti sahih olmaz. Herkesin bilmesi lazım olanlar, Hanefi mezhebine göre kısaca şöyle:

Hayz müddeti en az 3 gün, en fazla 10 gündür. 10 günden sonra gelen kana İstihaza kanı denir. Bu hastalık kanıdır.

Beyazdan başka her renge Hayz kanıdır. Kan görüldüğü andan, kesilene kadar olan günlerin sayısına adet zamanı denir. Âdet zamanı en çok 10, en az 3 gündür. Diğer üç mezhepte en çoğu 15 gündür. Hayz kanı devamlı akmayabilir. Hergün az miktar kan görülmesi hayz halinin devam ettiğini gösterir.

İki adet arasında en az 15 gün temizlik hali olur. Kan, en az 15 günlük temizlikten sonra gelip 3 günden önce kesildiğinde, namaz vaktinin sonu yaklaşınca kadar bekler. Sonra gusletmeden yalnızca abdest alıp, o namazı kılar ve önce kılmadıklarını kaza eder. O namazı kıldıktan sonra kan yine gelirse, namaz kılmaz. Yine kesilirse vaktin sonuna doğru abdest alıp, o namazı kılar ve kılmadıklarını kaza eder. 3 gün tamam oluncaya kadar böyle yapar.

Adetin değişmesi

Üç gün kan gelip, normal adet süresinden önce kesildiğinde, namaz vakti sonuna kadar bekler, kan görmezse gusledip, o namazı kılar. Kılmadıklarını kaza etmez. Normal adet zamanı geçinceye kadar bekler.

Âdet zamanı belli olan kadın, bir defa başka sayıda hayz kanı görse, adeti değişmiş olur. Temiz gün sayısı da böyledir. Mesela, adeti 5 gün, temizlik hali 20 gün olan bir kadın, hayz halini 7 gün görse adeti değişmiş 7 gün olmuş olur.

Âdeti 7 gün olan kadının kanı, 8 gün devam eder sonra kesilirse, adeti 8 güne çıkmış olur. Fakat 11. gün tekrar gelirse, 7 günden sonrası istihaza kanı olur. 7 günden sonraki namazlarını kaza eder. Normal adeti 7 gün iken 5 günde kan kesilirse, gusledip namazını kılar.

Âdetin başlayış ve bitiş vaktini bilmek çok önemlidir. Mesela, adeti 5 gün olan kadının özrü, 10 günü 3 dakika aşmış olsa, adet zamanı olan 5 günden sonra gelenler, istihaza kanı olur. 10 gün geçmeden ya'ni 10 günden birkaç dakika önce kesilmiş olursa, hepsi hayz olur. Bunun için her kadının, kendi hayz ve temizlik gün sayısını ezberlemesi gerekir. (Maliki mezhebinde hayzın süresi en fazla 15 gündür. Bunun için, Malikiyi taklid edenler, 10 günden sonra kan devam ederse, o günler namaz kılmazlar daha sonra bu kılmadıkları namazları kaza ederler.)

Ramazanda, sahurdan sonra, hayzdan veya nifastan kesilen, o gün yiyip içmez. Fakat, o günü kaza eder. Hayz veya nifas gündüz başlarsa, o gün yiyip içer. Hayz olmayıp istihaza kanı gelen kadın, idrarını tutamayan veya bir yerinden devamlı kan akan kimse gibi özürlü olur. Kan aksa da, namazını kılar, orucunu tutar. Özürlü olduğu için, her namaz için, o namazın vakti girince abdest alması lazımdır. Fakat Maliki'yi taklid ederse, abdesti bozulmuş olmaz.

Nifasın en çoğu 40 gündür. Daha sonra gelen kan istihaza kanıdır. Nifasta da adet günü vardır. Mesela, nifas adeti ilk çocuğunda 25 gün ise, bundan sonraki çocuğunda 25 gün olur.

Hayzlı veya nifaslı şunları yapamaz:

1- Namaz kılamaz. Hadis-i şerifte de buyuruldu ki: (Müstehaza [özürlü kadın] hayzlı iken namaz kılamaz, hayzı bitip özrü devam ederken kılar.) [E.Davüd]

2- Oruç tutamaz. [Hz. Âişe validemizin naklettiği hadis-i şerifte, hayzlı iken tutulamayan orucu kaza etmek gerektiği, kılınmayan namazları kaza etmek gerekmediği bildirilmiştir. (Buhari)

3- Kur'an-ı kerim okuyamaz. Hadis-i şerifte, (Hayzlı, cünüp olan, Kur'andan birşey okuyamaz) buyuruldu. (Tirmizi)

4- Mushafa el süremez. Çünkü Kur'an-ı kerimde, (Ona [Kur'an-ı kerime] temiz olanlardan başkası dokunamaz) buyuruluyor. (Vakıa 79) Peygamber efendimiz de, (Kur'ana ancak temiz olan dokunabilir) buyurdu. (Nesai)

5- Camiye, giremez. Hadis-i şerifte, (Cünüp ile hayzlıya mescide girmek helal olmaz) buyuruldu. (İbni Mace)

6- Ka'beyi tavaf edemez. Çünkü tavafta abdestli olmak lazımdır. Hadis-i şerifte, (Beytullahı tavaf etmek, namaz kılmak gibidir) buyuruldu. (Tirmizi)

7- Zevciyet muamelesinde bulunamaz. (Bekara 222)

Hayzlı kadının, tesbih çekmesinde, salevat-ı şerife, kelime-i tevhid, istiğfar ve dualar ile, Rabbena atına gibi dua ayetlerini ezberden okumasında mahzur yoktur. Fatiha'yı dua niyetiyle okuyabilir. Hayzlı saç ve tırnak kesebilir. Cünüp olan saç ve tırnak kesemez. Cünüp kadın, göğsünü yıkadıktan sonra ağlıyan çocuğunu emzirebilir. Mümkünse her zaman abdestli emzirmeye çalışmalıdır! (Hadika)

Boşanma

Dinimize göre boşanma şöyle olmaktadır:

Boşamak için kullanılan kelimeleri erkeğin hanımına karşı söylemesi ile talak yani boşama hasıl olur.

Boşamak için kullanılan sözler iki çeşittir: Açık sözler ve kinayeli sözler.

"**Sen benden boş ol**", "**Seni boşadım**", gibi sözler açık sözdür. Bu sözler, şaka olarak veya şaşırarak da söylenince, anlamını bilmeseyse bile, boşamış olur.

Evlilikte üç bağ vardır. Yani, boşama sözü üç defa tekrarlanırsa, "**seni boşadım, boşadım, boşadım**" derse, veya "**seni üç defa boşadım**" veya "**Üçten dokuza boş ol!**" derse üç bağı birden koparmış, geri dönüşü olmayacak şekilde boşamış olur. Bu sözlerden herhangi biri bir defa söylendiğinde, pişman olunmuş ise, (Önceki nikaha döndüm) demesi yetiştir. Nikah tazelenmiş olur.

"**Babanın evine git!**", "**Defol git**", "**Cehenneme git**", "**Senin kocan değilim artık**", gibi, başka anlamlarda da kullanılan sözler kinayeli, kapalı sözlerdir. Bu sözler, **boşamak niyeti** ile söyleyince boşamış olur. (Korkutmak veya başka niyet ile söylenirse nikaha zarar vermez) Buna bain talak, yani iddet müddeti içinde geri dönüşü olmayan boşama denir.

Bu şekilde (üçten az boşamada) boşamada, iddet müddeti geçip yeniden nikah yapılmadıkça bir araya gelinemez. Üçten fazla ise hiç bir araya gelemezler.

Hanımına, anam, kızım, kardeşim demekle boşama olmaz. Fakat şimden sonra kardeşim ol derse, boşama olur.

Kinayeli sözle boşamada, bain talak iddetinde, hanımının odasına giremez. Kadın süslenemez. İddet sonunda yeniden nikah gerekir.

Boşamada, sayı bildirilmezse bir boşama olur. Üç veya fazla sayı söylerse, üç talak ile boşamış olur. "Bedenimdeki kıllar adedince" veya "Denizdeki balıklar adedince" yahut "Gökdeki yıldızlar kadar" veya "üçten dokuza" deyince, yine üç boşama olur.

Hanımına başka başka üç zamanda birer kere boşarsa veya "Üç kerre boşadım" derse, geri dönüşü olmayacak şekilde nikah bozulmuş olur.

İddet, boşanmadan sonra, kadının yeniden evlenmesi haram olan zamandır. İlk temizlik başından, üçüncü hayzın sonuna kadar olan zamandır. Hayz görmüyorsa, bu müddet, talak için üç ay, ölüm için dört ay on gündür.

Mubah ettiği halde, Allahü teâlânın sevmediği bir şeydir, boşanmak.

Bir ailenin yıkılması sebep olmak büyük vebal getirir. Zaruri bir durum olmadığı müddetçe boşanmaya tevessül etmemelidir.

Hads-i şeriflerde buyuruldu ki:

"**Evlenin, boşanmayın. Zira talaktan, boşanmadan Arş-ı Ala titrer.**"

"**Üç şeyin şakası da, ciddisi de sahihdir. Nikah, talak, talaktan dönmek.**"

"**Allahü teâlânın hiç sevmediği helal şey talaktır.**"

(Not: Tam İlmihal Sedate-i Ebediyye kitabında bu konuda geniş bilgi vardır. Detaylı bilgi için bu kitaba müracaat edilmesini tavsiye ederiz.)

Resulullahın kadınlarla sözleşmesi

Peygamber efendimiz Mekke'nin fethinden sonra erkeklerle sözleşti, dine uymada nelere dikkat edeceklerini bildirdi. Erkekler bildirilen bu hususlara uyacaklarına dair Resulullah'a söz verdiler. Bu sözleşmeden sonra Peygamber efendimiz kadınlarla sözleşmeğe başladı. Kadınlarla yalnız söz ile olup, mübarek eli, kadınların ellerine dokunmadı. Kötü huylar, kadınlarda, erkeklerden daha çok olduğundan, daha çabuk tesir altında kaldıklarından kadınlarla sözleşirken,

erkeklerden daha fazla şart, araya kondu. Allahü teâlânın emirlerini yapmış olmak için, bunlardan kaçınmak lazım geldiği bildirildi.

Bu sözleşmede bulunan kadınlara Resulullah efendimiz hayır dua etti ve aflatırını diledi. Bu sözleşmeyi her kim okuyup kabul edip bunlara uyarısa bu sözleşmeye dahil sayılır ve bu duaya kavuşur.

1- Bu şartlardan birincisi: Allahü teâlâdan başka, hiçbir şeye ibadet etmemektir. Çok kimse bunu farkında olmadan yapıyor. Mesela bir kimse, başkaları görmek için ibadet eder veya Allahü teâlâ için eder fakat, başkasının görmesi de hoşuna giderse veya ibadetinde başkasından bir karşılık, mesela, bir (Âferin!) sözü beklerse, o kimse, şirkten, küfürden kurtulmuş olmaz.

Peygamber efendimiz, (Küçük şirkten korununuz!) buyurunca, (Küçük şirk nedir?) diye sordular. Resulullah efendimiz, (Riyadır) buyurdu. Riya, başkasına göstermek için gösteriş için ibadet etmektir.

Kafirlerin dini günlerinde, bayramlarında, ibadet yaptıklarını yapmak da şirkdir, küfrdür. İbadet olarak değil de adet olarak yaptıklarını Müslümanların yapması küfr olmaz. Böyle şeyler faydalı ise yapılır. Mesela, hıristiyanlar gibi Noel günlerinde bayram yapmak, bu geceye değer vermek küfrdür.

Müslüman olmak için, kafirlikten kaçınmak lazımdır. Mü'min olmak için, küfrden, imansızlıktan sıyrılmak şarttır. Bir de hastalıktan kurtulmak için, papazlardan imdat beklemek de şirkdir ki, bu durum Müslümanlar arasında yayılmıştır. Nisa suresi, 59. ayetinde mealen, (Onlara, kafirlere inanmayınız dediğim halde, onlar kafirlerin sözleri ile hareket ediyorlar. Şeytan onları aldatıyor.) buyuruldu.

Maalesef kadınların çoğu, bilmiyerek, bu belaya, bu hataya düşüyor. Ne oldukları bilinmeyen bir takım isimlerden medet bekleyip, bunlarla hastalıktan kurtulmak istiyorlar. Kafirlerin, kafirlik alametlerini yapıyorlar. Bu şirklerden, küfrden kurtulabilen ve kafirlik alametlerinden birini yapmayan kadın, çok azdır. Dinimizde hiçbir eksiklik yoktur. Hasta olduğunda yapılacak işleri, tedavi şekillerini de bildirmiştir dinimiz. Şifa için papaza gitmek Müslümana yakışmaz.

Ruhi yönden rahatsız olanlar, genellikle, moralle, psikolojik olarak iyileştiklerini zannetmektedirler. Aslında, iyileşmemişlerdir. Zaten mümkün de değildir. Bunlar manevi yönden şifa veremezler. Ancak, gayri müslim de olsa, mesleğinde mütehasıs, güvenilir bir doktora gitmekte, onun verdiği ilaçları kullanmakta mahzur yoktur. Bu ikisini karıştırmamalıdır. 21 Martta kutlanan Nevruz, ateşperestlerden kalma bir adettir. Dinlerinin gereği kutladıkları bir gündür. Bugün Azerbaycan gibi bazı devletlerde de maalesef kutlanmaktadır. Bunlara da eskiden yaşamış ateşperestlerden gelmektedir. Neticede Türklere de bu adet, ateşperestlerden bulaşmıştır. Dinimiz islamiyet, daha önceki cahiliye adetlerinin hepsini kaldırmıştır. Kısacası bunun dinimizle hiçbir ilgisi yoktur. Ateşe tapınanların her sene 21 Martta kutladıkları Nevruz günlerine ve hıristiyanların paskalyalarına, Noel günlerine hürmet etmek ve o zamanlarda, onların adetlerini, onlar gibi yapmak, şirk olur. Küfre sebep olur.

Mayısın altısında kutlanan Hıdırellez'in de dinimizle bir ilgisi yoktur. Böyle günlerin dinimizle ilgisi olup olmadığı şöyle anlaşılır. Dinimizdeki, mübarek günler, geceler hep hicri aylara göredir. Dinimizde hicri ayların dışında, miladi takvime göre kutlanan hiçbir kıymetli gün yoktur.

2- Resulullah efendimizin kadınlardan söz aldığı ikinci şart: Hırsızlık etmemeleridir.

Bugün hırsızlık değince, yankesicilik, cepçilik, ev soymak hatıra geliyor. Hırsızlık da çeşit çeşittir. Hırsızlık, büyük günahlardan biridir. Çok kadınlar, bu

günaha yakalanmıştır. Hırsızlığın inceliklerinden kurtulabilen kadın pek azdır. Bunun için, hırsızlıktan kaçınmak, ikinci şart oldu.

Kadınların hemen hemen hepsinin düştüğü bu hırsızlık kocalarının malını, kocalarının izini olmadan harcamalarıdır. Bununla, büyük günaha girmiş oluyorlar. Bu hal, hemen hemen bütün kadınlarda var gibidir. Ancak, Allahü teâlânın koruduğu az kimse bundan kurtulmaktadır. Keşke, bunun hırsızlık olduğunu, günah olduğunu bilselerdi. Bunu, helal bilenleri çoktur. Helal bilenlerin kafir olmaları korkusu çoktur.

Mesela, mutfak için kocası para bırakıyor, gidip bununla başka birşey alıyor. Komşusu birşey istiyor, istediğini alıp ona hediye ediyor. Yine kocasından habersiz sağa sola hayır hasenat yapması da başkasının malını gasbetmek olur. Bunlar hep başkasının malını ondan izinsiz alma hükmüne girer.

Allahü teâlâ, kadınları şirkten men' ettikten sonra, ikinci olarak, hırsızlıktan men' buyurdu. Çünkü, bunu helal sanarak, çoğu kafir olur. Bundan dolayı, bu günah, kadınlar için, başka günahlardan daha büyük oldu. Başkalarının mallarını da, habersiz kullanmak kendilerine hafif gelir. Çekinmeden başkalarının mallarına hıyanet ve hırsızlık etmiş olurlar.

Bu durum erkek için de geçerlidir. Hanımına ait bir şeyi, kocası ondan izinsiz kullanamaz, başkasına veremez. Dinimize göre, karı koca birbirlerinin mallarına müdahale edemez. Herkesin malı kendindir.

Bir mü'minin, kendine sadık ve emin olan, istismar etmiyen, israf da etmiyen malı haram işlerde kullanılmıyacak bir hanım olduğunda iş kolay. Müslüman erkek, hanımını bu büyük günahattan kurtarmak için, malını istediği şekilde sarf etmesine, harcamasına önceden izin verebilir. Bu takdirde onun adına rahat bir şekilde hareket edebilir. Başka bir hırsızlık şekli de namazla ilgilidir.

Birgün Peygamber efendimiz, Eshab-ı kiramına sordu:

- Hırsızların büyüğü kimdir bilir misiniz? Eshabi,
- Bilmiyoruz, siz buyurun! dediklerinde:
- Hırsızların büyüğü, namazından çalandır ki, namazın erkanını tamam yapmaz! buyurdu.

Bu hırsızlıktan da sakınmalıdır ve büyük hırsız olmaktan kurtulmalıdır. Her Müslüman kadın şartlarına uygun olarak, namazını aksatmadan, muntazam olarak kılmalıdır. Çocuğu, ev işlerini bahane ederek, namazı aksatmamalıdır. Kıraeti doğru okumalıdır. Rükü'u, secdeleri, kavmeyi ve celseyi, itminan ile yapmalıdır. Yani, rükü'den kalkınca tam dikilip, bir tesbih miktarı durmalı ve iki secde arasında doğru oturup yine bir tesbih miktarı öyle durmalıdır.

Böyle yapmıyanlar, hırsızlardan olur ve çok azaplara yakalanır. Kadınlar bilhassa bu konuda gevşek davranmaktadırlar. Namaz dinin temelidir. Temeli olmıyan veya sağlam temeli olmıyan bina eninde sonunda yıkılır. Bugün birçok kadın bilhassa birşeyi kaybolunca veya kızına talip çıktığında damat adayının iyi mi kötü mü olduğu, ilerde neler olacağını, geçimlerinin nasıl olacağı hakkında hemen cinci hocalara koşup soruyorlar.

Bu çok tehlikelidir. Gelecekte haber vermek küfürdür, dinden çıkmaktır. Birinin gelecekte haber vereceğine inanmak da küfürdür. Kaybolan, çalınan birşeyi bulmak için, hergün yirmibeş kerre, "Ya cami'annasi liyevmin la raybe fihi innallahe la yuhlifül mi'ad icma' beyni ve beyne..." duasını okumalıdır. (Bu duanın orijinal yazılışı 363 gün dua kitabında vardır.) Buluncaya kadar okumalıdır. Duanın sonuna da kaybolan şeyin ismini söylemelidir. Muradı olan kimse, yatacağı zaman abdest almalı, temiz bir örtü üzerinde oturup, üç def'a salevat okumalı, sonra herbirine Besmele çekerek on Fatiha ve sonra onbir İhlas okumalı, sonra üç

salevat okumalı, sonra sağ yanı üzere, yüzü kibleye karşı olarak ve sağ elini sağ yanağı altına koyarak yatıp uyumalıdır. Niyet ettiği şeyin nasıl olacağını, biizinillah rü'yada görür.

Ayrıca birşeyi gaybolan, çalınan kimse, hergün iki rek'at namaz kılıp, selamdan sonra, (Allahümme ya Hadi ve ya Raddeddalleti, erdid aleyye dalleti biizzetike ve sultanike feinnehâ min fadlike ve ataike.) duasını okumalıdır.

3- Resulullah efendimizin kadınlardan istediği üçüncü şart: Zina etmemeleridir. Bu şartı, yalnız kadınlardan istemek, bu günahın hasıl olması, çok def'a onların razı olmalarına bağlı olduğu içindir ve kendilerini gösterdikleri içindir. Bu günahın ilk sebebi onlardır. Bu işte, onların rızaları mu'teberdir. Bunun için, bu amelden, kadınların daha kuvvetli men'edilmeleri icabetti. Bundan dolayı, Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde, bu günahta kadını erkekten evvel söyledi. Bu günah insana, dünyada ve ahirette zarar verir ve bütün dinlerde yasak ve çirkin olmuştur. Peygamber efendimiz buyurdu ki:

(Zinanın dünyada üç fenalığı vardır: Biri, güzelliği ve parlaklığı giderir. İkincisi, fakirliğe sebep olur. Üçüncüsü, ömrün kısalmasına sebep olur. Âhiretteki üç zararına gelince, Allahü teâlânın gadabına sebep olur. İkincisi, sualin, hesabın fena geçmesine sebep olur. Üçüncüsü, Cehennem ateşinde azap çekmeğe sebep olur.)

Bir hadis-i şerifte, (Yabancı kadınlara bakmak, gözlerin zinasıdır. Onları tutmak, ellerin zinasıdır. Onlara gitmek, ayakların zinasıdır.) buyuruldu.

Nur suresindeki ayet-i kerimede mealen, (Mü'minlere söyle, yabancı kadınlara bakmasınlar ve zina etmesinler! Ve mü'min kadınlara söyle! Onlar da, yabancı erkeklere bakmasınlar ve zina etmesinler!) buyruldu.

Kalb, his organlarına tabidir. Mesela, kalb, göze tabi'dir. Gözler haramdan sakınmazsa, kalbi korumak güç olur. Kalb, harama dalarsa, zinadan sakınmak güç olur. O halde, imanı olanların, Allahü teâlâdan korkanların, harama bakmaması lazımdır. Ancak bu suretle, kendini korumak, dünya ve ahirette zarardan kurtulmak mümkün olur.

Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde kadınların, kızların, yabancı erkeklerle yumuşak sesle, nezaketle konuşmalarını, böylece kötü adamların kalblerine fenalık getirmelerini men'etmekte, buna sebep olmayacak şekilde söylemelerini istemektedir. Kadınların, yabancı erkeklere süslenmelerini yasak etmektedir. Bileziklerinin sesini duyurmamak için, yavaş, sessiz yürümelerini emretmektedir. Yani fıska, günaha sebep olan herşey de günahdır. O halde günaha, harama sebep olan şeylerden kaçmak lazımdır.

(Safizm), bugünkü ismiyle lezbiyecilik yani kadınların, yabancı kadınlara şehvet ile bakması ve dokunması, kadın kadına beraber olması, kadınların, kocasından başkasına, erkek ve kadın, kim olursa olsun, yabancıya süslenmeleri caiz değildir. Dünyada ve ahirette felaketlerden kurtulmak için, bu incelikleri iyi gözetmek lazımdır. Bu büyük günahdır. Erkekle kadın, başka cinsten oldukları için, biraraya gelmeleri güçtür. Kadının kadına yaklaşması böyle olmayıp kolaydır. Bunun için kadının kadına bakmasını ve dokunmasını, erkeğin kadına ve kadının erkeğe bakmasından daha şiddetle men'etmelidir.

4- Kadınlardan istenilen dördüncü şart: Çocuklarını öldürmemektir. Eskiden, kadınlar, fakirlikten korkarak, kızlarını öldürürlerdi. Bu çirkin hareket, haksız yere cana kıymak olduğu gibi, evlat hakkını da tanımamaktadır ve her ikisi de büyük günahdır. İbni Âbidin, isimli kıymetli fıkıh kitabında buyuruluyor ki, (Özürsüz, çocuk düşürmek, haramdır. Ananın veya süt emen diğer çocuğun ölümüne sebep olan bir özür varsa, uzuvları teşekkül etmeden düşürmek caiz olur.) Uzuvar yüzirmi

gün sonra teşekkül eder, denildi. Canlı çocuğu almak da, aldırarak da haramdır. Çocuk olmaması için önceden tedbir almak caizdir. Fakirlikten dolayı iyi bakamamak, besliyememek korkusu, çocuk düşürmek için özür olmaz. Dini terbiye verememe korkusu özür olur.

5- Kadınlardan istenilen beşinci şart: Bühtan ve iftira etmemektir. Bu günah, kadınlarda çok olduğundan onlara şart edildi. İftira büyük günahdır ve çok fenadır. Bunda yalan söylemek de vardır ki, yalan, her dinde haramdır. İftirada bir mü'mini incitmek de vardır ki, bu da, başkaca haramdır. Bunlardan başka, iftira etmek, yeryüzünde fesat çıkarmaya, ortalığı karıştırmaya sebep olur ki, bu da haramdır.

6- Pefendimizin kadınlardan istediği, altıncı şart: Peygamber efendimizin her emrine ita'at etmektir. Bu şart, bütün farzları, sünnetleri yapmak ve bütün yasaklardan kaçınmak demektir ve İslamın beş şartını bildirmektedir.

İslamın beş şartından biri, namazdır. Beş vakit namazı üşenmeden, seve seve kılmalıdır. Bugün çok yaygın olan musikiden, müzik dinlemekten de kaçınmalıdır. Nefsin istediği faidesiz işler ve haramdır. Bir hadis-i şerifde, (Musiki, zinaya yol açar.) buyruldu. Müslümanları gıybet etmek, yani kötülemek niyeti ile çekiştirmek, iki Müslüman arasında söz taşımak, musikiden daha büyük haramdır. Bunlardan kaçınmak lazımdır. Müslümanla alay etmek, kalbini kırmak da haram olup, sakınmak lazımdır.

Dinimizde bilinmesi zaruri olan şeyleri her Müslümanın bilmesi lazımdır. Bilmemek özür olmaz. İnsan yaptığı şeyi niçin yaptığını bilmesi lazım. Yapılan işler için "Bilmediğim için yaptım." demek insanı vebalden kurtarmaz. Kafirlerin bayramlarında, Müslümanların cahilleri ve hele kadınlar, kafirlerin yaptıklarını yapıyor ve bu günleri, Müslüman bayramı zan ediyor ve kafirler gibi, birbirlerine hediye gönderiyorlar. Dükkanlarını, eşyalarını, sofralarını kafirlerin yaptığı gibi, süslüyorlar. O geceleri, başka gecelerden ayırıyorlar. Bunlar hep şirk, kafirliktir. Bu husus Kur'an-ı kerimde sure-i Yusuf'de mealen, (Biz, Allahü teâlânın varlığına, birliğine, herşeyi yaratan O olduğuna inandık, Müslüman olduk diyenlerin çoğu, başkalarına ibadet ve ita'at ederek ve daha birçok hareketleri ve sözleri ile, müşrik oluyorlar.) buyruldu.

Kadınlar, türbe ziyaretlerinde de büyük yanlışlar yapmaktadırlar. Türbeler için kurban adıyorlar. Götürüp mezar başında kesiyorlar. Bunlar, Allah rızası için değil, mezarda yatan kimse için kesilirse o zaman tehlikeli olur. Böyle kurban kesmeyi fıkıh kitapları, şirk saymaktadır. Dinimize göre, kurban sadece cenab-ı Hak için kesilir, hasıl olan sevap türbedeki şahsa gönderilir. Türbedeki şahıstan şefa'at etmesi istenir. Şunu iyi bilmek lazımdır. Mesela hasta için gidilmiş ise, hastayı iyileştiren oradaki zat değildir. Hastaya şifa veren Allahü teâlâdır. Oradaki zat sadece aracıdır, şefa'atçidir. Kabirlere çaput bağlamak, mum yakmak da dinimizde yoktur. Bunlar sonradan sokulmuş hurafelerdir.

Aslında erkeklere göre kadınların işleri daha kolaydır. Cennete girmeleri daha kolaydır. Erkeğe göre mesuliyeti daha azdır. Yapacağı işler bellidir. Hadis-i şerifte buyruldu ki: (Dört şeyi yapan, yani kocasına hıyanet etmiyen, beş vakit namaz kılan, Ramazan-ı şerifte oruç tutan ve yabancılara, açık olarak görünmiyen kadın Cennete gidecektir.) buyruldu. Çünkü, doğru kılınan namaz, insanı günah işlemekten korur ve İslamın şartlarını yerine getirmek sevgisini hasıl eder. Hadis-i şeriflerde buyruldu ki: (Bir kadın, beş vakit namazını kılar, Ramazan ayında oruç tutar, namusunu korur ve kocasına ita'at ederse, dilediği kapıdan Cennete girer.) (Beş şeyi yapan kadın Cehennemden kurtulur: Beş vakit namazını kılar, Ramazan ayında orucunu tutar, kocasını, anasını babasını üzmez, yabancılara açık olarak görünmez, dünya sıkıntılarına sabreder.)

Temel atılırken, yeni araba alınca, hastalık gelince, hasta iyi olunca Allah rızası için hayvan kesilebilir. Bunlar hurafe değildir. Fakat etlerinin yalnız fakirlere verilmesi lazımdır.

Dinimiz yapılacak her şeyi bildirmiştir. En mahrem meseleden, en açık meseleye kadar her şey bildirilmiştir. Çünkü İslamiyet kişinin hem dünya, hem de ahiret için yapacağı şeyleri bildirmek için gelmiştir.

Kişi yapacağı ibadeti komşusuna, şuna buna soracağına, açık kıymetli kitaplardan bilmediğini öğrenmelidir. Kulaktan dolma bilgiler genellikle yanlış oluyor. Kişiden kişiye nakledilirken insanlar kendi durumlarına göre ilave ve çıkarmalar yapıyor. İnsan başı ağrıyor da, bunun için önce iyi bir doktor arıyor. Rast gele gitmiyor. Hiç dini konularda rastgele sözlere göre hareket edilir mi?

Kadınlar arasında çok yaygın olan tehlikeli birşey de sihir, büyü yaptırmaktır. Kadınlarımızın bundan uzak durmasını dinimiz emretmektedir.

Sihir, yani büyü yapmamalıdır ve sihir yaptırmamalıdır, haramdır ve küfre en yakın olan, en fena haramdır. Sihre ait ufak birşey yapmamağa çok dikkat etmelidir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki, (Müslüman sihir yapamaz. Allah saklasın imanı gittikten sonra, sihri te'sir eder.) Sanki sihir yapınca, imanı gider.

Yine kadınlar arasında bu da çok yaygın, uğursuzluğa inanmamalı, te'sir eder sanmamalıdır. Dinimizde uğursuzluk yoktur. Başka bir hadis-şerifte de buyuruldu ki,

(Tetayyur eden ve tetayyur olunan ve kahinlik yapan ve kahine giden ve sihir, büyü yapan ve yaptıran ve bunlara inanan, bizden değildir. Kur'an-ı kerime inanmamıştır.) Tetayyur, uğursuzluğa inanmaktır. Kahinlik, cinden bir arkadaşı edinip, olmuş ve olacak şeyleri ona sorup, ondan öğrenmek ve bunları başkalarına bildirmektir.

Cinle tanışan falcılar ve yıldıznameye bakıp, sorulan herşeye cevap verenler böyledir. Bunlara ve büyücülere gidip, söylediklerine, yaptıklarına inanmak, ba'zan doğru çıksa bile, Allaktan başkasının herşeyi bildiğine ve her dilediğini yapacağına inanmak olup, küfr olur.

Sihir yaparken küfre sebep olan kelime veya iş olursa, küfrdür. Böyle kelime veya iş bulunmazsa, büyük günahdır. Sihir insanları hasta yapar. Sevgi veya muhabbetsizlik yapar. Yani cesede ve ruha te'sir eder.

Sihir, kadınlara ve çocuklara daha çok te'sir eder. Sihrin te'siri kat'i değildir. İlacın te'siri gibi olup, Allahü teâlâ, isterse te'sirini yaratır. İstemezse, hiç te'sir ettirmez. Açlık çekerek, sıkıntılı işler yaparak, nefsini ezen, haram işlemekten zevk alamaz hale getiren kafirlerin yaptığı sihir te'sir etmektedir. Böyle papazların sihir çözmeleri de te'sirli olmaktadır. Şimdiki papazlar, dünya zevklerine düşkün ve nefsleri azgın olduğundan, sihir yapamaz ve bozamazlar.

Bir sahir, yani büyücü sihir ile istediğini elbette yapar, sihir muhakkak te'sir eder diyen ve inanan kafir olur. Sihir, Allahü teâlâ takdir etmiş ise, te'sir edebilir, demelidir.

Sihirden, büyüden kurtulmak için çeşitli ayetler, dualar vardır. Bunlarla büyüden kurtulmak mümkündür. Büyü yapılmış olan kimse, (Âyat-ı hırz)ı sabah ve ikindi namazlarından sonra, yedi gün birer kerre okur ve boynuna asarsa, şifa bulur. "Ayat-ı hırz" hakkında İslam Ahlakı kitabının vücüd emaneti bahsinde geniş bilgi vardır. Bir miktar suya, (Âyet-el-kürsi) ve (İhlas) ve (Mu'avvizeteyn) okumalı. Büyülenmiş kimse bundan üç yudum içmeli, kalan ile gusl abdesti almalıdır.

Sihir ve cadı, yani büyü afetlerinden kurtulmak için, üç kerre Salevat-ı şerife okumalı, sonra yedi Fatiha, yedi Âyet-el-kürsi, yedi Kafirun suresi, yedi İhlas-ı şerif, yedi Felak ve yedi Nas sureleri okuyup kendi üzerine veya hasta üzerine

üflemedir. Bunları tekrar okuyup, büyülenmiş olanın odasına, yatağına, evin her yerine, üflemedir.

Buna karşılık ücret almamalıdır. Allah rızası için yapılmalıdır. Bütün hastalıklar için de iyidir. Sihirden, büyüden, korunmak, yapılmış sihirden kurtulmak için en etkili şey ayat-ı hırzdır. Kur'an-ı kerimdeki şifa ayetleri, sihir büyü için faydalı ayetler toplanmış, buna ayat-ı hırz ismi verilmiştir.

Nazar değmesi haktır. Yani, göz değmesi doğrudur. Ba'zı kimseler, birşeye bakıp, beğendiği zaman, gözlerinden çıkan şua' zararlı olup canlı ve cansız, herşeyin bozulmasına sebep oluyor. Bunun misalleri çoktur. Fen, belki birgün, bu şua'ları ve te'sirlerini anlayabilecektir. Nazarı değen kimse, hatta herkes, beğendiği birşeyi görünce (Maşaallah) demeli, ondan sonra o şeyi söylemelidir. Önce Maşaallah deyince, nazar değmez. Nazar değen veya korkan çocuk için, çöp yakıp etrafında döndürerek tütsülemek veya ergimiş mumu başı üzerinde suya dökmek ve kurşun dökmek caizdir.

Nazar değen kimseye şifa için (Âyet-el-kürsi), (Fatiha), (Mu'avvizeteyn) ve (Nun suresi)nin sonunu okumak muhakkak iyi gelir.

YÜKSEK TAHSİLLİ KADINLA GEÇİNME SANATI

Evlilik son derece ciddî ve şuurla başlatılıp yürütülmesi gereken bir müessesedir. Günümüzde yüksek tahsillilerin sayısı arttıkça "diplo-evliliği" yapanların sayısında da artış gözlenmekte; fakat ne yazık ki dip-lomalar, yüksek lisanslar, doktoralar ve sa-ireler genellikle evliliğin mutlu şekilde devamına yetmemektedir. Yüksek tahsilin, kariyerin ailenin kalitesini artırması beklenirken; diplomalar enâniyet (benlik) yansına yol açmakta, o da sinir harbi başlatmakta, sonunda incir çekirdeğim bile doldurmayacak konular yüzenden çıkan tartışmalar bü-yük meydan muharebelerine dönüşmekte ve Sultanahmet Boşanma Dairesi'nin ya da benzerlerinin yolu görünmektedir. Gerekçe bildiğiniz gibi: "Şiddetli geçimsizlik..."

Peki, yuvayı yapan dişi kuş yüksek tahsilli olunca neden problem yaşanır? Bilgi ve kariyer arttıkça ailede anlayışın, fedâkârlığın, hoşgörünün, sabrın ve problem çözme becerisinin de artması beklenmez mi? Kariyerle uyum neden ters orantılıdır? Neden üniversite okumuş hanım, anne veya anne adayı bu zengin ve engin birikimini aileyi cennete çevirip kendisine, eşine ve çocuklarına iki cihan saadeti yaşatmak için kullanmaz? Evliliği koruyup kurtaramayacak kadar verimsiz ve etkisiz bir diploma neye yarar? Neden tahsil sadece cehaleti alır?

Bu yazıda yüksek tahsilli hanımlarla geçinme sanatı üzerinde yoğunlaşacağız. Yüksek tahsilli beylerle geçinme sanatı gelecek sayıda inşallah... Neden öncelik hanımlara? Çünkü yuvayı yapan dişi kuştur.

Yüksek tahsilli bir hanımın kuracağı yuvanın aslında çok daha sağlam, zemin etüdü iyi yapılmış, malzemedden çalınmamış, kaliteli, güzel, mutlu, huzurlu olması beklenir. Çünkü tahsil onda, eğitim onda, bilgi ve beceri onda, problem çözme kabiliyeti onda, geniş düşünmek onda, akademik yaklaşım onda... Fakat gelin görün ki, bizim köyün çobanı Haydar Amca'nın, elleri orakla yonca otu dermekten nasır tutmuş kızı Gülsüm Hanım mutlu bir evlilik sürdürüyor; Boğaziçi Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik (PDR) bölümünü birincilikle bitirmiş Esin Hanım'ın aile hayatı cehennem! Evlilik işkence halini almış, her saat kimsenin üstün gelmediği ve gelemeyeceği bir tartışma var. Yüksek tahsilli hanım tansiyonu ve şekeri yükseltmekten başka işe yaramıyor! Esin Hanım elâleme psikolojik

danışmanlık ve rehberlik yapmada çok marifetli ama eşi-ne bu danışmanlık hizmetini veremiyor bir türlü... Olmuyor, yürümüyor, gitmiyor işte!

Evvelâ şunu belirtelim: Diploma veya kariyer evliliği yapanların evlilikleri genellikle ya yürümüyor ya da "mecburen, mecburiyetten" yürütülmeye çalışılıyor. imajı ve klası zarar görmesin diye yıllardır aynı evde bekâr gibi yaşayan, evi pansiyon olarak kullanan öyle evliler var ki... Bu satırları okurken "Tam da filânkesler tarif edilmiş!" diyenlerin seslerini duyar gibiyim. Peki, ne olacak yüksek tahsilli hanımların hali? Nasıl kurtulacak kariyer evlilikleri?

Bu soruların cevaplarına geçmeden, yüksek tahsilli hanımla geçinme sanatının inceliklerini sıralamadan önce bir gazetenin cumartesi ekinde yayınlanan röportajdan alıntı yapmak istiyorum. Metin Bey, her yıl 10-12 Nobel Ödülü almış bilim adamı çıkaran ABD'deki meşhur bir üniversitede doktora öğrencisiyken tanışmış meslektaş ve eşi Figen Hanım'la... 2 yıl 4 aylık flörtten sonra izmir'de evlenmişler. Evlilikleri "mecburen" yürüyor, her tartışmada boşanmaya karar veriyorlar ama çevrenin baskısıyla buna cesaret edemiyorlar bir türlü... Metin Bey anlatıyor: "Figen benim 10-15 katım kadar uyanık, onuruna ve kişiliğine düşkün; bense onun 20-30 katı kadar uyanık, onuruma ve kişiliğime düşkün biriyim. Çok basit birşey, meselâ diş macununun bitmiş olması bile birkaç dakika içinde kariyer yarışı ve dalaşına dönebiliyor. Figen sinirlenince dev bir ateş topunu andırıyor; kızginken ağzından çıkanları teybe kaydedip Nobel Jürisi'ne dinletsem, duyduklarına sabrettiğim için Nobel Barış Ödülü'nü bana verirler. Zanne-dersiniz ki, dünyada gelmiş ve gelecek bü-tün gururlar Figen'de toplanmış; Everest o kibir tepesinin yanında kaldırım taşı kalır!"

Bey roman yazarlığını deneseydi, eseri bestseller olurdu! Çünkü eşi Figen Hanım'ı öylesine orijinal tasvirlerle anlatmış ki...

Neyse... Dönelim asıl meseleye... Önce yazımıza konu olan türden yüksek tahsilli bir hanımın psikolojisini tahlil edelim: Kendisine ve kariyerine güvenen, icabında eşine bağlı kalmadan geçinebilecek durumda olan, her halükârda derhal toparlanıp kendi çarkını çevirebileceğine inanan, "ene" sine (benlik) toz kondurmayan, muhababından kayıtsız şartsız saygı bekleyen, özgürlüğüne uzanacak elleri derhal kumaya hazır ve nazır bir kişilik...

Böyle bir hanımla diploma evliliği yapmış beyin aklından geçenleri okumaya çalışalım: "Kendi elimle kendimi tehlikeye attım! Bu acayip bayanla evlenirken kör müydüm, neydim? Dünyada bütün hanımların nesli mi tükendi de bunu seçtim? Evlilik mi yapıyoruz, kışlada emir kulu muyuz? Bunun psikiyatrik vak'a olduğunu tahmin etmiştim zaten! Onca yıl flört ettik; nasıl da anlayamadım Hanya'yı, Konya'yı? Senin neyine, gidip gurur ve kibir âbidesi biriyle evlenmek? Memlekette ana-babamın bana münasip gördüğü kızları hangi kafayla reddet-tim? Günümüzün bayanlarında gizli (5-10 yıl sonra ortaya çıkan) psikiyatrik ve psikolojik hastalıklar bulunduğunu duyardım da kulak aşmazdım! Sinirlenince bir erkekten beter oluyor, böyle kadın nerde görülmüş?"

Hergün binayı 7.4 şiddetinde sarsan tartışmaları, kavga döğüşleri, bağırıp çağırmaları dinlemekten bıkmış apartman sakinleri-nin aklından geçenlere de göz atalım isterseniz: "Tartışacaksanız sessiz olun be kardeşim! 24 saat yaptığınız canlı yayından bıktık, usandık! Birbirinizi dinlemeyi öğrenin önce... İkiniz de konuşuyorsunuz habire, hiç susmuyorsunuz ki! Aman kardeşim, böyle yüksek tahsilli olmaktan alçak tahsilli kalmayı tercih ederim! Tartışmak, kavga etmek, birbirlerine bağırıp çağırmak için bahane arıyorlar sanki... Biraz da tartışmamayı deneyin be kardeşim!"

Akraba ve taallukatın aklından geçenler de özetle şöyle: "Bunlarda aile mahremi-yeti denen şey hiç mi yok Allah aşkına? Biraz da kol kırılınsın yen içinde yahu; Allah Allah! Herkes herşeyi bütün incelikleriyle biliyor, anında öğreniyor; böyle aile mi olur? Bunlarınki sadece gurur ve kibir yarışı, başka birşey değil! Alacaktı ilkokul, ortaokul veya en fazla lise mezunu hanım hanımcık birini; rahat edecekti! Diploma evliliği yapıp dibe vurmak daha mı iyi?"

Şimdi gelelim yüksek tahsilli hanımla geçinme sanatının inceliklerine...

1) İstisnalar hariç, yüksek tahsil günümüz insanına sadece bilgi veriyor; eğitim ve hayat tecrübesi kazandırmıyor maalesef... Yani böyle biriyle evlenen bey, çok ağır bir yükün altına girdiğini ve bunun kendisinin seçimi olduğunu iyi farketmeli; ona göre donanımlı, hazırlıklı, dikkatli, sabırlı ve tahammüllü olmalı... Hayatta herşeyin bir bedeli vardır; kariyer yapmış hanımın bedeli usandıracak derecede nazdır, beklentilerdir, duyumsuzluktur, kıskançlıktır, ilgidir, hassasiyet beklemektir, emrine amade olmaktır. İki kere iki dörttür ve bu da böyledir.

2) Yüksek tahsilli hanımın sahip bulunduğu akademik birikimin bir şekilde deşarj edilmesi sağlanmalı, ona çeşitli meşru ve mantıklı imkânlar sunulmalı, fırsatlar verilmelidir. Koskoca Boğaziçi'nden üstelik dereceyle mezun olup da eve kapanıp kalmak zordur, belki de imkânsızdır. Bey büyük bir ustalıkla onu kalben, aklen, fikren, ruhen, vicdanen rahatlatacak adımlar atmalı; eşinin duygu ve düşünce dünyasına girmeyi başarmalıdır. Bu nasıl olur? Elbette onun yetenek, bilgi, birikim ve becerilerini somut verimliliğe dönüştürmek yönünde projeler geliştirmekle... Yüksek tahsilli evli hanımlarda görünen depresif problemler, akademik birikimin şarj ve deşarj devridaiminin yapılamamasından kaynaklanmaktadır. Kendisine böyle bir zemin bulan hanım rahatlamakta, uyumlu hale gelmektedir. En azından çoluk çocuğa karışıp evde geçen saatlerin kendisine yetmediğinden şikâyet edene kadar... Yüksek tahsilli bir hanımla evliliği göze alan kişi, bütün bu fedâkârlıkları düşünüp uygulamak durumundadır.

3) Hem akademik kariyerin, eğitimin, başarının kendisi için önem arzettiğini söyleyen; hem de bu özelliklere sahip bir hanım bulunca da ondan kendi krallığının hizmetçisi olmayı bekleyen kişi tamamen haksızdır. Çünkü ilmin tevazuu artırdığı dönemler-de yaşamıyoruz maalesef, günümüzde bilgi enâniyeti (benlik, kibir, gurur) körüklemektedir. Erkek yaratılış itibarıyla, yani fitrî olarak hanımından itaat bekler. Yüksek tahsilli bir hanıma talimatlar vermek, onu (aslında meşruiyete de aykırı şekilde) verilen bütün emirleri yerine getiren olarak görmek neredeyse imkânsızdır. İşte bu noktada problemler çıkmaktadır. Beyin yapması gereken, paylaşmayı ve saygıyı artırmaktır.

4) Yüksek tahsilli kadın kariyerine, diplomasına, eğitimine, birikimine, dolayısıyla ailesine ve çevresine güvenerek kendisini daha bağımsız, özgür, minnetsiz hisseder. İcabında kocasının desteği olmadan da ayakta kalabilecektir. Eşini köylü bir hanım kadar evinin tek direği, maddî ve manevî desteği halinde görmez. Hatta birçoğu evlilik safhasmdayken bile "Yürümezse yürümez!" mantığını aklından geçirmekte, bir nevi boşanmaya tâ en baştan kendisini hazırlamaktadır. Bu sebeple yüksek tahsilliler arasında boşanma daha yaygındır. Böyle biriyle evlenmiş kişinin aklından asla çıkmaması ve dikkatli davranması gereken esaslardan biridir bu...

5) Yüksek tahsilli hanımla geçinmeninsim, onu diğerlerinden hayli fazla miktarda dinlemeyi öğrenmektir. Konuşulanlar mantıksız, desteksiz, mesnetsiz, hayalî de olsa dinlemek ve dinlemek... Çünkü onun buna daha fazla ihtiyacı vardır. Dinleyin, sabırla dinleyin, yine kendi bildiğinizi okusanız bile dinleyin! Aksi halde fazla- dan sarfedeceğiniz her kelime size 187 kelime olarak geri dönecektir.

"Dinleyebilme" işini kavrarırsanız, evliliğınızın 15 yılını atlattıktan sonra taşlann yerine oturacağından ve artık size de konuşma hakkı tanınacağından emin olabilirsiniz!

6) Yüksek tahsilli hanım tebrik ve takdir edilmeye bayılır, tenkit edilmeye ise asla ve kat'â tahammül gösteremez. Bunu aklınıza kazımalısınız. Tebrik ve takdir cimrısı bir toplum olduğumuz kesin, hiç değilse onu eleştirmekten kaçınınız!

7) Yüksek tahsilli hanımla evlenen kişi, aile nüfusunu artırma faaliyetini geciktirmemelidir. Çünkü çocuk(lar) anneyi fazlasıyla meşgul eder; üstelik bu, zevk alınan bir meşguliyettir. Dikkat!

8) Yüksek tahsilli hanımın psikolojisiyle ilgili şu ayrıntıları da ciddiye alın: *Spsyal faaliyetlere beraber katılma isteği. * Arkadaş çevresiyle yakından görüşme arzusu. * Yoğun alışveriş alışkanlığı. *Topluluk içinde şahsına değer verilme beklentisi. * Kendisiyle neredeyse herşeyin istişare edilmesi. * Özel günlerin unutulmaması. * Birlikte gezip dolaşma, seyahat etme zevki. * İşyerinden gün içinde birkaç defa özel olarak aranıp sorulmak.

9) Küçümseyici, alaycı, aşağılayıcı, basitleştirici konuşma ve imalar herkesi sinirlendirir ama yüksek tahsilli hanımı kelimenin tam anlamıyla çileden çıkarır. Bey bu tür hal ve hareketlerden mümkün merteye uzak durmalıdır.

10) Beyin özellikle annesine, yakın akrabalarına aşın bağılılığı ve ilgisi yüksek tahsilli hanımda "kale alınmamak" hissi uyandırır hemen... Zamanla bu his hastalık derecesinde bir kıskançlığa dönüşür, tartışmaların odak noktasını teşkil eder. Yüksek tahsilli hanımla geçinme sanatının bir sim da, her halükârda ona odaklanmayı ihmal etmemektir. Dikkatlerin kendisinden uzaklaştığını farkedenden böyle bir hanım, bunu telâfi için akıl almaz yöntemler deneyebilir. Dikkat!

11) Yüksek tahsilli hanımla tartışırken gözardı edilmemesi gereken hususlar: *Onur kinci çok küçük bir söz veya fiiliniz ondan hiç beklemediğiniz sözler (en yumuşak ifadesiyle) duymanıza yol açabilir. *Madem diploma evliliği yaptınız, o halde tartışırken geri adım atan siz olmalısınız ki ortam yatışsın. Aksi halde düello sabahlara kadar sürebilir. * Onun psikologu, psikiyatristi, pedagogu, sosyologu siz olmalısınız. Yani eşinizin yüksek tahsili yüksekliğinde, belki daha fazla bir sabır sergilemelisiniz (Eyyub sabrı). * Hiç beklemediği anda ona söyleyeceğiniz gönül alıcı bir söz en vahimgidışatı bile tersine çevirebilir. * Karşılıklı oturup konuşarak ve maalesef onun sizden fazla konuşmasına, aklındakileri bir bir dökmesine tahammül ederek problemleri tek tek masaya yatırın. Unutmayın ki, bazen küçücük bir olumlu adımınız kangren halini alan problemleri bile çözmeye yetebilir.

12) Son söz: Yüksek tahsilli bir hanımınızın olmasını şuurlu davranmayı becerebilirseniz, kendinizin ve çocuklarınızın menfaatine çevirebilirsiniz. Çünkü Allah size eğitimli, kariyerli, bilgili, becerikli, uyanık, leb demeden leblebiyi anlayan bir hanım nasip etti. Aslında bu, sizin için önemli bir nimettir. Hayat arkadaşlığı için kimi seçtiğinizi devamlı hatırlınızda tutarak, eşinizi diğer milyonlarca hanımdan ayıran niteliklerin farkında olarak hassasiyetle adım atmanız halinde sizin eviniz de cennete dönebilir! Herşey aile reisi olarak size kalmış... Bu hanım yüksek tahsilli ve siz böyle biriyle evlenmeyi seçtiniz, kısmet buymuş... O halde iradenize daha fazla hakim olmalı, en son söylenecek sözü en başta söylememeli, milimetrik ayarla evliliğınızın 15 yılını kazasız belâsız atlatmaya bakmalısınız; kalan diğer yıllarda inşaallah herşey rayına oturacaktır.. Yüksel tahsilli hanımınızın mutluluğunuzu yükselteceğine, iki cihan saadetine kavuşacağınıza, cennete varan huzurlu beraberlikler yaşayacağınıza inancımız tamdır. Allah yardımcınız olsun, ağzınızın tadını bozmasın, nefis ve şeytana fırsat vermesin...

Not: Damdan düşerim halini damdan düşen anlar. Bu yazı, yüksek tahsilli hanımla evlenmiş 35 civarında beyin itiraf ve uyarıları, temenni ve tavsiyeleri doğrultusundan hazırlanmıştır.

Kadın, erkek ve evlilik üzerine İLGİNÇ DÜŞÜNCELER

•Size iftiharla kütüphanesini gösteren bir kadına rastladınız mı? Benjamin De Cosseres •Henüz cevaplanmamış ve kadın ruhuyla ilgili 30 yıl süren araştırmalarımın rağmen benim de cevaplamayı başaramadığım çok önemli bir soru var: Kadın ne ister? Freud • Sokakta hiçbir zaman kel ve şijman bir kadınla yürüyen erkek göremezsiniz. Boyne Boos-fer ü Bir kadının kafası bozulursa ye-mek yer ya da alışverişe çıkar, oysa aynı durumda bir erkek komşu ülkeye saldırır. Soyne Booster • Bir erkeğe göre "erkeğin iyisi"yle bir kadına göre "erkeğin iyisi" aynı şeyler değildir. Ortego Y. Gasset • Eğer kendiniz hakkında konuşursanız, erkek sıkıcı olduğunuzu düşünecektir. Eğer başkaları hakkında konuşursanız dedikoducu olduğunuzu düşünecektir. Eğer kendisi hakkında konuşursanız, dünyanın en zeki ve hoşsohbet kadını olduğunuzu düşünecektir. Unda Sunstone • Zekalarıyla ilgili en çok iltifat alan kadınlar tartışılmaz derecede güzel veya tartışılmaz derecede çirkin olanlardır. Chesterfkld • Kadınlar ne ister: Sevilsin, sözlerine kulak verilsin, arzu edilsin, saygı duyulsun, ihtiyaç hissedilsin ve güvenilsin. Erkekler ne ister: Emirlerine itaat O Bir kadına yapmaması gerekenleri söylemek ona neler yapabileceğini göstermektir, ispanyol atasözü • Öyte kadınlar gördüm ki, bir şiirle evlenmek için bir romandan vazgeçmeye hazırdırlar. Keats • Anlayışlı ve nazik bir erkek istiyorum. Bir milyonerden bu kadarını istemek çok mu? Zso Gofcor • Erkekler büyüüp olgunlaşmaz, yalnızca boylan uzar. Leo Rusten • Kadın özgürlükçülerine tepem atıyor. Sandıkların üstüne çıkıp kadının erkekten daha zeki olduğunu söyleyen nutuklar atıyorlar. Haklılar ama bunun gizli kalması lâzım, yok-sa bütün tezgâh mahvolacak. Antta Loos • Bir kadının haklı olmaktan anladığı şey, bütün suçun onda olmamasıdır. Soptoe Arnould • Bir erkekle evlenmek uzun süredir vitrinde gözünüze takılmış birşeyi satın almaya benzer. Çok hoşunuza gider ama eve gelir gelmez evdeki hiçbir şeye uymadığını farkedersiniz. Jean «ar • Evlilik geleneksel olarak kadınlara sunulmuş tek gelecektir. Birçok kadın ya evlidir, ya bir zamanlar evlilik geçirmiştir ya da evli olmadığı için acı çekiyordur. Simone De Beauroid Erkekler kendilerini yorgun hissettikleri için, kadınlarsa meraktan evlenirler, ikisi de hayal kırıklığına uğrar. Oscar WiWe • Kadınlarda düşünceden bal ne var? Onlarda eksik olan, derinlemesine akıl yürütme yeteneğidir. Bernadette Jouvin

Bir tartışma örneği

- Yüksek tahsilli, hatta bölüm birincisi olabilirsiniz! Fakat burası ev, Boğaziçi Üniversitesi değil!

- Aldığım eğitimin sağladığı akademik bakış açısını her yerde kullanırım, bunu sadece üniversiteyle sınırlayamazsın! İnsan ya eğitilidir, ya değildir! Her zaman ve mekana özel bir kişilik sergileyemem!

- Desene,-bir eşle değil; rektörle karşı karşıyayım! Yeni Kemal Pürüz'le başımız deme anlaşılın!

- Olayı çarpıtma! Karşında eğitimin çilesini çekmiş bir bayan var, rastgele konuşamazsın benimle! Bunu iki yıl önce, daha yeni fon ederken görüşmüştük değil mi? İtiraz etmemiştin o zaman!

- İşin bu kadar despotça bir manzara arzedeceğini bilemezdim! Yani şimdi nasıl geçineceğiz seninle? Hep böyle tartışacak mıyız? Ne olacak halimiz?

- Tartışmayacağız ama evli bulunduğumuz insanın kalitesinin gerektirdiği bedele de katlanacağız!

“Sen daha iyisini bilirsin!”

Şimdi de kariyer sahibi bir erkekle evli kadının sıkıntısız, huzurlu bir aile için dikkat edeceği hususlara değinmek istiyoruz.

Tecrübeler göstermiştir ki, kendisini iyi yetiştirip geliştirmiş olması şartıyla, ilköğretim mezunu hanımla yüksek tahsilli bey de mutlu beraberlik yaşayabiliyor. Yüksek tahsilli beyin evlilikteki psikolojisini tahlil ettiğimizde karşımıza ilginç özellikler çıkıyor. İşte "yüksek tahsilli beyle geçinme sanatı"nın önemli ve hassas incelikleri:

Yüksek tahsilli bey için "haddini bilmek" önemli bir özelliktir. Bunun için ukalalık sınırlarını zorlayıcı üslûp ve konuşma alışkanlığı ciddi problem demektir. Hanımların iyi geçim için diline daha fazla sahip olması, en son söylenecek sözü en başta söylememesi, bilgiçlik taslamaktan kaçınması, konuşurken gereksiz ayrıntılara girmemesi gerekir.

Her insan gibi yüksek tahsilli bey de, iltifat, övgü ister. Fakat yapılacak övgü, tebrik ve takdir ifadesi olu orta olursa tepki çeker; ters etkiye yol açar. Bu motivasyonun yerini ve zamanını, dozunu ve üslûbunu iyi ayarlayamayan bir hanım, beyefendiye ne kadar şatafatlı methiyeler dizse de etkili olamaz; bilakis hatları koparabilir.

Erkeğin meslekî faaliyetlerine fazla zaman ayırması eşini sevmediğinden kaynaklanmaz. Hele sanatkâr ruhlu yanı varsa, bu beyin tek istediği kendisinin serbest bırakılması; meslekî özeline girilmemesi, akıl verilmemesidir. Geçimsizlik istenmiyorsa, böyle bir beye gerekli anlayış, hoşgörü, sabır ve tahammül gösterilmelidir.

"Fazla naz âşık usandırır" sözü sanki yüksek tahsilli beyler için söylenmiştir. Sıradan insan nazın altında işve arar, fakat yüksek tahsilli bey bunu zaman kaybı ve gereksiz meşguliyet olarak görür. Böyle bir beyle evlenen hanım, nazın ve mızıltının dozunu iyi ayarlamalı; aşırı beklentiler içine girmemelidir.

Hanımlar yaratılış itibariyle gezip tozmaya, seyahate, tatile, çıkıp dolaşmaya fazla meraklıdır. Yüksek tahsilli beylerse genellikle seyahati sevmez ve bu konuda ısrar istemezler. Yılda bir defalık tatil plânı bile onların gözünde ciddi derttir. Mecburen seyahat gerekse bile kaldıkları yerde hemen sıkılırlar, bir an evvel kendilerini evlerine atmak isterler. Kazara yap-tıkları tatilde bile işlerini düşünürler. Bu anlayışla karşılanmalıdır.

Evlenip çoluk çocuğa karışsa bile yüksek tahsilli bey yalnız kalmak ister, kalabalıktan hiç hoşlanmaz. Elâlemin başkalarıyla paylaştıklarını genelde kendisiyle paylaşır, eşiyile bile değil! Bu özellik birçok hanımı deli etse de değişen bir şey olmaz. En iyisi, problemsiz evlilik için yüksek tahsilli beyi yalnız bırakmaktır.

Yüksek tahsilli beyin belki de en karakteristik özelliği, eşi veya başkası tarafından dedektif gibi takip edilmekten nefret duymasıdır. Bir çok boşanmanın esasını bu davranış teşkil eder. Daha çok yüksek tahsilli hanımlar beylerini yakın markaja alıp sıkı denetim ve kontrol altında bulundururlar. Halbuki yüksek tahsilli bey kendisini sokaktaki insan gibi çeşitli hatalar yapmayacak kadar eğitilmiş, donanımlı ve özdenetimli kabul eder. Dolayısıyla güven eksikliği imasına bile tahammül edemez.

Şu tür cümlelerden hoşlanır: * Benim fikrim bu ama sen daha iyisini bilirsin! * Seninle ve başarılarınla iftihar ediyoruz! * Bu akşam özel olarak istediğin bir yemek varsa onu yapayım! * Sen ailemizin direğisin! Allah seni başımızdan eksik etmesin!

* Kendini hiç üzme, köşe taşı yerde durmaz; sen köşe taşısın, elbet bir gün istediğin yere geleceğine inanıyorum!"

Şu davranışlardan hoşlanmaz: Dayatma, aşırı ısrar, küçümsemek, mesleğinin aşağılanması, tenkit edilmek, kendisine fikir danışılmadan iş yapılması... Tabii bütün bu tespitler sadece kariyer sahibi erkekler için değil, bütün erkekler için geçerli aslında.

Kadıköy'de evlenip Karaköy'de ayrılanlar

Günümüzde Kadıköy'de evlenip Karaköy'de boşananlar çok...Çünkü pazarda domates seçerken bile hassasiyet gösteren gençler eş seçiminde aynı hassasiyeti göstermiyor genellikle... 4 yıl flört ettiği kişiyle evlenip 4 ay geçirmeden soluğu mahkemede alarak "şiddetli geçimsizlik" ten boşananların sayılan her gün artıyor. Bunun için evlilik muhabbetine akıl da katılmalıdır. Ana-babanın tavsiyelerine, çevredeki akli başında kimselerin sözlerine de kulak verilmelidir. Bir de günümüzde "diploma evliliği" çok oluyor. Bu tür evlilikler ya yürümüyor ya da "mecburen, mecburiyetten" yürütülmeye çalışılıyor. Türkiye'de ayıp olmasın diye mecburen yürütülen evliliklerin sayısı tahmin edilenden fazla!

Yuvayı yapan dişi kuştur. Evlilikte hanımefendiler "yuva yıkıcı" değil, "yuva yapıcı" özelliklerini unutmamalıdır. Anahtar kelime "fedâkârlık". Anahtar cümleyse şu: "Küçük şeylerle mutlu olmasını öğren ve silgini büyük tut!" Aranılan kişi ol ki, aradığını bulasın. Tek başınayken mutlu olabilen kişinin mutluluğu evlendiğinde paylaştıkça artar.

Deneme yanılma yolu ile huzurlu bir evliliğin prensiplerini tespit eden Laura Doyle'un mutlu evlilik reçetesinde "kadının eşine boyun eğmesi" tavsiyeside bulunuyor. Sitesinde mutlu evlilik reçetesini açıklayan Doyle, kadınlara diyor ki: "Çalışma hayatında patronluk taslayabilirsiniz. Fakat evin kapısından içeri girdiğinizde kadınlığınızı hatırlayın ve erkeksi tavırlardan vazgeçin!" Doyle'a göre kadın olmak, "konuşmadan önce iki kere düşünmek; erkeği şoförlüğü, giyimi, yemek tarzı ve zevki konusunda tenkit etmemek; onu olduğu gibi kabul etmek. Otoyolda yanlış yola saptığı veya palyaço gibi giyindiği zaman bile karışmamak..." Doyle, "Yolda kaybedeceğiniz 20 dakika, mutlu bir 20 yıllık evliliğin yanında hiçtir" diyor. Mutsuz çiftlere telefonda danışmanlık hizmeti veren, ülkenin dört bir yanında seminerler düzenleyen Doyle'un bu tavsiyelerini normal olarak feministler müthiş öfkeyle karşılıyor, Doyle'u evlilik konusunda geri kafalıkla suçluyorlar.

"Sevda masalı" "Biz evleniyoruz" türünden programlar sadece reyting amaçlı... Bir kere bu konuda kimse kimseyi aldatmasın. Bu programların en faydalı tarafı, akli başında evlilere eşlerinin kıymetini bilmeyi veya farketmeyi öğretmesi... Seyredenler genellikle şu itirafta bulunuyorlar: "Çok şükür son derece mantıklı ve doğal yollarla yapmışız eş seçimimizi! Böyle maskaralıklara düşmemişiz!" Bu tür evliliklere "vitrin evliliği" demek lâzım. Vitrinde sergilenen şeyler ne kadar kalıcıysa, böyle evlilikler de o kadar kalıcı olur.

Şöyle bir problem de var: Günümüz gençlerinin önemli bir kısmının depresif, intihar düşünen, halinden şikâyetçi, problemlili, mutsuz, huzursuz, bunalımlı, psikolojik bakımdan dengesiz olmalarının sorumlusu biraz da bu tür programlar... Çünkü özendirici oluyor; ekranda seyrettiğini gerçek hayatta denemeye kalkan bir genç, hiç beklemediği tepkilerle karşılaşınca depresyona giriyor, saldırgan tutumlar sergiliyor. Dikkat ederseniz söz konusu programlarda genellikle tartışmalar, atışmalar, kapışmalar, kıskançlıklar, agresif özellikler konu ediliyor ve reyting yapıyor.

İnsan, kalbine karşılık bir kalbin bulunmasını fıtraten ister. Evlilik insanı hamlıktan çıkarıp pişiren, mayalayıp şekillendiren, derli toplu hale getiren bir kurumdur. Evlendiği halde dağıtan, kendini iyice salıverenlerin mutlaka başka problemleri vardır. Bekârlık sultanlıksa, evlilik imparatorluktur. Evlilik bir holdingin veya imparatorluğun ilk adımudur. ABD'de 1955'te boşanma oranı %15'ti, 2003'te %55... ABD yönetimi üniversiteleri aile kurumunu ve evliliği yaygınlaştırmak için devamlı yönlendiriyor. Çünkü evlilik dışı faaliyetler tarihte birçok süper gücü bitirmiş, tarih sahnesinden silmiştir. (Kaynak; Genç Beyin Ekibi)

EVLİLİĞİN TEMELİ TAKVA ÜZERE OLURSA

Menkıbe 1

Kırk gün bekledi

Merv şehri kâdısının bir kızı vardı. Ülkedeki, ileri gelen zengin, makam ve mevki sâhibi kimseler bu kızı isteyince hiç birine vermedi. Bu zâtın Mübârek adlı, bağına-bahçesine bakan bir kölesi vardı. Aradan iki ay geçmiş meyveler olgunlaşmış bolluk bereket gelmişti.

Efendisi, Mübâ rek'ten üzüm isteyince, toplayıp getirdi. Getirdiği üzüm çok güzel olmasına rağmen henüz olmamıştı, başka üzüm istedi. O da ekşi çıktı. Efendisi; "Bahçede o kadar üzüm var, niçin böyle üzüm getiriyorsun?" demekten kendini alamadı.

Mübârek; "Efendim! Ekşisini tatlısını bilmiyorum!" diye cevap verdi. Bağ sâhibi; "Sübhanallah iki aydır bağdasın, daha hangisinin ekşi, hangisinin tatlı olduğunu bilmiyorsun." diye çıkıştı. Mübârek onları yemekle değil korumakla vazîfeli olduğunu biliyordu. Efendisi; "Niçin onlardan yemedin?" deyince; "Siz benden bağınızdaki meyvelerin muhâfazasını istediniz. Yeyiniz demeyince alıp yemem uygun olur mu, emrinize karşı gelebilir miyim?" cevâbını verdi.

Efendisi böyle bir hâdiseyle ilk defâ karşılaşmıştı. Mübârek'in bu hâline hayran kaldı. Güvenebileceği birini bulmuştu. Gerçekten onu ve hâlini çok sevmişti. Kölesine dönerek; "Sana bir şey soracağım." diye söze başladı. Sonra; "Benim bir kızım var, malı makamı yüksek pekçok kimse onu ister. Hangisine vereceğimi ne yapacağımı bilemiyorum. Bu hususda bir fikrin olur mu? Sen ne dersin?" diye sordu. Mübârek, bu söze karşı şöyle dedi:

"Efendim!.. İnsanlar, dâmâd için; câhiliyye devrinde soya sopa; yahûdîler ve hıristiyanlar güzelliğe, Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellem zamânında dindârlığa, Allahü teâlâdan korkup, haramlardan sakınmaya bakarlardı. Zamânımızda ise, mala ve makama bakılıyor. Artık bunlardan dilediğini seç."

Bunun üzerine efendisi: "Ben dindarlığı ve takvâyı seçiyorum ve kızımı seninle evlendirmek istiyorum. Çünkü sende haramlardan kaçma, dînine bağlılık, iyi hal, emânet ve güvenilirlik gördüm ve bunları sende buldum." dedi.

O ise kendisinin köle olduğunu, parayla satıldığını, böyle olunca evlenmelerinin garib karşılanacağını, hem kızın buna râzı olmayacağını bir bir anlattı. Akıl da öyle diyordu. Ancak kâdı kararlı idi. "Kalk eve gidelim." dedi. Eve varınca hanımına; "Bu sâlih, dindâr, takvâ sâhibi bir köledir. Kızımızı onunla evlendirmek istiyorum, senin fikrin ne?" deyince, hanımı; "Sen bilirsin, fakat bir de kıza soralım." cevabını verdi. Anne durumu kıza açıp babasının niyetini söyleyince, kızı da bu hususta her şeyi anne ve babasına bıraktığını bildirdi.

Kadın kızın râzı olduğunu babasına anlatınca nikahları kıyıldı, düğün yapıldı. Fakat Mübârek, kızın yanına gitmiyordu. Bu hâl kırk gün sürdü. Bir vesîle ile anne

durumdan haberdâr olunca dayanamadı; "Kızımızı kölene verdin, aradan bunca zaman geçtiği halde dönüp yüzüne bile bakmadı, bu yaptığı nedir? Bu nasıl iş?" diye şikâyet ve sitemde bulundu. Bunun üzerine kâdı; "Ey Mübârek! Kızıma nâz mı ediyorsun? Niçin yanına gitmiyorsun?" demekten kendini alamadı.

Buna karşılık dâmâd: "Ey efendim! Bu nasıl söz? Sizin kerîmenize nâz etmek ne haddime. Lâkin kâdısınız. Ola ki kızınız şüpheli bir şey yemiştir. Şüpheden uzak olmak için bu zamâna kadar bekledim ve ona helâl yemek yedirdim. Belki Allahü teâlâ bize sâlih bir evlâd verir. Bundan başka bir düşüncem yoktur." dedi.

Kırk gün geçtikten sonra ehline yaklaştı. Haram ve helâle bu derece dikkat ettiği için Allahü teâlâ ona **Abdullah** isminde bir çocuk verdi. İşte bu Abdullah, Tebe-i tâbiînin büyüklerinden, evliyanın meşhurlarından **Abdullah bin Mübârek**'tir.

Menkıbe 2

Böyle babadan böyle evlad olur

Tâbiînden, İslâm âleminde Eshâb-ı kirâmdan sonra yetişen evliyânın ve âlimlerin en büyüklerinden **İmâm-ı A'zam Ebû Hanîfe** hazretleri'nin babası Sâbit hazretleri, daha bekar iken temiz ahlâklı, takvâ ve verâ sâhibiydi. Zühdü, salahı ve ilmi pekçoktu. Yüzünde bir nur vardı.

Bir gün bir dere kenarında abdest alıyordu. Suda bir elma gördü. Elmayı alıp, abdestten sonra elinde olmayarak dişledi. Fakat tükürüğünde kan gördü. Kendi kendine; "Şimdiye kadar bana böyle bir hal olmamıştı. Buna sebep ısırduğım elma olmalı." dedi ve buna pişman oldu.

Elma sâhibini bulup helallaşmak için dere boyunca gitti. Nihâyet ısırduğu elmanın ağacını buldu. Ağacın sâhibini aradı. Onun cömerd ve ihsân sâhibi biri olduğunu öğrendi. Oradakiler; "Çok cömert ve ihsân sâhibidir. Elma ağacındaki bütün elmaları alsan, alma demez. Bir tane elmadan ne çıkar." dediler.

Sâbit aramalardan sonra, bahçenin sâhibini buldu ve; "Ya elmanın parasını al, yahut helâl et." dedi. Bahçe sâhibi onun haramlardan ve şüphelilerden sakınma husûsundaki gayretini görüp, hareketinin doğru olup olmadığını kontrol etmek istedi. Sâbit'e; "Helâl etmem için ne vereceksin?" diye sordu. Sâbit; "Altın istersen altın, gümüş istersen gümüş." dedi.

Bahçe sâhibi; "Ben altın, gümüş istemem. Kıyâmet gününde senden dâvâcı olmamamı istiyorsan, bir teklifim var. Onu kabûl edersen hakkımı helâl ederim." dedi. Sâbit; "Teklifin nedir?" diye sordu. Bahçe sâhibi; "Benim bir kızım var; gözleri görmez, kulakları duymaz, dili söylemez, ayakları yürümez. Bunu sana nikâh etmek istiyorum. Kabûl edersen elmayı sana helâl ederim. Yoksa, yarın kıyâmet günü Allahü teâlânın huzûrunda seni mahcûb ederim." dedi.

Sâbit kendi kendine; "Ey dîninde sâbit olan Sâbit! Kıyâmette tehlike ve sıkıntılara mâruz kalmaktansa buna dünyâda katlanmak daha iyidir." deyip kabûl etti.

Bahçe sâhibi, teklifinin kabûl edildiğini görünce, böyle bir kimseye kızını vereceği için çok sevindi. Nikâhı yapıldı. Gece olunca Sâbit üzüntü ile nikâhlısının bulunduğu odaya girdi. Orada, gâyet süslü, güzel, sağlam, görür, işitir, konuşur, yürür bir hanımla karşılaştı. Hanım efendi kalkıp Sâbit'i karşıladı. Saygı dolu ifâdelerle konuştu.

Sâbit kendi kendine; "Yâ Rabbî! Bu ne iştir. Hayal mi yoksa rüyâ mı?" dedi. Hanımın kendi nikâhlısı olduğundan şüphelenip odadan geri çıkmak istedi.

Hanımlı; "Niye çıkıyorsun ey Allahü teâlânın sevgili kulu? Senin helâlin benim!" dedi. Sâbit ona; "Baban seni bana kötüledi. Kördür, sağırdır, dilsizdir, kötürümdür." diye târif etti. Sen ise ne güzel yürüyorsun ve ne iyi konuşuyorsun. Niçin böyle söyledi. Şaştım doğrusu. Muhakkak bunda bir hikmet vardır." dedi.

Nikâhlısı kız; "Bu bir sırdır, izin ver açıklayayım. Babamın sözünde yalan yoktur. Dînini kayıran ve seven bir insandır. Seneler oluyor bu evden dışarı çıkmış değilim. Şimdiye kadar hiçbir yabancı, yüzümü görmedi. Ben de bir yabancı yüz görmedim. Bu sebeple gözlerim harama kördür. Kulağım bir yabancı sözü duymamış ve günâh işlememiştir. Bunun için günâha karşı sağırdır. Ayaklarım günâh yerlerine gitmez, bunun için kötürümüm. Dilimden hiç kötü söz, günâha sebep olan bir kelime çıkmadı. Onun için dilsizim. Babamın sözlerindeki hikmet budur." dedi.

Bu sözleri duyan Sâbit bin Zûtâ Allahü teâlâyâ şükretti ve; "Yâ Rabbî! Sen her şeye gücü yetensin." dedi. Haramlardan ve şüphelilerden sakınma ve iffet esasları üzerine kurulan bu evlilikten; ilim, irfân ve takvâ sâhibi olacak olan Nûmân isminde bir çocuk dünyâyâ geldi. Büyüdü Hhanefî mezhebinin kurucusu imam-ı azam oldu. Hanefî mezhebi, Osmanlı devleti zamanında her yere yayıldı. Devletin resmî mezhebi gibi oldu. Bugün, dünya yüzünde bulunan Ehl-i islâmın yaridan fazlası ve Ehl-i sünnetin pekçoğu, Hanefî mezhebine göre ibâdet etmektedir.

Menkıbe 3

Hanım takva ehli olunca

Büyük velîlerden **Şâh Şücâ Kirmânî** hazretleri'nin bir kızı vardı. Kirman vâlileri ona tâlibdi. Şâh onlardan üç gün mühlet istedi. Bu üç gün içinde mescidleri dolaştı. Güzel namaz kılan bir genç gördü. Namazı bitirinceye kadar onu seyretti. Sonra yanına gidip: "Ey genç, evli misin?" diye sordu. Genç; "Hayır." deyince, ona; "Kur'ân-ı kerîm okuyan, takvâ sâhibi ve güzel bir kızla evlenmek ister misin?" dedi. Genç; "Bana kim kız verir ki, dünyâda üç dirhemden başka hiç bir şeyim yok." dedi. "Ben veririm, bu üç gümüşün biri ile ekmek, biri ile katık, biri ile güzel koku satın al." dedi.

Şâh Şücâ kızını o genç ile evlendirdi. Kızı, o fakir gencin evine girdiğinde, bir kuru ekmek parçası gördü. "Bu nedir?" diye sorunca, genç; "Senin nasibindir. Yarın sabah yemek için ayırmıştım." dedi.

Şâh'ın kızı babasının evine doğru gitmeye başlayınca, genç; "Ah! Ben Şâh'ın kızının, benim yanımda durmayacağını bilmiştim." dedi. Kız bunu işitince; "Ben senin fakirliğin sebebiyle gitmiyorum, îmânının zayıflığı için gidiyorum. Sen akşamdan, sabahın ekmeğini hazırlıyorsun. Ben ise babama şaşıyorum, bunca senedir yanındayım, bana seni haramlardan kaçan, dünyâyı hiç düşünmeyen birine vereceğim derdi. Bugün öyle birine verdi ki, Rabbine îtimâd etmiyor, rahat içinde bulunmuyor. Bu evde ya ben kalırım, ya bu ekmek. Sen karar ver." dedi. Genç ekmeği bir fakire verdi. Şâh'ın kızı geri döndü ve onunla mesûd olarak yaşadı.

AİLE VE EVLİLİK ÜZERİNE SÖYLENİMİŞ SÖZLER

İslam büyüklerinin sözleri:

Sizin hayırlınız, aile efradına hayırlı olanınızdır.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Mü'minlerin iman yönünden en kâmilî, ahlâkı en güzel ve ailesine karşı en çok lütufkâr davrananıdır.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Evlenin çoğalın. Zîra doğan çocuk düşük de olsa, kıyâmet günü ben sizin çokluğunuzla iftihar ederim.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Evlenmek, benim sünnetimdir. Fıtratımı sevenler, sünnetimi yerine getirsinler.
(Hadîs-i şerîf meâli)

İçinizden evlenmeye gücü yeten evlensin. Zîra evlenmek gözleri (haramdan) daha çok korur, zinadan daha çok muhafaza eder. Gücü yetmeyen kimse ise oruç tutsun. Çünkü orucun şehveti kıran bir hassası vardır.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Geçim korkusu sebebiyle evlenmeyen bizden değildir.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Kadını, güzelliği dolayısıyla alma. Güzelliğinin kendisini helâke sürüklemesinden korkulur. (Kadını) mala yüzünden de alma. Çünkü servetinin kendini azdırmasından korkulur. Ancak dindar olan kadını al.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Dîn ve emniyetine inandığınız kimseler, size geldiği vakit onları everin, eğer böyle yapmazsanız yeryüzünde büyük bir fitne ve fesad olur.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Bir zaman gelecek, kişinin helâki, karasının, anne babasının ve çocuklarının elinde olacaktır. Bunlar onu, fakirlikle ayıplarlar ve gücünün yetmediği şeyleri kendisinden isterler. Adam bu sebeple tehlikeli işlere girerek dîni gider ve kendisi de helâk olur.
(Hadîs-i şerîf meâli)

Nikâhta beş fayda vardır: Evlâd yetiştirmek, Şehveti teskin etmek, Eve idâre etmek, Yakınlarını çoğaltmak, Nefis mücâhedesi yapmak.
(İmam-I Gazâlî)

Yabancıların sözleri

Aile, hükümdarların bile giremediği bir kaledir.
(Emerson)

Aile hayatının güzelliği gibi hiçbir şey yoktur.
(Oscar Wilde)

İnsan ömrünün en önemli olayı iyi bir eş seçimidir.
(Drusus)

Evlenen insan üzülebilir. Evlenmeyen ise muhakkak üzülecektir.

(Hint Atasözü)

Akıllıca bir evlilik yapmak istiyorsan, kendi denginle evlen.

(Ovidius)

Herşeyde olduğu gibi, evlilikte de iç rahatlığı zenginlikten üstündür.

(Molière)

Evlilikte başarı, yalnız aranan kişiyi bulmakta değil, aynı zamanda aranan kişi olmaktır.

(Foster Wood)

Benim düşünebildiğim en mutlu evlilik, sağır bir erkekle kör bir kadının evlenmesidir.

(Calvin Coleridge)

Evliliği sürdüren vücut değil ruhtur.

(Publilius Cyrus)

Ne pahasına olursa olsun, evlenin. Karınız iyi çıkarsa mutlu olursunuz, yok fena çıkarsa o zaman da filozof olursunuz.

(Socrates)

Evlenme kafese benzer, içindekiler çıkmak için, dışındakiler girmek için uğraşırlar.

(Lard Mary Montagu)

Evlilik hayatında ara sıra kavga faydalıdır, çünkü insanlar ancak, böyle birbirlerini anlarlar.

(Goethe)

Kadın evlenince irâdesini, erkek de bencilliğini bırakmalıdır.

(Honore de Balzac)

Kadın kocasının daha az sevmeli, fakat daha çok anlamalı; erkek, karısını daha çok sevmeli, fakat anlamaya çalışmamalıdır.

(Oscar Wilde)

Bir erkek, karısının vücudunu sıcak değil, gönlünü hoş tutmak için kürk manto satın alır.

(Seymour Hicks)

Kocaların düştükleri biricik hatâ, evli olduklarını unutmalarıdır.

(Lady Effingham)

Evlenirken kör olanın, evlendikten sonra gözleri açılır.

(Jackie Gleason)

İyi bir kadınla evlenmek fırtınada sakin bir liman, kötü bir kadınla evlenmek ise sakin bir limanda fırtınadır.

(J. Petit Senney)

Evlendikten sonra karınızın sizinle nasıl konuşacağını öğrenmek isterseniz, şimdi erkek kardeşinizle nasıl konuştuğuna bakın.

(G. J. Nathau)

Kadınlar pek iyi bilirler ki, ne kadar boyun eğmiş görünürlerse, erkeklerini o kadar iyi idâre ederler.

(Michelet)

Bir kömürçünün nikâhlı karısı, bir prensin metresinden daha yüksektir ve saygıya daha lâyıktır.

(J. J. Rousseau)

Birçok kadınlar, “filâncanın karısı” diye anılmak için evlenirler.

(Mabel Rass)

Kızın iyi bir evlilik yaparsa bir oğul kazarınsın, yoksa kızını kaybedersin.

(George Bernard Shaw)

Evlenme – boşanma işi sırf kadınların elinde olsaydı, bir tek nikâh sağlam kalmazdı.

(Dostoyevski)

AİLEDE ÇOCUĞUN ÖNEMİ

Çocuk, ana - baba elinde bir emânettir

Ailenin var olma sebeplerinin başında neslin devamı çocuk gelir. Neslin sağlıklı bir şekilde devamı için ailede çocuğun önemi büyüktür. Ailede, çocuk, ana - baba elinde bir emânettir. Çocukların temiz kalpleri kıymetli bir cevher gibidir. Mum gibi, her şekli alabilir. Küçükken, hiçbir şekle girmemiştir. Temiz bir toprak gibidir. Temiz toprağa hangi tohum ekilirse, onun meyvesi hâsıl olur. Çocuklara îmân, Kur’ân ve Allahü teâlânın emirleri ve zamânın ilimleri öğretilir ve yapmaya alıştırılırsa, din ve dünyâ saâdetine ererler. Bu saâdette anaları, babaları ve öğretmenleri de ortak olur. Eğer bunlar öğretilmez ve alıştırılmazsa âilelerine, cemiyete, kısaca insanlığa zararlı hâle gelirler.

Peygamber efendimiz sallallahü aleyhi ve sellem; “**Bütün çocuklar Müslümanlığa uygun ve elverişli olarak dünyâya gelir. Bunları, sonra anaları, babaları Hıristiyan, Yahûdî ve dinsiz yapar.**” sözüyle Müslümanlığın yerleştirilmesinde ve yok edilmesinde en mühim işin, gençlikte olduğunu bildiriyor.

Bunun için her Müslümanın birinci vazifesi, evlâdına İslâmiyeti ve Kur’n-ı kerîmi öğretmektir. Evlâd, büyük nîmettir. Nîmetin kıymeti bilinmezse, elden gider. Bunun için (Pedagoji), yâni çocuk terbiyesi, İslâm dîninde çok kıymetli bir ilimdir.

Çocuk, temiz kalbi, kıymetli bir cevherdir. Her türlü şekil ve sûretten arınmıştır. Fakat, nakşedilmeye, verileni almaya müsâittir. Hayra da şerre de

alıştırmaya elverişlidir. Sabi çocuk, hayra ve iyi şeylere alıştırılır, İyî şeyler öğretilirse, o şekilde yetişir ve büyür. Hem dünyâda hem de âhîrette mes'ud ve bahtiyar olur. Ona iyi şeyleri, hayr işleri öğreten ana-babası, hocaları ve onu terbiye edenler, onun vesîlesi ile, çok büyük ni'metlere ve mükâfatlara kavuşurlar.

Eğer çocuk, kötülüğe ve şer olan şeylere alıştırılırsa, hem dünyâda hem de âhîrette helâka uğrar bedbaht olur. Onun yüzünden ana-babası, hocaları ve onu kötü terbiye edenler de azap görürler ve cezalandırılırlar. Allahü teâlâ, Tahrim sûresinin altına âyet-i kerîmesinde meâlen buyuruyor ki: **“Kendinizi, evlerinizde ve emirlerinizde’ olanları ateşten koruyunuz.”**

Ana-baba evlâdını, dünyâdaki ateşten ve sıkıntılardan muhafaza ettiği gibi aynı şekilde âhîretteki Cehennem ateşinden de korumalıdır. Çocuğu âhîretteki sıkıntılardan ve Cehennem azabından korumak, dünyâdaki sıkıntılardan ve dünyâ ateşinden korumaktan çok daha mühimdir.

Ana-babanın, evlâdını bütün bu sıkıntılardan ve musîbetlerden koruması, onu güzel terbiye etmek, ona güzel ahlâkı öğretmek, kötü arkadaşlardan muhafaza etmek sûretiyle olur. Şayet çocuğun bakımı ve emzirilmesi için bir kadın bulup, ona baktırma lüzumu hâsil olursa, helâl yiyen, dindar ve sâliha bir kadın arayıp bulmalıdır. Çünkü haramdan hâsil olan sütte bereket yoktur. Böyle haram yiyen bir kadından süt emen çocuğun tabiatı haram şeylere meyleder.

Çocukta, iyiyi kötüden ayırma hassaları ortaya çıkmaya başladığı zaman, çocuğu kontrol altında tutmak lazımdır. Çocukta ilk ortaya çıkan, haya duygusudur. Çocuk bu andan itibâren ba'zî şeylerden haya eder. Bu sebeble utanılacak şeyleri terk eder. Bunlar çocukta akıl nurunun parlamasıyla ortaya çıkan hâllerdir. Allahü teâlânın, çocuğa, lütfü, ihsanı ve hediyesidir. Ahlâka ve kalbin safâsına delâlet eden buluş çağında, bu durum daha da olgunlaşır.

Bu çağda, çocuğa, terbiyesi hususunda yardımcı olmalıdır. Bunu asla ihmal etmemelidir. Çocuğu ilk önce tesiri altına alan ve onu meşgûl eden husus, yemeğe düşkünlüktür. Bu bakımdan yemek yeme âdabını öğretmelidir. Yemeği çabuk çabuk yememesini, lokmayı iyice çiğnemedi yutmamasını, lokmaları, peşipeşine almamasını öğretmelidir. Çok yemek yemeği, oburluğu ona çirkin birşey olarak göstermeli, çok yemenin insanlara mahsus bir sıfat olmadığını anlatmalı, az yiyen ve terbiyeli olan çocuğu da medhetmelidir. Çocuğa, yemekte başkasını kendisine tercih etmeyi, hangi yiyecek olursa olsun onunla kanâat etmeyi sevdirmelidir.

Zamanı gelince, çocuğu hocaya göndererek; Kur'ân-ı kerîmi, Resûlullah efendimizin mübârek hayâtını, onun anlıyabileceği ve ona lâzım olan din bilgilerini, Resûlullah efendimizin ehl-i beytini, Eshâb-ı kirâmın, dört mezheb imâmının, diğer din ve tasavvuf büyüklerinin, sâlih kimselerin hayâtını, onların İslâmiyeti ne kadar güzel yaşadıklarını, bu sebeble huzurlu ve mutlu olduklarını anlatmalıdır.

Çocuklar, ahlâksız ve kadın kız aşkı anlatan şiirleri dinlemekten, bu tür filimleri izlemekten uzak tutulmalıdır. Bunlarla meşgul olması ve bu işlerle uğraşanlar ile arkadaşlık yapması, çocuğun kalbinde fitne ve fesad meydana getirir.

Çocuk, güzel ahlâk sahibi olduğu, güzel ve iyi işler yaptığı zaman hediyeler almak sûretiyle onu sevindirmeli, bundan dolayı onu insanlar arasında medhetmelidir. Şayet bazan hoşça gitmeyen şeyler yaparsa, onu görmemezlikten gelmeli, onun haya perdesini yırtmamalıdır. Yoksa, nasıl olsa bu kötü işim ortaya çıktı diye, ondan sonra o kötü işi yapmaktan çekinmez hâle gelir.

Eğer o işi ikinci defa yaparsa, gizlice onu cezalandırman, onu korkacağı birşey ile tehdid etmeli, dolaylı yoldan, yaptığı işin kötü birşey olduğunu ona anlatmalıdır. Annesi de yaptığı kötü bir işi babasına söyleyeceğini, babasının da

onu cezalandıracağını söylemek sûretiyle çocuğu korkutmalı, o kötü işten onu alıkoymaya çalışmalıdır.

Ana-baba, çocuğun arkadaşları ve akranlarına karşı onunla övünmemelidir. Çocuğu tevâzuya ve arkadaşlarına ikrâma alıştırmalıdır. Yükseklik ve üstünlüğün vermekle olacağını, aç gözlü ve tama' sahibi olmanın, aşağı ve bayağı bir iş olduğunu öğretmelidir. Yine çocuğun yanında altın ve gümüşü, onlara düşkün olmayı kötülemedir. Zehirli yılan ve akrebden daha çok, onlara düşkün olmaktan sakındırmalıdır.

Çocuğa, insanlar yanında nasıl oturulacağını anlatmalı, çok konuşmaktan, daha küçük yaşta alışmaması için doğru ve yalan yere yemin etmekten, başkasına la'net etmekten, başkasına dil uzatmaktan, böyle yapanlarla beraber bulunmaktan onu menetmelidir.

Çocuk okuldan, hocadan ders alıp, edeb ve terbiye öğrenip döndükten sonra, bunların yorgunluğunu giderecek, onu dinlendirecek münâsip ve güzel bir şekilde eğlenmesi gerekir. Eğer çocuk mektepten ve hocadan geldikten sonra, onun dinlenmesi için, münâsip bir şekilde oynamasına ve eğlenmesine fırsat verilmez de, tekrar ders ile meşgûl olmaya mecbur bırakılırsa, bu durum çocuğun zekâsını köreltir.

Çocuğa; anaya-babaya, hocalarına, terbiye ve yetişmesinde emeği geçenlere, tanıdık olsun, yabancı olsun, kendinden yaşça büyük olanlara itâatkâr olmasını, onların yanında, onlara hürmetinden dolayı oyununu bırakmasını öğretmelidir.

İyi ile kötüyü birbirinden ayırabilecek yaşa gelince, abdest ve namazı terk etmesine asla müsamaha etmemeli, Ramazân-ı şerîfin ba'zı günlerinde oruç tutmaya alıştırmalı. Yedi yaşına gelince, namaz kılmasını emretmeli, on yaşına gelince namaz kılması sağlanmalıdır.

Çocuğa, dînin emir ve yasaklarından, bilmesi îcâbeden herşeyi, otuziki farzı, îmânın ve İslâmın şartını öğretmeli, hırsızlık yapmaktan, haram yemekten, yalan söylemekten, gıybet etmekten, hıyânet etmekten, çirkin ve fena sözleri konuşmaktan onu sakındırmalıdır.

Çocuğa, yiyeceklerin ilaç gibi olduğunu, yemekten maksadın insanın onlar vasıtasıyla Allahü teâlâyâ ibâdet ve tâatta bulunmak için kuvvet kazanmak olduğunu, dünyânın hakîki bir hayat ve devamlı kalınacak bir yer olmadığını, fânî ve geçici olduğunu, ölüm ile insanın, dünyâ lezzet ve ni'metlerinden istese de istemese de ayrılacağını, ölümün her an gelebileceğini, Cennete girebilmek için, bu dünyâda Allahü teâlânın emirlerine uyup, yasaklarından sakınması gerektiğini, Allahü teâlânın, sevdiği kulları için Cennette türlü türlü ni'metler hazırladığını anlatmalıdır. Yine çocuğa Cehennem azabının çok şiddetli olduğunu, Cehennemde dinde câhil olanların, haram yemekten sakınmayan ve farzları terk edenlerin gideceğinden de bahsetmelidir.

Eğer çocuk iyi yetiştirilmiş, edeb ve terbiyesine i'tinâ gösterilmiş ve ehemmiyet verilmiş ise, bulûğa ermesinden önce yapılan bu telkinler ve nasihatların, buluş çağına erdiği zaman tesirleri ve faydası görülür. Çocuk dâima iyiye doğru gider, iyi ve güzel işlerle meşgûl olur, kötü işlerden sakınır. Şayet çocuk, iyi yetişmemiş, terbiyesi üzerinde durulmamış ise, buluş çağına erişince oyun ve eğlenceye, kötülöklere dalar. Yemeğe, giyinmeğe ve övünmeye düşkün olur. Hakkı kabul etmek ona ağır gelir.

Haram yemek, çocuğun kötü olmasında mühim bir unsurdur. Çünkü, ana-baba haram yemekten sakınmadığı için, onlardan dünyâyâ gelen çocuk, tabiatı ve mayası îcâbı her türlü kötülüğe meyleder. Şimdi çok sayıda kötü ve fâsık kimse

bulunmaktadır. Ana-babalarının haram yemelerinin, çocuklarının kötü olmasında tesîri büyüktür.

Çocuğun baba üzerindeki hakkı: “Resûlullah efendimiz buyurdu ki: **“Çocuğun baba üzerinde üç hakkı vardır: 1-Doğduğu zaman çocuğuna güzel bir isim koyması, 2- Akli erdiği zaman Kur’ân-ı kerîmi öğretmesi, 3-Evlenecek yaşa gelince onu evlendirmesidir.”**

Sâlihlerden birisi, oğluna bir şeyi yapması için hiç emretmezdi. Şayet bir ihtiyaç olursa, oğluna değilde başkasına emrederdi. O zâta bunun sebebi soruldu. O da şöyle buyurdu: “Oğluma birşey emredersem belki emrimi tutmaz da bana karşı gelebilir. Bu yüzden Cehennem ateşine müstehak olur. Hâlbuki ben oğlumun Cehennem ateşinde yanmasını istemiyorum. Onun için ona emretmiyorum.”

Resûlullah efendimiz hadîs-i şerîflerde buyurdu ki:

“Kişide dört şeyin bulunması saadetine vesîledir, 1- Zevcenin sâliha olması, 2-Kardeşlerinin sâlih olması, 3-Çocuklarının itâatkâr olması, 4-Rızkının, içerisinde bulunduğu memlekette bulunması.”

“Hiçbir baba, çocuğuna güzel edebten daha üstün birşey vermemiştir.”

“Çocuklarınızla ilgilenin. Onlara güzel edeb (terbiye) veriniz.”

İslâm tâlim ve terbiye sistemi

İnsanlığın dünyâ ve âhiret saâdetini kazanmaları için Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâm vâsıtasıyla gönderilen son gerçek ilâhî din olan İslamiyetin de tâlim ve terbiye sistemi vardır. Bu sistem, koyduğu temel inançları, getirdiği tefekkür biçimi, geliştirdiği ahlâkî ve güzel sanat ürünleri, verdiği ilim zihniyeti ve eserleri, müfredatı, teşkilâtı ve usûlleri îtibârıyla tamâmen orijinaldir.

Çünkü, bu sistem, doğrudan doğruya yüce ve mukaddes kitabımız Kur’ân-ı kerîm’den, sevgili Peygamberimizin hayat ve tecrübelerinden, O’nun izinden giden yüce Sahâbî kadrosunun ve hakîkî din âlimleri olan Ehl-i sünnet büyüklerinin tespit ve tatbikatından kaynaklanmış bulunmaktadır.

İslâm terbiye sistemi, hazret-i Muhammed’in yirmi iki yıldan fazla süren peygamberlik hayâtı boyunca başarılan verimli uygulamalarıyla gelişmiştir. Peygamberimizin sallallahü aleyhi ve sellem ferdî, sosyal ve hususî hayâtı, arkadaşları ve yakınları tarafından, bütün ayrıntılarıyla tâkip edilmiş ve nakil olunmuştur. Kur’ân-ı kerîm ve hadîs-i şerîfler ve siyer kitapları, İslâm eğitiminin ana kaynaklarıdır. İslâm fakihleri (dînî hükümleri ana kaynaklardan anlayıp çıkaran büyük âlimler) o kaynaklara göre, bu dînin hükümlerine inanmış ve bağlanmış mükellef bir insanın, bütün faaliyetlerini, işleyişlerini gereği gibi değerlendirmek için ölçüler çıkarmışlardır.

Bu ölçüleri bir araya toplayan hükümlere de **“ef’al-i mükellefîn”** demişlerdir. Onların ortaya koydukları sekiz ölçü şunlardır: **Farz, vâcip, sünnet, müstehab, mübah, haram, mekruh ve müfsit.**

İslâmiyet, gerek ferdi ve gerekse cemiyeti, yukarıda sayılan ölçüler içinde murâkabe eder. Dolayısıyla İslâm terbiye sistemi de bu ölçülere uyularak teşekkül eder.

İslâmda terbiye süresi, sevgili Peygamberimizin de buyurdıkları gibi **Beşikten mezara kadar** süren bir faaliyetler bütünüdür. İslâm terbiye sisteminde maksat, müminleri, İslâmın koyduğu normlara intibak ettirmek, fert ve cemiyet olarak insanın Allahü teâlâdan gayrısına kul olmasını önlemek, bu dünyâda refah, huzur ve güven içinde, kardeşçe yaşamaya dâvet etmek bütün insanlara ebedî saâdetin sırlarını vermektir.

İslâm'da tâlim ve terbiye işi, bütün müminleri kavrayan bir meseledir. Bununla birlikte, bu işi husûsî bir vazife edinmiş bir öğretmenler ve mürebbiler (terbiyeciler, eğitimciler) zümresinin bulunması da ayrıca emredilmiştir. Bu sebepten, İslâmiyette âlimlerin ve muallimlerin husûsî bir itibarı vardır.

Çocuğun dînî terbiyesi ve eğitimi, öncelikle babanın ve annenin vazifesidir. Âile terbiyesinin ihmal edilmesi, terkedilmesi hem çocuk, hem de cemiyet hayâtı için büyük bir zarar, tedâvisi hemen hemen hiç mümkün olmayan sosyal bir yaradır.

Devlet hayâtında, bu sosyal fâcianın önüne geçmek, ana-babaya yardımcı olmak için, müesseseler, okullar kurulmakta ve geleceğin teminatı olan gençler, yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Gençlere, eğitim ve öğretiminin verilmediği toplumların yaşadığı ülkelerde anarşi, kargaşa, terör ve devlet yıkıcılığı baş göstermekte, fertlerin huzûru bozulmakta, iktisâdî hayat felce uğramaktadır.

Peygamberimiz sallallahü aleyhi ve sellem de buyuruyor ki: **“Hepiniz bir sürünün çobanı gibisiniz. Çoban sürüsünü koruduğu gibi, siz de evlerinizde ve emirleriniz altında olanları Cehennemden korumalısınız! Onlara Müslümanlığı öğretmelisiniz! Öğretmez iseniz mes’ûl olacaksınız”**.

Bir kere de buyurdu ki: **“Çok Müslüman evlâdı, babaları yüzünden Veyl isimindeki Cehenneme gideceklerdir. Çünkü, bunların babaları, yalnız para kazanmak ve keyf sürmek hırsına düşüp ve yalnız dünyâ işleri arkasında koşup, evlâdlarına Müslümanlığı ve Kur’ân-ı kerîmi öğretmediler. Ben böyle babalardan uzağım. Onlar da, benden uzaktır. Çocuklarına dinlerini öğretmeyenler, Cehenneme gideceklerdir.”**

Yine buyurdu ki: **“Çocuklarına Kur’ân-ı kerîm öğretenlere veya Kur’ân-ı kerîm hocasına gönderenlere, öğretilen Kur’ân’ın her harfi için, on kere Kâbe-i muazzama ziyâreti sevâbı verilir ve kıyâmet günü, başına devlet tâcı konur. Bütün insanlar görüp imrenir.”**

Yine buyurdu ki: **“Çocuklarınıza namaz kılmasını öğretiniz. Yedi yaşına gelince, namazı emrediniz. On yaşına gelince kılmazlar ise, zorla kıldırınız.”**

Yine buyurdu ki: **“Bir insanın evlâdı ibâdet edince, kazandığı sevap kadar, babasına da verilir. Bir kimse, çocuğuna fîsk, günah öğretirse, bu çocuk ne kadar günah işlerse babasına da, o kadar günah yazılır.”**

Terbiye, sistemli olarak çocuğu etkileme ve iyi alışkanlıklar vermekle mümkündür. Etkileme ve iyi alışkanlıkların verilmesine ne kadar erken başlanırsa sonuç o kadar mükemmel olur.

Ferdin fitratında, doğuştan getirdiklerine tabiat, sonradan kazandıklarına kültür diyecek olursak terbiyeyi daha vecîz bir ifâdeyle; **“Terakkî eden, ilerleyen insanlık kültürünü yeni nesillere aktarma ve doğuştan getirdiği kapasitelerini geliştirme, inkişâf ettirme faaliyetidir.”** diyebiliriz.

Terbiye, konuşmakla değil icrâatla, yâni fiiliyâtla olmalıdır. Diğer taraftan yetenek ve eğilimleri geliştirirken, yâni çocuğa şahıs terbiyesi verilirken, aynı zamanda çocuğun sosyal eğilimlerini de geliştirmek gerekir ki terbiye sosyal bir yönde kazanılmış olsun.

Böylece çocuk bencil olmaktan kurtulur. Kazandığı niteliklerle cemiyete faydalı bir fert olur. Sosyal olarak yetiştirilmeyen çocukların nitelikleri ne olursa olsun, kendilerini cemiyete ve cemiyet kurallarına uyduramazlar. Her zaman her yerde şahsî çıkarlarına bakarlar. Hattâ bâzan o kadar ileri giderler ki, menfaatleri için her şeyi yapabilirler. Toplum karşı gelirler. Örf, âdet, kânun tanımazlar.

Demek ki, terbiyenin gâyesi, iyi bir insan yetiştirmek ve bu insanı cemiyete faydalı hâle getirmektir.

Bilindiği gibi insanı insan yapan dört özellik vardır:

1-Zekâ ve fikir, 2-Ruh, 3-İrâde, 4-Konuşma.

Bu özelliklerin de sosyal yönde ayrıca geliştirilmesi ve terbiyesi gerekir.

Çocuk terbiyesinin esâsını, insandaki bu dört unsurun terbiyesi teşkil eder.

1. Zekâ ve fikir terbiyesi: Çocuğun müşâhede kâbiliyetinin geliştirilmesi, zekâ ve fikir terbiyesinin esâsını teşkil eder. Meselâ çocuklar genellikle ilk gördükleri eşyâyı tedkik etme, yoklama, kurcalama veya dâimâ sorular sorarak öğrenme heveslisidirler. Onun için çocuklara hep iyi ve güzel şeyler gösterilmeli ve soruları doğru cevaplandırılmalıdır. Böyle çocuğun düşünme ve karar verme kâbiliyeti gelişmiş olur ve yeni yeni bilgi ve görgü sâhibi olmaya başlar.

2. Rûh terbiyesi: Bâzı çocuklar rûhen çok hassastırlar. Her şeyden alınıp kırılırlar. Hayâta çabuk küserler. Böyle çocuklara çok dikkatli bir şekilde (acı da olsa) gerçekleri görmesini ve tahammül edebilmesini, fedâkârlığı, merhâmetli, şefkatli olmayı öğretmek lâzımdır.

Rûhen hassas olmayan, katı rûhlu çocuklar ise daha fazla alâka, sevgi, şefkat göstererek, duygulanacak, ibret dersi alınacak hâdiseler anlatarak, örnekler vererek, rûhen hassaslaştırılmalı, olgunlaştırılmalıdır.

3. İrâde terbiyesi: İrâde terbiyesinden gâye, irâdesi güçlü şahsiyet yetiştirmektir. Kendi kendine (nefsine) mücâhede, yâni şahsî arzu ve ihtiyâçlara gem vurabilmesini veya yok edebilmesini öğretmek, nefesine hâkim bir şahsiyet yetiştirmek, irâde terbiyesinin esâsını teşkil eder. Tabiî olarak çocukların bir kısmında irâde zayıf, bir kısmında kuvvetli olur. Zayıf irâdeli çocukları lüzûmundan fazla itaate zorlamak doğru değildir. Böyle çocukları biraz serbest bırakmalı ve kendine olan güvenini arttırmaya çalışmalıdır.

İrâdesi kuvvetli çocuklarda ise terbiye biraz sert olmalıdır. Fakat sert bir terbiye ile berâber sevgi, şefkat ve anlayış gösterilmesi de şarttır.

İrâde, terbiye edilirken çocuğun inat dönemlerinden istifâde edilmelidir. Çocuklar 3-4 yaş arası ve büluğ çağında inatçı olurlar. Bu dönemler irâde terbiyesi için müsâit zamanlardır.

4. Konuşma terbiyesi: Normal olarak çocuklar 1.5 yaşından sonra az çok konuşmaya başlarlar. İki yaşını bitirdiği halde konuşmayan çocuklarda zekâca bir gerilik düşünülürse de, tek başına konuşamama zekâ geriliğinin kat'î delîli sayılamaz. Konuşma öğrenimine yardım edilen çocuk, daha çabuk konuştuğu gibi, yardım edilmeyen çocuktan daha fazla kelime bilir.

Çocuklar konuşmaya başladıkları andan îtibâren öğretilen her kelime doğru olmalı ve çocuk tarafından doğru telaffuz edilmeli, normal dille söylenmeli, ayrıca kelimeleri yerinde ve zamânında kullanması da öğretilmelidir.

Büyüklerine karşı saygıyı, hitâb etmesini ve edebini gözetmesini belletmelidir.

Çocuk terbiyesinde, en başta anne ve baba olmak üzere, bütün âile efrâdının, mürebbiyenin, öğretmeninin rolü inkâr edilemez. Ancak annenin yerini hiçbir kimse tutamaz. Fakat anne sevgi ve şefkati dolayısıyla, çocuğun yalnız iyi taraflarını değil, noksan ve kötü taraflarını da görmesini bilmelidir. Öyle yetiştirmeli ki kendine olan güven duygusunun tek başına hareket etme ve karar verme yeteneğinin gelişmesine yardımcı olsun.

Anne ve baba, çocuk için tam bir örnek olmalıdır. Çocuğun yanında büyükler çok titiz davranmalı, konuşma ve hareketlerine son derece dikkat etmelidir. Hele konuşmaları ile hareketleri aslâ çelişmemelidir. Çocuk büyüdükçe evdeki büyüklerin birbirlerine saygı ve sevgi ile davrandıklarını görerek kendisi de aynı

şeyi yapacak, söylemesi istenen nezâket sözlerini ise, ancak âilesinden duya duya öğrenecektir.

Diğer taraftan anne baba tam bir fikir ve görüş birliğinde olmalıdır. Yâni anne ve babadan biri sert davrandığı zaman diğeri şefkat göstermemeli, biri tarafından verilen cezâ, diğeri tarafından affolunmamalıdır. Bilinmelidir ki, yerinde ve haklı olarak verilen cezâ, çocuğun sevgisini hiçbir zaman azaltmaz.

Bilakis ciddî ve yerinde cezâ veren anne baba, körü körüne sevgi gösteren, her şeye göz yuman anne ve babadan daha çok sevilir, sayılır. Demek ki çocuk terbiyesinde sevgi, şefkat ve bağlılık mühim olmakla berâber, ciddiyet ve geçici sertlik de çok önemli birer faktördür.

Çocuğa iyi bir terbiye verebilmek için, anne baba ve diğer âile fertlerinin bütün terbiye prensiplerini tam uygulamasıyla berâber, âile hayâtının düzenli olmasının yanında anne babanın da iyi geçimli olması şarttır. Anne baba geçimsizliği, hele ayrılığı kadar çocuk rûhunda fırtınalar koparan bir hâdise yok gibidir.

Unutulmamalıdır ki, çocuklar anne babayı ideâl birer insan olarak görürler. Onlar gibi olmak ve onlar gibi hareket etmek isterler. Huy ve alışkanlıklarını çabuk kaparlar. Onun için çocuk dünyâya geldikten sonra, anne ve baba bütün yönleriyle, olduklarından daha iyi olmak mecbûriyetindedirler.

Kardeşi olmayan çocukların terbiyesi daha zor ve hattâ bir problem olabilir. Halbuki birkaç çocuğun terbiyesi daha kolaydır. Her çocuk kendiliğinden itaat etmesini ve uysallığı öğrenir. Kardeşlerinin de istekleri olabileceğini ve onların da anne baba sevgisine en az kendisi kadar ihtiyâcı olduğunu anlar. Daha doğrusu her şeyini kardeşleriyle paylaşmasını bilir. Böylece karşılıklı sevgi ve hürmeti erkenden öğrenen çocuklar, cemiyete kendini hazırlayarak yetişir. Ancak anne ve babanın her çocuğa aynı sevgi ve bağlılığı göstermesi şarttır.

İyi bir terbiye verebilmek ve cemiyete faydalı bir fert yetiştirmek için para ve servete ihtiyaç yoktur. Hattâ zenginlik ve lüks hayat, ekseriyâ çocuğun fenâ yetişmesine sebep olabilir. Çünkü acı da olsa, varlık içindeki bâzı anne babaların kendi zevk ve eğlencesini düşünerek, çocuklarını ihmâl ettikleri bir gerçektir. Hâlbuki anne babanın bu ihmalleri çocuk rûhunda fırtınalar koparabilir ve bu fırtınaların, çocuğu nereye sürükleyeceği belli olmaz. Diğer taraftan, zenginlik ve hudutsuz imkânlar, çocuğu kötü yollara saptırabilir.

Müşâhede ve tecrübelerle göre, yokluk içerisinde büyümesine rağmen iyi terbiye alan çocuk, daha fazla insan sevgisiyle yetişmekte ve cemiyete daha faydalı olmaktadır. Fakat bu, "Âilelerin çocuklarının daha iyi yetişmesi için fakirlik şarttır." mânâsına alınmamalıdır; ama âile varlıklı olsa bile, bu varlık çocukta şuurlaştırılmamalı ve çocuk âile servetine güvenmeden yetiştirilmelidir.

Batılı araştırmacılar çocuk terbiyesinde din, cezâ ve mükâfât, oyun ve oyuncaklar, okul gibi faktörlerin önemli olduğunu bildirirler.

Çocuk terbiyesi eğitimciler kadar dinlerin de belli başlı mevzularındandır. Hayâtı, dünyâ ve âhiret olmak üzere iki büyük safhada, ikincisini birincisinin devâmı olarak takdim eden İslâm dîni; insan ömrünü de doğum öncesinden başlayarak çocukluk, erginlik, yetişkinlik, olgunluk ve yaşlılık olarak safha safha, fakat bir zincirin halkaları şeklinde bütün olarak ele alır. Bu arada çocuk terbiyesinin esaslarını, modern pedagogların uzun araştırmalar sonucu elde ettikleri umdeleri de içine almış bir halde, mükemmel bir sistem şeklinde tesbit etmiştir. Çocuk terbiyesiyle ilgili hükümler incelendiğinde, garp müelliflerinin saydığı faktörlerin asırlardır İslâm dîninde var olduğu görülür.

Çocuk terbiyesinin esasları

İslâm dîninde çocuk terbiyesinin esasları şunlardır:

1. Din: Pedagoji, yâni çocuk terbiyesi İslâm dîninde çok kıymetli bir ilimdir. İslâm dîninde çocuk terbiyesinden maksat, çocuğun Allahü teâlânın râzı olduğu, kulların beğendiği, devletine, vatanına, milletine, âilesine, cemiyete ve insanlığa faydalı bir insan olarak yetişmesidir. Bunların tahakkuku için çocuk, çeşitli güzel vasıflarla donatılmalıdır. İslâm âlimlerinin büyüklerinden olan İmâm-ı Gazâlî hazretleri çocuk terbiyesi hakkında eserlerinde şunları yazmaktadır:

“Evlâd, ana, baba elinde bir emânettir. Büyük bir nîmettir. Nîmetin kıymeti bilinmezse elden gider. Çocukların temiz kalpleri, kıymetli bir cevher gibidir. Mum gibi her şekli alabilir. Küçükken hiçbir şekle girmemiştir. Temiz bir toprak gibidir. Temiz toprağa hangi tohum ekilirse, onun meyvesi hâsıl olur.”

Çocuklara îmân, Kur’ân-ı kerîm ve Allahü teâlânın emirleri öğretilir ve yapmaya alıştırılırsa, din ve dünyâ saâdetine ererler. Bu saâdete anaları, babaları ve hocaları da ortak olur. Eğer bunlar öğretilmez ve alıştırılmaz ise, bedbaht olurlar. Yapacakları her fenâlığın günâhı baba ve hocalarına da verilir. Allahü teâlâ Kur’ân-ı kerîmde meâlen; “Kendinizi ve evlerinizde ve emirlerinizde olanları ateşten koruyunuz.” buyuruyor. Bir babanın, evlâdını Cehennem ateşinden koruması, dünyâ ateşinden korumasından daha mühimdir. Cehennem ateşinden korumak da îmânı, farzları ve haramları öğretmekle ve ibâdete alıştırmakla ve dinsiz, ahlâksız arkadaşlardan korumakla olur. Bütün densizliklerin ve fenâlıkların başı, fenâ arkadaşdır.

Ana baba, evvelâ evlâdının hakîkî istikbâlini, sonsuz saâdete kavuşmasını düşünmelidir. Dînin esaslarını ona öğretmelidir. Bunu öğrenip yaptığı zaman, dünyâ saâdeti kendiliğinden gelecektir. Zîrâ dînimiz insanlara dünyâ ve âhirette rahat ve mesut olmanın yollarını göstermektedir.

İslâm dîninin ahlâkî esasları, insânî ve sosyal yönleri, çocuk terbiyesi için bulunmaz bir hazîne niteliğindedir. Ancak dînî telkinler, şuurlu, bilgili, müşfik ve mâhir, ehliyetli ve yetkili kimseler tarafından yapıldığında çok iyi netîceler alınmaktadır.

Çocukta kökleşmesi ve kafasına iyice yerleştirilmesi gereken ilk ve temel şey; her şeyin üstünde, her şeye muktedir, bütün iyilik ve güzelliklerle berâber her şeyin yaratıcısı bir Allah’a ibâdet etmeyi, hürmet etmeyi, sevmeyi en büyük vazîfe bilmektir. Ayrıca Allahü teâlânın ancak iyi, çalışkan ve dürüst kullarını sevdiğini, onun için karşılık beklemeden dâimâ iyilik yapması, yarattığı her şeyi, özellikle insanları sevmesi, usanmadan çalışması telkin edilmelidir. Eğer çocuk bu inançlara sâhib olursa, dürüst, vicdanlı, iyi ahlâklı, cemiyete yararlı bir kimse olmanın yolunu tutmuş demektir.

2. Cezâ ve mükâfât: Çocuk terbiyesinde cezâ ve mükâfât önemli bir faktör sayılırsa da, iyi ve ideâl anne baba için başvurulması gereken bir terbiye vâsıtası olmaması îcâb eder. Çünkü çocuk anne babayı örnek tutarak büyüdüğünden, onları taklid etmekle zâten terbiyeli büyüyor demektir. Bu usûl daha ziyâde kötü yetişen ve problemleri olan çocuklarda uygulanır. Mamafih, küçük süt çocuklarında arzu edilen veya edilmeyen bir hareketinden sonra derhal yapılırsa faydalıdır. Çünkü çocuk cezâ ve mükâfâtın ne demek olduğunu öğrenir. İyi alışkanlıkları mükâfâtle kökleştirilir. Kötü alışkanlıkları cezâ ile giderilebilir.

Bugünkü pedagojik esaslara göre dayak bir terbiye sayılmamaktadır. Oyun ve okul çağlarındaki çocuklara, yerinde ve zamânında aşırı olmamak şartıyla, tatbik edilirse tesirli bir cezâ ve terbiye vâsıtasıdır.

Küçük süt çocuklarında cezâ, anne babanın sert mimikleri ve onunla ilgilenmemesidir. Yâni süt çocuklarına daha ağır cezâ verilmemeli, bilhassa dayak atılmamalıdır.

Büyük çocuklara cezâ, yaşına uygun olmalı ve çok dikkatle tatbik edilmelidir. Cezâ kalp kırıcı olmamalı, kimsenin önünde yapılmamalı, cezâdan sonra ilgilenmemeli, bilhassa sevilip öpülmemeli, araya şefâatçi girmemeli, sözde kalmamalı, yâni derhal uygulanmalıdır.

Sultan İkinci Murad'ın oğlu Fâtih Sultan Mehmed Han şehzâdeliğinde Manisa'da vâliydi. Babası bu şehzâdenin yetişmesi için birçok âlim gönderdi. Fakat şehzâde Mehmed yaratılış îcâbı zekî ve celâlli olduğundan, dersten kaçınır ve hiçbir muallim onu zabtedemezdi. Doğru dürüst eğitilemiyordu. Hattâ Kur'ân-ı kerîmi bile hatmetmemişti.

Sultan İkinci Murad heybetli ve hiddetli bir muallim olan Molla Gürânî'yi bu vazîfeye tâyin etti ve emrini dinlemediğinde dövmesi için de bir sopa verdi. Hocaya; oğlu emrini dinlemediği zaman hem kendisini hem de şehzâdeyi sopa ile korkutmasını ve kovalamasını, hattâ dövmesini emretti. Molla Gürânî bir gün şehzâdeye bağırınca o da hocayı babasına şikâyet etti. Babası "**Olamaz öyle şey!**" diye hocaya geldi. Ancak, Molla Gürânî Şehzâde'den önce babasına çıkıştı. Sonunda Sultan Murâd; "**Oğlum görüyorsun ya, senin yüzünden ben de azarlandım. Okumaktan başka çare yok!**" dedi. Şehzâde bu hâl karşısında okumaktan başka yol bulamadı. Kısa zamanda Kur'ân-ı kerîmi hatmetti ve nice ilimler öğrendi.

Mükâfât da bir terbiye vâsıtası olabilir. Fakat daha çok dikkat isteyen bir husustur. Her şeyden önce çocuk iyice bilmeli ve inanmalıdır ki dürüst, mert, çalışkan, fedâkâr ve nâmuslu olmak, daha doğrusu iyi ahlâklı olmak, üstünlük değil, insanların en tabîî hâlidir. Ayrıca yine bilmelidir ki, çalışmak, sorumlu olduğu bir işi yapmak, sınıf geçmek de, en tabîî bir vazifedir.

Mükâfât ancak üstün bir başarıdan sonra verilmelidir. Yoksa her iyi, güzel hareketten, basit başarılarından sonra mükâfâta alışmış ve karşılık bekleyen çocukta sorumluluk hissi belirmez veya gelişmez, ayrıca menfâatçı kimse olur.

3. Oyun ve oyuncaklar: Çocuğun dikkatini ruh ve zekâ gelişmesini, çevreyle ilgisini arttırması bakımından faydalıdır. Oyuncaklar çocuğun çağına ve cinsiyetine göre değişir. Küçük süt çocukları parlak ve ses çıkaran oyuncaklardan hoşlanır. Oyuncağın tehlikesiz olması şarttır.

Meraklarından dolayı çocuklar oyuncakların nasıl çalıştığını anlamak, içini görmek isterler. Çocuğun bu tutumu, rûh gelişimini arttırması bakımından iyidir. Mâni olunmamalı ve oyuncağını bozdu, kırdı diye cezâlandırılmamalıdır. Fakat sık sık oyuncağını bozan ve kıran çocuğa hemen yenisi alınmamalı ve oyuncağın kıymeti öğretilmelidir.

Oyunlar, çocuğun yalnız adale ve iskelet gelişmesini değil, ruh gelişimini de sağlar. Çevikliği, âni karar vermeyi öğrettiği gibi, irâdeyi kuvvetlendirir. Oyun kuralları ve incelikleri, zekâyı arttırır.

Yüzme, atıcılık vs. çocuklar için mükemmel bir spor ve oyundur. Öğrenilmesi küçük yaşta daha kolaydır.

4. Okul: Çocuk, ancak altı yaşını tam olarak bitirdikten sonra okula gitmelidir. Daha önce göndermek iyi netîce vermemektedir. Okulda öğretmenin otoritesi, topluluğa alışma, müşterek öğrenim ve oyunlar, çocuk terbiyesinde mühim birer faktördür. Ancak, okul ile âile, daha doğrusu öğretmenle anne baba hem fikir olmalı, birbirleri aleyhinde hiçbir şey söylenmemelidir. Hele okulda verilen bir cezâdan dolayı okul ve öğretmen aleyhine atıp tutmamalı, bilakis çocuğun bunu

gelip anlatması hoş karşılanmamalıdır. Okula yeni başlayan çocuklarda birçok problemler olabilir. Bu problemlerin çözümü için, okul ve âilenin birlikte çalışması lâzımdır. Birçok âilelerde görüldüğü gibi, çocuk okula başlamasıyla âdetâ rahatladıkları, sorumluluklarının çoğunun okula ve öğretmene yükleyerek ferahlık duydukları, öğretim ve terbiye vazîfelerinin de sona erdiğini zannetmek hatâlı ve çocuğun geleceği için kötü bir tutum olur.

Altı yaşını dolduran çocuk, harfleri, rakamları, kelimeleri anlayabilecek, okula gidebilecek bir durumdadır. Ayrıca o güne kadar bilmediği çalışma ve sorumluluk duygusu, başarıya ulaşma ve yarışma çabası da belirmiştir. Cemiyet geleneklerine ve kânunlara uymasını bilir veya uymak için gayret sarf eder. Kiminin yetiştiği çevre îcâbı görgü ve terbiyesi az, kiminin zekâsı türlü sebeplerle gelişmemiş, kimisi bütün gün anne babadan uzak kalabilecek serbestliğe ulaşmamış olabilir. Böyle çocuklar, okul düzenine ve ortamına uyamazlar, uysalar bile öğrenimde başarısızlığa uğrarlar.

Çocuğun okul düzenine uyamayışının muhakkak bir sebebi vardır. Bu sebepler fizyolojik, sosyolojik veya psikolojiktir. Yâni çocuk okuldan önce veya okul sıralarında geçirdiği hastalık ve sakatlıklar, rûhî rahatsızlıklar, sosyal çatışmalar yüzünden bu duruma gelmiştir. Okula karşı gösterilen tepkinin ve başarısızlığın sebebi ne olursa olsun, çocuk bütün şahsiyeti ile bunun tesiri altında kalır.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, anne babadan sonra okula ve öğretmene çok sorumluluklar düşmektedir. Çünkü öğretmenlik, yalnız okuyup yazmayı öğretmek, bilgi vermek değildir. Öğretmenin her çocukla ayrı ayrı uğraşması, gelişme mekanizmalarını incelemesi, yetiştiği çevreyi, evdeki hayâtını, sıkıntılarını, korku ve endişelerini bilmesi, hâşin ve dengesiz çocuklara özel ilgi göstermesi gerekir. Fakat bütün bu sorumlulukları öğretmene yüklemek insafsızlıktır. Bu problem âile-öğretmen işbirliği ile berâber çözülmelidir.

Zaman size uymazsa...

Bugün de, anne- babalara çocukların iyi yetişmesi, iyi eğitilmesi ile ilgili birkaç sözüm olacak. İslam tarihinden bir anektodla konuya girmek istiyorum:

Çocuklarının hallerinden şikayetçi olan bazı kimseler **Hz. Ali'**ye gelip sorarlar: "Çocuklarımızı babalarımızdan gördüğümüz şekilde yetiştirmeye çalışıyoruz. Fakat istediğimiz netice alamıyoruz. Ne yapalım?" **Hz. Ali** bunlara şöyle cevap verir: "**Eskide ısrarlı olmayın! Zamanın şartlarına göre eğitin çocuklarınızı. Dünya işlerinde zaman size uymazsa, siz zamana uyun!...**"

Kısa ve öz olan bu sözde eğitimle ilgili çok güzel mesajlar var bizlere...

Bunun için bizim zamanımızda şöyleydi böyleydi diyerek çocuklarımızı kendimizden, dolayısıyla değerlerimizden uzaklaştırmamalıyız. Bir okuyucunun derleyip gönderdiği çocuk eğitimi ile ilgili şu bilgilerden her anne-babanın kendilerine az veya çok ders çıkartacaklarını ümit ediyorum:

Anne-baba olmanın kolay olmadığını hiçbir zaman unutmayalım. Saksıdaki bir çiçek bile ilgi ister, bakım ister; kendiliğinden yetişmez.

Saygı görmeyen bir çocuktan saygı beklemeyin. Sevgi görmeyen bir çocuktan sevgi de beklemeyin. Çocuğunuza içten bir sarılma, sevgiyi tüm kelimelerden daha iyi anlatır. Sevgi yoluyla çözüm aramamak, yeni çatışmaların kaynağıdır.

Çocuklardaki merakı engellemeyin. Merak, bilginin kaynağıdır. Girişimciliği engellemeyin. Girişimcilik, canlılığın kaynağıdır. Bireyselciliği engellemeyin. Bireysellik, bilgeliğin kaynağıdır.

Çocuklara karşı verilen olumsuz tepki, olumsuz etkiyi oluşturur. Olaylara kayıtsız kalmak, hakettiği övgüyü bulamayan çocukların çevrelerine verdikleri bir tepkidir.

Çocuklarınızı yakından izleyin. Her gün yeni şeyler keşfettiğinizi göreceksiniz. "Hayır" kelimesini kullanmanız gerekiyorsa, bunu çocuğunuzu küçük düşürmeyecek şekilde yapın.

Çocuklarınıza söylediğiniz her söz, sizi üzecek ya da sevindirecek bir biçimde, onlar tarafından tekrar size geri dönecektir.

Kurallarınız varsa, nedenleriniz de olmalıdır. Bu nedenleri bilmek hem sizin hem de çocuğunuzun hakkıdır. Çocuğunuza soru sorarsanız, cevabı beklemeyi unutmayın.

Çocuğunuzun arkadaşlarını, kendi arkadaşlarınız gibi sıcak karşılamalısınız.

Çocuğunuzun yanında, eşinizle münakaşa kavga etmeyin.

Çocuğunuzun sorularına karşı göstereceğiniz ilgisizlik, onun başka sorular sorma isteğini kıracaktır ve bilgi dağıtıcı yetersiz olacaktır. Eğer sinirli ve iyi değilseniz, "kötü bir gününüzde" olduğunuzu çocuğunuza söylemelisiniz.

Sizin gibi, çocukların da hayal kurmaya ihtiyacı vardır. Çocuğunuz, hayallerinden birini sizinle paylaşmak istiyorsa, size ne kadar değer verdiğini anlayın ve onu tüm kalbinizle dinleyin.

Hata yaptığınızı çocuğunuza itiraf edemiyorsanız, güvenilirliğinizi zamanla kaybedersiniz. Çocuğunuzdan, hissetmediği şeyleri söylemesini beklemeyin.

Anne-babanın yerine getirmesi gereken en önemli ve en güç sorumluluk, çocuklarına, duygularına nasıl yön verebileceklerini öğretmektir.

Çocuklar, karar vermeyi karar vererek öğrenirler. Onları bu konuda özendirin.

Çocuğunuza yapamayacağınız sözü vermeyin; verdiğiniz sözleri de mutlaka tutun.

Konuşan bir çocuğun sözlerini tamamlamaya çalışmayın.

Bir çocuğun hayatındaki tüm riskleri kaldırırsanız, o çocuğun hayatındaki tüm canlılığı da kaldırmış olursunuz.

Yetişken çocuklara, dini yönden baskıcı olmayın, onlardan çok fazla şey istemeyin; sadece namaz kılmasında ısrarcı olun. Namazını muntazam kılsa, diğerleri kendiliğinden hallolur.

Çocuklarımız niçin bizim gibi değil?

Son yıllarda herkes aynı şeyden şikayetçi, deniyor ki: Çocuklar ımız bize niçin benzemiyor, niçin bizim gibi yaşamıyor. Aile itibarımızı, şerefimizi on paralık ediyorlar; namaz yok niyaz yok; manevi değerlerimize ilgisizlik, ilgisi olsa da bizim gibi değil; pejmurde bir hayat sürüyorlar.

Hatta hali vakti yerinde olanlar, bu şikayetlerini daha ileri safhaya götürüyor; sebebini öğrenmek için psikiyatri doktorlarına gidiyor. Şikayetlerini anlatıp: "Psikolojisi mi bozuk? Tedavi mi gerekir" diye soruyorlar.

Kendilerine, "**Çocuğunun senin gibi olması için ne yaptın?**" diye sorulduğunda, yıllardır Batı'dan aldığı telkinlerle hemen şunu söylüyorlar: "**Ben o konuda çocuklarımı serbest bıraktım. Nasıl olsa bize uyar, bize benzer diye düşündüm. Baskı ters tepebilir inancı ile yönlendirmeye girmedim. Sadece, yazın bir ara Kur'an kursuna göndermiştim. Onun dışında kendi haline bıraktım.**"

Okul durumunu sorduğunuzda ise, görevini fazlasıyla yerine getirmiş bir kimse rahatlığı ile hemen cevap veriyor: "Yıllardır yığınla para verip düzenli olarak hazırlık kurslarına gönderdim. İlkokuldan itibaren okula gitmesinde, eve

döndüğünde derslerine çalışmasında ısrarlı takipçi oldum. Ayrıca yazları yabancı dil kursuna gitti. İngilizcesini geliştirmesi için yurt dışına gönderdim. Geçmişte ben çok sıkıntı çektim, çocuğum sıkıntı çekmesin, diye her istediğini, en pahalısından aldım; istediği hiçbir şeye olmaz, demedim. Fakat, okumasından da memnun değilim..”

Ailenin şikayetçi olduğu çocuklara sorduğunuzda onların cevabı da şöyle oluyor genelde:

“Okuyup, toplumda belli bir yerim olması için, çok çalışmam gerektiğine inanıyorum. Ama ancak bu kadar oluyor. İnanç meselesine gelince, elbet kendime göre inancım var ama çevreye uyumlu olmak benim hedefim. İnşallah yaşlanınca, hatta emekli olunca ibadete başlarım. Şu an buna vaktim yok. Ayrıca, okulda gerici damgası yemek istemiyorum.”

Aslında, sıkıntının sebebi ve çaresi bu baba ile çocuğun itiraflarında var. Bütün mesele babanın şu iki cümlede düğümleniyor: Birincisi, “**Çocuğumu manevi değerlerimize yönlendirmedim**” ikincisi, “**Her türlü ihtiyacını karşıladım**” cümlesi.

Her gencin okuması, çağın şartlarına göre kendini yetiştirmesi önemlidir. Fakat, bundan daha önemlisi ise, öz değerlerimize, kültürümüze uygun yetiştirilmesidir. Aslında bu, daha çok emek, daha çok para gerektirir. Her nedense buna emek verilmiyor, gereken yatırım yapılmıyor.

En zor olan şey için hiç yatırım yapmıyoruz ancak, her insanın kendi gayreti ile elde edebileceği bilgiler için, varımızı yoğumuzu seferber ediyoruz. Bir meyve ağacının bile kendiliğinden yetişmez, bakım ister. Biz, bir meyve ağacına gösterdiğimiz itinayı kendi çocuklarımıza göstermiyoruz. Sonra da kalkıp, çocuğumuzdan şikayetçi oluyoruz. Adama, ne verdin ki ne istiyorsun, ektin mi ki biçsin demezler mi?

Her ihtiyacı temin edilen çocuğun, hem okulunda, hem ailesinde eğitim ve öğretim güçleşir. Çocuk şımarık yetişir ; bu da, inancında, yaşayışında gevşeklik meydana getirir.

İnsan ihtiyaçsız olursa azar. Sıkıntı çekmeyen varlığın, rahatın kıymetini bilmez. Yine sıkıntı çekmeyen, çaresiz kalmayan, Yaratanını hatırlayamaz. Ona sığınmada, bildirdiği emir ve yasakları yerine getirmede, isteksiz ve şuursuz olur. Hedefi sadece, yemek içmek, gezmek olur. Bu düşünce de bir gencin hem dünyasını hem de ahiretini perişan eder.

Anne- baba daha küçük yaşlarda çocuklarının yemelerinde içmelerinde, yatmalarında, soğuk havalarda ne giymeleri gerektiği konusunda onları adım adım takip eder. Üstelik, bu konularda ısrarcıdır. Çocuğunu “**ilerde öğrenir yaparsın**” diye bu davranışında serbest bırakmaz. Her gün ısrarla okula gönderir, derslerine çalışması için baskı yaparlar. Peki, her konuda ısrarla takip edip de küçük bir çocuğun ahlaki ve dini eğitimini kendi haline bırakan veya “**Büyüünce kendi seçimini kendi yapar.**” mantığıyla hareket eden anne ve babanın, sonra da dönüp, “Çocuğum bizim gibi niçin değil?” demeğe hakkı var mı?

Zamanımız ilgi, sevgi devri

İnsanın alışkanlıklarından vazgeçmesi kolay değildir. Hele bu alışkanlık, asırlardır devam ede gelen, bir alışkanlık, bir davranış şekli ise, durum daha da zorlaşır.

Aile içi eğitimden, çocuklarımıza karşı davranış şeklimizden bahsediyorum. Aşırıdır süre gelen bu davranış şeklimiz; otoriter, mesafeli bir metot idi. Bu zamana kadar iyi neticeler de alındı bu metoddan.

Ancak, zamanımızda herşey çok hızlı değiştiğinden istenilen netice tam olarak alınamıyor artık. Zorlamalar, katı prensipler geri tepiyor. Baskı altında belli bir kalıba sokulan gençler, delikanlılık çağına girince, tam tersine bir kalıpla çıkıyor karşımıza.

O zamana kadar zorlamalar ile namazını kılan, kılık kıyafetine dikkat eden gençler bir çırpıda bu değerlerden sıyrılıyorlar çoğu zaman. Bu da gösteriyor ki, artık metodumuzu değiştirmemiz, kendimizi yenilememiz gerekiyor.

Eskiden çocukları **cemiyet; okul, sokak** terbiye ediyordu. Bunun için aileye, babaya fazla bir iş kalmıyordu. Babanın çocuğuna faydalı olması daha zor olduğu için, baba çocuğu ile arasına mesafe koyarak, daha etkili olan cemiyet eğitimine havale ediyordu.

Şimdi cemiyetin, sokağın, okulun bu faydalı eğitim özelliği kalmadı. Aksine çevresi çocuğa oluyor veriyor. Televizyon ve internetin faydaları yanında verdiği zararları kelimelerle ifade etmek mümkün değil. Böyle bir ortamda, çocukla ilgilenmeyip, araya mesafe koymak, onu her türlü vahşi hayvanın bulunduğu ormanda yalnız bırakmak gibidir.

Bunun için çocuğumuzun dünyasını ve ahiretini düşünüyorsak, küçük yaştan itibaren ilgilenmek, sevgi ve şefkatle yaklaşip manevi değerlerimizi ürkütmeden vermek zorundayız. Bunu yaparken ölçüyü iyi muhafaza etmek zorundayız. Aşırı denetim, çocuğu pasifleştirir, aşırı hoşgörü çocuğu şımartır ve olgunlaşmasını engeller. Peygamber Efendimizin buyurduğu gibi, "**çocuklarınızla çocuklaşınız**" metodu içerisinde onlara yaklaşmalıyız.

Eğitim zor iştir. Zaman ister, sabır ister, emek ister. Altı ay ömrü olan çiçek bile bakım ister, kendiliğinden yetişmez. Mesela, dinimiz, namaz kılmadan önce, namazı sevdirmemiz, alıştırmamız için çocuğa üç senelik bir zaman dilimi belirliyor. Yedi yaşından başlayarak, 10 yaşına kadar namazı alıştırmamızı emrediyor. Bunun gibi, bütün manevi değerlerimizi verebilmemiz için çocuğa zaman ayırmamız şart. Bunu da, yavaş yavaş alıştıra alıştıra zorlamadan, nefret ettirmeden yapmamız gerekiyor.

Çocukların dinimize uygun giyim tarzına alışmaları da küçük yaşlarda başlar. Kız çocuklarımıza daha küçüktür diye dekolte kıyafet giydirirsek, buna alışır büyüyünce normal kıyafete geçmesi zor olur. Çocuk gördüklerine imrense bile, ona uygun şekilde anlatarak ileride yapamayacağı işlerden şimdiden uzak tutmak gerekir.

"**Hoş gör, boş ver, ileride düzelir**" anlayışıyla çocuğun olumsuz davranışları düzeltilmezse, ileride hoş görülmececek şeyleri hoşgörü ile karşılar. Aşırı gevşek tutumla yetişen çocuk; bencil, sabırsız ve anlayışsız olur.

Hoş görü gösterilecek; fakat bu zamanında, yerinde olacak. Ana babanın yanlışı: neyin doğru, neyin yanlış olduğunu bildiği halde, kimi zaman yanlış yapılmasına hoşgörü göstermesidir.

Sevgi, yanlışı görmemezlikten gelmeye sebep olmamalıdır. Aşırı sevgi, çocuğu sevgiye boğar, çocukta bağımlılık ve güvensizlik oluşturur. Karşılaştığı her sorunda çözüm kapısı olarak ana babaya dayanır, onlara güvenir; fakat kendine güvenmez.

Çok çalışmasını, çok ibadet etmesini değil; düzenli, istikrarlı olmasını istemeli ve bu yolda telkinlerde bulunmalıdır. Programlamasına, zamanını yönetmesine

yardım etmelidir. Bunları yaparken aksama olduğu zaman da onu sevgisizlikle cezalandırmamalıdır.

Aile içinde kutuplaşmalara; anne ile kızın bir yanda baba ile oğulun bir yanda; bazen anne ile baba bir yanda çocuklar bir yanda biçiminde ortaya çıkan gruplaşmalara fırsat vermemelidir..

Çocuk hakkında bütün kararları “çocuğumu en iyi ben tanırım” anlayışıyla almak, ondan sadece bu kararlara uymasını beklemek, mutsuz, kendi yetenek ve ilgisine uygun bir meslekte çalışmayan, bu nedenle de kendisiyle barışık olmayan bir insan oluşturur.

“Sen benim dediklerimi yap, yaptıklarımı yapma” anlayışı yanlıştır. Çünkü, çocuklar, söylediklerimize değil, yaptıklarımıza bakarlar. Söylediklerimizle yaptıklarımız birbiriyle uyumlu olmalı. Çocuğumuzu dinlediğimizi, onu adam yerine koyduğumuzu hissettirmeliyiz.

Çocuğunuza **“Sana güveniyorum, elinden geleni yapacağına inanıyorum”** mesajı vermelidir. Asla, **“Bu kafayla gidersen....”**, **“Ben demedim mi....”** diye başlayan sözler söylememelidir. Böyle sözler, bizden uzaklaşmaya, nefrete sebep olur.

“Gençlik cinnetten bir şube “

Gençlik cinnetinde olduğu için evlilik müessesesi gün geçtikçe çökmekte. Bu çöküşün daha hızlı olması için Medya elinden geleni yapmakta. Batı’da gerçek manada aile zaten kalmadı. Gençler normal evlenme yerine "Beraberliği" tercih etmekte. Bizde de bu akım hayli mesafe aldı; çünkü bazı çevreler devamlı bunu körüklemektedirler.

Halbuki, toplumun yapısını ilgilendiren yapılanmalarda, değişikliklerde çok dikkatli olunmalıdır. Çoğu zaman yapılan yanlışlığın telafisi mümkün olmamaktadır. Bunun için, “cinsiyet konusunda” yayın yapan kuruluşlar, mutlaka, ama mutlaka, “kadın ve erkek psikolojisini”, “cinsiyet motivinin mahiyetini ve gücünü” çok iyi bilmek durumundadırlar.

Bütün canlılar, üremek zorundadırlar. Üreme de türlere göre değişmektedir. İnsanlarda üremenin, yüce kitabımız Kur’an-ı kerimde buyurulduğu üzere “nikahlı çiftler arasında” cereyan etmesi gerekmektedir..

Kur’an-ı kerimde bildirildiğine göre, kadın ile erkek arasında “bir sevgi, gönül bağı” vardır. Nitekim, ayet-i kerimde, **“Sizi bir tek candan (Hz. Adem’den) yaratan, ondan da gönlü buna ısınsın diye eşini (Hz. Havva’yı) yaratan O’dur.”** buyurulmuştur. (Araf/189.)

Böylece, iki cinsi, birbiri ile kaynaştıran sevgi gücü ile, beşeriyet, o günlerden, bugünlere üreyerek gelebilmiştir. Bunun için halk arasındaki, “Nikahta keramet vardır” sözü meşhur olmuştur. Bazıları beşeriyeti, bu konuda “başıboşluğa” teşvik etmişler; her türlü sosyal ve vicdanî sansürü ortadan kaldırmak istemişlerdir. Bu konuda, İslâmın gösterdiği gerçekçi ve mutedil yolu terk etmişlerdir.

Bunun için de çocuk, ergen ve genç psikolojisinden habersiz kişiler, cinsel eğitim ve sosyalleştirme adı altında çok yanlış davranışlar içine düşmüşlerdir. Meselâ, çocuklar ısrarla bir arada tutularak “sosyalleştirilmeye” çalışılmıştır.

Halbuki, bu konuda psikologların ve pedagogların tespitleri tamamı ile farklı. İlim adamlarına göre, 0-6 yaşları, insan hayatında “ilk çocukluk” dönemidir ve bu yaştaki çocuklar kız-erkek ayırımı yapmadan birlikte oynamaktan, birlikte hareket etmekten hoşlanırlar. Fakat, “ikinci çocukluk” dönemi adı verilen 6-12 yaş çocukları ve ergenlik çağı için durum, tamamı ile tersinedir.” (Rıza Kardaş – Eğitim Psikolojisi,).

Yani, bu yaşlarda, kızılı-erkekli karma gruplar meydana getirmekten hoşlanmazlar; onlar, “**kendi cinsleri**” ile birlikte çocuk grupları oluşturmaya çalışırlar. Hatta, onlara göre, bu yaşta bulunan çocuk grupları, karşı cinsin meydana getirdiği gruplara “**öfke**” ile bakarlar. Beraberlikte ısrar psikolojik bozukluklara sebep olur. Bu konuda bütün psikolog ve pedagoglar aynı görüştedir. Bu hususu, E.B. Hurlock da, “Psikometri”nin kurucusu Moreno da teyid ederler.

Bu yaş dönemleri içinde bulunan çocukları ve ergenleri “**sosyalleştireceğim**” ve “**karşı cinse intibak ettireceğim**” diye ortaya çıkan, onların psikolojik özelliklerine ters düşen zorlamalara giden kişi ve müesseseler, başarılı olmak şöyle dursun, çok ters tepkilerle karşılaşmaktadırlar.

Toplumun “**delikanlılık çağı**” dediği, bu dönemde gençler önemli psikolojik ve fizyolojik değişimlere uğrarlar, yepyeni meseleler karşısında kaldıklarını görürler. Hele, “**delikanlıların**” bu durumunu, istismar ve tahrik eden çevreler ve uyarıcılar fazla ise, buhranın boyutları gittikçe büyür; iş, birçokları için “**cinnet**” mertebesine varabilir.

Amerika ve Avrupa cemiyetlerinde, kısmen de bizde görüldüğü üzere, çeşitli suçlar işleyen ve korkunç sapık davranışlar gösteren “gençlik akımları” oluşur. Genişleyen, büyüyen ve kalabalıklaşan bütün “sanayi toplumlarında” görüldüğü üzere, aile ve cemiyet zayıfladığından, başıboş kalan genç nesiller, akla, hayale gelmeyecek; şeytana tapma, sapık ilişkiler, uyuşturucu kullanma gibi her türlü çılgınlıklara başvurabilmekteler.

Sevgili Peygamberimizin buyurdıkları gibi, başıboş bırakılan gençlik gerçekten de şimdi, “**Gençlik cinnetten bir şube...**” dir. Hele bu gençlik, sahipsiz, himayesiz ve kontrolsüzse... Üstelik bir de kışkırtıcı film ve yayınlarla karşı karşıya ise...

Ecdadımızın “**ateş ve barut**” misâli ile tehlikeli bulduğu, genç kız ve erkek ilişkilerinin, Amerika ve Avrupa cemiyetlerinde gençleri ne hale getirdiğini, çok iyi tahlil etmek gerekir. Başıboş ve kontrolsüz bir cemiyette, “**serbest beraberliklerin**” insanı hayvanlaştırdığı bir gerçektir. İnsanlıkla, medeniyetle hiç alakaları kalmamıştır. Yeme içme ve çiftleşmeden başka bir düşünceleri yoktur.

Böyle bir toplum, teknolojiye ne durumda olursa olsun, yok olmaya mahkumdur. Çünkü toplumları ayakta tutan teknoloji değil, medeniyettir; ruhu besleyen manevi ve ahlâki değerlerdir.

Bardak boş kalmaz!

Görünüşte basit gibi de görünse bazı olaylar iz bırakıyor hafızada... Fizik öğretmenimiz birgün derse girdiğinde çantasından çıkardığı su bardağını masanın üzerine koymuştu. Biz bardağı ne yapacak diye merakla beklerken, defteri imzaladıktan sonra boş bardağı gösterip sordu:

- **Çocuklar bu gördüğünüz bardak dolu mu, boş mu?**

Biz hep bir ağızdan bağırdık:

- Boş öğretmenim!

- **Bilemediniz çocuklar, hiçbir şey boş kalmaz. Şu anda bardak hava ile dolu. Su koyduğunuz zaman da hava çıkar su ile dolar!...**

Bu fizik kuralı sadece madde için değil; insanın ruhî yapısı için de geçerlidir. Öyle veya böyle bir şeye inanmak zorundadır insan, boş kalmaz. Ateistler bile inançsız değildir aslında, kendilerine göre bir inançları vardır.

Bugün çekilen sıkıntıların sebebi, insanın sadece madde olarak görülmesi ve mana tarafının ihmal edilmesidir... Allahü teâlâ, insanı madde ve mana olarak dengelemiş. Bu denge bozulunca, felâketler birbirini izliyor...

Bugün, her türlü imkâna, lükse rağmen gençlik bunalımında. Bunun en ibretli örneği geçenlerde basının günlerce işlediği iki gencin intihar olayıdır. Gençlerin ölümüne giderken söyledikleri sözler, yanlışlığı ortaya koyuyor fakat bunu anlayacak insan nerede? Hâlâ çare başka yerde aranıyor. İlâç yerine zehir veriliyor...

Sen, çocuğa Allaha inanmanın lüzümünü öğretmezsen, aksine bunu gericilik, yobazlık olarak empoze edersen, o da gider şeytana tapar; nasıl olsa böyle bir duruma karışan, ayıplayan da yok...

İnanma ihtiyacı, insanın yaratılışında mevcut. Bunu yok etmek veya bunun yerine başka şeyi koymak mümkün değil... Her türlü maddî imkânlarla donatılmış, lüks içinde yüzen, fakat maneviyattan uzak tutulmuş kolejli gençler, "**Hepinizi seviyoruz, ama buraya ait değiliz**" diyerek, onbeşinci kattan merdiven boşluğuna kendilerini bıraktılar ve beton zeminde feci şekilde can verdiler. Neye böyle yaptılar, çünkü onlara buraya, bu dünyaya ait olduklarını öğretilmedi.

Onların sadece maddelerine hitap edildi... Her türlü ihtiyacı karşılandığında insanın mutlu olacağı zannedildi. Maneviyat aksesuar olarak görüldü...

Fakat bütün maddî imkânlara, lüks dairelere rağmen onlar, huzuru terk edilmiş metruk hâldeki tarihi binada buldular!... Burada içki, fuhuş ve uyuşturucu eşliğinde ayınlar düzenleyerek kedi, köpek kurban ettiler. İnanç boşluklarını böylece doldurmaya çalıştılar kendilerince. Huzuru yanlış yerde aradıklarından da, susuz olanın deniz suyu içerek daha da susadığı gibi daha çok huzursuz oldular. Neticede bu huzursuzluk onları intihara sürükledi. Biz gerçek huzurun yerini öğretilmediğimiz için, birileri gerçek huzurun intiharda olduğu empoze etmişti onlara. Hem de nereden? Ta okyanus ötesindeki **ABD**'den...

Bugün dünyada yaklaşık 10 milyondan fazla kişi şeytana tapıyor... Türkiye'de de yayılmaya başladı bu sapık inanç. Sen boşluğu doldurmazsan, birileri gelip dolduracak, bardak boş kalmaz çünkü...Ama su ile ama hava ile ama zehir ile...

Bu arada yeri gelmişken biraz da intihar üzerinde duralım. İntiharın ne olduğunu da anlatamadık toplumumuza. Anlatamadığımız bir yana filmlerde, intiharı sıkıntılardan bir kurtuluş yolu olarak gösterdik.

İntihar genelde inanç boşluğunu veya zafiyetini gösterir. Müslüman intiharı düşünmez bile. Çünkü intihar, bir çare, bir kurtuluş değil, aksine tarifi imkânsız azaplara kendini atmak, demektir. İntihar etmek, küfre yakın çok büyük günah olduğu için, ölürken dayanılmaz acılara maruz kalır. Bu acı azap sonsuz olarak devam eder. Bunu bilen intiharı nasıl düşünsün?

Bizde intihar olayları, maneviyatın zaafa uğratılmaya başladığı, Batı ile içli dışlı olduğumuz Tanzimat'tan sonra görülmeye başladı. **İntihar** kelimesi, Tanzimat'tan önce yazılan lügatlarda bile yoktu.

Dinsizliğin ve inanç zayıflığının intihar üzerindeki etkisi büyüktür. Avrupa'da, hayat standardı yüksek olan yerlerde, intihar oranı daha yüksektir. Avrupa'daki intihar oranı Türkiye'dekinden **15-20** kat daha fazladır. Meselâ **Fransa**'da 100 bin ki°iden **44**'ü intihar etmektedir. İntiharda Türkiye en alt sıralardadır. Türkiye'de de batıdan doğuya gittikçe inanç kuvvetlendiği için intihar oranı düşmektedir.

Bütün bunlar gösteriyor ki, huzursuzlukların, intiharların panzehiri sağlam bir inançtır... Gerisi havanda su dögmektir.

Farkımızı çocuklara nakledilmeli

Ayakta kalmak, hayatı idame ettirebilmek için farkı muhafaza etmek şarttır. Peki fark nedir? Fark, orijinalliktir, diğerlerinden ayıran özelliklerdir. Bir cemiyeti, cemaati, inancı, hatta devleti bu farklılıklar ayakta tutar. Bunun için çocuklarımıza,

Müslüman olduğumuz, diğer milletlerden farkımız anlatılmalı, hafızalarına nakşedilmelidir.

Farkı çocuklarına nakletmeyen, orijinalliğini muhafaza edemeyen toplumlar dağılır; tarihe karışır. Bunun geçmişte sayısız örnekleri vardır. Osmanlıyı altı asır sapa sağlam ayakta tutan, dünya imparatorluğu haline getiren orijinalliği idi; diğer devletlerden farkı idi. Bu orijinallik Batı hayranı enteller tarafından bozulunca, asli unsurlar bir bir yok olup, devlette sarsıntı başladı. Sözde aydınların körü körüne, her şeyi ile Batılaşma gayreti, devletin sonunu hazırladı.

Son yıllarda, Bosna-Hesek'in başına gelenler de, farkı muhafaza edememekten dolayıdır. Müslüman bir toplum olmalarına rağmen, yaşayış olarak Sırplardan farkları kalmamıştı. **Çocuklarına Müslüman ismi koymak** bile ayaplanır hale gelmişti. Kız alıp veriliyordu. Düğünleri ve diğer örf adetlerinde arada hiçbir fark kalmamıştı. Onları kendilerinden farklı görmüyorlardı. Arada fark kalmayınca da bildiğimiz feci olaylar meydana geldi. İkiyüz elli bin kişi, çocuk, yaşlı, kız, erkek demeden katledildi.

Fark muhafaza edilmediğinde, sadece cemiyetler, devletler yok olmaz. İnançlar, dinler için de bu kural geçerli. Mesela bugün Peygamber efendimizden bu yana devam ede gelen "**Ehli sünnet vel cemaat**" itikadına sahip insan sayısı çok azaldı. Eskiden bütün İslam ülkeleri bu itikada sahipti. Bu itikadın aslına, orijinaline sahip çıkılmadığı ve yaşanmadığı için bu ülkelerin çoğunda kalmadı.

Bırakın ehli sünnet itikadına mensup Müslümanı bulmayı, Ehli sünnet'in ne olduğunu bilen bile yok. İslam ülkelerinin Batı'dan farkı kalmadı. Hadis-i şerifte, "**Kendini bir kavme benzeten onlardan olur**" buyruldu. Bu hadis-i şerif, âhlâkını, ibadetlerini, yaşayışlarını islâm düşmanlarına benzeten, onların kötü âdetlerine uyanları, haramlara "güzel sanat" ismini takanları haber vermektedir.

Bir fikrin, bir inancın ayakta kalabilmesi "farkın" devamlı gündemde tutulması ve bu farkın yaşanması ile mümkündür. Bunun için de; aynı inancı taşıyan kimselerin her vesile ile beraber olmaları, birbirlerinden kopmamaları gerekir. Aralarındaki ufak tefek meseleler ayrılığa sebep olmamalıdır. Sürüden ayrılanı kurt kapar. Sevgiyi, muhabbeti gideren, dedi-kodu, gıybet gibi aşağılıklara tenezzül edilmemelidir.

Yine aynı inancı taşıyan kimselerin, zaruri beraberliklerin dışında, farklı, bozuk inançta ve yaşayıştaki kimselerden uzak kalmaları, bunlarla sosyal aktiviteye girmemeleri gerekir. Çünkü, kötülükler, kötü huylar, bozuk inançlar bulaşıcı hastalıklardan daha hızlı yayılır.

Bunlara dikkat etmeyen, belli bir ideali, şuurlu bir inancı olmayan sıradan bir kimse, durumuna düşer. İdeali olmayan; davasını, inancını yaşayamaz ve yaşatamaz. Kendisinden sonraki nesillere intikal ettiremez.

Yaşanmayan davanın, "Orijinalliği" "farkı" zamanla yok olur. Farkı kaybeden farkında olmadan kendini de kaybeder. **İnanıldığı gibi yaşamayan, daha sonra yaşadığı gibi inanmaya başlar.** Ondandır da, bize ne oldu, biz eskiden şöyleydik, böyledik, demenin faydası olmaz. İnsan kendini değiştirmedikçe, Cenab-ı hak verdiği nimetleri geri almaz. Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde, "**Bir millet, kendini bozmadıkça, Allah onlara verdiği gibi değiştirmez.**" buyurmaktadır.

İnsanın kendini bozulmaktan muhafaza etmesi kolay değildir. Azgın sele kapılmış kimsenin kendini koruyabilmesinden daha zordur. İnsan önce kendisini, sonra çoluk çocuğunu sonra da çevresini kurtarmanın gayreti içinde olmalıdır. Bir müslümanın imanını kurtarmak yüz kafiri müslüman yapmaktan daha kıymetlidir.

Bu da ancak, “farkı” “Orijinalliği” çocuklarımıza intikal ettirip bunu muhafaza etmekle mümkündür.

Başarıda tecrübenin yeri

Çocuğunun yaşı ne olursa olsun, babanın gözünde, o hâlâ çocuktur ve her zaman himayeye, nasihate ihtiyacı vardır.

Geçenlerde memleketinden dönen komşumuz Ahmet amca anlattı, epeyce güldük.

Ahmet amcanın yaşı ellinin üzerinde, babasının ise seksen... Babası, her zaman olduğu gibi, bu dönüşünde de, “**Havanın sıcak olduğuna bakma, kazağını yanına al! Terli iken rüzgâra tutulursan üşütürsün. Sakın çok soğuk ve buzlu şeyler içme, hasta olursun...**” gibi nasihatlerini ihmal etmemiş.

Ahmet amca, tebessüm ederek, hafif sesle cevap vermiş:

- Babacığım, biliyorsun torun sahibi oldum, on beş yaşındaki çocuğa nasihat eder gibi konuşuyorsun!

Babası birden ciddileşir:

- **Yaşın ne olursa olsun, sen hâlâ benim gözümde on beş yaşındasın. Şunu unutma! Yaşlıların bulanık suda gördüğünü, gençler aynada bile göremezler. Bizlerin sizlere anlatabilecekleri bir şeyler her zaman vardır. Bizim anlattıklarımız daima sizin faydanızdır.**

Belki bu kadarı biraz fazla, ama yaşlıların tecrübelerine her zaman ihtiyacımızın olduğunu unutmamalıyız. Zamanımızda genç yaşlı çatışması hat safhada... Eskiden kuşaklar arası değişim bu kadar hızlı olmadığı için, çatışma da fazla olmuyordu. Şimdi öyle mi? Bilhassa teknolojik gelişmeler arayı çok açtı. Fakat teknoloji her şey demek değildir. Hayat tecrübesi çok farklı. Okuyarak elde edilemiyor, ancak yaşamakla elde edilebiliyor.

Yaşlılarımızı, “**Bunlar çağ dışı kimseler, hiçbir işe yaramazlar!**” deyip bir kenara itmemiz çok yanlıştır. Teknolojinin dışında, onlardan öğrenebileceğimiz çok şey vardır. Yaşlılarımız da yerli yersiz her şeye müdahale etmeseler, işin orta yolu bulunmuş olacak. Şu kıssa, anlayana çok şey anlatmaktadır:

Ülkenin başına yeni geçen genç hükümdar, birgün yokluktan, fakirlikten, perişan olmuş isyankâr gençleri karşısında bulur. Onlara der ki:

- **Bağırıp çağırmakla bir yere varamazsınız. Sıkıntılarınızın nasıl çözüleceğini de anlatmalısınız.**

Gençler hep bir ağızdan seslenirler:

- Sıkıntılarının sebebi, bugüne kadar ülkeyi yöneten yaşlılardır. Eğer onları ortadan kaldırırsak, ülke huzura kavuşur...

Genç hükümdar, çaresiz, isteklerini kabul etmiş. Gençler hemen işe koyulmuşlar... Köşe bucak her yerde, hükümdardan daha yaşlı kimsenin kalmaması için önlerine geleni öldürmüşler.

Fakat gençlerden biri babasına kıyamamış. Onu alıp uzak bir yere götürerek saklamış. Ülkede yaşlı kalmadığına kanaat getiren gençler, hükümdarın huzuruna çıkmışlar. Genç hükümdar sormuş:

- **Benden yaşlı olan herkesi yok ettiniz mi?**

- Evet hükümdarımız.

Hükümdar gerçekten yaşlı kalıp kalmadığını öğrenmek istemiş:

- **Şimdi sahile gideceksiniz, kumdan yüz metre ip büküp getireceksiniz!**

Heyecanlı gençler sahile koşmuşlar. Fakat kumu bir türlü büküp ip hâline getirememişler. İçlerinden, babasını saklayan, bir fırsatını bulup, gizlice babasına sormuş ipin nasıl yapılacağını. Yaşlı adam çıkış yolunu göstermiş:

- Hükümdarınıza, **“Sen, içimizde en yaşlı olanısın, en tecrübeli insansın. Bu ipin nasıl yapılacağını önce sen bize göster!”** deyin.

Sonra gelip, babasının bu fikrini kendi fikri gibi arkadaşlarına bildirmiş. Onlar da hemen hükümdarın huzuruna çıkmışlar:

- Hükümdarımız, emriniz başımızın üstüne... Ancak; içimizde en yaşlı olan sensin. Sen bu ipin bir metresinin nasıl yapılacağını bize gösterin, gerisini biz bükürüz.

Hükümdar sinsi sinsi gülmüş:

- İçinizde bir yaşlı var. Nerede sakladınız onu, hemen getirin!

Durum anlaşılır... Gençler, bir felâket neticesinde de olsa, tecrübenin önemini öğrenirler. Bu yaşlıyı da hükümdara danışman yapıp, memleket meselelerini hep beraber kısa zamanda hâl yoluna sokarlar.

Böylece gençler, başarısızlığı yaşlılarda aramanın yanlışlığını; tecrübenin, meseleleri çözmedeki ve başarıyı elde etmedeki önemini; ani, keskin karar vermenin zararını ve köprüleri tamamen atmanın ne gibi felâketlere sebep olacağını öğrenmiş olurlar...

“Eti de benim, kemiği de...”

Ziyaretine gittiğim arkadaşın öfkeli sesi, dükkânının dış kapısından bile duyuluyordu:

- Senin adam olacağın yok. Tamircinin yanına vereyim de gör gününü...

İçeri girdiğimde, bu sözleri, ortaokul ikinci sınıfa giden oğluna söylediğini gördüm. Kendisine sordum:

- Hayrola, ne bu şiddet bu celâl Ali Bey?

- Hiç sorma, bunların yedikleri önünde, yemedikleri arkalarında; buna rağmen doğru dürüst okula bile gitmiyorlar. Öğretmeni aradı, dün okula gitmemiş. Onun için kızdım. Böyle devam ederse tamircinin yanına vereceğim. Para nasıl kazanılıyormuş öğrensin.

- Ali bey, sen hangi zamanda olduğumuzu unuttun her hâlde. Sorarım sana, gözün arkada kalmadan, **“Eti senin, kemiği benim”** deyip çirak olarak verebileceğin bir yer kaldı mı? **“Eti de, kemiği de benim”** devri başladı artık. Sen 30 yıl öncesine takılıp kalmışsın.

- Neden kalmasın? Sen çok kötümserisin!

- Sen kendinden pay biç. Yanında çalışan çocuklarla gereği gibi ilgilenemiyor musun? Tabii ki ilgilenemiyorsun. Sen neysen başkaları da öyle...

Bunun üzerine arkadaş, içtenlikle sordu:

- Peki o zaman ne yapacağız?

Evet, ne yapacağız? İşte bütün mesele bu sorunun cevabını bulabilmekte ve eksiksiz tatbik edebilmekte... Eskiden, çocukların düşmanı bir ise; bugün, ben diyeyim yüz, siz deyiniz bin. Düşman çoğalınca, insan hangisiyle başa çıkacağını bilemiyor.

Bugün yapılacak ilk iş, kendi çocukluk zamanımızı bir tarafa bırakıp, bugünkü şartlara göre tedbir almak olmalı. Eskiye takılıp kalırsak, netice almamız mümkün olmaz. Dere tersine akıtılamaz. “Biz çocukken şöyleydik, böyleydik...” demek zamanı geçti artık.

15-20 yaşımızda gördük çoğumuz telefonu. Bugün çocuk internetle açıyor gözünü. Böyle bir çocuğu kendi şartlarımıza göre yetiştirmeye, çocukluğumuzdaki davranışları ondan da aynen beklemeye kalkmak çok yanlış olur.

Eskiden çocuğu sokak, yani çevre yetiştirirdi. Şimdi ise çocuğu bozan çevre... Bunun için ne yapıp yapıp, çocuğu sokaktan kurtarmak zorundayız. Çünkü sokak, çocuğu canavarlaştırıyor. Bunun canlı misallerini her gün okuyoruz gazetelerde.

Sokak o kadar acımasız ki, yetiştirdikleri çocuklar, savunmasız bir kadına tecavüz edip, sonra da delik deşik edip öldürebiliyorlar. Şeytana tapıp, masum hayvanları boğazlayıp kanını içebiliyorlar. Kullandıkları içkinin, uyuşturucunun etkisi ile utanma duyguları yıkıldığı için, en iğrenç işleri çekinmeden yapabiliyorlar. Bunları yapanlar 15-16 yaşlarındaki çocuklar.

Eskiden, evde kendisine çok kötü muamele yapılmış olsa bile, çocuk, evi terk etmeyi düşünmezdi. Çünkü sokakta ona kucağını açacak kimse yoktu. Şimdi sokak canavarları ağızlarını açmış bekliyorlar çocukları yutmak için. Şimdi çocukları bu tehlikelerden kurtarmak için, ailelerin şu üç şeye çok dikkat etmeleri gerekiyor:

1- Çocukları, manevî değerlerden uzak bırakmayın! İnanma ihtiyacı, insanın yaratılışında vardır. Biz daha küçük yaşlarda bunu sağlamazsak, çocuk, öyle veya böyle bir yerden dolduracak bu boşluğu. Maddiyatın bunu doldurması mümkün değildir. İşte satanist çocukların durumu ortada. Her türlü imkâna rağmen tatmin olamıyorlar; şeytana tapmak suretiyle bu boşluğu doldurmaya çalışıyorlar.

2- Hoş görülü olun! Mecelle’de geçen **“Ehveni şerreyn ihtiyar olunur.”** yani, “İki kötüden, az kötü olanı tercih edilir.” kaidesi gereği, az zararlı işlerine tolerans gösterin. Örneğin, oğlunuz saçını mı uzattı; “Sen kız mısın? Konu komşuya beni rezil edeceksin!” gibi sözlerle hemen tepki göstermeyin. Bu davranışı onun dünyasına ve ahiretine bir zarar vermez. Aksi takdirde zararlı şeylere yönelebilir.

3- Yakın ilgi ve sevgiden mahrum bırakmayın! Sevgiden ilgiden mahrum çocuk, aşağılık kompleksine düşer. Kendisini dışlayan aileden, toplumdaki intikam almak ister.

Netice olarak; gençleri başıboş bırakmak, bu zamanda çok risklidir. Bunun için gençleri; sıkmadan, onlara devamlı kontrol altında oldukları hissini vermeden, uzaktan takip altında tutmalıyız. Özellikle arkadaş grubuna dikkat etmeliyiz. Yanlışlarını güzellikle, ikna ederek; gerekirse sevdiği kimseleri de devreye sokarak düzeltmeliyiz. Şiddet ve yoğun baskı zamanı değil... Devir sevgi, şefkat devri...

Çocuğun; ailesine ve topluma faydalı hâlde yetişmesi için, beden ve ruh sağlığının yerinde olması lâzımdır. Maalesef ruh sağlığını çok ihmal ediyoruz. Bugün beden sağlığı ve öğrenimine verdiğimiz önemin dörtte birini çocuğun ruh sağlığına versek, mesele halledilmiş olacak.

Çocuk eğitiminde altın kurallar

Çocuğun kişiliğinin oluşumu, kendisine saygısının gelişmesi büyük ölçüde ana-babasının kişilik yapısına bağlıdır. Ana-babasının davranışlarını kendine model alan çocuk istenen ve istenmeyen davranışların çoğunu onlardan öğrenir.

Çocukların üzerinde önemle durulmalı, davranışların aşırılığa kaçmaması için özen gösterilmelidir. Saldırgan öfke patlamaları, korku ve endişeleri yatıştırılmalıdır. Bu da çocuğun doğuştan istek ve eğitimlerini tanımak, hoşlanmadığı durumları göz önünde tutmakla olur. Çocuğun tabii yetenekleri desteklenmeli, tedirginlik kaynakları giderilmelidir. Böyle bir çocuk yetiştirme, hem beden, ruh için iyidir. Erken eğitimle, alışkanlıklar ve davranışlar kişiliğe yerleşir.

Çocuğun yetişmesinde önemli etkisi olan bu altın kurallar şunlar:

1- Çocuğunuzu utandırmayın; utandırılan çocuk kendine güvensiz, toplum içinde de tepkisiz bir kişi olur. Büyüdüğünde maksadını anlatamaz. Ömür boyu bunun ezikliğini hisseder.

2- Çocuğunuzun sizden övgü ve tasdik beklediğini unutmayın. Çocuğunuzun bu ihtiyacını giderin. Her fırsatta, yaptığı faydalı şeylerle ilgili takdirlerinizi esirgemeyin.

3- Çocuğunuza size, akrabalarına ve arkadaşlarına, çevresine yardım etme fırsatı verin. Kendisine ihtiyaç duyulduğunu bilmek, onu mutlu edecektir. Ona güven verecektir.

4- Çocuğunuzun sorduğu sorulara ilgi gösterin ve doğru bilgi verin. Ona gerçek dışı bilgi vermeyin. Yanlış bilgi en kısa zamanda çocuk tarafından sezilir ve çocuğunuzla aranızdaki güven zedelenir. Verdiğiniz doğru bilgilere de şüphe ile bakmaya başlar.

5- Çocuklarınızı dinleyin ki, o da dinlemeyi öğrensin.

6- Çocuklarınızın kişiliğine saygı duyun ki, o da size saygı duysun.

7- Çocuğunuza tabii ve samimi bir hava içinde davranın. Unutmayın çocuğunuz bütün hal ve hareketlerinizi taklit eder.

8- Çocuğunuzun kendi duygu ve düşüncelerini ifade etmesine yardımcı olun. Çocuk, dışarıda duygu ve düşüncelerini rahatlıkla anlatabilme cesaretini evde kazanır.

9- Olumlu düşünmeye çalışın ki, bu haliniz çocuğunuza da yansısın. Olumlu düşünme alışkanlığının insan hayatında çok önemli bir yeri vardır.

10- Hata yaptığınızda çocuğunuzdan özür dileyin ki, o da özür dilemeyi, özür dilemenin utanılacak bir hareket olmadığını öğrensin.

11- Çocuğunuzu yerli yersiz tenkit etmeyin. Tenkitten kimse hoşlanmaz. Tenkit edilen çocuk huzursuz olur. Yalana meyleder. Önemli yanlışlarını izah ederek düzeltmeye çalışın. Düzeltmede aceleci ve ısrarcı olmayın.

12- Çocuğunuza neyi niçin yapmaması gerektiğini, sebeplerini göstererek açıklayın. Bu davranışınız çocuğunuzun aklını kullanan bir insan olmasını sağlar.

13- Bir başkasına kızdığınızda hırsınızı çocuktan almayın. Çocuğunuzla olan irtibatınız bozulur. Çocuğunuzun size güveni sarsılır. Sinirli huzursuz bir çocuk olur.

14- Çocuğunuza karşı olan davranış ve sözlerinizde tutarlı olun. Bunu yaparsanız çocuğunuzun kişilik gelişimine çok yardım etmiş olursunuz.

15- Babanızdan gördüğünüz eğitim metodu üzerinde ısrarcı olmayın. Zaman ve şartlar çok farklı. Aradaki anlayış farkını unutmayın.

16- Ya hep ya hiç prensibi ile hareket etmeyin. “Zaman, ne kadar kurtarılabilirse kârdır.” zamanıdır. Daha zararlı işlerle meşgul olacaksa, az zarara razı olun!.(Eğitimci Zeki Yılmaz’ın tavsiyeleri)

Gençler nasıl Satanist oldular?

Bir sabah işe gelince, Kadıköy’den bir Bey aradı: “ Sizinle bir konuyu görüşmek istiyorum” dedi. “ Buyurun!” deyince, “ Telefonla zor olur, mümkünse, sizi ziyaret edip, yüz yüze görüşmek istiyorum” dedi. “ Öğleden sonra bekliyorum” diyerek telefonu kapattım.

Öğleden sonra geldi. Giyiminden, tavırlarından hali vakti hayli yerinde biri olduğu anlaşılıyordu. Kısa bir hal hatır sormasından sonra hemen konuya girdi:

“Yıllar sonra bir oğlumuz oldu. Doğumundan itibaren üzerinde titremeye başladım. Maddi durumun da iyi olduğu için, oğlumdan hiç bir şeyi esirgemedim. İlk okul çağına gelince de en iyi okullarda okutmaya başladım.

Lise son sınıftan itibaren son model arabayla okula gelip giderdi, kredi kartından istediği kadar harcama yapabiliyordu. Cep telefonu ile sınırsız konuşabiliyordu. Üniversiteden sonra, mesleğini ve dilini geliştirmek için, ABD'ye gönderdim.

Hanımla bizim sevincimize artık diyecek yoktu. Komşular bizim durumumuza imreniyorlardı. Nasıl imrenmesinler, bu imkanlar kaç kişiye nasip oluyordu memleketimizde.

Geçen ay tatil için geldi. İşte olanlar bundan sonra başladı. İkinci gün yemek yerken, " **Size önemli bir şeyden bahsetmek istiyorum. Ben Müslümanlıktan çıkıp yehova şahidi oldum. Size de tavsiye ederim, bununla ilgili kitaplar getirdim,**" demesin mi?

İkimizin de başından kaynar sular döküldü. Ağzımdaki lokmayı yutamadım. Dona kaldık. Yarım saat kendimize gelemedik. Ne yaptıysak, ne anlattıysak boşuna. Size bunu sormaya geldim, nedir bu yehova şahitliği?"

Mesele anlaşılıyordu. Fakat olan olmuş, atı alan Üsküdar'ı çoktan geçmiş...

Kendisine " Önce şunu söyleyeyim size, oğlunuz zaten Müslüman değilmiş. Çünkü, islamiyeti bilen bir Müslümanın, din değiştirmesi, hele Hıristiyanlığın bile red edip " sapık bir mezhep, inanç" kabul ettiği bir dine gitmesi mümkün değil. Bunun tarihte örneği yok."

Sonra sordum, "Bütün bu imkanların yanında, çocuğunuza mensubu olduğunuz dini hiç anlattınız mı? Bununla ilgili hiç kitap okuttunuz mu?"

"Hayır, hatta lise son sınıftayken, bazı dini kitaplar getirmişti, derslerin aksamamın bunları, üniversiteyi bitirip bir mesleğin olunca okursun, tavsiyesinde bulunmuştum."

Diyanetin yayınladığı, " Yehova Şahitliği" kitabını alıp okumasını, ikna edebilirse oğluna da okutmasını tavsiye ettim. Başka ne yapılabilir ki. Olan olmuş...

Dün de, Ataköy'den arayan bir bayan okuyucumuz, feryat ediyor, " Liseye giden iki kızım var. Ne yapacağımı bilemiyorum. Ya satanist olurlarsa, diye uykularım kaçıyor. Bunları nasıl koruyabiliriz?"

Bu iki feryatın da, çıkış sebebi ve kurtuluş çaresi aynı olduğu için beraber ele aldım. Aslında, çare belli, ilaç belli... Mesele bunları idrak edip kullanabilmekte.. Bir ağaç, hatta, saksıdaki bir çiçek bile kendiliğinden yetişmez; gübre ister, su ister, ilaç ister...

İnsanın yetişmesi kolay mı? Çekilen sıkıntıların sebebi, insanın sadece madde olarak görülmesi ve mana tarafının ihmâl edilmesidir. Denge bozulunca, felâketler birbirini izliyor...

Bugün, her türlü imkâna, lükse rağmen gençlik bunalımında. Bunun en ibretli örneği, günün konusu olan, satanist inancına sahip gençlerin işledikleri cinayetler, intiharlardır...

Bu olayların birçok sebebi varsa da, şu iki konuda toplamak mümkün: Birincisi, **manevi boşluk**. İkincisi, **ihtiyaçsızlık**.

İnanma ihtiyacı, insanın yaratılışında mevcut. Bunu yok etmek veya bunun yerine başka bir şeyi koymak mümkün değil... Her türlü maddi imkânlarla donatılmış olmak, lüks içinde yüzmek bu boşluğu doldurmaz. Bilakis boşluğa iter.

Eğer, çocuğa yaşı müsait olunca, Allah'a inanmanın lüzumu öğretilmezse, aksine bu, derslerini aksatacak, kafasını karıştıracak bir şeymiş gibi empoze edilirse; o da gider, ateist olur, şeytana tapar, Yehova şahidi olur veya başka din arayışına girer.

Manevi boşluğu doldurmak için, önce içki, fuhuş, uyuşturucu hepsini denemeye kalkar. Sonra da, şeytana tapma, ölüye tecavüz, kedi kanı içme gibi hayvanların bile yapmayacağı, her türlü caniliği, vahşeti göze alır. Aslında bunlara hayvan demek bile, hayvanlara hakaret olur; Kur'an-ı kerimde böyleleri için “**Hayvandan daha aşağıdırlar**” buyurulmaktadır.

İhtiyaçsızlık da, azgınlığa, sapkınlığa sebep olur. Çünkü, her ihtiyaç, başka bir ihtiyacı doğurur. Bunun sonu gelmez. Çocuğa her ihtiyacını almak, ona iyilik değil, en büyük kötülük yapılmış olur. Kur'an-ı kerimde, “**Gerçek şu ki, insan, ihtiyaçsız olunca, elbette azar!**” buyuruluyor.

Zararın neresinden dönülürse kârdır. Çocuklarımıza karşı davranışlarımızı gözden geçirelim. Benim çocuğuma bir şey olmaz demeyelim. Ne ekilirse o biçilir; çavdar ekip buğday biçen görülmemiş!..

Orta öğretimde, “cinsel eğitim” dersi

Bundan böyle, pilot bölge seçilen İstanbul'da 6. 7. ve 8. Sınıf öğrencilerine “cinsel eğitim” dersi verilecek. Artık eğitimde, bütün problemler halledildi. Üniversitelerimiz gelişmiş ülkeler seviyesinde eğitim veriliyor. Her sene yüzlerce öğrencimiz, uluslararası ilmi yarışmalarda dereceye giriyor. Üniversitelerimizin mezun ettiği öğrenciler Batı'da kapışılıyor. İlim adamlarımız her sene Nobel ödülü alıyor!..

Nerede o günler diyorsunuz değil mi? Bu seviyeye gelebilecek durumda mıyız, gelebilirsek bile kim bilir kaç yılda gelebileceğiz? Hesaplarını yapmamız gerekirken, bu cinsel eğitim de nereden çıktı diye ister istemez insanın aklına takılıyor. Eğitim kalitemiz ortada... Lise mezunu öğrencilerimizin bir çoğu dört işlemi bilmiyor. Üniversite seviyesi lise seviyesine, lise seviyesi ortaokul seviyesine inmiş durumda... Belli olmaz belki de, bu dersi gören çocuklar birden gelişmiş ülkelerdeki eğitim seviyesine çıkacak!

Geçmişte birçok ülkede uygulandıktan sonra elde edilen netice ortada iken bunda ısrarın sebebini anlamak mümkün değil. Rusya 1920'li yıllardan itibaren verdiği bu eğitimden 31 sene sonra vazgeçmek zorunda kaldı.

Bu dersin verildiği Batı ülkeleri hatalarını anladılar fakat geri dönemiyorlar. Cinsel özgürlüğün öncülüğünü yapan, bu konuda kanun çıkartan İsveç'in duruma ortada. İsveç, bütün kötülüklerin, fuhuşun sebebini cinsel yasaklarda gördü ve derhal bu eğitime ve cinsel serbestliğe geçti. Neticesini mi merak ediyorsunuz; uygulanmanın yapıldığı sene sonunda, kız- erkek karışık yatılı okullardaki bir-iki hamilelik oranı on kat arttı. Akla hayale gelmedik cinsel sapıklık türleri ortaya çıktı. Bugün bu bataklıktan nasıl kurtulurum, planlarını yapmakta.

Herşeye rağmen bozulmayan, çökertilemeyen aile kavramımız var. Osmanlı geleneği aileyi koruyor. Bu tür faaliyetler aileyi sarsar. Milletimizin çekirdeği durumundaki aile parçalanırsa, toplumunda çöküş başlar. Haklı olarak bu cinsel eğitim meselesi birçok kesimde tepki ile karşılandı:

Mesela, "Eyvah, korktuğum başıma geldi" sözleri ile yazısına başlayan Gülay Göktürk, endişelerini özetle şöyle dile getirmektedir:

" Okullarda cinsel eğitim talebi bana hep çağdaş kamuoyunun en tehlikeli yanılgılarından biri olarak görünmüştür. Cinsel kültür bugün dünyada çekilen acıların baş kaynağıdır. Yüzyıllardır milyarlarca insanı inim inim inleyen, bedenlerini tutsak edip ruhlarında derin yaralar açan; sapkınlığın binbir çeşidine, kanlı katliamlara, acı intiharlara sürükleyen şey bu cinsel kültürdür.

Ve biz kalkmış, ruhlarımızı ve bedenlerimizi esir almış olan bu cinsel kültürü genç kuşaklara aktarmaktan sözediyoruz. Elimizden gelse bizim unutmamız,

hafızalarımızdan silmemiz gereken bilgileri, bizden sonraki kuşağın beynine kopyalamaya çalışıyoruz. Tıpkı eskiden veremlilerin şimdi AIDS'lilerin büyük bir haset, hınç ve intikam duygusuyla hastalıklarını sağlam insanlara bulaştırmaya çalışmaları gibi...

Bundan büyük kötülük olabilir mi? Bildiklerimizin tümü bilinmemesi gerekenler yığınınından ibaretken, bir yanlış cevaplar kümesi iken; kime ne öğretebiliriz ki? Çağdaş eğitimcilerimiz ve velilerimiz, "çocuk bütün bunları geleneksel yollardan yalan yanlış öğreneceğine, yetkili ağızlardan ve bilimsel yollardan öğrensin" diyorlar.

Bense onların bütün bunları, karşılıklarına güç ve otoritenin simgesi gibi dikilen, "iyinin güzelin ve doğrunun" temsilcisi olarak gördükleri bir öğretmenden; bir "yetkili ağızdan" öğreneceklerine, sokaktaki arkadaşlarından öğrenmelerini yeğliyorum.

Kulaktan dolma, yalan yanlış diye küçümsenen informal bilgilerin, "yetkili ağızdan" formal eğitim içinde "bilimsel doğru" olarak aktarılan bilgilerden daha kolay sorgulanabileceğini umduğumdan tabii... "

İstikbal gençlerdedir!

Şair ne demiş: **Sahipsiz olan memleketin batması haktır/ Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır.**

Vatana sahip çıkmak önce gençlere sahip çıkmakla başlar. Bu da, vatanını, milletini, devletini seven gençler yetiştirmekle olur. Eğer gençlere sahip çıkılmaz, örf - adetlerimize, anelerimize, milli kültürümüze uygun yetiştirilmezse, boşluk meydana gelir. Meydana gelen bu boşluğu da birileri doldurur... Hiçbir kap boş kalmaz.

Nasreddin Hoca'nın yaptığı gibi, testi kırılmadan önce, tedbiri almak gerekir. Testi kırıldıktan sonra, ah, vah etmek testi geri getirmez. Bugün bazı gençlerimiz, yanlış yollara sapmışsa, şunun bunun maşası olmuşsa, kabahat sadece onların değil; fert fert hepimizin bunda payı vardır.

Gençlerimize sahip çıkmanın en verimli devresi de fırtınaların estiği üniversite çağıdır. Bu dönemi kazasız belasız atlatan genç, hayata atılmış, artık yolunu çizmiş olur. Çeşitli zararlı akımlardan etkilenmesi mümkün olmaz. Aksi takdirde, her türlü olumsuzluk beklenir.

Mesela, son zamanlarda, " **anne - baba katili evlad**" haberleri çoğalmaya başladı. Babasını öldüren cani, annesini bıçaklayan sarhoş... gibi haberler eksik olmuyor. Hele geçenlerde Isparta'da işlenen bir vahşet vardı ki, okurken insanın tüylerini diken diken ediyor. Üç kız kardeş, annelerinin yardımı ile babalarını öldürüp cesedini parçaladıktan sonra yakıp küllerini çöpe atmışlar.

Akıllara durgunluk veren bir vahşet... Cinnet getirdi, şuuru yerinde değildi desek, dört kişi birden nasıl cinnet getirir? İnsan ne söyleyeceğini ne yazacağını bilemiyor.

Eskiden bırakın böyle vahşetleri, sıradan bir cinayet bile çok nadir olur, aylarca gazetelere konu olur, tefrikası yapılırdı. Bir toplum bu hale nasıl geldi, ister istemez insanı düşündürüyor. İlk akla gelen de, maneviyat eksikliği, iman zafiyeti oluyor.

Halbuki, ana-baba zâlim de olsa, bırakın onlara karşı gelmeyi, onlarla sert konuşmayı "Öf" bile dememeyi emrediyor dinimiz. Ana- babanın da kabahati, yanlışlıkları olabilir. Bunlar, onlara zulüm yapılmasına, hele hele eziyet edilmesine, öldürülmesine hiçbir şekilde mazeret teşkil etmez.

Her işte olduğu gibi burada da ölçüyü bildiriyor Peygamberimiz: “Anam-babam çok şefkatsiz, onlara nasıl itaat edeyim?” diyen bir kimseye, Resulullah efendimiz,

“Anan seni 9 ay karnında taşıdı. 2 yıl emzirdi. Seni büyütünceye kadar koynunda besledi ve sakladı, kucağında gezdirdi. Baban da seni büyütünceye kadar birçok zahmete katlandı. Giyimini, yemeni- içmeni temin etti. Sana dinini, imanını öğretti. Seni islâm terbiyesi ile büyüttü. Şimdi nasıl olur da, şefkatsiz olurlar? Bundan daha büyük ve kıymetli şefkat olur mu?” buyuruyor.

Yine Peygamberimiz, “ya Resulallah, yaşlı anama elimle yedirip içiririm. Abdestini aldırır, sırtımda taşıırım. Hakkını ödemiş olur muyum?” diye soran kişiye de şu cevabı verir:

“Hayır yüzde birini bile ödemiş olamazsın. O sana, yaşaman için hizmet ediyordu, sen ise, ölümünü bekliyerek hizmet ediyorsun. Ancak Allahü teâlâ, bu az iyiliğine karşılık çok sevab ihsan eder.”

Bir kimse de, “Ya Resulallah, ana-baba, evladına zulmetse de rızalarını almayan Cehenneme girer mi?” diye sorunca, Efendimiz, cevaben 3 defa **“Evet zulmetmeler de rızalarını almayan Cehenneme girer”** buyurdu.

Resulullah efendimizin bu sözlerinden anlaşılıyor ki, ana-baba kötü bile olsa, yine onlarla iyi geçinmek ve onlara iyilik etmek zorundayız. Kitabımız Kur'an-ı kerimde, Ana-babaya şükredilmedikçe, Allahü teâlâyâ şükredilmiş olamayacağı bildirildi.

İşin başka bir yönü de, kişi, ana-babasına nasıl muamele ederse, çocukları da ona öyle muamele ederler. "Eden bulur" "Ne ekersen onu biçersin" gibi güzel ata sözlerimiz vardır.

Birisi bir yerde babasını dövüyordu. Etraftan yetişenler,

- Bu ne hal, utanmıyor musun, insan hiç babasını döver mi, diye oğluna bağırdılar. Babayı oğlunun elinden kurtarmak istediler. Fakat babası, onlara dönüp o perişan haliyle dedi ki:

- Bırakın! Ben de burada babamı döverdim. Şimdi de aynı yerde evladım beni dövüyor. Onun suçu yok. Ben kendi yaptığımın cezasını çekiyorum.

Anasına-babasına asi olan, evladından hayır görmez. İşleri hakkında istişare etmeyen ihtiyacını elde edemez. Ailesini idare etmeyen hayatın tadını bulamaz.

Ananın-babanın kalbini kırmamalıdır. Çünkü evladın saadet ve felaketi, onların kalblerinden doğan sözdendir. Ana-baba hasta ise, ihtiyar ise, onlara yardım edip saadetin onlardan alınacak hayır duada olduğu bilinmelidir. Eğer onları incitip, beddualarını alırsak, dünya ve ahiretimiz harap olur. Atılan ok tekrar geri gelmez. Onlar hayatta iken, kıymetini bilmeliyiz.

Beddualarını almak çok tehlikelidir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki: **“Ana-babanın çocuğuna ve mazlumun zâlime olan bedduaları, reddolmaz.”**

Bütün bunlara rağmen, bir baba ne kadar kötü olursa olsun nasıl öldürülebilir, cesedi nasıl yakılabilir akıl alacak gibi değil!..

“Daha başka ne beklersin!”

Anne-baba hakkı üzerine yazdığım yazılar üzerine, bazı genç okuyucularım arayarak, “ Hep anne-baba hakkından bahsediyorsunuz, evladın anne-baba üzerinde hiç hakkı yok mu? “ diyerek sitem ediyorlar.

Olmaz olur mu tabii ki var. Babanın evladı üzerinde hakkı olduğu gibi, evladın da baba üzerinde hakkı vardır. Bu hakka dikkat etmeyen babalardan evlatları ahirette davacı olacaklardır.

Bir defasında, yanında oğlu olduğu halde, Hazret-i Ömer'e birisi gelerek,
- **Ya Ömer! Bu oğlum bana karşı geliyor**, diyerek oğlunu şikayet etti. Bunun üzerine Hazret-i Ömer, o kimsenin oğluna,

- **Babana nasıl karşı geliyorsun? Allah'tan korkmuyor musun? Babanın, evladı üzerindeki haklarını bilmiyor musun?** dedi. Bu sırada genç sordu:

- Ey mü'minlerin emiri, babanın evladı üzerindeki haklarını biliyorum. Peki, evladın, baba üzerinde hiç hakkı yok mudur? Hazret-i Ömer cevap verdi:

- **Olmaz olur mu hiç! Elbette vardır. Bu haklardan biri, babanın temiz ve asil bir hanımla evlenmiş olmasıdır. Evladın, babası üzerindeki haklarından biri de kendisine iyi bir isim koymasındır. Ve nihayet, evladına dinini öğretmesi, İslam terbiyesi üzere yetiştirmesidir.**

Hazret-i Ömer'den bu sözleri dinleyen genç dedi ki:

- Vallahi babam bu söylediklerinin hiçbirini yapmadı.

Gencin bu sözleri üzerine Hazret-i Ömer celallendi. Gencin babasına dönerek,

- **Oğlum bana karşı geliyor, diye bana şikayete geliyorsun. Halbuki o sana karşı gelmezden önce sen ona karşı gelmişsin. Önce onun şikayet için bana gelmesi lazımdı. Haydi git**, diyerek azarladı.

Bir gün Ebu Hafs hazretlerine bir adam gelerek, "Oğlum beni dövdü, incitti." dedi. Bunun üzerine Ebu Hafs, **"Ona terbiye verip, ilim, irfan öğrettin mi?"** diye sordu. Adam, "Hayır" dedi. Ebu Hafs adama şunları söyledi:

- **Allaha şükret ki kafanı kırmamış. Dinden, imandan, haberi olmayandan daha başka ne beklersin?**

Peygamber efendimiz çocuklarla ilgilenir, hal hatırını sorar onları sevindirirdi. Bir küçük çocuk, Resûl aleyhisselâmın elini tutup, bir iş için götürseydi, birlikte gider, müşkülünü hâllerdi. Peygamber efendimiz çocuklarını, torunlarını ve diğer çocukları kucağına alır ve severdi.

Bir gün birisi, Peygamber efendimizi, torunu Hz. Hasan'ı severken görünce dedi ki:

- Benim on oğlum var, şimdiye kadar onlardan hiçbirini öpmedim!

Resûl aleyhisselâm, onun yüzüne baktı ve şöyle buyurdu:

- **Men, lâ yerham, lâ yurham! (Ya'nî "acımayana acınmaz!")**

Kendi bedeninden bir parça olan evlâdı sevmek, bir kimse için bulunmaz bir saadettir. Cennet kokularını andıran saçlarını kokladığı, onların civıltılarını dinleyerek geçirdiği dakikalar; insana edebi tasvirlerle sığmayacak kadar, büyük bir haz verir.

Bir defasında da, Resûlullah efendimizin huzuruna bir Bedevi gelerek sordu:" Siz çocuklarınızı öper misiniz? " Peygamber efendimiz;" **Evet**, " buyurdu. Bedevi , "Biz, çocukları öpmeyiz." Bunun üzerine Resûl-i ekrem efendimiz buyurdu ki:

" Böyle nasıl söylüyorsun? Allah senin kalbinden merhameti kaldırmış. Onları sevmek, okşamak ve acımak; Allahü teâlânın kalblere koymuş olduğu bir merhamet duygusunun eseridir. Kim bu duygudan mahrûm değilse, evlâdına karşı kayıtsız kalamaz. "

Resûl-i ekrem efendimiz, bir gün kızı Hz. Fâtıma'nın oğullarından biri yanında olduğu hâlde, evden dışarı çıktı. Resûlullah şöyle buyurdu:" **Ey çocuklar, siz, Allahın yarattığı güzel kokularındansınız.**"

Anne- baba olarak biz vazifemizi tam yapalım ki, çocuklarımızdan saygı bekleyelim!..

“Televizyon, mükemmel bir suç okuludur”

Kitaba, ilme önem vermemenin bizi ne hale getirdiğini dün istatistiki verilerle sizlere sunmuştum. Kitap okumak, yayınları takip etmek, insanın bilmedikleri lüzumlu bilgileri öğrenmesi ve insanlık için yeni gelişmeleri takip ederek kendini yenilemesi, ne kadar faydalı ise, buna mani olan şeyler de o kadar zararlıdır.

Bugün insanı, okumaktan alıkoyan, insanı bir çeşit uyuşturan, körelten, kabiliyetlerini dumura uğratan şeylerin başında televizyon gelmektedir.

Bu cihazın âlet olarak bir suçu yok tabii. Faydalı işlerde kullanıldığı takdirde, zamanımızın en faydalı cihazıdır TV. Fakat, maalesef bugün istenildiği gibi kullanılmamaktadır. Ölçü kaçırılmaktadır. Hayatta kalabilmemiz için günlük yediğimiz gıdalar bile lüzumundan fazla alınınca, zararlı olmakta; zehirlenmelere, ölümlere sebep olmaktadır.

TV hakkında yapılan istatistikler ortadadır. TV'nin insanları etkileme gücü üzerinde psikologların yaptığı araştırmaların sonuçları bu acı gerçeği ortaya koymaktadır. **“Ailenizi mi çok seviyorsunuz, TV'yi mi?”** sorusuna, çocuklardan **%44'ü**, **“TV'yi”** diye cevap vermiştir. Avrupalı ilim adamları TV'ye, “Aptal kutusu”, “Suç okulu” gibi isimler vermişlerdir. Yapılan bir araştırmaya göre, normal TV seyretme oranında Batı'nın çok üstünde olduğumuz tespit edilmiştir.

Evlerimizde silah zoruyla, **“Eller yukarı”** denilerek teslim alınmamıza lüzum kalmamış, bunu “TV, silahsız, tehditsiz rahatça yapmakta ve yegane sermayemiz olan zamanı hoyratça bitirmektedir. Bu durumu da ilim adamları **“Yavaş intihar”**a benzetmektedirler.

Fransız Çocuk Psikiyatri Profesörü Marcel Rufo, **“Televizyon, mükemmel bir suç okuludur”** diyor. Prof. Rufo'nun tespitlerinde ve televizyonun olumsuz etkileri konusunda yapılan bir değerlendirmede şu görüşlere yer verilmiştir:

Televizyon, elektronik bir sakinleştirici olması sebebiyle, sürekli televizyon seyreden çocukları, uyuşturucu ve sakinleştirici bağımlılığına itmektedir. Rufo'nun araştırmasına göre, **günde 2-3 saat televizyon seyreden çocuklar, okulda başarı gösterememektedirler**. Araştırma sonuçlarına göre, ayrıca çocukların yüzde 47'sinde televizyon yayınlarının etkisiyle, **“kötü yeme”** alışkanlıklarının görüldüğü, bunun da sindirim ile ilgili hastalıklara yol açtığı belirlendi. Ayrıca televizyondaki vur-kır filmlerinin çocukları suça özendirdiği görülmektedir. Çocuk çeteleri kuranlar, arkadaşlarını televizyonda gördükleri gibi **“asarak öldürme”** oyunu oynarken, çocuğun gerçekten asılarak ölmesine sebep olmuşlardır. Televizyon, yalnız çocuklarda değil, büyüklerde de suç nisbetini artırmaktadır.

Televizyon seyretme süresi arttıkça, çocuğun başarısı ve sosyal ilişki kurabilme kabiliyetinin giderek azaldığı da gözlenmiştir. Çok fazla TV izleyen çocukların yemeden, içmeden kesilme, uyuma güçlüğü, kötü rüyalar görme, ders çalışmaya karşı ilgisizlik, hayal dünyasında yaşama, TV'deki tipler ve kahramanları taklit etme, içine kapanma, sosyal ilişkiler kurmada başarısızlık gibi problemlerle karşılaştıkları görülmüştür.

Çocuğun TV izlemeye ayırdığı zaman arttıkça, oyun oynamaya ayrılan zaman da azalmaktadır. Halbuki bir çocuk için oyun en temel ihtiyaçtır. Oyuna ayrılan zamanın azalması hâlinde çocuk pasifleşmekte, olaylara katılma yerine seyirci kalmakta, karmaşık şeyleri öğrenme isteği azalmaktadır. TV'nin küçük çocuklarda, **“konuşma ve dil geriliği”** meydana getirdiği de tespit edilmiştir.

Nerdeyse konuşmayı unuttuk. Bugün artık sadece evlerde, “Bugün ne yemek pişirdin? Çocuklar nerede? Elektrik-su faturası geldi mi?” gibi kısa konuşmalar yapılıyor. Yemek yenildikten sonra, hanım hemen mutfağa girmekte, erkek vakit kaybetmeden televizyonun başına geçmektedir.

Halbuki doktorlar, aile fertlerinin konuşup dertleşmediğini, bu sebeple ailede bulunması gereken sıcak münasebetlerin doğmadığını, bunun da aile fertlerinde depresyonlara sebep olduğunu ifade etmektedirler.

Dağlara-taşlara, okul, öğretmen ve kitaptan önce TV'nin girmesi, insanımızı hazırlıksız yakalayıp, gafil avlamıştır. "Zaman öğüten makina" durumundaki TV, başta aile olmak üzere bütün millî-mânevî değerleri öğütmekte, bilhassa gençlerimizi "**Hareket eden ölü**" hâline getirmektedir.

Çocuklar ve İnternet

Teknolojik buluşlar, iki yüzü keskin kılıç gibidir. En çarpıcı örnek atom bombası, nükleer enerji. Faydalı şekilde kullanılmadığında binlerce, milyonlarca insanı, canlıyı yok etmektedir.

Teknolojinin önemli bir buluşu olan televizyona hazırlıksız yakalanmıştık. Batı'nın alt yapısı müsait idi "Televizyon" için. Okuma alışkanlıkları yeterli düzeydeydi ve en önemlisi de alışkanlık haline gelmişti. Bunun için Batı'nın bünyesine bizdeki kadar zarar vermedi.. Dengeli olarak ve ihtiyaç miktarı kadar izleniyor, zaman boşa harcanmıyor...

Bizde ise, okuma alışkanlığı kazanılmadan televizyon girdiği için, zaten cılız olan kitap okuma alışkanlığı nerdeyse tamamen yok oldu. Dengeler alt üst oldu, televizyonkolik haline geldi halkımız. İhtiyaç olsun olmasın yatana kadar televizyon başından ayrılmıyor insanımız. Bu da, sosyal ilişkileri bitirdi.

Zamanımızın teknolojik harikası olan internet için de durum aynı. Yine hazırlıksız yakalandık. Fakat internet, günlük hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline geldi artık. Her alanda en iyi şekilde yararlanmamız gerekiyor bundan. Gerçek manada bir ticaret, bir eğitim internetsiz mümkün değil bugün. Ancak ne yazık ki, internet nedir, ne değildir, nasıl istifade edilir, faydası zararı nedir, öğrenmeden internet denizine açıldık. Yüzme bilen az bir kesim bundan istifade edebilmekte, geri kalanlar ise boğulmak üzere.

Cumhuriyet Üniversitesi'nin yaptığı bir araştırma,bu acı gerçeği gözler önüne serdi. "Yeni Bağımlılık türü: İnternet Kafeler" konulu araştırmada, internet kafelere gidenlerin yüzde 43'ünün "chat" yaptığı, yüzde 26'sinin değişik bilgisayar oyunları oynadığı, yüzde 7'sinin film izlediği, yüzde 19'unun internet ortamında gezindiği ortaya çıktı.

Chat yapanların ise, yüzde 36'sı arkadaş bulmak, yüzde 14 flört, yüzde 34 sıradan konuları konuşmak, yüzde 6 da cinsellik amaçlıdır.

İnternet kafelerde, internete oyun oynamak amacıyla girenlerin yüzde 54.5'i şiddet içeren oyunları oynarken, yüzde 22'si zeka oyunlarını tercih etmekte. Sporla ilgili oyunları oynayanların oranı ise yüzde 19. Şiddet muhtevalı oyun oynayanlara, sıradan bir öldürme olayı "çekici" gelmemekte; parçalayarak, acı çektirerek öldürme oyunları tercih edilmekte.

İnternet kafelerdeki üçüncü etkinlik olan internet gezintisinde ise, en fazla dikkati çeken siteler, erotizm-pornografi siteleri.. Gezgincilerin yüzde 24'ü oyun, yüzde 23'ü kültür-sanat, yüzde 20'si erotizm-pornografi sitelerini ziyaret ederken, eğitim amaçlı sitelere girenlerin oranı ise yüzde 4.

İnternette önemli bir yer işgal eden erotizm-pornografi siteleri, her türlü sapkınlığa, sömürü ve istismara açık; cinsel şiddet, taciz, ensest ilişkiler, çocuk pornosu, teşhircilik ve sapıklık gibi birçok olumsuz unsuru sergilemektedir.

Hemen hemen her gün internet kafeye gidenlerin yüzde 62'si günün 1-3 saatini, yüzde 22'si günün 4-5 saatini, yüzde 16'sı ise günün 5 saatinden fazlasını internet başında geçirmektedir.

Bilginin paylaşımı ve iletişimi konusunda, yeni ufuklar açan internet, yerinde kullanılmadığı durumlarda tehlikeli bir silaha dönüşmekte;bazıları için tutku düzeyini aşan internet, uyuşturucu bağımlılığı etkisini göstermektedir.

Son yıllarda hızla çoğalan internet kafelerde, mevzuat ve denetim eksikliğinden dolayı belli bir standart oluşturulamadığından, söz konusu işletmeler modern bir tesisten çok, olabildiğince sağlıksız koşulların hüküm sürdüğü mekanlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bilimsel araştırmalar yapılan, ödevlerin hazırlandığı mekanlar olması gereken internet kafeler bu görevleri yerine getirmekten çok uzaktır. Çünkü, internette eğitim için ayrılan alanın yalnızca yüzde 6.69'u kullanılmaktadır.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, doğru dürüst bir internet kültürümüz oluşmamış;bunun için de istenilen fayda tam sağlanamamaktadır. Çeşitli kampanyalarla, etkinliklerle internet kültürü verilerek gençler faydalı alanlara yönlendirilmelidir.

İnternetin çocuklar üzerindeki etkisi

İnternet kültürümüz, bilgimiz yok diye de teknolojinin bu nimetini kötüleyemeyiz, göz ardı edemeyiz. Bunun zararını, faydasını öğrenip, faydalı hale getirmeliyiz. Bugün bilgisayar asrındayız, bunsuz yapamayacağımıza göre gerekli tedbirleri almak zorundayız.

Sadece biz değil, gelişmiş Batı'da da Bilgisayar - İnternet alışkanlığı, eğitimcileri tedirgin etmeye başladı. Avrupa'da, sivil toplum örgütleri, gençleri adeta esir alan bilgisayar tutkusuna karşı kampanyalar düzenliyor. Almanya'da düzenlenen "Benim bilgisayarım yok, ama bir sürü arkadaşım var!" kampanyasındaki slogan dikkat çekici.

Evinde kendine ait bir bilgisayarı olup da bütün gününü ekran başında geçiren gençler kolay arkadaş edinemiyorlar. Zamanla asosyal ve problemlı bireyler haline geliyorlar. Bilgisayar oyunu, internet gezintileri, çocukları, gençleri sosyal hayattan giderek koparıyor.

Bilgisayar- İnternet kültürüne yabancı olduğumuz için, birçok ekonomik, sosyal sıkıntılara sebep oluyor. Gazetelere kadar intikal ediyor bu olumsuzluklar. Bu olumsuzluklara bakıp, bilgisayarı kaldırmak yerine, olumsuzlukları ortadan kaldırmak gerekir; bunun için de gençlerimizi bilinçlendirmeliyiz. Böyle yapmazsak faturası ağır olur: İşte size bilinçsiz bir kullanıcının sebep olduğu olay. Zavallı bir anne feryad ediyor:

" Oğlumuz İnternetin faydalarını anlattığında her şey kulağa hoş geliyordu, taa ki İnternetin tutsağı haline gelene kadar! Telefonumuz, gelen yüklü telefon faturaları ve kendi imkanlarımızla ödenmesi mümkün olmayan borçlar nedeniyle kesildi. Bu arada bilgisayar bozuldu. Eğer tamir ettirmezsek oğlumuz bu alışkanlıktan kurtulur, diye düşünüp çok sevinmiştik, ama boşuna sevinmişiz. İnternet kafeler sabaha kadar açılmış. Oralara gittiği ilk gün eve gece 2'de geldi. İnternetin başına oturduğunda zaman mevhumunu unutuyor, paralar da suyunu çekiyor,para dayanmıyor. Böylece bir yıl geçti. Biz çok üstüne gitmedik, ara ara uyardık, ama oğlumuz sarhoş gibiydi, etkilenmiyordu. Sonunda iflas ettik. Para bulamayınca bizden habersiz babasının iş arkadaşlarından para almaya başladı. Borçlarımızı ödeyebilmek için varımızı yoğumuzu satılığa çıkardık. Bize verdiği zararlar, yararlarını çoktan aştı. 22 - 23 yaş insan hayatının en üretken dönemidir. Bu olaydan sonra oğlumun okul hayatı söndü. İş hayatı yok, çalışmıyor. Gençlik en güzel çağını bu aletin başında geçiriyor.Bu imkan, nasıl faydalı hale getirilebilir,

bunun için kurum ve kuruluşlar neler yapabilir? Yetkili kuruluşlar buna bir çare bulmak zorunda.."

Ölçü kaçırıldığında daha başka yan tesirleri de çıkıyor internetin. Bunları da sayın Aykut Işıklar'ın kaleminden özetliyeyim: İnternet iyi güzel de, gezgin olmayı tadında bırakmak gerekiyor. Açıkçası bağımlısı olmanın pek çok zararı var. Önce eşinizle aranızı bozabiliyor. Son zamanlarda pek çok bayan, eşinin kendisinden daha çok, internet ile ilgilenmesinden şikayetçi. İkinci plana itilmekten, unutulmaktan, ilgisizlikten yana dertliler. Kendisini, eşinin metresi olarak hissedenler bile var. 'Sanki internet eşi, ben de arada bir gördüğü metresiyim' diyenler...

Bazı arkadaşlarım da, ne cumartemiz kaldı, ne pazarımız... Zaten yüzünü zor görürdük, şimdi hiç görmez olduk' diyor. Doğrusu düşünülmesi gereken toplumsal bir olay. Acaba toplum bilimcilerimiz internet ve aile yaşamı hakkında ciddi bir araştırma yapıyor mu? Ben sadece duyduklarımı iletmekle yetineceğim. İnternet yüzünden eşine daha az zaman ayıran beylerin olduğu kesin.

İnternet bağımlısı olmanın bir ikinci zararı da, tahmin edeceğimiz gibi gözlerin yorulması. Amerikalı uzmanlara göre internette haftada 10 saatten fazla dolaşmak zararlı. Zaten bu saati aşanlara 'internet bağımlısı' diye, çağdaş hastalık ismi bulmuşlar.

Amerika'daki 'Cinsel Bağımlılık ve Dürtü Dergisi'nde yer alan bir araştırma, çok önemli bir gerçeği vurguluyor. MSNBC sitesinde yapılan ankete cevap veren 9 bin 265 internet abonesi, **haftada 11 saat porno sitelerinde dolaştıklarını itiraf etmiş. Sonra hesap kitap yapmışlar. Amerika'da 60 milyon internet abonesinin 600'ünün porno bağımlısı olduğuna karar vermişler.**

İnternet artık çağdaş yaşamın bir parçası. Düşünsenize dünya elinizin altında dolaşıyor. Bir tuşa dokunmakla istediğiniz yere gidip, istediğinizi öğrenebiliyor, alabiliyorsunuz. Müthiş kolaylık. Hele iyi tanırsan...

Fakat, her işte olduğu gibi bunda da ölçü önemli. Ölçü kaçarsa, biz ona değil o bize hükmetmeye başlar!

Geç kalmaktan çok korkalım!

Geçen sene ziyaretime gelen yaşlı anne - babanın hıçkırıkları hâlâ kulağımda... Kendileri Fransa'dan kesin dönüş yaptıktan sonra, orada kalan 20-25 yaşlarındaki kızlarıyla oğullarının Hıristiyan oldukları, hatta misyonerlik yaptıkları haberi üzerine yıkılmıştı zavallılar. "Ne olur bize yardımcı olun, çocuklarımı kurtaralım" diye yalvarıyorlardı. Kendilerine sordum, " Onlara İslamiyeti hiç anlatmadınız mı, güzel dinimizi öğretmediniz mi?" " Kafaları karışmasın, derslerinden kalmasınlar diye anlatmadık, sonra anlatırız diye düşündük" cevabını vermişlerdi. Kendilerine, göndermeleri için kaynak kitaplar, kasetler vs. tavsiye ettim; fakat, dönüş zor görünüyordu. Çünkü çok geç kalınmıştı. Atı alan çoktan Üsküdar'ı geçmişti. Okuldaki bir misyoner öğretmen avına düşürmüştü inanç boşluğundaki gençleri... Bu saatten sonra ne yapılabilirdi ki. Ama yine de "Allah'tan ümit kesilmez!" diye teselli etmeye çalıştım.

Yıkılmış anne-babanın çırpınması, üzülmeleri tabii bir haldir. Çünkü, her insan, çocuk sahibi olmayı, kendisinden sonra dininin, kendi soyunun, adının, iyilikle, saygıyla anılmasını arzu eder. Bu insani olduğu kadar, fitrî bir arzudur, istektir. Fakat sadece istek kafi değildir; gayret de gerekir.

İyi evlad yetiştirmek dinimizde çok önemlidir. Peygamber efendimiz, hayırlı evlât bırakarak âhirete göçen anne ve babanın, öldükten sonra da amel defterinin kapanmayacağını bildirmiştir.

Hayırlı evlât yetiştiren bir baba, neslin devamına hizmet ettiği için, Allahın emrine uygun hareket etmiş olur. Hayırlı evlat, arkaya kalsa da, anne ve babasından evvel vefât etse de, ana-babası için mutlaka hayır ve rahmet vesîlesidir. Tabii ki bu fazîletleri elde etmek, yine evlâdın hayırlı yetiştirilmesine bağlıdır. Yoksa ahlâksız, dinden bihaber olarak yetiştirilen çocuklar, ana ve baba için büyük mesûliyetlere yol açacaktır. O çocuk ahirette:

"Yâ Rabbi, beni îmân ve islâmıdan mahrûm eden, beni Sen'den gafil ve ahlâksız bir şekilde yetiştiren, müslüman fitratı üzere yarattığın halde, beni İslâmiyetten uzak bırakmış olan şu babam ile anamdır. Bunlardan dâvâcıyım." diyerek huzûru ilâhîde şikâyet edecektir.

Bir çocuk, dünyaya gelişte ve anasının kucağına tesliminde İslâm fitratı üzerine yaratılmış bulunur. İslâmiyeti öğrenecek ve yaşayacak kabiliyette yaratıldığı hâlde, anne ve baba, o çocuğu kendi düşüncesine göre şekillendirir. Anne-baba Müslüman ise, çocuğunu Müslüman, Hıristiyan ise çocuğunu Hıristiyan, yahudî ise mûsevî, ateşperest ise, mecûsî olarak yetiştirmektedir.

Bundan dolayı dinimiz, anne ve babanın, çocuklarına dînî vazifeleri öğretmeleri hususuna çok önem vermiştir. Nitekim Peygamber efendimiz bir hadîs-i şerîfnde şöyle buyurmaktadır: "**Bir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir ihsânda bulunamaz.**"

İnsanlar, emirleri altında bulunan kimselerden Allaha karşı sorumludurlar. Anne ve baba da evlâdının yetişmesini, mes'ûliyetini yüklenmiş bulunmaktadır.

Bu ögle bir sorumluluk ki, enbiyâyı Allah korkusu ile titretmiş; bu mes'ûliyet endişesidir ki, insanları evlât terbiyesine sevk etmiştir. Bu mes'ûliyetten haberdar olmayan anne ve babalar, evlâdını dünya ve âhirette perişan bir hâle düşürmüş demektir. Bu mes'ûliyetin korkusundan dolayı birçok âlim, evliyâ, evlenmekten veya fazla çocuk sahibi olmaktan çok korkmuşlardır. Birçok Allah dostu bu korku sebebi ile evlenmemiş; evlenenlerden İslâm terbiyesi ile yetiştirebileceği kadar evlât vermesi için Cenâb-ı Hakka yalvarmışlardır.

Nasıl korkulmasın ki, Hadis-i şerîflerde, "**Çok müslüman evlâdı, babaları yüzünden Veyl isimindeki Cehenneme gideceklerdir. Ben böyle babalardan uzağım. Onlar da, benden uzaktır.**" buyurulmuştur:

Böyle baba olmamak için, "doğruyu kendisi bulur" mantığı ile, çocuğu kendi haline bırakmamalıyız. Çocuk eğitiminde yapılan hataları geriye dönüp tamir etmek mümkün değildir. Nasıl, "Kendisi okuma yazma öğrenir." diye düşünmeyip okula, kurslara gönderiyor isek, dinini öğrenmede Allah'a ve ahiret gününe imanı telkin etmekte ve öğretmekte de aynı yolu takip etmek zorundayız. , öğretmek zorundayız.

Bugün okullarda yeterli dini eğitim verilemediği bir gerçektir. Çocuğun hayatının önemli bir kısmı okul duvarları arasında geçmektedir. Çocuğun kişiliği bu dönemde gelişip tamamlanmaktadır. Bu dönemde, diğer derslerinin yanında dinimizi, insanı insan yapan manevi değerlerimizi öğretmek zorundayız. Bunlar bu dönemde verilemezse bundan sonra verilmesi çok zordur, hatta imkansız gibidir. Çünkü artık kuş, yuvadan uçmuştur.

Yeterli dini eğitim alan genç nesillerimiz vicdan, doğruluk, yardımseverlik, düşkünün ve yetimin elinden tutma, her amelinde Allah rızasını gözetmek, kimseyi aldatmama, helal kazanç gibi toplumu ayakta tutan değerleri öğrenecekler ve hayatlarında bunları uygulayacaklardır. Böylece kendileri ve çevresi huzur bulacaktır.

Anayasamız ve Devlet olarak imzaladığımız "**İnsan Hakları Beyannamesi**" her çocuğa velisinin istediği tarz ve yoğunlukta dini eğitimi verme hürriyetini garanti

altına almıştır. Vakit geçirmeden gerekli tedbirleri almak, ebeveynin hem hakkı hem de vazifesidir.

Bu vazifesini yapmayan, ihmal eden sonra çok pişman olur fakat iş işten geçmiştir artık. Ömrü boyunca vicdanen huzursuz olur, kahrolur; ama ne fayda!.. Ne demişler: Son pişmanlık fayda vermez!

Genç kızlar, sanatçılara özenmeyin!

Bazı şeyler vardır, anlatmakla öğrenilemez; ancak yaşamakla öğrenilir. Yaşamayan bilmez. Çocuğa ateşin yaktığını ne kadar anlatırsanız anlatın, onu tatmadıkça, acısını hissetmedikçe gerçek manada ateşin ne olduğunu anlayamaz.

Yaşamadıkça zararının tam olarak anlamının mümkün olmadığı hususlardan biri de şöhret ve paradır. Bilhassa gençlerimizin bu iki arzuya kavuşmak için, "sanatçı" olmak için maddi manevi nelerini feda ediyorlar. Halbuki, "Dışı seni içi beni yakar" misali arzulardır bunlar. Bu arzuların zararlarını Sevgili Peygamberimiz bakınız kısa ve öz olarak nasıl ifade buyuruyorlar: **"Mal ve şöhret hırsının insana vereceği zarar, iki aç kurdun bir koyun sürüsüne saldırdığı zaman vereceği zarardan daha çoktur."** **"Bir vadi dolusu altını olan, bir vadi dolusu daha ister!"**

Akıllı insanlar, dinimizin bildirdiği nasihatlerden, başkalarının tecrübelerinden istifade etmesini bilirler. Küçük çocuklar ve ahmaklar ise kendileri tecrübe etmedikçe gördüklerine, başkalarının tecrübelerine inanmazlar. Bizim hitap ettiğimiz kimseler akıllılar olduğuna göre, bunlara; bir sanatçımızın yaşadıklarını "şöhret" ve "Para" nın insanı ne hale getirdiğini kendi ağzından, bir dergiden alarak sizlere sunmak istiyorum:

"Bu para denilen illet, insanı hakikaten yoldan çıkartır. Yani deli gibi para harcarsın, 55 metrelik yat yetmez 75 metre alırsın. Evin içinde 10 hizmetçi yetmez 20'ye çıkarırsın. Budur yoldan çıkmak. Sokaktaki aç insanı unutuyorsun. **Dinini unutmaya başlıyorsun.** Ben hayatımda domuz eti yemedim ama benim çevremdeki herkes, domuz eti yiyordu ve ben bunu gördükçe midem bulanıyordu. Para bende, öyleyse güç bende oluyorsun. Yaratanını unutuyorsun. Ve O da bir gün sana öyle bir tokat atıyor, **"kendine gel"** diyor."

Biz, bütün sanatçılar için üç beş evlilik gayet normal. En kıytırık sanatçıya bak yine üç evlilik. Neden biz de tek evli olamıyoruz ya da iki ? Hayır kardeşim bize dört, beş yani. Olamıyor, çünkü açız. Kapatamıyoruz bunu ve bir sanatçının bunu kapatması da mümkün değil. Benim hayatımdaki en büyük mutluluğum şarkı söylediğimde 20 bin kişinin bir ağızdan "Yeşim" diyerek bağırması. Ve sen eve gelip, tek başına bir adamla kalıyorsun ve diyorsun ki, "Acaba bu beni hayranlarım gibi böyle seviyor mu?" Böyle bir şüphe olabilir mi, bu hastalıklı bir duygu.

Zaten sanatçıların hepsi ruh hastası. Hepimize bak, çantasını aç içinde mutlaka Zanax'a, Prozac'a rastlarsın. Mutlaka terapistle gidiyoruz ama saklarız. Hepimiz zaman zaman çok agresifleşiriz, zaman zaman içimize çekiliriz. Yani saçmalıklar yaparız, hakaretler ederiz. Hiçbirimizin ruh sağlığımızın iyi olduğuna inanmıyorum. Bu gerçek. Artık bu gerçekleri ben kabul ettim.

Boşanmanın arifesinde, çok aşırı dozda sakinleştirici aldım. Çünkü vücudum sakinleşmiyordu. İçtiğim ilacı bir deveye verseler, hakikaten uyur. Ben hiç uyumuyordum. Hiç yemek yemiyordum, üç paket sigara içiyordum. Çok aşırı dozda ilaç alıyordum.

Şimdi, o lüks hayatı değil, eski günlerimi özlüyorum. Biz bir apartman dairesinde, üç oda bir salon bir dairede oturuyorduk. Keşke o kadar paramız

olmasaydı. Keşke tekneler, uçaklar hiçbiri olmasaydı. İşte insanlara bunu anlatamıyorum.

Manevi duygularını yitiriyorsun Maddi duygular ön plana geçiyor. Nerede olduğun değil, kiminle olduğun önemli. Sen bir çadırın içinde çok sevdiğin bir insanla yaşıyorsan, o çadır sana saray gibi gelir. Ama sen bir sarayın içinde tek başına yaşıyorsan o saray sana hapishane gibi geliyor. Yani maddiyat öne çıktıkça kibirleniyorsun. İnsanları hor görmeye başlıyorsun. Yani bu para denilen illet, insanı hakikaten yoldan çıkartıyor.

Peki, bu meslekte olup da mutlu olan yok mu ? Hayır, hiçbiri mutlu değil. Mutluyum diyen, kesinlikle yalan söylüyor, kendini aldatıyor. Mutlu olamıyoruz. Çünkü, biz neyiz biliyor musun? 20 bin, 30 bin insanın önüne çıkıyorsun ve şarkı söylüyorsun. Korkunç bir sevgi seli var. Deli gibi bir sevgi ve sen sevgi açığı oluyorsun artık, sevgi manyağı oluyorsun. Ve böyle bir sevgi, albümlerinin satışı, insanların seni seyretmeleri ve hayatına kim girerse girsin, ondan hep almak istiyorsun. Doymak nedir bilmiyorsun!

“Paraya köle olana lanet olsun!”

Para ve şöhretin insanı ne hale getirdiğini bir sanatçı “şöhretzede”nin ağzından naklettikten sonra paranın yani dünyalıkların hiç mi faydası yok, bunlar hep zararlı mı? Biraz da bunun üzerinde durmak istiyorum.

Bunlar ilaç gibidir. Dozunda, yerinde zamanında kullanılırsa faydalıdır. Bu da ancak, parayı dinimize uygun bir şekilde kazanmak ve yine dine uygun bir şekilde harcamakla sağlanabilir. Böyle yapılıncı malın, paranın dünyada da ahirette faydası görülür.

Kontrolsüz kazanılan ve harcanan para Allahü teâlâyı unutturur. Bu şekilde elde edilen mal hakkında, Peygamber efendimiz, bir hadîs-i şerîfnde, **“Geçen ümmetlerin herbirine fitneler verildi. Benim ümmetimin fitnesi, mal, para toplamak olacaktır”** buyurdu. Başka bir hadîs-i şerîfte de, **“Altına ve gümüşe köle olana la'net olsun!”** buyuruldu.

Yine peygamber efendimiz, **“Dünyaya düşkün olmak, günahların başıdır”** buyurdu. Yanî her türlü hatâyâ, günâha sebep olur. Ahireti unutup, dünya peşinde koşan kimse, şüpheli şeylere, sonra mekrûhlara, sonra harâmlara, hattâ daha sonra küfre dalar. Geçmiş ümmetlerin, Peygamberlerine inanmamalarına sebep, dünyaya düşkün olmaları idi. Bu sebeple nice kimselerin ayağı kaymıştır.

Fakat, şan şöhret için olmayıp, âhireti kazanmaya yardımcı olan mal, ne kadar çok olursa olsun zararlı değildir. İmâm-ı Gazâlî hazretleri, kendini ve âilesini ve çocuklarını kimseye muhtaç ettirmeyecek kadar çalışıp, helâlden kazananlara cihâd sevâbı verildiğini bildirmiştir..

Allahü teâlâ, bir kuluna fazla mal verirse, cimri olmamalıdır. Para, mal kazanma hırsı, aklını örtmemelidir. Kazandığını, din uğruna sarfetmelidir. Hayır hasenat yapmalıdır. Sıkıntıda olan müslümanlara yardım etmelidir.

Peygamberimiz birgün, **“Yâ Ebâ Hüreyre! Mü'minlerin büyüğü, benden sonra o kimsedir ki, Allahü teâlâ ona mal verir, o da gizli ve âşikâre Hak yoluna harcar ve yaptığı iyilikleri kimsenin başına kakmaz”** buyurdu.

Kişi mal, mülk sahibi olmakta çok hırslı olur, tek gâyesi bu mala kavuşmak olursa, hem dünyada, hem de ahirette rezil olur, perişan olur. Olmadık işler gelir başına. Bunun misâlleri sayılamıyacak kadar çoktur. Bir örneğini dün vermiştim.

Allahü teâlâ, insanları yaratırken, ecellerini, ömürlerini ve rızıklarını takdir etmiştir. İnsanın rızkı değişmez, azalmaz ve çoğalmaz ve zamanından geri

kalmaz. İnsan, rızkını aradığı gibi, rızık da, sâhibini arar. Çok fakîrler vardır ki, zenginlerden daha iyi, daha mes'ûd yaşar.

Aşırı mal hırsı sonunda insanı mala taptırır. “Maksûdun, mâbûdudur” sözü meşhurdur. İnsanın nihaî maksadı ne ise bu onun ilâhı odur. Bir kimsenin maksadı, mal, mülk kazanmak ise, bunun için her şeyi mubâh görüyorsa, bu kimsenin ilâhı mal, mülk olur. Yine bir kimsenin maksadı sadece belli bir makama, mevkiye gelmek ise, bunun için her şeyi mubâh görüyorsa, bunun da ilâhı o makam olur. Nefsine tapınmaya başlar. **“Nefslerinin arzularını ilâh edinenleri görmedin mi?”** âyet-i kerîmesi, bunun böyle olduğunu haber vermektedir. Allahü teâlâ, dünya lezzetlerini yasak etmedi. Bunların, azgınca, taşkınca, zararlı olarak kullanılmasını yasak etti.

Dinimiz, mal, mülk gibi dünyalık edinmeyi yasaklamıyor. Dünya malına tapınmayı, yani maksadın, gayenin mal, mülk edinmek olmasını yasaklıyor. Dünya malının, ahireti kazanmada vasıta yapılmasını emrediyor. Paranın kalbe sokulmasını yasaklıyor, sadece cepte kalmasını istiyor.

İslâm dininde, ilim, fen, teknik, sanat ve ticareti emreden, bunlar için çalışmayı teşvik eden nice emirler, âyet-i kerime ve hadis-i şerifler vardır. Çünkü medenî bir toplumun, bir milletin kurtuluşu ve saadeti fakirlik ile olamaz.

Bilâkis, hayır ve iyilik müesseseleri, imarethaneler, mektepler, aşevleri, hastaneler yapmak, acizlere, fakirlere ve kimsesizlere yardım etmek ve insanlara hizmet için çeşmeler, köprüler yapmak, fabrikalar kurmak, hep mal ve servet ile olur. Mal ve servet ise, çalışmak ve ticaret ile kazanılır.

Zararlı olan, yasak edilen dünya, Allahü teâlânın sevmediği, haram ettiği, zararlı şeyler demektir. Haramlardan sakınan, dünyaya aldanmamış olur. Allahü teâlâ, dünyada hiçbir zevki, hiçbir lezzeti yasak etmedi. Bunları, azgın, taşkın, zararlı olarak kullanmağı haram etti. Gösterdiği yolda, faydalı, edebli şekilde kullanılmasını emretti. Böyle yapan dünyada da ahirette de huzur içinde olur.

Gençlerin intihar eyilimleri

Geçen hafta, Çukurova Üniversitesi tarafından yapılan ve gençlerimizin ruh halini yansıtan bir araştırma neticesi yayınlandı gazetelerde. Herkesin bu araştırmayı tekrar tekrar okuyup ben ne yapabilirim diye kafa yorması gereken önemli bir araştırma bu. Çünkü, geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerle ilgiliydi. Güvenilir gençliğini olmayan bir milletin geleceği de olmaz.

Şimdi gelelim yapılan araştırmaya: Üniversitenin liseli öğrenciler arasında yapılan araştırma sonuçlarına göre, yaş ortalaması 16.5 olan öğrencilerin yüzde 55.5'i mutsuz ve umutsuz. Geleceğe kaygılı ve karamsar bakıyorlar. Bu öğrencilerin yüzde 22.4'ü intihar etmeyi düşünüyor, yüzde 14.1'i ise nasıl intihar edebileceği hakkında plan yapıyor. Öğrencilerin yüzde 6,2'sinin intihar girişiminde bulunmuş.

Kızların, erkeklere oranla daha mutsuz ve karamsar olduğunun anlaşıldığı araştırmada, ayrıca yaş yükseldikçe mutsuzluk hissetme sıklığının da arttığı tespit edilmiş. İntihar düşüncesi, planı ve girişim sıklığı yine kızlarda daha yüksek oranda.

Araştırmada mutlu görünen %45 de gerçekçi bir rakam değil aslında. Bunlar da huzursuz fakat, herhangi bir sebeple sıkıntısını yansıtamamış veya daha yansıtacak seviyeye gelmemişler. Huzursuz bir ortamda doğup büyüyen bir gencin huzurlu olması mümkün mü?

Peki, ruhi bunalımda olan sadece gençlik kesimi mi? Hayır, yediden yetmişe huzursuz, mutsuz bir toplum haline geldik. Zengini de fakiri de; genci de yaşlışı da

koru ve endişe içinde. Hiçbir toplum kendiliğinden, tesadüfen bu hale düşmez. Türk milletinin toparlanıp bölgede önemli güç sahibi olmasından korkan dış mihrakların seneler öncesinden hazırladıkları planların neticesinde bu hale geldik biz.

Ruhi çöküntüyü sadece ekonomik sıkıntıya bağlamak yanlış olur. Ekonomik sıkıntıya ilk defa düşmüyoruz. Bundan çok daha ağır sıkıntılar geçirdik. Fakat hiçbir dönemde böyle bir çöküntü yaşamamıştık.

Bu çöküntünün esas sebebi ailenin çökertilmiş olmasıdır. Asırlardır Türk toplumunun temel taşı hep aile olmuş. Ailenin sağlamlığı ile toplumumuz her sıkıntıda ayakta kalabilmiş. Aile bireyleri arasındaki bağ kopartılınca toplumumuzda sarsıntı başladı.

Aileden karşılıklı sevgi saygı görmeyen, her akşam anne babasının, kadın erkek eşitliği propagandaları sebebi ile senin dediğin olacak benim dediğim olacak kavgalarını seyreden, geçmişten gelen milli, manevi bağlar kendisine ulaştırılmayan genç nasıl huzurlu olsun? Ruh dengesini nasıl korusun?

Eskiden aileler eşsiz bir eğitim yeri idi. Çocuk, dedesinden, babaannesinden işittiği kıssalarla, masallarla büyüdü. Masallarda, kıssalar da; kötü insan eninde sonunda cezasını görür; iyi insan da mutlaka mükafatını alırdı. Sabreden derviş birgün mutlaka muradına ererdi.

Bugün bunların yerini televizyon aldı. Televizyonlar sabrı, tahammülü değil, sabırsızlığı isyanı aşıyor. Zor durumda kalındığında, nasıl intihar edileceğini gösteriyor. İntihar çare olarak sunuluyor. Eskiden yetişkin insanlar bile intihar nedir bilmezken, bugün onbeş yaşındaki çocuklar arasında bile revaç bulması, toplumumuzun ne hale geldiğinin önemli bir göstergesidir.

Hergün çeşitli kıssalarla, hikayelerle, masallarla insan olsun hayvan olsun can yakmanın, cana kıymanın, hele hele kendi canına kıymanın ne kadar büyük günah olduğunu dinleyen, bunun şuuru ile yetişen çocuğun intiharı düşünmesi, hatırına getirmesi mümkün mü? İntiharın tek panzerhiri dindir, Allah korkusudur. Cenab-ı Hakkın “**Kendinizi öldürmeyin!**” (Nisa 29) emrini bilen, böyle bir şey yaptığında, ahiretteki durumunu haber veren “**Bir şeyle canına kıyana, cehennemde onunla azap edilir.**”**İple boğazını sıkarak intihar eden, boğazı sıkılarak azap görür. Herhangi bir bıçakla intihar eden, cehennemde bıçaklanarak azap görür.**” hadis-i şerifini idrak eden kimse intiharı hiç akıldan geçirir mi?

Gençlerimizin ruh dengesi bozuk

Gençlerimizin çoğunun ruh dengesinin bozulmasının, intiharların, intihar teşebbüslerinin arkasındaki esas sebep ailedir; ailenin çökertilmesi için topluma huzur verme görevini yapamaz duruma gelmesidir.

Çünkü, aile, ne kadar sağlam olursa, toplum o derece güçlü temeller üzerine kurulmuş olur. Bunun için bir milleti yıkmak isteyen iç ve dış güçler, ilk tahribatlarına aileden başlarlar.

Aile, toplumun temel taşıdır. Aile, insanların doğup büyüdüğü, yetişip geliştiği ve terbiye gördüğü topluluktur. Bu, topluluk aile fertlerinin olgunlaştığı, bir hayat okuludur. Aile içerisinde her fert birbirinin bilgi ve tecrübesinden faydalanır. Bu faydalanma bir ömür boyu devam eder. Aile, bugün hayat okulu olma özelliğini kaybetmiştir. Evlerin otelden farkı kalmamıştır.

Halbuki, toplumun temeli aile, ailenin temeli ise sadakat, iffet, haya, karşılıklı sevgi ve anlayış gibi manevi değerlerdir. Ailenin zayıfladığı, zedelendiği, vazifelerini yapamadığı zamanlarda gayri meşru serbest münasebetler artmakta,

beden ve ruh sağlığı bozuk nesiller toplumu işgal etmektedir. Nesiller, nerede ne zaman infilak edeceği belli olmayan birer serseri mayına dönüşürler.

Benliğinden, milli ve ahlaki faziletlerinden, örf ve an'anelerinden uzaklaşarak, ruhsuz, köksüz ve inançsız yetişen nesiller, aşağılık kompleksi içinde sapık fikir ve yabancı ideolojilerin esiri olmaya mahkumdurlar. İntiharların, şeytana tapmaların sebebi budur.

Köklü, sağlam, milli ve manevi değerlerle donatılan ailelere dayanan milletler, her türlü felakete karşı göğüs gererler. Sağlam temellere dayanmayan aileler ve topluluklar, en küçük bir zorlama karşısında runhi bunalımlara düşerler. Birlik beraberliği sağlayamazlar.

Türk milletinin tarihi boyunca her sahada kazandığı zafer ve başarılarında, Türk ailesinin çok büyük payı vardır. Bunun için Türk aile yapısı, her türlü kötülük ve tuzaklardan korunmalı, milli ve manevi yapısı kuvvetlendirilerek sağlıklı bir şekilde devamı sağlanmalıdır.

Son yıllarda bu yapılmadığı gibi, aksine manevi bağ kopartılmaya, yok edilmeğe çalışılmaktadır. Böyle bir aile yapısına sahip toplumdan intihar ve karamsarlıktan başka ne beklenir?

Gençlerimizi bu hale sokan sebeplerden biri de manevi eğitim eksikliğidir. Eskiden bu eğitime ailden başlanıyor, daha sonra cemiyet tarafından tamamlanıyordu. Gençlerimiz şimdi bu ikisinden de mahrumdurlar. Hatta az da olsa gençlerin ailelerinden aldıkları manevi değerler sokakta, çevrede kısa zamanda yok edilmektedir.

Eğitim, yani insanları bazı şeylere alıştırmak, onları kontrol altında tutmak ancak Allah korkusu ile sağlanabilir. Allah korkusu içine işlemiş bir kimse, O'nun bildirdiği kuralların dışına çıkamaz. İnsanları zapturapt altına almada en sağlam yol budur.

Asırlardır, ecdadımız toplumdaki birlik beraberliği, huzuru bu yolla sağladı. Bu yolda boşluk olmaz. Çünkü, Allah korkusu olmayan bir kimse, insanların olmadığı bir zamanda, kanundan kaçabilir. Ama Allahın her an kendisini gördüğünü, yaptığı her hareketin hesabını vereceğini bilen kimse kaçamak yapamaz. Biz şimdi, eskiden olduğu gibi manevi ağırlıklı eğitim veremediğimiz gibi Batı tarzı eğitim de veremedik, "iki cami arasında kalmış beynamaz" gibi olduk.

Hal böyle olunca da, onbeş yirmi yaşındaki gençlerde 70'li yaşların yorgunluğu ve bezginliği görülmektedir. Gençlerin, manevi desteğe, yakın ilgiye ihtiyaçları var. Aileler bu konuda ya çok katı davranıyorlar ya da hiç ilgilenmiyorlar. Ortasını bulan çok az. Katı olanlar hala kendi zamanlarında kaldıkları için her şeyi yasaklamakla bir çare bulabileceklerini zannediyorlar. Maddi durumu iyi olanlar, gençlere manevi destek verecekleri yerde sınırsız maddi destek veriyorlar. Biz yapamadık bari onlar her istediklerini yapsınlar düşüncesiyle yangına körük ile giderek yeni huzursuzluklara davetiye çıkartıyorlar. Halbuki, yüce kitabımız Kur'ân-ı kerimde, "**İnsan, ihtiyaçsız olunca, elbette azar!**" (Alak/6-7) buyurulmaktadır. Hadis-i şerifte de, "**İşlerin hayırlısı vasat olanıdır.**" buyuruldu.

Sıkıntılardan, bunalımlardan kurtulmanın yolu, "orta yol"dan geçer. Bu da madde ve mananın her ikisinin de ihmal edilmediği "denge" yoludur. Dinimizin emrettiği yol da budur zaten.

Akılları bozulmasın diye diye..

Almanya'dan arayan yaşlı bir teyze ağlamaktan konuşamıyordu. Kendine gelmesi için telefonda bekledim. Biraz rahatladıktan sonra anlatmaya başladı. Evladım yirmi senedir, Almanya'dayız. Karı-koca gece gündüz çalışarak

çocuklarımızın iyi bir öğrenim görmesini sağladık. Oğlum 27, kızım 25 yaşında okullarını bitirdiler. İşe başladılar. Keyfimize diyecek yoktu artık. Yirmi sene çok sıkıntı çekmiştik fakat sonunda çocuklarımızın geleceğini sağlama almıştık. Mutluyduk.

Fakat bu mutluluğumuz uzun sürmedi, ancak bir sene sürdü. Bir haftadır gözümü kırpmadım, iki gözüm iki çeşme, durmadan ağlıyorum. Çünkü, geçen hafta işten dönen çocuklarım, "Biz Hıristyan olduk" haberiniz olsun dediler. Biz şiddetli tepki gösterince de evi terk ettiler. Şimdi misyonerlerin kaldığı bir evde kalıyorlar. Bu olay bizi yıktı. Ne olur bize yardımcı ol, çocuklarımı nasıl dinimize döndürebilirim?"

Bir kaç ay sonra Türkiye'ye geldiklerinde ziyaretime de geldiler. Uzun uzun konuştuk. Kendilerine sordum, "Bu güne kadar çocuklarınıza, dinimizi hiç anlattınız mı ve dinimizi anlatan kitap okuttunuz mu?" Şöyle cevap verdiler: " Biz kafaları karışmasın diye, hiç dinden bahsetmedik, dersleri aksamasın bir an önce okullarını bitirip iyi bir işleri olsun düşündük!"

Bu olay zannetmeyin ki tek, başka yok. Almanya'da yaşayan Türkler arasında buna benzer yüzlerle olay var. Şu cehalete bakın. Neymiş efendim, kafaları karıştırmış, şimdiye kadar İslamiyet kimin kafasını karıştırmış, İslamiyeti yaşadığı için kim okuyamamış. Aksine bu yaşlarda, Kur'an-ı kerimi ve din bilgilerini öğretmek çocuğun zihnini açar, hafızasını kuvvetlendirir. Üstelik bu çocukların babaları öğretmen. Eğitim psikolojisi okumuş bir kimse. Çocuğumuza bu yaşlarda, kendi kültürümüzü, dinimizi öğretmediğimiz zaman bir daha öğretemeyeceğimizi nasıl bilmez! Akılları karışmasın diye diye gençleri bu hale getirdik.

Kendilerine dedim, çocuklarınız müslüman iken Hıristiyan olmuş değiller. Zaten onlar Müslüman değillerdi. Çünkü, akıl baliğ olmuş bir genç, dinimizin bildirdiği zaruri temel iman, itikat bilgilerini bilmezlerse, bu şekilde inanmazlarsa Müslüman olamazlar, mürted olurlar.

Zaten İslamiyeti bilen kimse din değiştirmez. Bugüne kadar, Müslüman iken Hıristiyan olan görülmemiştir. Dinsiz iken Hıristiyan olan olmuştur fakat, Müslüman iken Hıristiyan olana İslam tarihinde hiç rastlanmamıştır.

Almaya'dan söz açılınca aklıma geldi. Geçen bayram, bizim Almanya servisimiz çok güzel bir bayram ilavesi verdi Almanya'da. Bu konulara onlar da değinmişler. Almanya'daki üçüncü kuşak gençlerimizin hali şöyle anlatılıyordu bu ilavede:

"Hem de Ramazan ayında özellikle hafta sonlarında erkek ve kızlardan oluşan beş bin Türk genci, Almanya'da Türklerin yoğun olarak yaşadığı bir şehir kulübünde kucak kucağa yarıçıplak vaziyette sabahlara kadar dans edip eğleniyorlar. İçkinin su gibi tüketildiği, çılgınca dans edilen diskotek sadece Türk gençlerinin devam ettiği bir yer.. Bunu öğrenince "başkalarının bizi asimile etmesine lüzum yok ki. Biz kendi kendimizi eritiyoruz. Hem de 'bira kültürü' içinde. Bazıları da, sahurda eğlencelerini keserek oruca niyet ediyorlar.

Bazıları bunda ne var, bak oruç tutan da var diyebilir. Kazın ayağı öyle değil. Bu zamanla anlaşılacak ama, artık iş işten geçmiş, atı alan Üsküdar'ı geçmiş olacak. Belki bu durumu, genelleştirmek yanlış olabilir. Ancak gözle görülemeyen virüs vücuda girdiğinde milyarlarca hatta trilyonlarca sağlam hücre ona karşı koyamıyor. Bir ay, bir sene veya on senede kocaman vücutu eritip tüketiyor. Tıpkı sepetteki çürük bir elmanın diğerlerini de çürüttüğü gibi."

Almanya böylede, Türkiye süttten çıkmış ak kaşık mı ? Yarın da bu konuyu ele alalım iseterseniz.

Gelecek pek iyi görünmüyor!

Almanya'daki üçüncü kuşak gençliğin kültürümüzden, dinimizden, manevi değerlerimizden uzak bir şekilde yetiştiriliyor da Türkiye'deki gençlik sanki bundan farklı mı? Biraz da Türkiye'deki Türk gençlerinin durumlarından bahsedelim.

Türkiye'de de genel olarak milli kültürümüzden, dinimizden uzaklaşma varsa da, Almaya'daki yabancılaşmaya benzer bu uzaklaşma daha ziyade, sosyete tabir ettiğimiz, zengin semtlerde yaşayan gençlerde görülmektedir.

Ecdadımızın manevi kültürü verilmeyen gençler, bu boşluğu içkide, fuhuşta, uyuşturucuda arıyor. Bu felaketlerle tanışma yaşı istatistiklere göre, 14-15 yaşına indi. Zenginlek iki tarafı keskin bıçak gibidir. Dikkatli kullanılmazsa büyük zarar da verebilir. Faydalı bir şekilde kullanılması çok zor olduğu için de bugüne kadar zararı faydasından çok olmuştur zenginliğin.

Zenginlik kimin elindeyse ona göre şekil alır. İyinin elindeyse iyilik, kötünün elindeyse kötülük zuhur ediyor zenginlikten. Türkiyede de Müslümanların manevi bağlarının gevşemesi, gençlerin manevi şuurdan yoksun olması refah seviyesinin yükselmesi ile doğru orantılı olmuştur.

Bir özel okulda din dersi öğretmeni olan bir arkadaş anlattı: Sene başında, öğrencilerin durumunu tespit etmek için, sekizinci sınıf talebelerine, imanın, islamın şartlarını sorduğumda, yirmibeş kişilik sınıfta sayabilen 2-3 kişiyi geçmedi. Bunlarda sadece madde madde sayabildi. Mesela, melek nedir, meleklerle nasıl inanacağız diye sorduğumda bilen çıkmadı.

Sekizinci sınıfta okuyan öğrenci, 13, 14 yaşında demektir. Yani ya akil baliğ, ya da olmak üzere. Yazık değil mi bu çocuklara. Akil baliğ olduklarında, imanın şartlarını, zaruri olarak bilinmesi gereken kadar bilmeğince dinden çıkacak olan bu çocukların, vebalini, günahını, ana-baba nasıl çekecek, ahirette bunun hesabını nasıl verecek. Birinin küfre düşmesine sebep olan da küfre düşmüş olmayacak mı?

İnsanın yapısı aynı; ister Türkiye'de, ister Almanya'da ister Yunanistanda olsun. Aynı sıkıntılar Yunanistan'da yaşayan Müslüman Türkler için de geçerli. Yunanistanda akrabaları olan sık sık gidip gelen bir arkadaş anlattı: Eskiden Yunanistan'daki Müslüman bölgelerde, Medreseler, Kur'an kursları gençlerle doluydu. Hakeza camiler de öyle idi. Ne zaman ki, ülke AB topluluğuna girdi, refah seviyesi yükseldi. Ardından rehavet, gevşeklik başladı. Geçenlerde gittim, sokaklar son model arabalarla, cepler para ile dolmuş. Camiler, Kur'an kursları boşalmış. Gençlerin maneviyatla ilgileri kalmamış. Bunların yerini içki, uyuşturucu, kumar ve fuhuş almış.

Maalesef, Batı Trakya'da özellikle Türk gençliğini avlamak için tuzaklar kurulmuş. Çeteler oluşmuş.. Senelerce maddi sıkıntı çeken Türkler, ekonomik durumları biraz düzelince bu meşum yerlerin müşterisi olmaya başlamışlar. Bilhassa Türk gençleri büyük tehlike altında..

Bu dramatik manzara, ne hikmetse seslendirilmek istenmiyor.

Konuyu Bir Türk Belediye yetkilisi açtı bize... Oğlunun da bu çetelerin eline düştüğünü feryat ederek anlattı.. "Keşke ekonomik durumumuz düzelmeseydi. Eski fakir halimizle kalsaydık da bu belaya düşmeseydik " diyordu acılı baba.. Tabii ki kendilerinin suçlu olduğunu itiraf ederek.. "Biraz cebimize para girince rehavete kapıldık. Çocuklarımızla da pek ilgilenmedik. Maalesef bıraktığımız boşluklar kötülükler ile dolduruldu. Evlatlarımızı bu bataklıktan kurtarmaya çalışıyoruz ama çok zor.."

Netice olarak, eskiden çocuğu sokak, çevre yetiştirirdi. Evden bir alıyorsa, çevreden dokuz alırdı. Şimdi tersi oldu. Evde verilen iyi bir şeye karşılık çevre dokuz kötü şey veriyor. Çocuklar eksi dokuz ile yetişiyorlar. Çoğu evde de hiçbir şey verilmediğine göre çocuklar, eksi on ile hayata atılıyorlar. Aileler, akıllarını başlarına alıp bu açığı kapatmadıkları sürece istikbal pek iyi görünmüyor. Hele, her türlü ahlaksızlığın mubah görüldüğü AB kriterleri ortamında.

Wolkmenli gençlik

Gençlerin ruhî halleri hiç dikkatinizi çekti mi bilmiyorum. Sanki gençler uyur gezer gibi. Refleksleri neredeyse dumura uğramış. Olumlu veya olumsuz tepki veremiyorlar. Hiçbir şeyi ciddiye almıyorlar. Kulaklarında Wolkmen, yeme-içme, gezme, dolaşma, kadın ve müzik. Bütün dünyaları bu. 1980'den beri gençlerin durumu hiç iç açıcı değil. Bunun için de istikbal pek iyi görünmüyor.

Gençleri bu hale getiren, bu denli tahribata uğratan sebepler çok. Acaba bu sebepler arasında en büyük pay hangisinin? Bunu, bakınız **M.Şahanov**, "Medeniyetin Yanılgısı" adlı kitabında nasıl anlatıyor:

"Günümüzde en tehlikeli şey, insanın ses vasıtasıyla tahribidir. Bir zamanlar Hitler'e sormuşlar, "Doğuda fethettiğimiz topraklara nasıl bir eğitim tarzı uygulayalım?" diye "Onlara sabahtan akşama kadar hafif müzik dinleteceğiz. Onlara düşünme, okuma fırsatını vermemek lazım. Çünkü manevî derinliği olmayan insanlar kendilerini hep mutlu hissederler" demiş.

Bugün Hitler'in hayalleri gerçekleşmiş durumda. Günümüzde müzik kültürü bizi istila etmiş durumda. İnsanı insan yapan edebiyat ve sanat 30-40. sıralara gerilemiş durumda. İlk sıralara, insanın hissiyatına hitap eden ve taklide sürükleyen araçlar çıkmış bulunuyor.

Bilim adamları ispatlamıştır ki, insanlara, devamlı olarak tahrik edici müzik dinletildiği zaman beyinleri çalışmaz duruma geliyor. Yunus balıklarına tahrik edici müzik dinlettiler ve yüzlerce yunusun kendilerini karaya attığını gördüler.

Günümüzde insanı uyuşturan, beyin faaliyetlerini, tefekkürü zayıflatan birçok araç keşfedilmiştir. Bunların en önemlisi müziktir. Kazakistan'da 1986'da "Aralık hadiseleri" oldu. Gençler ayaklanmıştı. Olaylarını araştıran komitenin başkanı idim. Yanıma bir kız geldi ve başından geçen hadiseleri anlattı. Ölen gençleri de tanıyormuş. Bizi de sürekli takip ediyor ve dinliyorlarmış. Odadan çıktığımız zaman kızı yakalamışlar. KGB'de özel bir müzik odası varmış. Son sistem teknolojiyle donatılmış. Kızı müzik odasına sokmuşlar ve tavandan, tabandan, duvardan, hatta oturduğu masadan çeşitli müzikler dinletilmiş. Bir kaç saat bu odada tuttuktan sonra kızı akşam serbest bırakıyorlar.

Başka günler yine çağırıp aynı odaya sokuyorlar. Ve iki üç uygulamadan sonra otobüs durağına bırakıyorlar. Fakat kız biliyor ki evi yakında fakat adresi bir türlü hatırlayamıyor. Geri dönerek KGB'nin kapısını çalıyor ve "Hafızama ne yaptınız?" diye bağırma başlıyor. "Bana adresimi söyleyin" diye yalvarıyor.

Bugün de aynı şekilde ses vasıtasıyla insanların beyinleri tahrip ediliyor. Bu süreç dünya çapında yaşanıyor. Fakat insanlar bunu tam olarak kavrayabilmiş değil."

Yeri gelmişken, müziğin dini açıdan durumuna da bir bakalım: "Dürr-ül-müntekâ" kitabında müziğin bütün dinlerde büyük haram olduğu yazılıdır. İncîlin yasak ettiği müziği, sonradan papazların Hıristiyan dînine soktuklarını Büyük İslam âlimi Zerkânî bildirmektedir.

Bozuk dinler, kalbleri ve rûhları besliyemediği için, müziğin, her çeşit çalgı sesinin nefislere hoş gelmesi, nefisleri beslemesi rûhânî tesîr sanıldı. Bugünkü batı

müziği, kilise müziğinden doğdu. Bugün yeryüzünü kaplıyan bozuk dinlerin hemen hepsinde, müzik, ibâdet hâlini almıştır. Müzik ile, her çeşit çalgı ile nefisler keyiflenmekte, şehvânî, hayvânî arzûlar kuvvetlenmektedir. Müzik insanları, alkolikler ve morfinmanlar gibi gaflet içinde, uyuşuk yaşatmaktadır. Müziğin harâm olduğunu bütün âlimler sözbirliği ile bildirmişlerdir. Hadis-i şeriflerde, “**İlk tegannî eden şeytândır**” ve “**Müzik, kalbde nifâk hâsıl eder**” buyuruldu

Günümüzde, dinimizin haram kıldığı şeylerin hikmetleri, hergün tet tek ortaya çıkmakta, ilim yolu ile ispatlanmaktadır. Dünya ve ahiret huzuru ancak dinin emir ve yasaklarına uymakla sağlanabilir. Gayrısı seraptan su beklemek olur.

Körpe beyinleri körelten sihirli kutu; TV

Geçenlerde karşılaştığım bir öğretmen arkadaşın anlattıkları ile şoke oldum, aklım hafsalam almadı anlatılanlarını. Beşinci sınıfa gelmiş pek çok öğrencinin okuma yazmayı tam sökemediğini hatta adını yazamayan öğrencinin bulunduğunu söyledi öğretmen arkadaş.

Ben, bu çocukları geri zekalı mı, değilse bunun sorumlusu siz öğrenmenler değil misiniz diye sorduğumda, hayır, biz sorumlu değiliz dedi. Bi, her türlü metodu, yolu deniyoruz fakat adeta beyinlerini kilitlemişler, biz açmak için zorluyoruz, onlar açmamak için.

Bunun sebebini sorduğumda arkadaş dedi ki, “Sebepler çok fakat bana göre esas sebep televizyon; ölçülü kullanılmadığından beyin faaliyetlerini dumura uğrattırıyor televizyon..”

Evet, gerçekler acı da olsa kabul etmek zorundayız. Yapılan yerli yabancı bütün araştırmalar da zaten bunu gösteriyor. F.Özten’in ozgurvebilge sitesindeki araştırması bunu doğruluyor: Evimizin baş köşesinde oturan ve hayatımızı doğrudan doğruya yönlendirmeye devam eden televizyon, çocuklar başta olmak üzere, hepimizin okuma ve anlama kabiliyetini de ele geçiriyor. Uzmanlar bu yüzyılda, geçen yüzyıla oranla daha az kitap okunduğunu belirtiyorlar. Özellikle son 30 sene içinde kitap okuma oranlarında ciddi düşüşler olduğunu belirten uzmanlar, televizyon ve diğer görsel medya araçlarının hızla yayılmasını, buna sebep olarak gösteriyorlar. Çünkü, televizyon seyreden insanlar her konuda bilgilendiklerini düşünerek daha fazla performans isteyen kitap okuma, araştırma gibi faaliyetlere yönelmiyorlar.

ABD Ulusal Eğitim Gelişimini Değerlendirme Dairesinin (NAEP) araştırmalarına göre, çeşitli yaş gruplarına ayrılmış öğrencilerin okuma kabiliyetlerinin gelişiminde sürekli bir düşüş olduğu gözlemlendi. Ayrıca Kitap Sanayi Çalışma Grubunun yaptığı anketlerde, düzenli kitap okuyan 16-21 yaşları arasındaki gençlerde önemli ölçüde düşüş tespit edilmiş. Düzenli kitap okuma alışkanlığı olmayanda ise tamamen bitmiş.

NAEP’in yaptığı araştırmalarda, günde ortalama 5-6 saat televizyon izleyen çocukların okuma yeteneğinin, günde 2 saat televizyon seyreden çocukların okuma yeteneğinden çok daha düşük olduğu ortaya çıktı. Seyretme miktarının başarıyı etkilediğini vurgulayan araştırmacılar, en güçlü olumsuz etkiye, televizyonun neden olduğunu belirtiyorlar.

Özellikle okul ve aile ile ilgili problemlerden kaçmak için televizyon seyreden çocukların okuma oranında ve okul başarısında düşme görülüyor. Neuman ve Prowda’nın Connecticut eyaletinde yaptığı araştırmalar, aşırı televizyon seyreden çocukların kitap okumayı sevmediklerini ve düşük kalitedeki materyallere meyilli olduklarını ortaya çıkardı. Neuman, televizyon seyretmek yerine kitap okumayı tercih eden çocukların yüksek kaliteli kitapları tercih ettiklerini, hayatında

televizyon etkili olan çocukların ise düşük kaliteli, basit kitaplara yöneldiklerini belirtiyor.

Wall Street gazetesi köşe yazarlarından Marie Winn, televizyonun çocukların sadece okuma yeteneklerini değil, aynı zamanda yazma yeteneklerini de etkilediğini ileri sürüyor: “Doğru okuma kabiliyeti olmayan çocukların asla yazmayı öğrenmeyeceğini, şüphesiz bütün eğitimciler bilir. Yazı, kitapla yapılmış bir konuşmadır ve sadece kitapla konuşmayı, okuyarak öğrenebilirsiniz.” Ayrıca Winn, televizyonun, çocuğun kelimeleri tanımasına, anlamlarını çözmesine, hecelemesine, kelime haznesinin ve düşünme kabiliyetinin gelişmesine engel olacağını belirtiyor.

Kitap okuyan bir çocuk, okuduklarını kafasının içinde resimlendirmektedir. Bunu yaparken hayalgücünü kullanır. Winn bunu şöyle ifade ediyor: “Televizyon görüntüleri, sembollerin ifade ettiği anlamları çözmeyi bize bırakmıyor. Televizyon seyretme sırasında, zihin sembolleri deşifre edemez ve yararlanılabilir hale getiremez.”

İşte bütün bunlar, körpe beyinleri köreltmeye yetiyor.Çocukların niçin okuma yazma öğrenemediklerini ortaya koyuyor!..

TV'ler gençlerin maneviyatını tahrip ediyor

Televizyonun yaygınlaşmasıyla insanların beyin faaliyetlerinin yavaşladığından özellikle öğrencilerde beyin tembelliğine sebep olduğunu ABD Ulusal Eğitim Gelişimini Değerlendirme Dairesinin yaptığı eğitim istatistikleri doğrulamaktadır

Bu konu ile ilgili hazırlanan rapora göre, dördüncü ve sekizinci sınıfların % 16'sı, on ikinci sınıfların % 22'si temel yazma becerilerini öğrenememişler. Yine aynı rapora göre, dördüncü, sekizinci ve on ikinci sınıfların ancak % 40'ı yeterli okuma seviyesine ulaşabilmişler. Dördüncü sınıfların % 7'si, sekizinci sınıfların % 3'ü ve on ikinci sınıfların % 6'sı ancak okumada ileri seviyeye gelebilmişler.

Bunun sebebi de şöyle izah ediliyor: Televizyon görüntülerindeki aşırı hız ve hareketliliğin yanı sıra, programların sık sık reklamlarla kesilmesi, dikkat sürekliliğinin kaybolmasına, yoğunlaşma kapasitesinin bozulmasına neden oluyor. Gallup'un yaptığı ankette, katılımcıların çoğunluğu, televizyonu kapattıktan sonra rahatlama hissi duyduklarını, fakat pasiflik ve konsantrasyon düşüklüğünün sürdüğünü belirtiyorlar. Televizyonun enerjilerini emdiğini ve kendilerini tükenmiş

bir hale getirdiğini ifade ediyorlar. Tam tersi olarak, kitap okuduktan sonra bu tür zorlukların nadiren görüldüğü belirtiliyor.

Eğitim uzmanı Karen River, çocukların televizyondan uzak tutulmasının nedenlerini şöyle açıklıyor: "Sürekli televizyon seyretmenin, analitik düşünmeye ve okumayı gerektiren zihni işlemlere zararı dokunduğu ispat edilmiştir. Okuma sürekli algılamayı ve satır satır takibi gerektirir. Fakat televizyon izleme, kısa, ardı ardına gelen ve hızlandırılmış sahnelere zihni alıştıırır, bu da çocukta kolayca dikkat dağılmasına neden olur. Birçok mesaja gark olan çocuğun onlara anlam verecek vakti olamaz. Er geç, televizyon programlarının hızı ve art arda gelmesi çocuğun yazılı malzeme üzerindeki odaklanma kabiliyetini bozar.

Göz kasları, günlük kullanımla güçlenir ve gelişir. Okuma, karışık göz hareketi kullanımını gerektirir. Halbuki televizyon seyretme, gözü tek bir noktada tutarak, bu kasları etkiler. Çok televizyon seyretmeye alışmış çocukların, kitap okumanın gözlerini yorduklarını söylemeleri, göz kaslarının televizyon sebebiyle gelişmemesinden kaynaklanıyor."

Kitap okuma, insana, uzun süre konu değiştirmeden dikkatini toplama eğitimi kazandırırken, televizyon bunun tam tersine, insanın dikkatini bir noktaya toplamasını engelliyor. Televizyon seyrederken, beyin faaliyetleri, uyanık bilincin belirtisi olan beta dalgalarını, düşük bilincin belirtisi olan alfa dalgalarına çeviriyor. Gözler açıkken normal olarak meydana gelmeyen belirli elektronik dürtüler, televizyon seyrederken meydana geliyor. Bu dürtüler gözü bir noktada uzun süre odaklıyor. Bu yan etkiler, özellikle yeni okumayı öğrenen çocuklarda zararlı oluyor. Çünkü bu zararlı etkiler, okumanın gerektirdiği özelliklerin tam tersini geliştiriyor. Böylece, uzun süreli televizyon seyretme, kitap okumayı zorlaştırıyor.

Okuma ve düşünce becerisinin yerleşmediği toplumlarda, televizyon çok daha fazla etkileme gücüne sahip oluyor. Özellikle gösteri çağının öncülüğünü yapan televizyon sayesinde, halk sadece gösterilenle yetinmeyi tercih edip, kitap okumadan iyice uzaklaşıyor. Örneğin Türkiye, kitap okuma oranında çoğu Afrika ülkesinin gerisinde kalmış durumda. Japonya'da toplumun % 14'ü, Amerika'da % 12'si, İngiltere ve Fransa'da % 11'i düzenli kitap okurken, Türkiye'de durum % 0,01 yani, on binde bir! Böyle bir toplumdan ne beklenebilir?

Televizyonun olumsuz etkileri, olayın sadece okuma alışkanlığını köreltmesi cephesine bir bakış idi. Toplumun nüvesi olan ailenin temelinde dinamit koyan; utanma ve haya duygusunu yok eden yıkıcı programlar, manevi değerlerimizle alay eden; farketmeden sinsize seyircinin imanını çalan art niyetle hazırlanmış ölçsüz dini tartışmalar... olayın diğer cephesi; hatta daha vahim yönü.

Günümüz genç kızları!

Gazetenin 3. sayfasında bir haber: "12 yaşındaki kız internette tanıştığı adama kaçtı."

Sayfayı çevirin:

Edirne'de sevişirken görüntülenen liseli kızın fotoğrafları... Ve günlerdir Mardin'den Sivas'a kadar Türkiye'nin dört bir yanından 12 - 13 yaşında küçük kızlara tecavüz haberleri...

Madalyonun bir yüzünde ağız salyalı sübyancılar var.

Peki diğer yüzünde?..

Alttan alta inanılmaz bir "ergen ihtilali" yaşadığımızın farkında mısınız?

* * *

Son zamanlarda bir lise mezuniyet balosunda buldunuz mu hiç? Gitseniz,

gördüğünüz ağır makyajlı, cesur dekolteli, yüksek topuklu, cep telefonlu kızların 16 - 17 yaşında olduğuna inanabilir miydiniz acaba?

Levent'te bir estetik kliniğinde görevli bir uzmanla görüşüm. Dinlediklerime inanmadım:

"14 - 15 yaşında kızlar, ana babalarından habersiz gelip kaşlarını kaldırmak, fazla yağlarını aldırarak, selülit tedavisi yaptırmak istiyor"muş.

Geçenlerde bir kız elinde Angelina Jolie'nin fotoğrafıyla gelmiş ve "Bununki gibi dudak istiyorum" demiş.

18'lik bir lolita da göğüslerini büyütmesi için yalvarmış.

"En büyük istekleri" neymiş biliyor musunuz?

Zara'nın ya da Diesel'in 34 bedenine sığmak...

Bunun için yarışıyorlarmış:

"Çünkü televizyonda gördükleri mankenler 34 beden giyiyor. Onu giyebilmek için 44 kilo kalmaları lazım. Bunun için resmen aç geziyorlar. Gün boyu yedikleri, bir kase yoğurt, iki tas salata, sigara, kahve ve kola... 500 kaloriyle yaşamaya çalışıyorlar. O yüzden vücutlarında demir, sodyum eksikliği var. Yanlış beslendikleri için vücutları hızla deforme oluyor, müdahale için de bize geliyorlar." Uzman, bunun son 3 yılda gözlenen bir "patlama" olduğunu söylüyor:

"Ben de anneyim, 18'lik 'lipolu' (yağ aldırılmış) kızları görünce dehşete kapılıyorum. Biriktirdiği 300 - 500 milyonla gelip 'Dudağımızı şişir' diyenleri 'Bırakın dudağınızı da gidin kafanızı şişirin' diye geri yolluyorum."

* * *

Genelde üst gelir grubundan hastaları bulunan bir jinekoloğun gözlemleri daha da çarpıcı:

"Genç nüfusta müthiş bir uyanma var" diyor. 17 - 18 yaşlarında lise öğrencilerinin kürtaj için başvurduğunu söylüyor ve bazı gözlemlerini aktarıyor:

Batı'da ergenlik yaşı 16 - 17'den 11 - 12'ye geriledi.

Amerika'da 10 yaşa kadar düştü.

Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık...

Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir ama en önemli nedenlerinden biri "psiko - seksüel uyarımın artması"...

Yani, okulda, çevrede ve özellikle de medyada cinsel teşhirin yaygınlaşması...

Baştan çıkarıcı klipler, uyarıcı filmler, cinsellik yüklü diziler, çıplaklığa çağıran reklamlar, beyinde ergenliği erken uyandırıyor, cinselliğin keşfini hızlandırıyor.

Özellikle varlıklı kesimden gençler, lise çağında, özentiyle büyük ve seksi görünme derdine düşüyor. Karşı cinsi de sadece bir seks nesnesi olarak görüyor.

Anneleri mi? Onlar da kızlarının ponponlu çorapları ve lastik ayakkabılarıyla genç görünme çabasında...

Küçükler büyük, büyükler küçük görünmek için yarışıyor adeta...

* * *

Kimseyi suçlamayalım; bu tablo bizim eserimiz:

İyi bir kalça sahibi olmanın, iyi bir kafa sahibi olmaktan daha fazla prim yaptığı bir ülkeden ne bekliyordunuz ki? Kafasını çalıştıranların kafasını koparıırken, kalçasını çalıştıranları baş tacı eden bir toplumda nasıl çocuklara "Göğsünü değil, kütüphaneni büyüt" öğüdü verebiliriz ki?

Yasak çare değil...

Beyin faaliyetine itibar kazandırmaya ve öncelikler konusunda topyekün bir hesaplaşmaya ihtiyacımız var. (Can Dündar, Milliyet -17.7.2003)

“Alınsında nasıl alınırsa alınsın!”

Tarih boyunca bilgide, teknolojiye yaşlılar hep öndeydi. Yaşlılar bilgilerinin, tecrübelerinin tadını çıkartıyorlardı. Bunun için gençler, bir şeyler öğrenebilmek için yaşlılara eli mahkumdu. Ya şimdi? Tam tersi yaşlılar eli mahkum...

Bırakın gençleri, daha okula gitme yaşına bile gelmemiş çocuklar babalarına taş çıkartırcasına bilgisayar kullanıyor, internet kullanıyor. Babasının nasıl oynadığını bile anlayamadığı bilgi sayar oyunlarını zevkle oynayabiliyor küçücük çocuklar. Bütün bu gelişmeler, orta ve yaşlı kuşak ile gençler arasında akıl almaz bir uçurum meydana getirdi.

Anlayışlar, düşünceler, yaşayışlar değişti. Farklı iki dünyanın insanları haline geldiler. Birçok konuda ana-baba çocukları ile karşı karşıya geldi. Çocukların mutlaka alınmasını gerekli gördüğü şeyleri, ana-baba lüzumsuz boş şeyler olarak görmekte.

Gençler ve çocuklar, reklam bombardımanı ile edindikleri yeni tüketim alışkanlıkları ve hayat değerleri ile köyden şehire göç etmiş, en azından çocukluğu köyde geçmiş anne ve babaları zor durumda bırakıyor.

Bu kadar hızlı gelişmeler karşısında gençlerdeki bu değişime de hak vermemek mümkün değil.. Dükkan, mağaza, eğlence yerlerinin isimleri bile değişti. Eskiden dükkanlara verilen "Helal Gıda", "Aile çay bahçesi" "Sabır market", "Şeref bakkal" ve "Zafer ticaret" "Ali'nin Yeri" gibi isimlerin yerini Internet House, Class Internet, Bowling salonları...aldı.

Değişim; talebi farkedenden girişimciler, milyon dolarlara varan masraflarla bowling salonları açıyor. Adım başında Mc Donalds'lar görüyorsunuz. Buralarda tonlarca hamburger tüketiliyor. Artık evde yemek sıkıcı gelmeye başladı gençlere. Her sektörden tanınmış bütün yabancı markalar mağaza açma yarışında. Mağaza tabelaları yenileniyor, dükkanın yerini "show room" alıyor. Sürücü ve bilgisayar kurslarının sayısında patlama yaşanıyor. Anneleri henüz almamış ama; kızları cep telefonu taşıyor; araba kullanıyor. Internet cafe'ler hızla çoğalıyor.

Çocuklar hamburger, pizza diye tutturunca evin mutfak alışkanlıkları da değişiyor. Bu talep, yerel market zincirleri veya özel alışveriş merkezi sayısını da artırıyor. Okulu kıran, kahvehaneye değil artık bowling salonu ya da cafe'lere gidiyor. Gençler ve çocuklar, reklamlarda gördükleri ürünleri satın almak, yükselen değerlere uygun yaşamak istiyorlar.

Bütün bu gelişmelerden en çok zarar gören, fakir ve orta kesim aileler. Gençler ailelerinin durumunu düşünmeden reklamların ve çevrenin etkisi ile babalarını zorlamakta. Eskiden genci yaşlısı haddini bilirdi. **“Bu bizi aşar, biz bunu alamayız”**, der yutkunur geçerdi. Şimdi gençlerde, **“alınsında nasıl alınırsa alınsın”** düşüncesi hakim; ailesinin durumu nedir, gücü yetiyor mu yetmiyor mu bunu düşünen yok.

Anlatacağım olay ve benzerleri artık sıradan hale geldi: Bugün kavgalarda gençler birbirlerine, “Senin gibi biri bana nasıl kafa tutabilir? Ulan düşünsene, bırak arabayı, senin daha cep telefonun bile yok. Haline bakmıyor, bana kafa tutuyorsun ha!.. diye hakaret ediyorlar.

Böyle bir hakarete uğrayan genç eve geldiğinde öfkesini annesinden; annesi de akşam eve gelen kocasından alıyor: “Daha fazla dayanamayacağım. Yavrumuzu bir cep telefonundan bile mahrum bırakarak onu okulda rezil ediyorsun, çocuğumu ne hallere getirdin. Ailemizin ne haysiyeti ne şerefi kaldı!” Kadın hem ağlıyor, hem bağırıyor.

Zavallı adam ne yapacağını şaşırıyor. Karısına, **“Durumumu biliyorsun, ticaret kötüye gidiyor, borç gırtlakta, aleyhimde icra takipleri var. Çocuğun**

istediği marka cep telefonunu nasıl alayım?" diyerek neredeyse yalvarıyor. Ama nerede o eski anlayış: **"Bıktım bu bahanelerden... Ya ne yapıp yapar, çocuğumuza en iyisinden bir cep telefonu alırsın, yahut aramızda her şey biter"** noktasına vardiıyor.

Ertesi gün babası oğluna en pahalı cep telefonunu alıyor ve okula onu bu âletle mücehhez olarak gönderiyor. Baba, aileyi kurtarıyor fakat, tefeciden bilmem kaç faizle aldığı para ile battıkça batıyor. İşte size çağ atlayan Türkiye'nin hali... Ne diyelim, Allah sonumuzu hayreylesin!

Çocuklarımız ailesini değil kendilerini düşünüyor!

Millet olarak geçmişte birçok badireler atlattık. Atlatılan bütün bu badireler ailede, toplumumuzun sosyal yapısında önemli bir sarsıntı, çöküş meydana getirmedi. Başka bir ifade ile bütün bu badireleri sosyal yapımızdaki sağlamlık sayesinde atlatabildik.

Tarihte, çok defa yok olma noktasındayken, milletimizdeki birlik beraberlik, tasada kederde tek vücut haline gelme refleksi, yok olmaktan kurtardı bizi. Çünkü, böyle bir durumda zengini, fakiri maddi manevi neleri varsa canı gönülden ortaya koyardı.

Düşüncede yaşayıpta uçurumlar yoktu. Zengin zenginliğini, fakir fakirliğini bilirdi. Zengin, fakiri devamlı kollar, sıkıntıya düşünce imdadına yetişirdi. Fakir de haline şükreder; bundan dolayı ne Cenab-ı Hakka isyan eder, ne de onlar gibi yaşayamadığı için zenginlere düşman olurdu. Komşusunu bir gün göremeyen ertesi gün kapısını çalar, "Komşu görünmüyorsun, nerelerdesin, başına bir iş mi geldi?" diye sorardı.

Şimdi, alt kattaki komşusu vefat ediyor, bir hafta sonra kokusu etrafa yayılınca, belediyeye telefon edip, "Alt kattan gelen kokudan rahatsız oluyorum, bir bakın!" diyor. Eskiden, eldeki nimetler ne kadar çok paylaşılırsa nimetlerin o kadar artacağına inanılırdı.

Bunun için de nimetler paylaşılırdı. Zenginler halkın arasına çıktığı zaman mütevazı giyinirlerdi. Çocuklarını da böyle giyindirirlerdi. Çocuklar sokağa çıkarken, fakirlerin, orta hallilerin alıp yiyemeyeceği yiyecekler ellerine verilmezdi. Şimdi ilkokul çocuğunun bile elinde son model cep telefonu, en meşhur markadan elbise... Çocuğun buna ihtiyacı var mı yok mu? Orta halli ailelerin çocukları üzülür mü üzülmez mi, düşünen yok! Çocukların konuşmaları bile farklı artık: "Bizim pederin gelişmelere ayak uydurduğu yok, iki senedir aynı model araba ile dolaşıyoruz, sıkıcı olmaya başladı?" diyorlar.

Hele hele eskiden mal varlığa ile övünmek büyük ayıptı, terbiyesizlik kabul edilirdi. Şimdi ise tam tersi. Erkekler araba markalarını, tatillerini hangi sahillerde geçirdiklerini konuşuyorlar. Kadınlar bir araya geldiklerine sanki defileye gelmişcesine birbirleri ile yarış halindedir. Eğer elbisesi bilmem ne marka değilse, bütün gözler alaycı, aşağılayıcı bir ifade ile üzerinde oluyor. O da artık bir daha o semte uğramıyor. Neticede zenginler zenginlerle, fakirler fakirlerle görüşmek zorunda kalıyor. Sosyal dayanışma kaynaşma böylece yok oluyor. Sosyal dengeler tamamen değişti. Acayip bir toplum olduk. Bir şey alırken ihtiyaç mı değil mi ona bakılmıyor. Zengin zenginliğini gösterme, orta hallisi ayıp olmasın, bizi fakir zannetmesinler, düşüncesinde. Bunun birçok örneklerini yaşıyoruz günümüzde:

Bir arkadaşın çocuğu liseyi bitirince işe girmişti. Lisede okuyan mahalle arkadaşları da staj için oraya geliyorlardı. Aileleri zengin olmamalarına rağmen gelenlerin hepsinin cep telefonu vardı. İhtiyaç olmadığı halde, aşağılık kompleksine düşmemesi için o da oğluna Cep telefonu almak zorunda kaldı. Yine

bir arkadaş kiralık ev arıyordu. Bana da, "Aklında olsun kiralık ev olursa bana bildir", dedi. Birkaç gün sonra, 80 m2'lik kiralık bir ev olduğunu öğrendim. Yeni evli iki genç olduklarından onlara uygun olacağını düşünerek kendisine haber verdim. "Ben, 120m2'lik yerde oturuyorum, eşyalarım oraya sığmaz" dedi. Biliyorum, maddi durumu da pek iyi değil. Yeni evlendiği için bir sürü borcu var.

Anladım ki, kendine göre değil, eşyalarına göre ev arıyor. Kılık kıyafetimiz de bir curcuna... Geçenlerde büyük bir çeyiz fuarına gittim. Yüzlerce kimse girip çıkıyordu. Gelenlerin çoğu kadındı. Hanımlar dolaşırken, çıkışa yakın bir yerde oturup bekledim. Gördüm ki, kapalı da açığı da ne yapacağını şaşırılmış bir halde.

Ölçsüzlük hat safhada. Açığına bakıyorsun, neresini açacağını şaşırılmış; kimisinin bir omuzu açık diğeri kapalı, kimisi göbeğini açmış kimisi sırtını. Kapalılarına bakıyorsunuz; kadın çarşaf giymiş, yüzü bile zor görünüyor fakat neredeyse on parmağından on yüzük, kolundaki bileziklerin şangırtısı on metreden işitiliyor.

Yine başını kapatmış, gerdanı açık, altın kolyesi parlıyor. Başı kapalı, kolları açık, daracık kot pantolonu ile her şeyi ortada. Herkes bir âlem... Kimsenin açılmasına kapanmasına karışma hakkımız yok fakat, açık olmanın da, kapalı olmanın da bir ölçüsü olması gerekmez mi?

Baş döndürücü gelişmeler oluyor ülkemizde... Bu hızlı değişimden dini yaşayış şekli de nasibini alıyor. İmam hatipli kız öğrenciler bile dans gösterileri sunabiliyor artık... Bedelli askerlikten dönen bir arkadaş anlattı: Bulduğumuz kışlada, cami vardı. Camide, koğuşlarda çok rahat namazımızı kıldık. Kimse mani olmadı. Din görevlisi (imam) olan bir arkadaşın hali dikkatimi çekti. Bir hafta geçmesine rağmen namaz kıldığına şahit olmadım. Belki bilmiyordur diye kendisine, caminin olduğunu ayrıca, koğuşta da namaz kılabileceğini söyledim. Cevabı enteresandı: "Kardeşim ben izinliyim, görevimin başına dönünce kılarım..." Herkes bir âlem, demekle haksız mıyım, ne dersiniz?

ÇOCUK TERBİYESİNDE DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

İslâm âlimlerinin ve velîlerin büyüklerinden **Celâleddîn-i Devânî** çocuk terbiyesine çok önem verilmesini sık sık anlatırdı. Çocuk terbiyesi ile ilgili olarak buyurdular ki:

"Çocuk dünyâyâ gelince, yedinci günü ona isim koymalıdır. Düşünüp iyi bir isim koymalıdır. Çünkü rastgele bir isim konursa, ömür boyu ona sıkıntı verebilir. Bunun için çocuğa iyi isim koymaya dikkat etmek, çocuğun babası üzerindeki haklarındanıdır.

Süt emme zamânı bitince, terbiyesi ile meşgûl olmalı, kötü ahlâk ve huy edinmesine engel olmalıdır. Çünkü çocukların kâbiliyetleri kemâl üzeredir. Tabiatının meyli ise kötülükleredir. Çabuk bozulabilirler. Bunun için iyi ahlâklı olmasına dikkat etmeli ve bunda bir sıra gözetmelidir. Çocukta ilk görülen, göze çarpan duygu hayâdır. Hayânın çokluğu, fazîlete işârettir. Çocukta hayâ hasleti görünce, daha çok ihtimâm etmelidir.

İlk terbiye, çocuğu kötü arkadaşlardan men etmek, alıkoymaktır. Çünkü, çocukların rûhu temiz bir ayna gibidir. Karşısında olanı hemen tutar, alır. Bundan sonra İslâmın şartlarını, dînin emirlerini ve sünnetin edeblerini öğretmeli ve bu öğretme işine devâm etmelidir. Öğrenmek istemezse müsâmaha etmemeli, devam etmelidir. Gerekirse, azarlamalıdır. Fakat yaşı ve kâbiliyeti de göz önünde bulundurmalıdır. Nitekim dînimizin hükmüne göre, yedi yaşında namazı öğretmeli, kıldırmalıdır. Eğer on yaşına gelir de kılmazsa, azarlamalı, zorla kıldırmalıdır

İyileri övmeli, kötülerini ayıplamalı ve böylece iyiliğe teşvik etmelidir. Kötülükten, çirkin işlerden men etmelidir. İyi bir iş yaparsa, onu övmeli, âferin demeli, kötü bir iş işlerse, ayıplayıp korkutmalıdır. Elden geldiği kadar açık sitem etmeli, yanlışlıkla yaptı, unutarak etti deyip, cür'etini arttırmamalıdır.

Gizli bir şey yapmışsa, yüzüne vurmamalı, hayâ perdesini yırtmamalıdır. Tekrar yaparsa, yalnız bir yerde, onu tembih etmeli, azarlamalıdır. Yaptığı o işin, çok çirkin olduğunu söylemeli, bir daha yapmaması için korkutmalıdır. Sık sık azarlamamalıdır. Yoksa azarlamak âdet hâline gelir. "İnsanlar yasaklara karşı meyilli ve harîs olurlar." sözü gereğince, tekrar yapmaya koyulabilir. Bunun için iyi idâre etmelidir.

Çocuğun gözünde yemeyi, içmeyi, iyi elbise giymeyi önemsiz göstermeli, süslü elbiseler, renkli kumaşlar kadınların beğeneceği şeylerdir, erkekler böyle şeyleri sevmez demelidir. Hep yemeye, içmeye düşkün olmaması için uyarmalıdır.

Önce yemek yemenin edeplerini öğretmelidir. Yemek yemekten maksad, bedeninin sıhhatini korumaktır, lezzet almak değildir demelidir. Yemek ve içmek ilâç gibidir, onunla açlık ve susuzluk giderilir demelidir. İlaç belli miktârda alındığı zaman faydalı olduğu gibi, yemek ve içmek de, açlığı ve susuzluğu giderecek kadar olursa faydalı olur demeli, çeşitli yemeklere alıştırmayıp, bir yemekle yetinmeye alıştırmalı, iştihâsını zabt ettirmeli, istediğini değil, bulduğunu yemeğe alıştırmalı, lezzet ve zevklere önem vermemesini öğretmelidir.

Zaman zaman çocuğa kuru ekmek vermeli, zaman olur ki, ondan başka bir şey bulamadığı olur. Onun için öyle alıştırmalıdır. Bu edebler, zengin olmayanlar içindir. Zenginler yaparsa daha iyi olur. Eti normal yedirmelidir. Yemekten hemen sonra mümkünse su içirmemelidir.

Her ne kadar alkollü içkilerden sakınmak herkese lâzım ise de, çocuklara akıllarına göre anlatıp, men etmek husûsunda çok söylemeli, rûha da, bedene de çok zararlıdır demelidir. İnsanın, kızgınlığını, sinirini, hayâsızlığını artırır ve bu hâller onda meleke, alışkanlık hâline gelir demeli, böyle kimselerle düşüp kalkmaktan, arkadaşlık etmekten kesin olarak men etmelidir.

Çirkin sözleri, dînimize uymayan sesleri dinlemekten men etmelidir. Vazîfelerini bitirmeden ve sıkıntı çekmeden yemeğini vermemelidir.

Kapalı ve gizli işlerden onu men ederek, kabahate karşı cesâretini kırmalıdır. Gündüz ve gece çok uyutmamalı, yumuşak elbiselere alıştırmamalı, yaya yürütmeli, bineğe binmesini öğretmeli, oturma, kalkma ve konuşmanın edeplerini anlatmalı, kadınlar gibi süslenmemesini, vakti gelmeyince yüzük takmamasını söylemelidir.

Babasıyla ve dünyâ malı ile arkadaşlarına övünmekten men etmeli, yalan söylemekten sıkı men etmeli, doğru veya yalan yemin etmemesini tembih etmelidir. Çünkü yemin, herkes için kötü bir şeydir. Uygun olarak yapılırsa da mekrûhtur. Ancak din için faydalı olursa, câizdir. Büyüklerin yemin etmeye ihtiyâcı olsa da, çocukların hiç ihtiyâcı yoktur. Büyüklerin yanında susup oturmasını, sorulursa, kısa cevap vermesini öğretmeli, hep iyi konuşmayı âdet etmesini anlatmalıdır. Büyüklerin çocuklarına bu edebler daha çok lâzımdır.

İlim öğrenmeye çok teşvik etmelidir. Hoca dövse de, kayırmamalı, lüzumsuz yere çocuğu azarlamamalıdır. Dayağa ihtiyâc olursa, bir daha yapmaması için önce kuvvetli azarlamalıdır.

Çocuğu cömerdliğe alıştırmalı, mal ve mülkü gözünden düşürmelidir. Çünkü para ve mal sevgisinin zararı, zehirden çoktur. İmâm-ı Gazâlî hazretleri; "Yâ Rabbî, beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak tut!" meâlindeki İbrâhim sûresi: 35. âyetinin tefsîrinde buyuruyor ki: Putlardan mu- râd, altın ve gümüşdür. Yâni

İbrâhim aleyhisselâm; "Beni ve çocuklarımı altına ve gümüşe tapmaktan, kalbimizi onlara bağlamaktan kuru!" diye duâ ediyor. Çünkü bütün kötülüklerin menşei; parayı, dünyâyı sevmektir.

Boş zamanlarında çocuklara oyun oynamak için izin vermelidir. Ama sıkıntılı ve zor oyunlar ve kötülüğe sebep olacak alışkanlıkları veren oyunlardan sakındırmalıdır. Bu edebler herkes için iyidir. Gençler için ise, daha iyidir. Anlama yaşına gelince, ona dünyâ malından esas maksadın, sıhhati korumak olduğunu anlatmalı, dünyâyı âhirete sermâye yapmayı tembih edip, öğütlemelidir.

Eğer ilim sâhibi olacaksa, ilim tahsîli için gerekli terbiye verilmelidir. San'at sâhibi olacaksa, dînî vecîbeleri öğrenip yaptıktan sonra, o sanatla meşgûl etmelidir. Burada en iyisi, çocuğun tabiatine, yâni kâbiliyetine bakmalı, durumunu incelemeli, neye istidâdı olduğunu sezmeli, kâbiliyetinin hangi ilim ve sanata daha yatkın olduğunu anlayıp, o tahsîl ve sanata vermelidir.

Zîrâ Peygamber efendimiz; "**Kişi ne için yaratılmışsa, o işi ona kolaylaştırılır.**" buyurdular. Herkesin her sanata kâbiliyeti olmaz. Belki herkesin bir sanata istidâdı olur. Bunun altında derin bir sır vardır. Böyle olmasının sırrı, cemiyetlerin ayakta durması ve insanların düzenli, tertipli ve herbirinin ayrı işler görerek, birbirinin eksik taraflarını gidermesidir.

Çünkü bir kimse bir sanata istidâtlı ise, küçük bir gayretle onu öğrenir. O işe istidâdı yoksa, ona boşuna emek verip, boşuna ömür tüketir. Eğer çocuğun bir sanata karşı kâbiliyeti yoksa, onu başka sanata vermelidir. Bunda da, çocuğun o işi yapamayacağını iyice anlamalıdır. Değilse ümitsizliğe, başarısızlığa kapılır. Bir sanatı öğrenince, geçimini ondan sağlamasını emretmelidir. Onun zevkini alıp daha iyi yapmaya çalışmalı ve o sanatın inceliklerini öğrenmeli, branşında ihtisâs yapmalıdır.

Çocuğa büyüklerin âdeti olan temiz, tayyib bir kazanç getirecek iş yaptırmalıdır. Baba veya anasından kendine ulaşana güvencilmemelidir. Çünkü babalarının malı, parası ile gururlanan, övünen zengin çocukları, sanat öğrenmekten mahrûm olmuşlar, durumları değişince de sıkıntıya düşmüşlerdir.

Çalışma, kazanma ve bir ev idâre etmeyi başardığında, onu evlendirmeli ve kazancını ayırıp, ona vermelidir."

=====

Evlilikte asâletin önemi

Araştırmadan, incelemeden sokakta ayak üstü verilen evlilik kararı, kısa zaman sonra yine sokakta bitmeye mahkûmdur.

Evlilikte aranılacak özelliklerin başında, dindar olup olmadığı, dînimizin emirlerine uyup uymadığı gelir. Bundan sonra da diğer özellikler gelir. Bu özelliklerin biri de kadının soyudur. Güzel ahlâk, neseb yolu ile devam eder. Bu sebeple iyi bir âileden kız almalıdır. Güzel ahlâk sahibi kadın, her türlü şartlarda kocasına sâdik kalır. Dînine bağlı olur.

Dînine bağlı kimse ise, bütün iyi huyları kendinde toplamış kimse demektir. Nitekim hadîs-i şerîfte, (Kadını güzelliği için alma! Güzelliği onu helâke sürükleyebilir. Malı için de alma, malı onu azdırabilir. Dindar olanla evlen!) buyuruldu.

Kötü huy ve iffetsizlik ile adı çıkıp, kendini ve kocasını dillere düşüren kadından kaçınmalıdır. (Gübrelikte biten gülleri koklamayınız!) hadîs-i şerîfi, sütü bozuk, ahlâksızlarla evlenmeyi yasak etmektedir. Araştırmadan, incelemeden sokakta ayak üstü verilen evlilik kararı, kısa zaman sonra yine sokakta bitmeye mahkûmdur.

İyi soydan gelmenin, hayvanlarda bile önemi büyüktür. Yük beygiri ile yarış atının arasındaki fark, ırk asâleti bakımındandır. Hâl böyle olunca, kurulacak yuvaya asil olmayan kadın huzur getiremez. Çocuklarına İslâm terbiyesi veremez. Çocuklarına ne biliyorsa onu öğretecektir. Bir kabın içinde ne varsa dışına o sızar. Asil olmayan kadın, yılışık gülüşleriyle nâmûsuna zarar verir, kocasını sinir hastası eder ve yuvaya geçimsizlik getirir.

Asâlet olmayınca, verilen terbiyenin de fazla te'sîri olmaz. Bakır ne kadar silip parlatsanız, üç gün sonra gene kararmaya başlar. Sun'î parlaklık kısa bir zaman devam edebilir. Altın hiçbir zaman pas tutmaz. Silmezseniz bile parlaklığını yine muhafaza eder. Şu hâdise, asâletin ne kadar önemli olduğunu açık bir şekilde göstermektedir:

Firavun'un kâhinleri, saltanatını yıkacak çocuğun dünyaya geldiğini kendisine haber verdiler. Firavun, ölmek, saltanatını koruyabilmek için öldürmek sevdâsına kapıldı. O sene dünyaya gelen erkek çocukları, kılıçtan geçirtmeye başladı. Cellâtlar; sokak sokak, ev ev dolaşip yeni doğmuş çocuk olup olmadığını araştırıyorlardı. Bulduklarını da hemen orada öldürüyorlardı.

İşte böyle bir ortamda, kadının biri, doğum sancıları başlayınca, dağa çıkıp mağarada çocuğunu dünyaya getirdi. Çocuğunu orada bırakarak evine döndü.

Bu çocuğu, cenâb-ı Hakkin emriyle Cebrâil aleyhisselâm besleyip büyüttü.

Bu kadın, asil bir âileye mensup değildi. Soysuz bir âileye mensup idi. Bu çocuğun adı, Mûsâ idi. Sâmirâ kabîlesine mensup bulunduğu için, kendisine Sâmirî lakabı verilmiştir. Asâlet olmayınca, Cebrâil aleyhisselâmın verdiği gıdaya ihânet etti. Mûsâ aleyhisselâmın kavmini, altından buzağıya taptıran kimse, bu çocuk oldu.

Cebrâil aleyhisselâmın elinde büyüdüğü hâlde, Mûsâ aleyhisselâma karşı gelerek, Allaha isyân etti.

Asâlet olmayınca

Firavun'un bu vahşet zamanında soylu, asil bir âileye mensup bir çocuk daha doğmuştu. Bunun adı da Mûsâ idi. Cenâb-ı Hak, onu, Firavun'un sarayında ve kucağında büyüttürdü. Hz. Mûsâ'nın annesi, kalbine gelen bir ilhâmla, oğlunu bir sandık içine koyarak Nil'in akıntısına bıraktı. Nil'in kıyısında yapılmış sarayının balkonunda, karısı Âsiye ile birlikte oturmakta bulunan Firavun, nehirden gelmekte olan sandığı yakalatıp açtırdı.

İçinden çıkan küçücük çocuğu öldürtmek için emir veriyse de, Âsiye buna mâni olarak, "Benim için Onu öldürme!.. Olur ki, bize faydası dokunur, yâhut onu evlât ediniriz" dedi.

Netîce itibâriyle Firavun'un büyüttüğü Mûsâ, Peygamber oldu ve Firavun'un saltanatını yıktı. Bir şâir, asâlet olmayınca terbiyenin te'sîr etmeyeceğini dile getirirken demiştir ki:

Fe Mûsâ'ilezî Rabbâhü Cibrilü kâfiru,

Ve Mûsâ'ilezî Rabbâhü Fir'avnü mürselu.

Ya'nî: "Asâlet olmadığı için, Cebrâil aleyhisselâmın büyüttüğü Mûsâ kâfir oldu ve asil bir soya sahip olduğu için Firavun'un beslediği Mûsâ ise Peygamber oldu."

Perdenin arkasını görebilmek

Dış görünüşe aldanıp da yanlış karar vermekten sakınmalıdır. Çünkü evlilik hayatına başladıktan sonra, geri dönmek zordur ve kötü huylu kimsenin, bundan sonra düzeltilmesi de kolay değildir.

Evlenmek, yuva kurmak, insanın hayatını değiştiren, ömrün dönüm noktasını meydana getiren bir olaydır. Yanlış bir tercih, insanın dünyasını karartır. Hattâ insanın âhîretine de te'sîr ederek, sonsuz azâba sebep olabilir.

Dış görünüşe aldanıp da yanlış karar vermekten sakınmalıdır. Çünkü evlilik hayatına başladıktan sonra, geri dönmek zordur ve kötü huylu kimsenin, bundan sonra düzeltilmesi de kolay değildir.

İyi bir başlangıç olur

Aradığımız ana vasıflar ile birlikte diğer vasıfların çoğu karşı tarafta var ise, karar vermek için yeterli sayılabilir. Lüzûmundan fazla ince eleyip sık dokuyan, kendine bir türlü aday beğenemiyen, kolay kolay evlenemez.

Müstakbel eşler birbirinde aradıkları vasıfları bulurlarsa, bu, sonraki devreler için iyi bir başlangıç teşkil eder. Bulunması zarûrî lâzım olan vasıflar yoksa, "Ben seviyorum" diyen gençlerin, bu yolda şuuruzca hareketlerle anne ve babalarını üzmeleri çok yanlıştır. Ana-babalar da, arandıkları vasıflar var ise, sebepsiz yere, meselâ maddî menfaatler yüzünden gençlerin evlenmesine mâni olmamalıdır.

Dört dörtlük bir eş bulmak zor, hattâ imkânsızdır. Unutmamalı ki, kusûrsuz dost arayan dostsuz kalır; noksansız eş arayan da eşsiz kalır. Dört dörtlük eşler ancak filmlerde olur.

Eşlerin birbirlerini tanımalarının birçok yolu vardır. Bugün çok kimse flört yolunu tercih etmektedir. Flört; kız ve erkeğin arkadaşlık kurmasıdır. Gerçekte evlenecek gençlerin böyle bir arkadaşlığa aslâ ihtiyaçları yoktur. Dînen de câiz olmayan bu arkadaşlığın, üstelik birçok mahzûlları da vardır.

Flörtte bir tuzak vardır. Bu arkadaşlıkta, çok defa kız, erkek tarafından kandırıldıktan sonra terkedilir. Bu arkadaşlık, gençlerde gâfilce tecrübelerle yol açar. Bu tecrübelerin çoğu, kötü bir mâcerayla sonuçlanır. Ateşe atılanın yanacağını bilmesi başka, tecrübe için kendini ateşe atması başkadır.

Flört, akıl-mantık hislerini altüst eder. Bu işin en mühim özelliği de, sık sık arkadaş değiştirmektir. Kızı kandırıp terkeden erkek hâin, kandırılan kız da maskara durumuna düşer.

Bu işte çok defa, iffet elden gider. Nâmûslu Müslüman bir kız için bundan büyük felâket olamaz. Flörtle meydana gelen tahrîk, gençleri huzursuz, rahatsız ve saldırgan hâle getirir.

Flört, birçok gençleri serseri, müsrif ve perişan hâle sokar. Gençler arasında aşağılık kompleksi, kıskançlık, kin, nefret, karamsarlık, düşmanlık, anarşi ve çeşitli rûhî bunalımlar doğurur. Hattâ intihârlara sebep olur.

Flört, zamanla tenhâda buluşmaya sevkeder. Sonunda, birçok gencin başı belâyâ girer. Önce kızı zorlar, arzûsuna kavuşunca da kızı ayıplar, düşük karakterli diye ona hakâret eder. Genelde bu hissî eğlencelerden sonra hep soğukluk olur. Genç erkek, kokladığı çiçekten hemen doyar, sonra başka renkte bir çiçek arar. Artık gördüğü bu sahne onu avutmaz. Çünkü ondaki esrar, onu çeken câzibe, bağ ve düğümler çözülmüştür. O artık başka bir câzibe, daha esrarlı bir düğüm ister, başka eğlenceleri kovalar. Bu durum evlendikten sonra da devam eder.

Sevgi kör eder

Bekârken çok kimseyle görüşen, çok kimseyle eğlenen erkek ve kızda, evlendikten sonra da çok kimseyle görüşme arzûsu devam eder. Bir kişiye bağlı kalmak, zamanla onu sıkmaya başlar, değişiklik arayışına girer. Bunun sonucu

olarak, her gün gazetelerde boy boy resimlerini gördüğümüz cinâyetler meydana gelir. Bugün yüzlerce âile bu yüzden perişan olmaktadır. Bir kısmı hapisanede, bir kısmı da kendini mezarda bulmaktadır. Bir anlık gaflet, değişiklik arzûsu, kişilerin hem dünyasını, hem de âhîretlerini karartmaktadır.

Çok gence belki bunlar ma'nâsız gelir. Çünkü birisine gönlünü kaptıran gence verilecek nasîhat, deli saçması kabûl edilir. Onun için Peygamber efendimiz, (Sevgi insanı sağır ve kör eder) buyurmuştur. Sağıra ne anlatsanız duymaz. Görmeyen bir kimseye ne bâriz olayları gösterseniz görmez. Bu bakımdan ileri görüşlü, tecrübeli sâlih ana-babanın tavsiyelerine de mutlaka uymalıdır! Ana-baba, oğlunun veya kızının evleneceği kişiye, evlâtlarının gözü ile bakmaz. Acı tecrübelerin verdiği firâsetle bakar. Ana-baba sadece görünüşe değil, perdenin arkasına da bakar. Perde gerçeği görmeye mâni olur. İnsanı yanıltır.